

Giới thiệu Hướng Dẫn Cưng Chiều Vợ

Truyện online hay Hướng Dẫn Cưng Chiều Vợ của tác giả Vụ Thị Dực nói về cô em địa cầu Nguyên Đồng xuyên không nữ cường đến tương lai tinh tế, thành một người ba không: không thân phận, không quang nã, không hộ khẩu.

May mắn cô gặp một thiếu niên ngôn tình sủng có lòng tốt thu lưu cô.

Chính là, vì sao lý do mà thiếu niên này thu lưu cô lại là muốn cùng cô sinh trứng? Cô là loài sinh sản bằng bào thai, không thể sinh trứng đâu?

Nhưng mà, với thời đại vũ trụ, nơi mà các loài sinh vật quý dị tiến hóa biến thành hình người, hình như sinh trứng cũng không phải là chuyện không thể tiếp nhận Orz

Cho nên, đây là câu chuyện về một nam chủ thuộc chủng tộc thần bí nhất trong vũ trụ nhất được một cô em địa cầu mềm mềm, sau đó đầu tiên là yêu ngay từ cái nhìn đầu tiên, thứ hai là yêu thích không muốn rời xa, thứ ba là lập tức muốn ôm người ta về nhà cùng nhau sinh trứng.

Nam chủ có thể giả vờ đáng yêu, đánh quái thú, ôm được bé con, ấp được trứng, tuyệt đối là tiểu quái thú có nhan sắc vô cùng có giá nha!

Về phần chủng tộc của nam chủ... Mời các bạn đọc truyện online sẽ biết!

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cưng Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

Nguyên Đồng ôm cái chảo mới mua, mồm mịt nhìn đại thụ che trời, trong lòng mặc dù có chút sợ hãi nhưng lại tò mò nhiều hơn.

Buổi sáng rời giường, lúc đầu cô định làm trứng trần nước sôi cho bữa sáng, liền đem cái chảo mới mua hôm qua lấy ra dùng. Đang chuẩn bị đem chảo đi rửa thì nghe thấy tiếng chuông cửa, cô vội vàng đi mở cửa, thuận tay cầm cái chảo đi theo chứ không có ý muốn đánh nhau. Vừa mở cửa, chưa kịp nhìn thấy người trước cửa thì bị tấn công ngay lập tức, choáng váng cả đầu, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Khi cô mở mắt ra một lần nữa thì phát hiện bản thân mình chạy từ nhà đến khu rừng rậm cỏ quái này.

Cho dù là xuyên qua thì tốc độ cũng không nhanh như vậy.

Thế giới cực kỳ im lặng, rõ ràng là đang ở trong rừng cây, nhưng hoàn toàn không nghe được tiếng chim hót hoặc tiếng côn trùng kêu, tán cây dày đặc gần như không thấy ánh nắng. Chỉ có vài tia nắng ít ỏi xuyên qua kẽ lá tạo thành những đốm sáng trên nền đất, xua tan bớt vẻ u ám của khu rừng.

Lúc này, Nguyên Đồng đang ôm cái chảo, ngồi dưới một gốc cây đại thụ. Bộ rễ của nó lộ ra trên mặt đất, cô phát hiện cây đại thụ này vô cùng lớn, phải có mười mấy người mới ôm hết một vòng gốc cây. Bộ rễ của nó không bình thường mà vô cùng lớn, to như đùi của năm người đàn ông, có rất nhiều nhánh rễ trôi lên, uốn quanh, có những đoạn trôi lên mặt đất cũng phải cao đến ba bốn mét.

Không chỉ có thế, xung quanh đều là đại thụ như vậy. Nhìn ra xung quanh, toàn là đại thụ với đại thụ, cách nhau không xa, tán cây dày đặc đan xen với nhau, che mất ánh mặt trời khiến cho không khí trong rừng cây mang theo chút lạnh lẽo và ẩm ướt.

Cảnh vật như thế, không thể nghi ngờ là trước đây cô chưa từng gặp, là một cảnh tượng hoàn toàn khác biệt của thiên nhiên. Trên trái đất bây giờ là vô cùng hiếm thấy, thậm chí có thể nói là chưa từng nhìn thấy.

Nguyên Đồng ôm chặt cái chảo trong lòng. Bởi vì đang trong kỳ nghỉ hè, hơn nữa thời tiết phương nam thương nóng bức, cô chỉ ở nhà làm bài tập hè, trên người chỉ mặc một cái áo T-shirt tay ngắn, một cái quần bò lửng. Trong cái không khí âm trầm lạnh lẽo của rừng cây, làn da lộ ra bên ngoài của cô đã nổi đầy da gà, run rẩy.

Cô cảnh giác đánh giá hoàn cảnh xung quanh. Tự hỏi xem mình đã xuất hiện ở cái chỗ này bằng cách nào. Sờ sờ chỗ đau trên đầu, tự nhiên bị tấn công, may mắn là không có chảy máu hay chấn thương nào.

Bỗng nhiên, trong không gian yên tĩnh vang lên một tiếng động rất khẽ. Tuy rất nhỏ nhưng trong hoàn cảnh hiện tại, vẫn khiến người ta nghe thấy làm từng sợi lông tơ dựng đứng, trong đầu cô vang lên tiếng cảnh báo nguy hiểm, cô cảm giác được đầu mình bắt đầu đau.

Gương mặt trắng bệch, Nguyên Đồng nhanh chóng đứng lên, ánh mắt đảo qua, trực giác tránh vào khe hở gấp khúc như rắn của đám rễ cây khổng lồ, hơi hơi lộ đầu, nhanh chóng nhìn thấy một đôi mắt to của một con dã thú.

Nguyên Đồng nháy mắt ngẩn người.

Mẹ ơi, đây là quái vật gì vậy? QAA

Xuất hiện ở dưới tàng cây là một con vật có hình thù khá giống sói nhưng so với loài sói trên trái đất thì to hơn gấp mấy lần, hơn nữa ngoài miệng nó còn hai cái răng nanh lớn bén nhọn như ngà voi. Trong bóng cây âm u, phát ra hàn quang dày đặc, một đôi mắt dã thú xanh biếc sáng quắc như bóng đèn lạnh băng nhìn cô chằm chằm. Nó hoàn toàn xem cô là con mồi. Bước chân của nó nhẹ nhàng, nhảy lên đám rêu cây, chậm rãi đi về phía cô. Nó di chuyển trên đám rêu cây ngoằn ngoèo này như đi trên đất bằng.

Diện mạo của sinh vật này hoàn toàn đảo lộn tri thức của người trái đất. Dù là kỳ báng hà cũng không xuất hiện sinh vật quái dị như thế này, làm gì có loài sói nào còn to hơn cả voi chứ? Và trên hết là mức độ nguy hiểm của nó, người trái đất hoàn toàn không có cách nào ứng phó.

Nguyên Đồng cảm thấy giờ phút này đầu càng đau hơn nữa. Tuy cô không biết vì sao đầu lại đau như thế nhưng trực giác của cô cho biết đây là một loại cảnh báo nguy hiểm, cô cần phải nhanh chóng chạy trốn. Hai tay nắm chặt cán chảo, lưng áp vào rêu cây. Cái giá lạnh của lớp rêu xanh sinh trưởng trên rêu cây xuyên thấu qua lớp áo T-shirt đơn bạc chạm vào da, lạnh lẽo đến mức khiến sắc mặt hồng nhuận của cô trở nên trắng bệch.

Khi con sói có bộ ngà voi kia lao qua chỗ cô, Nguyên Đồng cũng giờ cái chảo lên, vung qua.

Phảng một tiếng, cái chảo bị đánh bay, Nguyên Đồng nhân cơ hội chạy qua khe hở giữa con con sói kia với rêu cây, bắt chập làn da lộ ra bị vỏ cây thô ráp làm bị thương, cả người ngã vào khe hở giữa đám rêu cây, rơi xuống mặt đất ẩm ướt. Không gian dưới đám rêu cây rất lớn, hơn nữa lại tiếp giáp mặt đất. Chắc do lúc rêu cây phát triển, chúng đã chậm rãi vươn lên khỏi mặt đất, làm khoảng cách từ đám rêu cây xuống mặt đất trở nên lớn hơn, hình thành một không gian rất lớn, cứu lấy một mạng của cô.

Sói ngà voi một cú tấp chưa trúng, phát hiện con mồi lại trốn vào dưới đám rêu cây, nổi giận gầm lên một tiếng, hai cái răng nanh như ngà voi đâm mạnh về phía trước. Rêu cây nhanh chóng bị nứt toác dễ dàng như bã đậu.

Nguyên Đồng phải đóng vụn rêu cây rơi xuống người, lại nhìn con sói ngà voi kia đang có chui đầu vào cái khe hở nó mới tạo ra. Phát hiện cho dù bản thân trốn xuống dưới đám rêu cây cũng không an toàn bao nhiêu, cô hoảng sợ bỏ chạy bừa vào sâu bên trong. Cảm tạ đám rêu cây này phát triển quanh co khúc khuỷu, dù có vài chỗ nhỏ hẹp, nhưng vẫn có thể để một thiếu nữ vị thành niên chui qua khe hở của chúng, nhờ vậy mà cô có được không gian để chạy trốn.

Nhờ vào vóc dáng nhỏ bé của mình, Nguyên Đồng dùng tốc độ tối đa chạy trốn chúi chết qua khe hở của đám rêu cây. Trên đỉnh đầu cô truyền đến chấn động cùng tiếng gầm của dã thú đã nói cho cô biết con dã thú kia đã đến gần cô, đang đuổi theo cô và thường thường lại có vài đoạn rêu cây đứt gãy rơi xuống.

Nguyên Đồng chạy trốn. Dù trước mắt biến thành màu đen, lồng ngực đau buốt, nhưng cô không dám dừng lại nghỉ ngơi, dựa vào nghị lực xông về phía trước. Không biết đã chạy bao lâu, cơ thể giống như xuyên qua đám dây leo dày đặc, lá cây dày đặc và đám dây leo quất vào người cô, thanh âm rào rào vang lên. Trước mắt cô bỗng nhiên sáng bừng.

Ánh mắt cô vì mồ hôi mà trở nên xốt, cô nhìn thấy núi xanh ở xa xa, bầu trời xanh thẳm trên cao, mây trắng lững lờ, gió mát nhẹ nhàng. Thế giới xinh đẹp và yên bình biết bao.

Nhưng cảnh quan tốt đẹp này lại khiến trái tim cô như rơi vào hầm băng, không có thứ gì che chở, cô chỉ có đường chết.

Quả nhiên, một luồng gió tanh từ phía sau quét đến, thân thể cô bị một lực rất lớn đâm bắn thẳng về phía trước như điều bị đứt dây, rơi thẳng xuống bụi cỏ. Xương cốt toàn thân dường như đã lệch khỏi vị trí thông thường, nội tạng cũng bị chấn động khiến cô đau đớn không thể chịu nổi, đã không còn sức lực để chạy trốn nữa.

Đầu óc trống rỗng, vì bị chấn động mạnh, năm giác quan của cô dường như bị tê liệt tạm thời.

Cho đến khi năm giác quan có thể phục hồi, đầu tiên, Nguyên Đồng nghe được tiếng kêu thảm thiết của dã thú. Nhưng cô vẫn yên ổn nằm ở chỗ này, cũng không bị quái vật xé nát cắn nuốt. Tuy cả người đều đau đớn nhưng lại cho cô cảm giác chân thật.

Chịu đựng đau đớn trên người, Nguyên Đồng khó khăn quay đầu nhìn lại. Đồng tử hơi hơi co rút lại, nhìn thấy con sói ngà voi này giờ truy đuổi làm cô chật vật, giờ đây đang nằm bất động trên mặt đất. Một thiếu niên có dáng người thon dài đang đứng trên lưng nó, cầm trên tay một vật có hình dáng khá kì quái, có vẻ như là súng, bắn thẳng vào đầu con sói.

Thiếu niên kia có một mái tóc đỏ chói mắt. Trong khung cảnh xanh biếc hiện tại, quả thật quá chói mắt, như ráng đỏ nơi chân trời.

Nguyên Đồng ngờ ngác nhìn, cho đến khi con sói ngà voi kia không còn kêu được nữa. Thiếu niên kia ung dung nhảy xuống đất, vẫn cầm vũ khí, đi đến chỗ cô.

Cậu ta đến trước mặt cô, cúi đầu nhìn cô, bóng dáng ngược sáng làm cô không thể thấy rõ mặt cậu ta. Cậu ta hình như nói gì đó nhưng Nguyên Đồng hoàn toàn không hiểu. Đầu cô đau vô cùng giống như muốn nổ tung, khiến cô không thể chịu nổi mà trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Thiếu niên ngồi xổm trước mặt cô, xoay người cô lại, nhìn cô gái trên mặt đất một lúc lâu. Dùng tay sờ sờ mái tóc đen của cô, lại nhìn đến gương mặt cô, lau đi vết bẩn trên mặt cô. Sau đó nhìn chằm chằm gương mặt này một lúc, tay chưa kịp dời đi. Đột nhiên từ đám rừng cây nhảy ra một người máy toàn thân màu đỏ ánh kim.

“Cảnh báo! Cảnh báo! Phát hiện tân sinh mệnh thể tại hành tinh Ural, một sinh vật dạng người, phải ghi chú! Cảnh báo! Cảnh báo...” Thanh âm máy

móc vang lên, ánh sáng đỏ trong đôi mắt người máy lóe lên, quét về phía người nằm trên mặt đất.

Thiếu niên nhìn thấy người máy xuất hiện, nhanh chóng ôm lấy người trên mặt đất, chặn lại máy quét trên người người máy. Không cho nó lấy mẫu máu, DNA, kích thích tố của người ta.

“Chủ nhân, thỉnh ngài đừng làm trở ngại của công tác thu thập của tôi.” Thanh âm máy móc cứng nhắc nói, một đôi mắt máy tỏa ra ánh sáng đỏ.

“Đây là ta nhận được!” Thần sắc của thiếu niên lạnh lẽo, ôm thật chặt người trong lòng, giống như đang đề phòng cướp, nhìn chăm chăm người máy, “Là của ta!”

“Chủ nhân, đây là sinh mệnh thể không rõ, tôi cần phải thu thập số liệu...”

Người còn chưa dứt lời, đã bị thiếu niên mở hệ thống của nó ra, cưỡng chế sửa chữa trình tự trong hệ thống của nó, chuyển hoá hình thức, sau đó một thanh âm đã được nhân tính hóa vang lên: “Klos thân ái! Đây là sinh vật không rõ đến từ đâu? Xuất hiện ở hành tinh Ural bằng cách nào? Là cậu đã dùng thủ đoạn để có thể nhập cảnh trái phép có phải không?”

“Tương tự nhiều rồi!” Thiếu niên cúi đầu đánh giá người trong lòng, vẻ mặt không nhiều, nhưng trong mắt có tò mò cùng nghi hoặc, “Người này có bộ dạng giống ta, nhưng cũng không giống lắm, hơi thờ lại bất đồng... Rất dễ chịu.” Nói xong, trên gương mặt trắng nõn của thiếu niên lộ ra một chút đỏ ửng, nhưng biểu tình vẫn rất nghiêm trang.

Ánh sáng đỏ của người máy lại lóe lóe, xem xét số liệu thân thể của đối phương, “Đây là giống cái!”

“Giống cái? Giống như Tasym?”

“...” trong nháy mắt, người máy im lặng một chút, sau đó mới nói: “Không phải, hai cô ấy không giống nhau.”

“Ta cũng biết là không giống.” Trên gương mặt lạnh của thiếu niên đột nhiên xuất hiện nụ cười, tuy rằng rất ngắn nhưng lại khiến ngũ quan của hắn nhu hòa không ít, lại làm hắn đẹp đến mức không thể tin nổi, “Trên người Tasym không có hơi thở dễ chịu như vậy, cũng không nhỏ bé giống cô ấy, chúng ta đều có thể ôm được. Cho nên, cô ấy là của ta!” Thiếu niên thực tùy hứng nói.

Người máy phát hiện tâm tư của thiếu niên, ánh sáng đỏ trong mắt chớp chớp, cố gắng nói: “Klos thân ái, cô ấy là giống cái, lại là giống cái của loài khác, không cùng một giống nên đương nhiên hơi thở sẽ khác. Nhìn bộ dạng của cô ấy, có vẻ tiếp cận ngoại hình của giống cái người Địa cầu cổ đại, nhưng cần phải có mẫu gene và mẫu máu mới có thể kết luận chính xác.”

Nghe đến đó, hai mắt thiếu niên lóe lên một tia u quang.

“... Chắc chắn là cậu đang nghĩ đến chuyện không tốt đẹp gì rồi!” Người máy khẳng định nói.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2

Rừng rậm toàn đại thụ âm trầm, nhánh thú chưa từng nhìn thấy bao giờ, sự sợ hãi không có đường thoát, thiếu niên tóc đỏ, thể giới kỳ lạ...

Đù loại hình ảnh không ngừng thay đổi, lướt nhanh trong đầu, cuối cùng tụ lại thành một màu máu đặc dính. Ngay sau đó xuất hiện con đầu đầu kinh khủng nhất, trong đầu như có ai đó dùng búa gỗ từng phát từng phát, vô cùng thống khổ, chỉ hận không thể đập đầu vào đầu đó để giảm bớt nỗi thống khổ khiến người ta sống không bằng chết này.

Con đầu đầu kinh khủng như vậy không biết kéo dài bao lâu, đau đến mức tưởng chừng như không thể chịu nổi nữa. Đột nhiên, một luồng khí tương mát tràn vào, tựa như đi trong sa mạc khô cạn lại gặp được ốc đảo xanh tươi và được cứu rỗi, đau đớn trong đầu chậm rãi rút dần, thân thể run rẩy chậm rãi ổn định lại.

Nguyên Đồng chậm rãi mở mắt. Thân thể vì vận động quá độ mà mỗi một không chịu nổi, đau nhức trầm trọng, ý thức cũng có chút mờ mịt. Khi cô thanh tỉnh hẳn, đầu tiên là thấy là trần nhà màu đỏ ánh kim, màu sắc tươi đẹp rạng ngời khiến cô cảm thấy nhức mắt, nhanh chóng nhắm mắt lại.

Đột nhiên, cô nhớ tới cảnh tượng trước khi hôn mê, mặc kệ cơ thể đang khó chịu, cô bật dậy, cảnh giác quan sát xung quanh. Đây có vẻ như là một căn phòng, nhìn trống rỗng, ngoại trừ một cái giường, một cái tủ nhỏ đầu giường và một cái ghế thì không còn gì khác, gọn gàng sạch sẽ nhìn không giống phòng. Nhìn quanh bốn phía, cô hoàn toàn không thấy cửa ra vào và cửa sổ, giống hệt như một lồng giam.

Cái nơi giống như mật thất này khiến cô có chút sợ hãi và hoang mang.

Nguyên Đồng ngơ ngác ngồi trên giường. Trong nhất thời hoàn toàn hoang mang mờ mịt, không làm được gì. Trong đầu vẫn còn lưu lại ấn tượng về nỗi

thống khổ không thốt nên lời này, khiến trong lòng cô rất lo lắng, nhìn không được mà sờ trán. Bỗng nhưng nhớ lại, lại xòe tay ra nhìn, cẩn thận xem xét. Cô phát hiện vết thương và trầy trên da đã hoàn toàn biến mất. Làn da trơn bóng non mềm, không có lưu lại dấu vết gì.

Nếu không phải trên người còn mặc cái áo T-shirt và quần bò vừa bẩn vừa rách kia thì cô có thể cho rằng chuyện trước khi hôn mê chỉ là một cơn ác mộng mà thôi. Nhưng căn phòng màu đỏ ánh kim khiến người ta có thể mù mắt này và quần áo trên người bị tổn hại đều cho cô biết một điều, đây không phải là mơ.

Nguyên Đồng không biết phải làm gì.

Năm nay cô mười sáu tuổi. Hết hè, cô sẽ là học sinh cấp ba. Sang năm sẽ thi trường cao đẳng nên đã xin nội trú ở trường. Vào kỳ nghỉ hè, cô về quê để thăm bà nội. Cô dự tính nhân dịp hè thì có thể ở cạnh bà nội nhiều nhiều chút. Vì lần sau phải chờ đến dịp Tết mới có thể về thăm bà. Nhưng hoàn toàn không nghĩ đến, bị một người lạ tấn công mình ngay ở cửa nhà mình. Lúc tỉnh lại đã ở một nơi vô cùng nguy hiểm. Quả thực hết như truyện huyền huyền vậy.

Ngay khi cô vừa khó chịu vừa sợ hãi. Đột nhiên trông thấy ngay trên bức tường đối diện có hai khối kim loại chuyển động, trượt sang hai bên, lộ ra một lỗ hổng, ngay chính xác hơn, là cửa.

Cảnh tượng này trông rất giống trong phim khoa học viễn tưởng mà cô đã xem trước kia.

Một thiếu niên bùng khay đi vào.

Ánh mắt của Nguyên Đồng đầu tiên chú ý đến mái tóc của thiếu niên. Màu đỏ ánh kim kia quả thực vô cùng bắt mắt, đảm bảo hấp dẫn ánh mắt người khác ngay lần đầu nhìn thấy. Đến khi thiếu niên kia lại gần, cô mới nhìn rõ gương mặt cậu ta, không khỏi ngẩn người.

Thiếu niên này bộ dạng thật sự rất đẹp mắt. Quả thực như được đáng tạo hóa chiếu cố. Cậu ta thoạt nhìn khoảng mười sáu mười bảy tuổi, ngũ quan mang vẻ đẹp lập thể đầy nam tính của phương Tây nhưng vẫn mang hương vị thiếu niên, tinh xảo sạch sẽ, xinh đẹp quá mức. Máu mắt đậm hơn màu tóc một chút, cũng mang sắc đỏ, nước da trắng mịn. Cậu ta chỉ đứng đó nhưng lại toát ra vẻ lạnh lùng mang theo quý khí. Chính là khi im lặng sẽ khiến người đối diện cảm giác được sự lạnh lùng nghiêm túc khiến người khác không dám nhìn thẳng vào cậu ta.

Làn môi của cậu ta cũng rất đẹp, không mỏng, dày vừa phải, màu sắc cũng rất đẹp. Cậu ta mân môi, tầm mắt lảng lảng rơi xuống người cô, trong mắt ẩn chứa cảm xúc mà cô không thể hiểu được, khiến cô có chút lo lắng.

Thiếu niên đến trước mặt cô, đặt khay lên tủ nhỏ đầu giường, mở miệng nói một câu.

Thanh âm của cậu ta cũng thuộc về loại thanh âm trong trẻo của thiếu niên. Nhưng mà Nguyên Đồng hoàn toàn không hiểu, mờ mịt nhìn cậu ta, cẩn thận nói: “Tôi không hiểu anh nói gì...”

Thiếu niên nhú mày.

Thấy thế, Nguyên Đồng không khỏi khản trương. Tuy rằng thiếu niên này là ân nhân cứu mạng của cô, nhưng vì đã trải qua một loạt chuyện kinh khủng trước đó khiến cô không khỏi lo xa. Một thiếu niên có thể dễ dàng giết chết một mãnh thú như con sói khổng lồ kia đương nhiên phải rất lợi hại. Cô không biết cậu ta có mục đích gì, sau này bản thân phải gặp chuyện gì, trong lòng càng lo lắng khản trương.

Thiếu niên nhú mày, trên mặt lộ ra vẻ mặt khó hiểu, sau đó xoay người rời đi.

Khoảng mười phút sau, cậu ta lại quay trở lại, đưa cho cô một thứ gì đó trông giống khuyên tai.

Nguyên Đồng bất động bởi vì cô không biết đó là thứ gì.

Thiếu niên thấy thế, đành phải động thủ đem vật kia gắn vào tai cô. Mở miệng nói: “Đây là máy phiên dịch tinh tế.”

Nguyên Đồng ngạc nhiên, cô nghe hiểu được cậu ta nói gì, tuy nghe hiểu nhưng không biết “máy phiên dịch tinh tế” là thứ gì, nghe có vẻ rất cao thâm.

“Cô hẳn là đói bụng, tôi không biết cô có thể ăn được gì. Vì thế tôi nói Reckie đến chỗ thương nhân tinh tế Fergus mua về một ít dịch dinh dưỡng. Đây là loại có mùi vị ôn hòa nhất.” Vừa nói vừa lấy một phần dịch dinh dưỡng đã đặt trên đầu tủ đưa cho cô.

Nguyên Đồng nghe được mơ hồ, nhưng vẫn nhận lấy, nói một tiếng cảm ơn.

Cậu ta không nói, cô cũng quên mất chuyện đói bụng. Vừa trải qua một cuộc đào vong điên cuồng, kinh hoàng lại sợ hãi. Đến giờ tỉnh lại, cô mới cảm giác được cơn đói cồn cào, dạ dày truyền đến cảm giác đau đớn khó chịu.

Thiếu niên ngồi trên cái ghế duy nhất trong phòng, hai chân bắt chéo, dáng vẻ có chút lười nhác. Đôi mắt màu hồng nhìn cô, trên mặt không có chút cảm xúc nào. Khiến người khác cảm thấy được vẻ nghiêm túc, rất khó thân cận, đối lập với gương mặt xinh đẹp của cậu ta. Cậu ta nhìn cô vụng về mở túi dịch dinh dưỡng, cái miệng nhỏ hút từng ngụm từng ngụm. Đôi mắt đen láy như thủy tinh đen có chút không an phận mà nhìn ngó xung quanh. Cái bộ dáng cẩn thận xung quanh đó trông giống hệt như một chú mèo nhỏ, khiến người khác không thể kiềm được suy nghĩ muốn vuốt ve.

“Tôi là Klosters, còn cô?” Thiếu niên mở miệng nói.

“Nguyên Đồng!”

“Nguyên Đồng?” Klosters thì thầm, khẩu âm có chút kỳ lạ, hai chữ Nguyên Đồng là thuần Trung, rõ ràng là khác với ngôn ngữ thông dụng của tỉnh tế.

Nguyên Đồng hít một hơi dịch dinh dưỡng, giống như nước cháo chẳng có vị gì, hút một hơi dài. Một túi dịch dinh dưỡng rõ ràng không nhiều lắm nhưng sau khi hút hết thì lại có cảm giác no bụng. Khiến cho cô rất ngạc nhiên, ánh mắt nhìn về phía thiếu niên cũng có chút khác biệt.

Nguyên Đồng không phải ngu ngốc. Những chuyện trước khi hôn mê đến hiện tại đều nói cho cô biết một chuyện: nơi này chắc chắn không phải là Trái Đất, mà là một thế giới khác. Trong thời đại internet phát triển của thế kỷ 21, đề tài “xuyên không” là loại đề tài khá quen thuộc trên phim truyền hình cũng như tiểu thuyết. Dù rằng bình thường cô không quan tâm lắm nhưng cũng biết được loại chuyện “xuyên không” này.

Rất có khả năng, cô thực sự đã xuyên không.

Hỏi tên đối phương, lại ăn gì đó của người ta, sự đề phòng của Nguyên Đồng cũng giảm bớt, rốt cuộc cô cũng mở miệng hỏi: “Xin hỏi, đây là ở đâu vậy?” Tại sao tôi lại xuất hiện ở chỗ này cơ chứ?

“Hành tinh Ural.” Đôi mắt của Klosters nhìn cô chăm chăm, cực kỳ cẩn thận trả lời câu hỏi của cô: “Đây là nhà tôi. Tôi đã cứu cô từ trong rừng rậm. Lúc đó cô đang hôn mê nên tôi đã đưa cô về nhà. Cô cảm thấy thế nào rồi? Có đỡ hơn không?”

Thương tích trên người cô, tôi đã dùng khoang trị liệu để chữa trị rồi. Nếu còn chỗ nào bị thương thì chỉ có thể đến chỗ thầy thuốc khám thôi.”

Chợt nhớ đến ở hành tinh Ural không có thầy thuốc thường trú. Có thể ở lại chốn này đều là loại hung tàn bất trị. Klosters nhú mày lại, đột nhiên phát hiện thanh danh của tỉnh cầu hung tàn, dọa nhiều người chạy như vậy, cũng không phải chuyện tốt.

Nghe được sự quan tâm trong lời nói của Klosters, Nguyên Đồng cười một cái với cậu ta, lộ ra một cái lúm đồng tiền nho nhỏ, trả lời: “Tôi không sao.” Dừng một chút, cô lại hỏi: “Hành tinh Ural là ở đâu?” Trước giờ cô chỉ nghe qua Trái Đất, sao Hỏa, sao Thủy, sao Kim, mấy hành tinh trong Thái Dương hệ rồi thì một vài hành tinh sao chổi này nọ, chưa từng nghe qua hành tinh Ural.

Nghe nói như thế, vẻ mặt Klosters lộ ra một chút kinh ngạc, không khỏi hoài nghi lai lịch của Nguyên Đồng.

Sự xuất hiện kỳ lạ, ăn mặc kỳ lạ, ngôn ngữ kỳ lạ. Thậm chí trên người còn không có quang năng, thứ dùng để hiển thị thân phận của công dân Đế quốc, có chút giống như thổ dân của những hành tinh chưa được khai phá. Nhưng cho dù là thổ dân, nếu là nhập cư trái phép đưa đến hành tinh Ural thì cũng sẽ bị Sản thực giả tối cao phát hiện.

Nguyên Đồng cúi đầu, biết đối phương hoài nghi, không dám nhìn mặt người ta.

“Hành tinh Ural là một hành tinh nguyên sơ thuộc tỉnh hệ Nguyên Thủy tinh cầu. Cư dân ở đây cũng rất ít, tỉnh hạm tỉnh tế cũng rất ít đi qua nơi này.” Klosters giải thích đơn giản về hành tinh Ural. Trông thấy vẻ mặt mờ mịt của cô trong lòng cũng biết được cô nàng này vô cùng thiếu khuyết về thường thức, thậm chí có thể nói, những thứ thường thức này đối với cô, căn bản là nói chuyện trên trời vậy.

Nguyên Đồng vô cùng kinh sợ.

Theo lời của Klosters, cô đã biết hiện tại mình hoàn toàn không ở Trái Đất, thậm chí cũng không còn ở trong Thái Dương hệ, chạy đến hành tinh nào đó không biết. Hóa ra thực sự là có người ngoài hành tinh nha... Trong lòng cô không khỏi lo lắng, nếu bà nội không tìm thấy cô sẽ lo lắng biết bao, nếu không còn gặp lại bà nội được nữa...

“Đừng khóc!” Klosters có chút luống cuống, nhưng thanh âm trong trẻo vẫn có chút lạnh lùng.

Cậu đã gặp rất nhiều giống cái của các chủng tộc khác nhau, nhưng toàn là những giống cái vô cùng bụ hân không giống giống cái chút nào. Hơn nữa rất ít khóc, mà không những không khóc, ngược lại vô cùng hung tàn, rất nhiều giống đực cũng không phải là đối thủ. Cho nên cậu luôn nghĩ giống cái nên là như vậy. Lại hoàn toàn chưa từng nghĩ, giống cái mà mình nhặt được này lại không giống vậy, mềm mại ngoài ý muốn.

Đúng vậy, rất mềm, thân thể vô cùng mềm mại, hương vị rất thơm... đây là khứu giác của động vật ăn thịt.

Mũi Nguyên Đồng hít hít vài cái, rầu rĩ nói, “Tôi không có khóc.” Cô chính là lo lắng bà nội sẽ lo lắng khổ sở khi cô mất tích. Nhất thời đã xảy ra nhiều chuyện như vậy, lại phát hiện từ nay về sau rất có khả năng sẽ không thể gặp lại thân nhân của mình, khiến cô không thể không chế được cảm xúc. Nhưng vì có người lạ nên chỉ có thể nén lại.

Chờ Klosters rời đi, Nguyên Đồng vào WC, ngồi xuống hưng hăng khóc một hồi, phát tiết cảm xúc.

Klosters nhú mày, đứng ở cửa, ôm cánh tay trầm tư, cho đến lúc người máy Reckie lại gần.

“Chủ nhân, Fergus đưa quần áo đến cho cô bé kia.”

“Cô bé?” Klosters cảm thấy xưng hô này vô cùng kỳ lạ.

Ánh mắt đỏ lóe lên trong mắt Reckie, nói: “Tôi tra được trong tư liệu của Đế quốc, Địa cầu cổ đại có một quốc gia Đông phương gọi là Trung Hoa. Nghe nói ở Địa cầu cổ, giống cái thường được gọi là cô bé, giống đực được gọi là nam nhân thối, dã hán tử. Chủ nhân, cậu chính là một dã hán tử đấy.”

Klosters: “... ...” Đột nhiên rất ngứa tay, rất muốn đập cho cái tên người máy miệng tiện lúc nào cũng thích bói móc mỉa mai lịch sử đen tối của người khác này một trận.

“Chủ nhân, Fergus...”

“Tự đi gặp hắn đi, ta không muốn gặp hắn.” Klosters lạnh lùng nói, xoay người đi vào một căn phòng gần đó.

Ánh mắt người máy chớp chớp, không biết vì sao mà chủ nhân có vẻ không vui, cậu ta không phải rất quan tâm giống cái kia sao? Cô ấy đã tỉnh thì cậu ta phải vui về mới đúng chứ? Người máy Reckie thật sự không thể hiểu được tâm tư của loại động vật ăn thịt hung tàn này, chỉ đành xoay người đi ứng phó cái tên gian thương thích rút máu người ta vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Chuông cửa vang lên, cánh cửa kim loại trượt ra, xuất hiện một gương mặt lạnh như băng.

Rickie mang theo một túi quần áo, bấm báo nói: “Chủ nhân, quần áo của cô bé đã được giao đến. Fergus nói, nếu vẫn còn cần thì cứ việc liên lạc với hắn. Một ngày nay là kỳ ngủ đông của hắn, cho nên sẽ ở lại Ural một thời gian, hắn là sẽ không ra ngoài buôn bán. À, đúng rồi, hắn vô cùng quan tâm hỏi tại sao cậu lại muốn mua đồ của hắn. Có phải cậu lên lút giấu điểm giống cái của chủng tộc nào không? Còn hỏi gene của hai vị có hợp hay không, nếu không hợp thì mau mau quên đi, không cần trì hoãn đôi bên, mất công sau này lại sinh tiếc nuối...”

Klosters không kiên nhẫn nghe nó léo nhéo, ngắt lời: “Đừng dông dài, người trả lời thế nào?”

Ánh sáng đỏ trong mắt hiện lên, thanh âm đề cao thêm mấy dexiben một chút: “Tôi đương nhiên nói, cần người quan tâm à, biến nhanh!” Sau đó cao hứng phần chân hời, “Chủ nhân, tôi trả lời thế có được không?”

Klosters gật đầu, trên khuôn mặt lạnh lùng có chút ý cười, hiếm hoi khích lệ một câu: “Không sai, vô cùng chính xác!”

Nhận lấy túi quần áo trên tay Rickie, định đóng cửa lại, không dè Rickie lại nói: “Chủ nhân, tôi đã phân tích ra số liệu thân thể của cô bé.”

Về mặt Klosters khề biến, sắc mặt âm trầm lạnh như băng, đôi đồng tử biến thành màu đỏ sậm, thanh âm lạnh lùng: “Ta không phải đã nói người đừng làm gì hết sao? Người lấy trộm của cô ấy thứ gì? Tóc, da, móng tay, mồ hôi hay máu? Mặc kệ là gì thì cũng hủy ngay cho ta!”

Ánh sáng đỏ trong mắt Rickie chớp nháy rất nhanh, chứng minh nó đang rất kích động, “Chủ nhân, cậu rất kích động! Tôi chỉ là thu dọn máu trên cổ của cô bé thôi. Ai bảo cậu chỉ bắt người đi mà không chịu rửa sạch nha. Tôi chỉ là rửa sạch thuận tiện thu thập một ít mẫu thử thôi.”

Là một người máy bảo mẫu kiêm quản gia tiên tiến, hệ thống trình tự của nó có một phần phương châm ứng phó với mấy chàng trai vị thành niên, bảo hộ chủ nhân chưa thành niên là chức trách của nó. Trên địa bàn của chủ nhân nó xuất hiện sinh vật mới hình người, đương nhiên nó phải tra rõ là loại tồn tại nào, có nguy hiểm hay không.

Sắc mặt Klosters vẫn không vui, cậu chưa bao giờ là người dễ nói chuyện. Ngược lại, tính tình vô cùng nóng nảy. Nếu Rickie không phải là người máy bảo mẫu của cậu thì đã sớm bị ném về hành tinh máy móc để cải tạo rồi.

“Chủ nhân, tôi phân tích được trong máu cô bé kia có mẫu gene nằm trong danh sách giống cái của Địa cầu cổ đại. Hơn nữa lại là thuần huyết, không hề trải qua tiến hóa hỗn huyết, có thể gọi là thuần nhân loại. Nhân loại ở Địa cầu cổ là thuần nhân loại tiến hóa từ người vượn cổ, không thể biến hình. Sau khi phân tích, các số liệu thân thể của thuần nhân loại không hợp tiêu chuẩn của tinh tế, cho dù là trí lực, sức chiến đấu, hay tinh thần lực đều nằm ở chót. Chẳng trách sau khi Địa cầu cổ tiến vào thời đại vũ trụ đều lựa chọn dung hợp với các chủng tộc khác nhằm cải tạo gene của bọn họ nhằm tiến hóa...”

Trải qua mấy ngàn năm tiến hóa, trong tinh tế hiện nay muốn tìm ra một thuần nhân loại từ Địa cầu cổ là chuyện vô cùng khó khăn. Mà Nguyên Đồng lại xuyên không đến từ thế kỷ 21, hoàn toàn là một thuần nhân loại. Theo như góc nhìn của tinh tế hiện tại, nhân loại thế kỷ 21, được gọi là nhân loại thời kỳ Địa cầu cổ, chưa trải qua quá trình tiến hóa dung hợp để hình thành hỗn huyết.

Một thuần nhân loại nha! Không biết nếu bị người khác biết được sẽ có phản ứng gì? Chắc chắn vô cùng đáng nghiên cứu.

Rickie nhìn về phía chủ nhân, hỏi: “Chủ nhân, cậu thấy việc này thế nào?”

Klosters mặt lạnh nghe Rickie phân tích xong, ôm cánh tay suy nghĩ, sau đó nghiêm túc nói: “Cô ấy là ta nhặt được, là của ta! Đây là chuyện không thể thay đổi, người phải nhớ kỹ!” Lại phân phó: “Thân phận của cô ấy không được để lộ ra cho bất kỳ ai! Ta cho người một tháng đi xử lý chuyện thân phận cho cô ấy. Tốt nhất là lập một hồ sơ của sinh vật có gene tương tự thuần nhân loại trong kho gene của Đế quốc!”

Mắt đỏ của người máy chớp chớp, tiếp thu mệnh lệnh của chủ nhân nó, đột nhiên nói: “Chủ nhân, cậu trong nóng ngoài lạnh nha.”

Klosters đen mặt, một cước đá nó qua một bên, mang túi quần áo đi, đến phòng bên cạnh, nhấn chuông cửa.

Trong phòng, Nguyên Đồng khóc một hồi, rất nhanh liền ổn định lại cảm xúc.

Cha mẹ cô mất khi cô vừa chào đời vì tai nạn giao thông. Là bà nội nuôi cô lớn, có thể nói là hai bà cháu nương tựa vào nhau mà sống. Bà nội là một thầy thuốc trung y, làm việc trong viện trung y ở trấn trên kiếm tiền nuôi lớn cô. Cho đến khi cô vào trung học, thân thể bà không khỏe mới về hưu dưỡng lão, mỗi tháng lãnh chút tiền lương hưu.

Tuy không có cha mẹ, nhưng Nguyên Đồng cũng không oán trời trách đất. Bà nội lại là người rộng lượng hiểu lý lẽ, biết đối nhân xử thế, dạy dỗ cô rất tốt. Thông minh sáng sủa, kiên cường lạc quan, gặp chuyện không may tuy sẽ khổ sở nhưng rất nhanh ổn định cảm xúc, kiên cường tiến lên.

Tuy lo lắng cho bà nội ở nhà nhưng Nguyên Đồng cũng biết chuyện này hiện tại là vô dụng, trước mắt phải làm rõ được vì sao mình lại đến được nơi kỳ lạ này, sau đó tìm cách để về nhà. Nếu cô đến được, chắc chắn cũng có thể về được.

Sờ soạn thiết bị trong WC, Nguyên Đồng thành công rửa mặt, nhìn bản thân mình trong gương. Bởi vì đang trong lúc vui đầu học để thi vào Đại học, nên cô cũng chẳng để ý đến cách ăn mặc của mình. Tóc suông thẳng, trông rất quy củ. Tuy có nhiều người nói cô xinh đẹp giống bà nội thời còn trẻ nhưng nếu so với thiếu niên khi này, thật chẳng đáng một đồng nha.

Nghĩ đến thiếu niên gọi là Klosters kia, nếu không phải trông cậu ta vô cùng nghiêm túc, khí thế cũng rất mạnh mẽ, Nguyên Đồng đều cảm thấy cậu ta chính là dạng học sinh cá biệt. Nhưng mà nghĩ lại người nước ngoài có nhiều màu mắt và tóc khác nhau thì người ngoài hành tinh cũng không còn kỳ quái nữa. Có khả năng người ngoài hành tinh do người ngoại quốc chiếm đa số.

Đang nghĩ vậy, đột nhiên nghe được tiếng chuông leng keng, cô rời khỏi WC, nhìn về phía cửa. Trong chốc lát không biết cách mở cửa. Khi Klosters rời đi, cô quá mức thương tâm nên không để ý cách cậu ta mở cửa.

Thử một hồi lâu, cô mới có thể mở được cánh cửa công nghệ cao này. Cửa vừa mở thì trông thấy một người và một người máy đang đứng trước cửa.

Mắt Nguyên Đồng mở to, nhìn người máy cao hơn cô một chút, vỏ ngoài bằng kim loại màu đỏ, đường cong tinh tế, thậm chí không thể nhìn thấy được đường nối giữa khớp cánh tay. Rõ ràng là kỹ thuật chế tạo vô cùng phát triển. Trên người nó mặc một bộ tây trang, ngũ quan trên mặt giống nhân loại nhưng khuôn mặt có vẻ bị dẹp. Khiến người ta chỉ cần nhìn thoáng cũng biết đây là người máy mà không phải người thật.

Pháp luật của Tinh tế có quy định, phàm là người máy trí tuệ, không được phép có bộ dạng bình thường của nhân loại để tránh lẫn lộn với gene của nhân loại hữu cơ.

“Cô bé, xin chào!” Rickie rất lễ phép chào hỏi, “Tôi là người máy bảo mẫu của Klosters, tên là Rickie. Chúng tôi đem quần áo đến cho cô, mong đừng ghét bỏ.”

Nguyên Đồng lần đầu tiên nhìn thấy người máy trí tuệ như vậy. Nếu không nhìn đến vẻ bề ngoài của nó, thì phản ứng này giống như một người thật, so với người máy có thể biểu cảm trên TV còn chân thực hơn, nhất thời cô cảm thấy kinh ngạc không thôi, vội vàng đáp lời: “Cảm ơn!” Sau đó tặng kèm một nụ cười thật tươi.

Diện mạo của cô thuộc loại thanh thuần, khi cười lên có một lúm đồng tiền nhỏ, nhu thuận đáng yêu đến mức có thể khiến người ta mềm lòng. Là một cô gái trong trẻo đầy sức sống thanh xuân, rất dễ dàng khiến người ta cảm thấy yêu thích.

Klosters và người máy đều nhìn không được mà nhìn cô chằm chằm.

Đôi mắt Rickie chớp chớp, mở miệng nói: “Chủ nhân, rốt cuộc tôi cũng hiểu được vì sao quý tộc ở Đế tinh lại thích dưỡng sủng vật rồi. Thật đáng yêu mà, trách không được chủ nhân...” Vừa nhìn thấy đã muốn độc chiếm, thậm chí ngay cả một sợi tóc cũng không để cho nó thu thập.

“Câm miệng!” Klosters lạnh lùng ngắt lời nó, đưa túi quần áo cho Nguyên Đồng, tận lực khiến thanh âm nhẹ nhàng: “Rickie đã căn cứ vào số liệu thân thể của cô để mua quần áo, cô xem có vừa hay không.”

Nguyên Đồng không nghĩ tới bọn họ sẽ chuẩn bị đồ cho mình, nhất thời có chút cảm động, nhờ thế mà cảm giác lo lắng khi ở nơi xa lạ cũng giảm bớt.

Trong túi quần áo có vài bộ, từ nội y đến áo ngủ, áo khoác, tất, rồi quần áo mặc bình thường cũng có đầy đủ. Nguyên Đồng có chút mất tự nhiên, nhưng mà y phục trên người thật sự không còn mặc được nữa, liền mặt dày bỏ qua cảm giác mất tự nhiên kia bỏ qua một bên, cầm một bộ vào WC.

Y phục này trông có chút kỳ lạ, áo dài làm chính, có chút giống trang phục dân tộc Bắc Âu. Quần áo lấy màu đỏ ánh kim làm chủ đạo. Nguyên Đồng nhìn thấy cũng có chút choáng váng. Trong lòng nghĩ, có thể vì Klosters thích màu đỏ ánh kim nên quần áo cũng lấy màu đỏ.

Thật ra, Nguyên Đồng đoán cũng sai lắm. Khi Rickie đi mua quần áo, tinh tế thương nhân Fergus vừa nghe có liên quan đến Klosters thì trực tiếp đem một đồng quần áo có màu đỏ lại đây.

Nhìn Nguyên Đồng đi vào WC, chủ tớ hai người nhất thời chẳng biết làm gì cả.

Đột nhiên, Rickie hỏi: “Chủ nhân, cô bé năm nay bao nhiêu tuổi? Fergus nói quần áo này là của vị thành niên chủng tộc Anndames, gene của cô bé cũng đã phân tích rồi, vẫn trong thời kỳ thiếu niên.” Nói xong, đôi mắt máy lại chớp chớp.

Klosters không nói gì.

Chờ Nguyên Đồng thay quần áo đi ra, Rickie lại hỏi: “Cô bé, năm nay cô bao nhiêu tuổi?”

“16 tuổi.” Nguyên Đồng thành thật nói, cảm thấy chuyện này không cần phải giấu diếm. Cô nhìn Klosters một cái, cậu ta thoạt nhìn khoảng mười bảy mười tám tuổi, tuổi cũng không lớn nhưng mà thật sự rất lợi hại, cô có chút hâm mộ.

“Oa ~” Rickie kêu lên, đôi mắt chớp chớp liên tục, “Vẫn rất nhỏ nha. So với chủ nhân thì tuy chủ nhân vẫn còn chưa thành niên nhưng đã già như bà đậu!”

“Câm miệng!”

Nguyên Đồng mờ mịt nhìn mặt Klosters, rõ ràng chỉ là thiếu niên mười bảy mười tám tuổi, vì sao Rickie lại nói là già như bà đậu? Chẳng lẽ là truyền thống của người ngoài hành tinh? Làm một người Trái Đất cái gì cũng không hiểu, Nguyên Đồng có chút lo lắng, cảm thấy trước hết cô cần thiết phải hiểu biết một chút về cái thế giới này.

Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng, tốt hơn chẳng biết cái gì.

Klosters tuy rằng quát người máy bảo mẫu của mình vô cùng hung tàn nhưng khóe mắt vẫn liếc nhìn Nguyên Đồng, bắt gặp đôi mắt sáng ngời trong trẻo của cô, không biết vì sao mặt lại có chút nóng, chỉ có thể cố làm ra vẻ nghiêm túc một chút. Trong lòng lại cảm thấy Rickie được chế tạo để làm bề mặt chủ nhân, có lẽ nên đá nó về hành tinh máy móc để cải tạo.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

Nhà Klosters ở sườn núi. Phòng ốc thật giống như trong phim khoa học viễn tưởng, nửa hình cầu, vách tường bên ngoài cũng là màu đỏ ánh kim rạng ngời. Nếu từ đằng xa nhìn lại sẽ cảm thấy giống như những quả trứng lớn nhỏ màu đỏ ánh kim cùng tập hợp lại một chỗ. Có những trụ kim loại chống đỡ, cao hơn mặt đất khoảng hai mét, có cầu thang lên xuống. Nhưng mà đối với Klosters thì mấy cái cầu thang đó có vẻ vô dụng, cho đến bây giờ cậu ta cũng chưa từng sử dụng qua chúng nó.

Khi lần đầu Nguyên Đồng trông thấy kiến trúc dạng này đã kinh ngạc không thôi. Đập vào mắt đầu tiên đương nhiên là màu sắc vô cùng nổi bật của kiến trúc này, tiếp theo là tạo hình đầy tính khoa học viễn tưởng của nó. Đếm số kiến trúc hình vô trùng thì có tổng cộng sáu kiến trúc như vậy, lớn nhỏ không đồng nhất. Ở giữa là phần kiến trúc lớn nhất, năm phần còn lại lấy nó làm trung tâm mà vây quanh.

Phòng ốc chiếm diện tích trên mặt đất rất lớn. Nếu ở Trái Đất, quả thực là khu nhà cao cấp giữa khu máy bay chiến đấu rồi. Nguyên Đồng phát hiện khu nhà này độc lập ở chân núi, chung quanh cũng không có hàng xóm, có thể nói là vô cùng hẻo lánh. Dưới chân núi có một rừng cây nhỏ, cách đó không xa còn có một hồ nước. Toàn bộ khung cảnh có thể xem là non xanh nước biếc, cây cối um tùm, phong cảnh vô cùng tuyệt đẹp.

Nhưng mà cho dù đẹp đến mức nào cũng không thể thay đổi sự thật là khu nhà này rời xa khu dân cư, xa thành phố. Nếu không phải phòng ốc ở đây vô cùng hiện đại, khoa học kỹ thuật tiên tiến, mang chút màu sắc khoa học viễn tưởng thì hẳn sẽ khiến người ta nghĩ đây là cái xó xỉnh nào đấy. Quan sát kỹ xung quanh, Nguyên Đồng phát hiện vùng phụ cận cũng chỉ có một tòa kiến trúc này, ngay cả đường quốc lộ cũng không có. Trong nhất thời không thể hiểu được thế giới tương lai là như thế nào, chẳng lẽ ai cũng sống đơn độc như thế?

Nguyên Đồng tìm hiểu thế giới này đương nhiên đầu tiên là tìm hiểu về nhà Klosters.

Rickie vô cùng nhiệt tình hướng dẫn cho cô, vô cùng làm hết phận sự của mình trả lời tất cả những câu hỏi của cô.

Tuy Klosters và Rickie không biết lai lịch của cô, cũng không biết cô từ đâu đến nhưng Nguyên Đồng cũng hoàn toàn không biết gì về những điều này. Hơn nữa không có quang nào biểu thị thân phận công dân Đế quốc. Một người máy cũng đã có ít nhiều suy đoán, hơn nữa là tư tâm của Klosters. Vì thế một chủ một tớ đạt thành hiệp nghị.

Đột nhiên từ Trái Đất thế kỷ 21 chạy đến hành tinh xa lạ, căn bản Nguyên Đồng không có chỗ nào để đi. Trong lòng cô cũng có chút lo sợ, đặc biệt khi ra ngoài quan sát nhà Klosters và hoàn cảnh xung quanh, lại nhớ đến con sói lớn trong rừng rậm suýt nữa đã lấy mạng cô, Nguyên Đồng không thể không chấp nhận sự thật.

“Cô bé, hiện tại cô cũng không có chỗ nào đi, vậy thì ở lại đi! Nhà chủ nhân rất lớn, cũng chỉ có một mình chủ nhân, thêm cô nữa cũng không thành vấn đề!” Rickie tận lực thuyết phục, đôi mắt máy chớp chớp liên tục, “Đế quốc quân chế thân phận cư dân ở các tỉnh cầu rất nghiêm ngặt, chỉ có người có được quang não thân phận lưu trữ trong quang não trung ương mới được hưởng đãi ngộ của Đế quốc. Còn không thì ở trong tỉnh tế, nửa bước cũng khó đi, ngay cả vé tỉnh hạm cũng không mua được.” Rickie cập nhật kiến thức cho cô.

Làm một người ba không: không thân phận, không quang não, không hộ khẩu. Thực ra Nguyên Đồng cũng rầu rĩ lắm. Cô biết Rickie là người máy quản gia của Klosters, cho dù Rickie nói nhiều nhưng cũng phải được chủ nhân cho phép. Chứng tỏ, đây là biểu đạt ý Klosters nguyện ý thu lưu cô. Việc này không thể nghi ngờ là khiến cô vô cùng cảm động, cảm thấy Klosters tuy nhìn rất lạnh lùng nhưng lại là người tốt.

“Tôi sẽ không ăn không ngồi rồi! Tôi sẽ giúp anh làm việc!” Nguyên Đồng vô cùng nghiêm túc trả lời.

Klosters còn chưa nói gì, Rickie đã kêu lên, “Cô bé, cô vẫn còn là vị thành niên, vẫn chưa thành niên. Làm sao chúng tôi có thể áp bức vị thành niên? Đây là phạm pháp! Nếu cô có người máy bảo mẫu, người máy bảo mẫu của cô nhất định sẽ kiện chúng tôi đến tòa án Đế tinh tối cao. Vì thế, cô cứ yên tâm ở đây, làm một vị thành niên, ngoan ngoãn học tập cho tốt là được.”

Nguyên Đồng lại nhìn Klosters, thấy cậu ta gật đầu, trong lòng lại tràn đầy cảm kích. Thời điểm hiện tại, cô quả thật phải tìm hiểu thế giới này. Mà ngôn ngữ chính là vấn đề, không thể dựa dẫm mãi vào máy phiên dịch được. Nếu ngay cả chữ viết cũng không hiểu, thì chính là đồ thất học rồi! Nguyên Đồng tuyệt đối không thể chấp nhận bản thân vốn là học sinh Trái Đất ưu tú lại trở thành kẻ thất học ở tỉnh tế được.

Tạm thời giải quyết vấn đề chỗ ở, Nguyên Đồng tiếp tục tìm hiểu thế giới này.

Sau đó, cô biết được hiện tại là năm 7577 theo lịch tỉnh tế, cách thời điểm Trái Đất tiến vào thời đại vũ trụ năm ngàn năm. Thế kỷ 21 của Trái Đất đã được xem là thời kỳ Trái Đất cổ đại đại. Và cô là người Trái Đất thế kỷ 21 cũng trở thành cổ nhân.

Nguyên Đồng cả người cảm thấy không khỏe chút nào.

Cô mất cả ngày để tìm hiểu thế giới này. Tuy chỉ là một góc nhỏ của núi băng nhưng cũng đã khiến cô khiếp sợ, càng hiểu biết lại càng khở sở. Tuy thực khó tin, nhưng Nguyên Đồng vẫn hiểu vị trí hiện tại của mình cách Trái Đất không biết bao nhiêu năm ánh sáng, ngay cả thời gian cũng khác biệt.

Cô không những xuyên qua không gian mà còn xuyên qua cả thời gian.

Nguyên Đồng cả người đều trầm xuống. Cuối cùng vẫn là Rickie vây quanh cô, an ủi rất lâu mới khiến tâm tình cô tốt hơn một chút.

Rickie là một người máy trí năng, chỉ số thông minh vô cùng cao, hơn nữa vô cùng có nhân tính. Tuy đôi lúc có khi rất vô sỉ nhưng chỉ cần có nó thì không khí sẽ rất sinh động, thậm chí sẽ có lúc chọc người tức chết, Klosters cho rằng đây là miếng tiện, cũng không biết ai đã thiết kế hệ thống trình tự của nó.

Tìm hiểu thế giới này, Nguyên Đồng cũng từ Rickie mà biết chuyện của chủ nhà hiện tại của cô.

Nghe nói Klosters là một đứa trẻ bị bỏ lại ở hành tinh Ural, không biết họ, cũng không biết cha mẹ là ai. Một mình lớn lên ở hành tinh Ural với một người máy bảo mẫu, hiện tại vẫn đang trong thời kỳ thiếu niên, tuổi. . . tạm thời cho qua, sẽ sớm trưởng thành. Đây là chỗ ở của cậu ta trên hành tinh Ural, phạm vi trăm vạn dặm xung quanh đều là địa bàn của cậu ta. Nguyên Đồng có chút choáng váng, đây quả thực là nhà giàu trong nhà giàu nha!

Nguyên Đồng sau lại biết, phạm vi mấy trăm vạn dặm thì tính cái gì. Đối với một cường giả tối cao của một chủng tộc thì chỗ này chỉ là một chỗ nhỏ. Cường giả có năng lực cực đại thì chuyện một mình chiếm giữ một tỉnh cầu là chuyện bình thường.

“Chủ nhân nhà tôi rất lợi hại nha! Tuy rằng hiện tại vẫn còn nhỏ, nhưng chỗ này thuộc khu vực trung tâm của hành tinh Ural, là nơi có hoàn cảnh tốt nhất ở hành tinh này. Tài nguyên vô cùng phong phú. Chủ nhân có mười vạn nguyên thạch năng lượng cùng vườn dị thực cao cấp vô cùng giá trị. Nếu đổi thành tỉnh tế tệ thông dụng thì có thể mua được vài ba tỉnh cầu nguyên thủy. Chỉ cần có chủ nhân trấn giữ ở đây, không ai dám vi phạm, chỉ sợ chọc giận chủ nhân. . .” Rickie tăng bốc chủ nhân một hồi, quay sang hỏi Nguyên Đồng: “Cô thấy thế nào?”

Nguyên Đồng nghe đến ngẩn người, cái loại giọng điệu khoa trương này có vẻ thoải phóng quá đáng, Nguyên Đồng cũng không biết thật giả thế nào, chỉ có thể nói: “Ngài Klosters thật lợi hại.”

“Aiyo~ cô bé đừng khách khí như thế! Gọi Klos là được rồi!” Đôi mắt máy của Rickie chớp chớp ánh đỏ. Đây là thói quen khi nó đánh chủ ý gì đó. Trong mắt Rickie, cô bé Nguyên Đồng đã thuộc quyền sở hữu của chủ nhân, và lại là giống cái. Tương lai rất có thể sẽ kết hôn và sinh trứng, đương nhiên phải làm tốt quan hệ với cô.

Nguyên Đồng cười tủm tỉm.

Khi Klosters ra khỏi phòng làm việc của cậu, vì không chịu nổi sự ồn ào của Rickie, Nguyên Đồng gọi một tiếng “Klos”.

Klosters dừng lại, nhàn nhạt lên tiếng, sau đó xoay người đi.

Nguyên Đồng há miệng, nhìn không được nhìn Rickie, nhỏ giọng hỏi, “Anh ta sao thế?” Trong lòng có chút không yên, chẳng lẽ là tức giận? Là một người ba không, người dưới mái hiên người ta, Nguyên Đồng cũng không muốn chọc giận chủ nhà, cho nên nhất cử nhất động cô đều thập phần chú ý, nếu không phải Rickie giật dây, cô lại càng cẩn thận hơn nữa.

“Không có việc gì đâu, cậu ta xấu hổ đó.” Rickie an ủi cô, “Đây là lần đầu tiên có giống cái gọi cậu ta là Klos thân thiết như vậy. Trong lòng kích động, kích động liên buồn bực...”

“Ba!” một tiếng, Rickie bị cái gì đánh trúng, cái đầu kim loại bị bẹp một góc.

Chỉ thấy Klosters vòng trở lại, theo sau là một người máy giúp việc, người máy đẩy thức ăn đi ra. Loại người máy này không có trang bị trí não, chỉ thiết lập trình tự đơn giản, bình thường dùng để giải quyết việc nhà.

Klosters nghiêm mặt, thản nhiên nhìn lướt qua tên người máy miệng tiện kia, nhìn thấy bộ dạng lo lắng của Nguyên Đồng, nhẫn nại kiềm chế sự nóng nảy của mình, nói: “Nó không sao đâu! Dùng năng lượng cứu chữa phun một chút là khôi phục được.”

Nguyên Đồng “a” một tiếng, liếc nhìn Klosters một cái, thấy cậu ta ra hiệu cùng nhau đi ăn cơm chiều.

Bữa cơm chiều của cô vẫn là một túi dịch dinh dưỡng. Thực sự chẳng có chút vị nào, lại nhìn về thức ăn trước mặt Klosters, là thịt nướng của một loại thịt không biết tên, hương vị rất thơm, kích thích sự thèm ăn của cô. Nhưng nghe Rickie nói, loại dị thú này thịt vô cùng cứng, răng của vị thành niên hiện tại không thể nhai được, không cắn đứt được, chỉ có thể dùng dịch dinh dưỡng.

Vị thành niên cái gì chứ! Nguyên Đồng muốn nói hai năm nữa cô sẽ thành niên đó! Căn bản không phải vị thành niên nhưng Rickie lấy một đồng số liệu cô không hiểu cho cô xem, làm cho Nguyên Đồng nhìn không được mà nghĩ trong mắt người ngoài hành tinh thì người Trái Đất như mình yếu ớt đến mức nào?

Một ngày trôi qua, Nguyên Đồng ôm tâm tình trầm trọng tâm trở về phòng.

Đêm dài thanh vắng, Klosters đang ngủ đột nhiên mở to mắt, từ trên giường nhảy dựng lên, mở cửa chạy ra ngoài. Theo nguồn năng lượng dao động lúc có lúc không đến trước cửa phòng Nguyên Đồng, nhìn cửa phòng khóa chặt, ánh mắt có chút ngưng trọng.

“Chủ nhân!”

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cưng Chiều Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyên Khuyên

Klosters quay đầu, nhìn thấy người máy bảo mẫu đang đi từ phía còn lại của hành lang kim loại đến, ánh mắt trở nên âm trầm.

“Chủ nhân, đêm đã khuya, là trẻ vị thành niên, cậu cần phải ngủ đủ giấc mới có thể tiến hóa hoàn mỹ trở thành giống đực trưởng thành.” Rickie nói, màu đỏ trong mắt nhấp nháy, “Còn nữa... chủ nhân, cậu vẫn còn trong thiếu niên kỳ, không có công năng x này, tuyệt đối không thể tập kích giống cái trong đêm đâu! Vẫn nên trở về phòng đi ngủ đi!”

Klosters: “...”

Klosters kiềm chế xúc động muốn đập bẹp tên người máy bảo mẫu không biết điều này, hít một hơi thật sâu, nói: “Bên trong có sự dao động của loại năng lượng không biết tên, ta phải đi xem.” Nói xong, liền ấn chuông cửa.

Khi cậu ấn chuông cửa, Rickie cũng lợi dụng thiết bị thăm dò năng lượng thu thập năng lượng trong không khí. Trong nháy mắt, thiết bị vang lên âm thanh cảnh báo điên cuồng. Trong bầu không khí tĩnh lặng của đêm khuya, vô cùng chói tai, làm cả hai đều giật mình. Sau đó đường chỉ màu đỏ trên dụng cụ dùng để đo mức độ mạnh yếu của năng lượng điên cuồng tăng lên, Rickie rút cuộc nhìn không được kinh ngạc kêu, “Chủ nhân, là năng lượng không rõ nguồn gốc, hơn nữa lại vô cùng cường đại.”

Klosters liếc thiết bị thăm dò năng lượng một cái, tiếp tục ấn chuông cửa. Chuông cửa kêu một hồi nhưng vẫn không có động tĩnh gì, thần sắc Klosters càng ngày càng nghiêm túc. Đây là biểu hiện cậu ta hết nhẫn nại được rồi.

“Rickie, mở camera ghi hình phòng này ra, xem xét tình huống bên trong.”

Rickie ngoài miệng lại nhai hai câu, “tích” một tiếng, ngay trước mặt xuất hiện một màn hình ảo. Màn hình ảo hiện ra tình huống trong phòng. Chỉ thấy có người quần chân trên giường, lộ ra gương mặt. Nhưng gương mặt lại đỏ rực, ướt đầm mồ hôi, thần sắc trông vô cùng thống khổ như đang trải qua chuyện kinh khủng nào đó.

Thấy thế, Klosters lập tức dùng quyền hạn chủ nhân phòng để mở cửa. Bước chân có chút vội vã, Rickie cũng đi vào theo.

Còn chưa tới được giường, đã nghe thấy tiếng rên rỉ thống khổ như tiếng mèo con kêu. Chờ khi đến gần được, chỉ thấy người trên giường cuộn tròn lại, khuôn mặt đỏ rực không bình thường, thân thể khẽ run rẩy, có thể thấy hiện tại cô vô cùng thống khổ, không thể khống chế được phản ứng của cơ thể.

“Nguyên Đồng?” Klosters nhẹ nhàng gọi một tiếng, tay vươn ra chạm vào gương mặt của cô.

Đột nhiên, một loạt âm thanh “xèo” vang lên, trong không khí có mùi như mùi thịt nướng, vô cùng gay mũi.

“Chủ nhân!” Ánh mắt Rickie nhấp nháy, “Cậu bị thương.” Nói xong, nó vô cùng có trách nhiệm, từ trong nút không gian lấy ra dụng cụ trị liệu, nhanh chóng trị liệu ngón tay bị thương của cậu.

Cái tay chạm vào Nguyên Đồng của Klosters hiện ra sắc đen trên da, giống như bị lửa đốt cháy khét, trông vô cùng kỳ lạ. Nhưng Klosters cũng không để ý, phát tay ra hiệu cho Rickie từ từ, lại tiếp tục đưa tay đi qua. Tiếng “xèo” lại vang lên, chỉ thấy những chỗ da tiếp xúc với da của Nguyên Đồng đều bị một loại năng lượng cường đại thiêu cháy, mang đến một loại đau đớn đến tận tâm can.

Sau vài lần thử, Klosters cũng để Rickie trị liệu thương trên tay, đồng thời gọi người máy giúp việc đem đến vài liều thuốc giảm đau. Ôm lấy người đang cuộn tròn trên giường, không quan tâm đến việc chạm vào cô sẽ bị thiêu cháy, mở cửa của cô, giúp cô uống thuốc giảm đau.

Đôi mắt máy của Rickie lại nhấp nháy, đột nhiên hỏi: “Chủ nhân, bộ dạng này của cô bé, có phải là tinh thần lực thức tỉnh không? Tinh thần lực của cô bé rất độc, ngay cả cậu da dày như vậy cũng có thể thương tổn được.”

Nó hoàn toàn không có ý mỉa mai, mà là đang ca ngợi thể chất cường hãn của chủ nhân nó.

Klosters không mở miệng, mà đánh giá người trong lòng, thấy gương mặt cô bết đỏ, thần sắc cũng không thống khổ nữa. Trong lòng nhẹ nhàng thở ra, nhin không được sờ sờ một chút, thật sự rất mềm mại. Còn nữa, hơi thở trên người cô, cậu vô cùng thích.

Rickie thấy cậu ta thừa dịp người ta mê man mà phi lễ con gái nhà người ta, định mở miệng bảo cậu xử lý vết thương trên người. Nhưng nghĩ đến gì đó, lại không nói gì cả. Nó nhìn chăm chăm thiết bị thăm dò năng lượng, phát hiện thấy khi về ừng đỏ trên mặt Nguyên Đồng rút đi thì đường chỉ đỏ trên thiết bị cũng chậm rãi giảm xuống.

Khi hai chủ tớ đang nhìn chăm chăm cô, Nguyên Đồng cũng chậm rãi mở mắt sau khi khôi phục bình thường.

Khi Nguyên Đồng mở mắt. Trong đầu vẫn lưu lại ký ức về nỗi đau đớn tưởng chừng như hủy thiên diệt địa, ánh mắt có chút vô thần, không thể tập trung chú ý được gì. Qua một lúc lâu mới hồi thần, thì phát hiện mình đang được người khác ôm. Ánh mắt nhìn lên, vừa lúc nhìn thẳng vào một đôi mắt đỏ sậm.

Lúc này đang nửa đêm, đèn trong phòng đang ở chế độ đèn ngủ, ánh sáng mờ nhạt ái muội, cũng không chói mắt, ngọn đèn chiếu sáng gương mặt của thiếu niên, làm dịu đi thần sắc lạnh lùng thường thấy khiến cho cậu ta trông rất đáng yêu dễ gần. Khuôn mặt tuấn mỹ không giống người phạm khiến người nhìn phải thất thần.

Nguyên Đồng ngây ngẩn một lúc. Rất nhanh chóng nhận ra một điều: nửa đêm cùng một người khác phái trong cùng một căn phòng, lại còn được đôi phượng ôm, thực sự muốn nhảy dựng lên. Chỉ có điều, cô vừa mới định cử động, thân thể đã đau nhức vô cùng. Cái cảm giác đau nhức này khiến cô mặc kệ tình cảnh ái muội hiện tại, khó chịu đến nhăn mặt.

Klosters cẩn thận đỡ cô dậy, hỏi: “Em cảm thấy thế nào?”

Nguyên Đồng ngờ ngác trả lời: “Cả người đều ê ẩm, giống như mới bị người ta đánh cho một trận vậy.”

Klosters ngưng cử động, nhin không được sờ sờ tóc cô. Một cảm giác mềm mại truyền đến từ lòng bàn tay, mềm mại len lỏi vào trong tâm cậu. Thấy bộ dáng ngờ ngác của cô, cậu phải kiềm chế lắm mới không tiếp tục thò tay ra.

Cậu rút rờ thu tay về, nói: “Em vừa rồi có vẻ không ổn, tôi đã cho em uống thuốc giảm đau.”

“A, cảm ơn.” Nguyên Đồng nói, rồi cuộc phản ứng lại đây, mở to mắt nhìn, “Tôi bị sao vậy?” Lúc này cũng ngửi được mùi gì đó trong không khí, theo bản năng cô tìm chỗ phát ra mùi, nhanh chóng phát hiện sự khác thường, lấp bấp kinh hãi, “Tay của anh...”

Tay Klosters lúc này hơn phân nửa da thịt đều mang một màu đen, giống như bị lửa nướng, trông vô cùng kinh khủng. Trong không khí lại có mùi khét, lại nhìn tay cậu, Nguyên Đồng cũng cảm thấy tay mình cũng phát đau. Nhưng người ta vẫn giữ vẻ vân đạm phong khinh, dường như chẳng có cảm giác đau đớn gì.

Thật chẳng lẽ không đau?

“Cô bé! Chủ nhân bị thương vì cô đấy!” Rickie vừa đem thiết bị trị liệu ra giúp chủ nhân chữa trị, vừa xoát ấn tượng giúp chủ nhân nó trước mặt cô em Trái Đất, “Tinh huyết vừa rồi của cô hoàn toàn không ổn. Chủ nhân đã xả thân cứu cô nên mới bị thương. Nhưng mà cô bé bị sao thế? Sao lại độc như vậy được? Da chủ nhân cũng bị thương thành như vậy.”

Nguyên Đồng: “...” Cô độc như thế sao? Cô rất lương thiện đó!

Sau khi trị liệu, màu đen trên da Klosters dần rút đi, khôi phục màu da bình thường, chỉ là lớp da mới có vẻ trắng mềm, muốn hồi phục hoàn toàn còn cần thêm vài giờ nữa. Tuy chỉ như thế nhưng dụng cụ trị liệu tiên tiến như vậy vẫn khiến Nguyên Đồng mở rộng tầm mắt.

Từ đầu đến cuối, Klosters đều không lộ ra biểu tình gì, vẫn giữ vẻ cao ngạo lạnh nhạt ngồi yên một chỗ. Chỉ là đôi mắt vẫn nhìn con gái người ta, mặc kệ Rickie nói chuyện với cô.

Sau khi nghe Rickie nói, Nguyên Đồng nghĩ đến những gì mình đã trải qua khi đến thế giới này, liền biết được đại khái, có chút lo lắng hồi hộp nói: “Từ hôm qua tôi đã bắt đầu đau đầu, rất đau. Đặc biệt là lúc đi ngủ, không biết vì sao lại đau như vậy.” Sau đó lại nhìn Klosters, thành khẩn xin lỗi: “Thực xin lỗi, hại anh bị thương.”

“Không có việc gì, chỉ là thương tích nhỏ!” Klosters không để trong lòng, trước kia thương tích nghiêm trọng hơn đều đã gặp, như vậy thật đúng là thương tích nhỏ.

Nguyên Đồng nghĩ cậu ta an ủi mình. Trong lòng bồn chồn, đồng thời cũng vì mình mà lo lắng, loại đau khổ này cũng khiến cô rất khó chịu.

“Cô bé, tình huống này của cô... có lẽ là tinh thần lực thức tỉnh.” Rickie xen mồm nói.

Nguyên Đồng nga một tiếng, kỳ thật cũng không hiểu “tinh thần lực thức tỉnh” là cái gì. Cô vẫn chưa hiểu gì lắm về thế giới này, cũng chưa biết gì về phương diện này.

“Nhưng mà tinh thần lực của cô không giống của người khác. Lúc này vẫn chưa xác định được gì, phải quan sát thêm mới được.” Rickie tiếp tục nói.

Nguyên Đồng lại a một tiếng, nhìn Klosters.

Klosters có chút mất tự nhiên quay mặt đi, bị cô nhìn, lỗ tai cậu có chút đỏ ửng, nhưng vẫn nói: “Rickie nói đúng, em không cần lo lắng, không có gì đâu.”

Rickie cũng an ủi nói: “Cô bé yên tâm, chúng ta nhất định sẽ kiểm tra tình huống của cô. Cho dù không được, khiến Klos bị thương vài lần cũng sẽ tìm được biện pháp giải quyết.”

Nguyên Đồng nhìn họ cười cười, cảm ơn bọn họ đã an ủi.

Klosters nhìn hồi lâu, vẫn là không nhìn được mà sờ sờ tóc cô, càng lúc càng cảm thấy cô giống mèo con mềm mềm. Thật sự rất nhu thuận đáng yêu, còn về lực sát thương hung tàn thì chẳng thành vấn đề gì với cậu cả.

Đã không còn chuyện gì, chúc ngủ ngon với đôi phương, Klosters và Rickie cũng rời đi.

Nguyên Đồng ngồi yên một lát, nghĩ đến chuyện vừa rồi, lại cảm thấy Klosters thật là một người tốt. Vui vẻ phát cho cậu vài phiếu người tốt. Cảm thấy mình vô cùng may mắn, đi đến một nơi hoàn toàn xa lạ, gặp được người tốt, lại được người ta thu lưu. Quả là một khởi đầu tốt đẹp.

Tuy rằng phát hiện mình gặp được người tốt rất vui vẻ. Nhưng nghĩ đến nỗi thống khổ đã gặp phải lúc ngủ, Nguyên Đồng có chút mất ngủ, ôm chăn lăn lộn trên giường mãi cũng chưa ngủ được. Đến tận lúc rạng sáng mới mơ màng ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cưng Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyền Khuyên

Bởi vì đêm bị mất ngủ, sáng hôm sau Nguyên Đồng dậy muộn. Ngủ đến tận chín giờ hơn mới thức dậy, tinh thần có vẻ không được tốt lắm, khuôn mặt bình thường hồng nhuận, bây giờ trông phờ phạc.

Rickie bung một ly đồ uống màu trắng ngà thoát nhìn giống sữa cho cô, nói: “Cô bé, đây là quả sữa, giá trị dinh dưỡng rất cao, có thể xúc tiến sự sinh trưởng của vị thành niên. Cô uống nhiều một chút mới có thể giúp lên tinh thần.”

Nguyên Đồng thật nhu thuận đáp ứng, uống một ngụm, phát hiện không khác gì sữa. Chỉ là khác giữa ở chỗ có thêm mùi của một loại trái cây gì đó, mùi thơm nhàn nhạt trong lành, vị rất ngon. Quả thật rất dễ uống, một hơi uống hết ly, có chút thêm thưởng, đương nhiên được Rickie khen ngợi.

“Thực ngoan thực ngoan, Klos vẫn không thích uống nước trái cây. Từ nhỏ đã kén ăn, những thứ đầy dinh dưỡng cho vị thành niên lại ghét cay ghét đắng

không chịu dùng, chẳng trách không cao nổi. Nếu cậu ta ngoan ngoãn như cô bé đây, hẳn bây giờ cũng cao hơn hai mét rồi, mà không phải là nhóc lùn mét tám, không biết bị bao nhiêu người chê cười rồi...” Rickie khó khăn tìm được một người có thể nói chuyện, bắt đầu lại nhai.

Nguyên Đồng: “...”

“Câm miệng!”

Kết quả của người máy miệng tiện là lại bị đập bẹp đầu, ngoan ngoãn lùi ra một góc chữa trị đầu cho mình, nhỏ giọng lầu bầu đồ cường bạo lực gì đó.

Nguyên Đồng quay đầu lại, nhìn thiếu niên đang đi từ phía hành lang lại. Tuy thân hình thiếu niên có chút đơn bạc, nhưng cốt cách cân xứng, dáng vẻ nhẹ nhàng khoan khoái, dáng người thon dài cao ngất, mặc một bộ trang phục hư nhân theo phong cách Ả Rập, nghiêm nhiên là một quý công tử tuấn mỹ đẹp như bước ra từ truyện tranh. Hơn nữa chiều cao một mét tám, đối với Nguyên Đồng chỉ cao một mét sáu mà nói, đã là rất cao. Mỗi lần cô nhìn cậu ta đều phải ngẩng đầu, cho nên cô thực sự không hiểu nhóc lùn trong miệng Rickie là tính theo tiêu chuẩn nào.

Hoặc là...người ngoài hành tinh đều rất cao?

Klosters không để ý đến ánh mắt kháng nghị sự bạo lực của cậu từ người máy bảo mẫu. Cậu đi đến trước mặt Nguyên Đồng, đánh giá thần sắc của cô. Thấy sắc mặt của cô tái nhợt, thần sắc mệt mỏi, màu da không hồng nhuận như hôm qua, có chút mất hứng, hỏi thăm: “Thân thể em thế nào rồi? Vẫn không thoải mái sao?”

Nguyên Đồng sờ sờ trán, “Đầu có chút ê ê, thỉnh thoảng có đau chút chút, ngoài ra cũng không sao cả.” Từ bé, cô vốn là một đứa trẻ khỏe mạnh, lên núi bắt chim, xuống sông vớt cá, mọi thứ đều thành thạo. Lớn đến giờ, chưa từng khó chịu chỗ nào, giọng điệu có chút yếu ớt và ủy khuất.

Klosters đột nhiên đưa tay đặt lên trán cô.

Nguyên Đồng hoảng sợ, ánh mắt mờ to. Trừ bỏ biểu đồ con của di, đây là lần thứ hai cô tiếp xúc nam giới ở khoảng cách gần như thế, mà cả hai lần đều là cùng một người, có chút không quen. Được rồi! Bị ảnh hưởng bởi nền giáo dục bảo thủ, người lớn thường dặn đám trẻ con đừng yêu sớm. Vì vậy đến giờ cô chưa từng nghĩ đến chuyện yêu sớm, lúc nói chuyện với người khác phải đều giữ khoảng cách, ngay cả tay cũng không chạm vào đâu.

“Vẫn có chút nóng.” Klosters thu tay về, nói với Rickie: “Lấy thuốc hạ sốt lại đây.”

Rickie cuối cùng cũng phục hồi xong cái đầu bị đập bẹp của mình, nghe được mệnh lệnh thì nhanh chóng đến kho đông lạnh lấy thuốc, nhanh chóng cầm thuốc hạ sốt lại. Trong nhà có trẻ nhỏ vị thành niên, tuy là ở một hành tinh nổi danh hung tàn, nhưng thuốc cũng phải chuẩn bị đầy đủ.

“Cám ơn.” Nguyên Đồng cười với thiếu niên. Tuy cậu ta luôn trưng ra bản mặt lạnh

nhưng hành động lại vô cùng ôn nhu. Thật sự không thể chán ghét cậu ta được, ngược lại, đối mặt với sự ôn nhu như vậy, lại làm người ta nhịn không được mà muốn thân thiết với cậu.

Klosters không nói gì, chờ cô uống thuốc xong, phân phó Rickie chăm sóc cho cô, lại tiếp tục chui vào phòng làm việc bận rộn.

“Cậu Klos gần đây đang bận nghiên cứu một loại súng năng lượng kiểu mới. Thí nghiệm vài lần cũng không thành công. Vì thế khiến cậu ấy có chút khó chịu, tính tình cũng không được tốt lắm!” Rickie thực sự làm hết phận sự giới thiệu chủ nhân nó cho cô em Trái Đất. Hai ngày nay, nó đã nghiên cứu khá nhiều tư liệu về Trái Đất cổ đại đại. Nó biết được, muốn tạo thành gia đình, thông thường giống đực sẽ báo cáo cho giống cái biết cuộc sống của bản thân, công việc, tài sản cùng mối quan hệ xã hội... Vì thế Rickie vô cùng uyên chuyên áp dụng thực tế với cô em Trái Đất này.

Nguyên Đồng không biết súng năng lượng là gì, nhưng mà nghe có vẻ giống như là nghiên cứu khoa học kỹ thuật. Trước giờ cô luôn cảm thấy những nhân tài nghiên cứu khoa học kỹ thuật vô cùng đáng ngưỡng mộ.

Rickie vừa thấy, càng có gan, tận lực tạo hảo cảm cho chủ nhân trước mặt cô bé nhà người ta. Bàn tính trong lòng đánh vang, chỉ cần chủ nhân nhà mình tiến vào thời kỳ trưởng thành thì bọn họ có thể kết hôn sinh trứng, nó rất nhanh sẽ có tiểu chủ nhân... Ah, phải rồi! Chờ khi hai người họ kết hôn, việc đầu tiên phải làm là phải mua một cái máy ấp trứng để sử dụng nữa. Máy ấp trứng của nhãn hiệu nào thì tốt nhỉ?

“Người đang suy nghĩ cái gì vậy?”

“Máy ấp trứng!”

“...”

Nguyên Đồng mờ mịt nhìn sang thiếu niên, lại nhìn người máy đáng thương lại bị đập bẹp đầu. Không hiểu vì sao khi Rickie nhắc đến máy ấp trứng, cậu ta lại đỏ mặt như thế. Là thẹn quá hóa giận mà đi đánh Rickie à? Không lẽ máy ấp trứng có ẩn ý gì đó mà cô không biết?

Nguyên Đồng yên lặng ghi nhớ trong lòng. Về sau tuyệt đối không nhắc đến máy ấp trứng trước mặt Klosters.

Klosters không thêm để ý tới tên người máy đánh mãi không chữa này nữa. Cậu ta nói với Nguyên Đồng: “Vừa rồi Fergus có liên lạc với tôi, một tháng nữa có thể lấy được quang não cho em rồi!”

Nghe nói như thế, Nguyên Đồng có chút vui mừng. Cô đã biết quang não không chỉ tương đương với thê căn cước của người Trái Đất lại còn có chức

năng lên mạng. Khi một công dân của Đế quốc sinh ra, sẽ được lập hồ sơ trong đầu não trung tâm và nhận được một quang não. Có quang não mới được xem là có hệ khẩu.

Nguyên Đồng lại cẩn thận nói cảm ơn, Klosters đã giúp cô rất nhiều, không biết phải cảm ơn cậu ta như thế nào nữa.

Klosters khoát tay, quay trở lại phòng làm việc.

Chờ Klosters đi khỏi, Rickie lại quay lại tiếp tục bắt quái, “Cô bé! Không nghĩ đến chủ nhân lại có thể khiến cho tên quỷ keo kiệt Fergus kia mua được quang não cho cô nha! Nhất định hẳn ta sẽ chém chủ nhân không thương xót! Hẳn ta là gian thương rút máu nổi tiếng tỉnh tế đó, rất nhiều người ở các tỉnh cầu ghét hẳn đến mức muốn tuyệt giao với hẳn đó...”

Tiếp theo nó lại đem lại lịch cùng chiến tích vĩ đại của vị tỉnh tế gian thương Fergus kia kể cho Nguyên Đồng. Nghe được mà Nguyên Đồng cảm thấy ngơ ngẩn, nhìn không được mà vô trí, cảm thấy bản thân mình thật sự không hiểu nổi người ngoài hành tinh, cảm giác thiệt kỳ lạ. Mà trên thực tế, trong mắt người ngoài hành tinh, cô cũng rất kỳ lạ.

Ban ngày cô nói chuyện phiếm với Rickie, thuận tiện học tỉnh tế ngữ, vậy là xong một ngày.

Buổi tối tình huống vẫn như cũ, không khác tối qua cho lắm, Klosters bị năng lượng dao động đánh thức. Sau đó cho Nguyên Đồng đang hôn mê uống thuốc giảm đau. Nhìn bộ dạng thống khổ của cô, mặt mày cậu nhăn nhó hết cả. Trong lòng cân nhắc đến chuyện nên sắp xếp thời gian đưa Nguyên Đồng đến tỉnh cầu khác để khám thử xem.

“Chủ nhân, tình trạng của cô bé thật kỳ quái.” Rickie dùng thiết bị kiểm tra cao cấp để khám cho Nguyên Đồng, “Độ sinh động của tế bào cô bé rất cao, tinh thần cũng không ổn định, nhưng cũng không giống bộ dạng tinh thần lực thức tỉnh... Còn nữa, chủ nhân đừng tiếp tục ôm cô bé nữa, cậu lại bị thương rồi!”

Klosters không để ý đến nó, ôm chặt người trong lòng, cho đến khi cô thanh tỉnh, lại làm ra vẻ không có việc gì mà buông ra, bộ dạng rụt rè.

Tình trạng này diễn ra hết mấy ngày, cho đến nửa tháng sau, cuối cùng thì Nguyên Đồng cũng không đau đầu nữa. Rickie lại kiểm tra cho cô, phát hiện tình trạng cơ thể của cô đã ổn định lại, số liệu thân thể vẫn là số liệu yếu ớt của người Trái Đất cổ đại, mềm mềm mại mại, chẳng có gì khác biệt.

Rickie cảm thấy đây là vấn đề khó giải quyết đầu tiên trong kiếp sống người máy của mình.

Cô bé yếu ớt như vậy, vậy vào thời kỳ động dục của chủ nhân sau khi trưởng thành, thể lực hai người không cân xứng như thế này, căn bản không tính phúc nha.

Vì thế, trong kế hoạch học tập của Nguyên Đồng, Rickie lại xếp thêm hạng mục rèn luyện thân thể.

Đối với việc này, Nguyên Đồng vui vẻ chấp nhận không chút phàn nàn. Nguyên nhân khiến cô vui vẻ chấp nhận như vậy, chính là vì cái ngày cô xuyên qua gặp được con dị thú cấp ba sói Mordolo, cô đã xem trong quyển bách khoa toàn thư về dị thú. Sự tuyệt vọng và đau đớn lúc đó vẫn luôn khắc sâu trong tâm trí cô, khiến cô không thể nào quên được.

Bản thân là một thiếu nữ mười sáu như hoa như ngọc, thích đọc tiểu thuyết võ hiệp và xem truyền hình, đôi khi cũng mơ mộng giang hồ võ hiệp. Thời điểm học cấp hai, lúc đó vẫn chưa có nhiều bài tập, cũng từng cùng mấy cô bạn đăng ký học quyền đạo. Đây cũng là nguyên nhân khiến cô có thể linh hoạt chạy thoát khỏi con sói Mordolokia.

Rickie là một người máy bảo mẫu trí năng hạng nhất. Trong hệ thống đã được lập trình bảo hộ cho vị thành niên. Nhưng mà từ khi Klosters cảm thấy mình đã trưởng thành, không thích nó xen vào việc của cậu nữa, Rickie đã vô cùng mất mát. Nhưng mà hiện tại lại có một thiếu nữ vị thành niên đến từ Trái Đất cổ đại, vừa mềm mại lại ngoan ngoãn. Cuối cùng nó cũng đã có đất dụng võ.

Nó căn cứ vào số liệu thể chất của Nguyên Đồng mà đặt ra một kế hoạch học tập và rèn luyện vô cùng thích hợp. Chỉ cần Nguyên Đồng không lười biếng, cứ theo kế hoạch đã định, tuy không thể trở thành cường giả tối cao nhưng vẫn thi Harvard, vô khảo Olympic, tuyệt đối không thành vấn đề.

Một thiếu nữ Trái Đất cổ đại, một người máy bảo mẫu ngoài hành tinh, hai người vô cùng ăn nhịp với nhau.

Rickie tràn đầy vui mừng, dĩ nhiên đem chủ nhân trước mắt qua một bên, chuyên tâm chăm sóc cho thiếu nữ vị thành niên đang cần nó.

Nhưng mà, rất nhanh chóng, Rickie đã gặp vấn đề khó khăn liên quan đến Nguyên Đồng, thiếu chút nữa khiến cho trình tự hệ thống đã được thiết lập rối loạn, kinh động đến cả Klosters.

Lại một lần nữa, bọn họ nhận thức được cô bé đến từ Trái Đất cổ đại là một loại sinh vật đặc thù đến cỡ nào.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Chiều Vợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyền Khuyên

Không cần biết là người Trái Đất hay người ngoài hành tinh, khi rèn luyện thể năng đương nhiên phải xây dựng nền móng tốt.

Nền móng thứ nhất đương nhiên là chạy bộ.

Mỗi sáng thức dậy lúc bảy giờ, dưới sự giám sát của Rickie, Nguyên Đồng sẽ chạy dọc theo nhà Klosters một giờ. Những sinh vật gọi là học sinh cấp ba tiêu chuẩn như Nguyên Đồng đều thức dậy vào lúc sáu giờ sáng. Nhưng Rickie cho rằng vị thành niên phải ngủ đầy đủ thì mới có lợi cho việc phát dục của cơ thể. Vì thế, cô được ngủ nhiều hơn một giờ, bảy giờ mới phải thức dậy.

Rickie dành trọn một ngày, để người máy giúp việc làm một đường băng chạy bộ, ngoài ra còn làm thêm một sân thể dục, chỉnh sửa sân nhà Klosters một lần luôn. Dù sao chỗ này cái gì cũng thiếu, chỉ là không thiếu đất. Nhờ vào công nghệ cao, không mất bao lâu là có thể hoàn tất.

Từ nay về sau, đây sẽ là sân huấn luyện của Nguyên Đồng.

Mỗi ngày, khi cô chạy bộ dọc theo đường băng thì sẽ thấy Klosters đứng ở chỗ tối trên nóc nhà hình vỏ trứng thấp nhất nhìn hai người chạy bộ. Chỉ cần ngẩng đầu là có thể trông thấy cậu ta. Bị một người khác phải không quen thuộc lắm nhìn chăm chăm như thế, trong lòng Nguyên Đồng có chút cảm giác lạ lẫm, thiếu chút nữa là cùng tay cùng chân, đến khi quen thì cũng chẳng cảm thấy gì nữa.

Sau khi chạy bộ, quay về ăn sáng, tiếp đó là học văn hóa.

Học văn hóa bắt đầu từ chương trình của nhà trẻ. Tuy chỉ số thông minh của cô không phải của trẻ con, nhưng không có cách nào khác, ngay cả ký âm tinh tế đơn giản nhất cô cũng không biết, đành bắt đầu từ chương trình nhà trẻ vậy. Nội dung học bao gồm ngữ văn, số học, lịch sử, được học, lễ nghi, khoa học xã hội, lý luận về máy móc.

Giữa trưa nghỉ ngơi một giờ, ăn cơm hoặc làm việc bản thân cảm thấy hứng thú.

Buổi chiều là học thể dục, lấy thuật cận chiến làm chủ, các loại vũ đạo của tinh tế, động tác trụ cột cơ giáp là thứ yếu.

Tuy thứ cần học rất nhiều nhưng là một học sinh trung học lấy học hành làm trọng, Nguyên Đồng đã quen với kiếp sống học tập chặt chẽ này. Ngủ trễ hơn chó, dậy sớm hơn gà. Tất cả tuân tự theo từng bước, không ghét bỏ bất kỳ cái gì. Hơn nữa khi biết vị thành niên ngoài hành tinh đều học như vậy, bản thân đã mười sáu tuổi, tự nhiên không thể dễ thua kém vị thành niên nhà người ta được. Vì thế không hề kháng nghị gì hết.

Mỗi khi cô đi theo Rickie học, đôi lúc Klosters sẽ ra khỏi phòng làm việc của cậu mà nhìn một chút. Hoặc là mặt lạnh ngồi im lặng bên cạnh nhìn xem. Có đôi lúc tâm huyết dâng trào lại thấy bộ dạng rối rắm khi khác biệt văn hóa của Nguyên Đồng thì cũng chỉ điểm một chút, không cần biết đó là văn hóa hay thể dục. Nói về văn hóa, cậu ta chính là Học Thần, nói về thể dục thì cậu ta chính là cao thủ võ lâm. Chỉ điểm cho một học tra yếu ớt như cô thì hoàn toàn không thành vấn đề.

Người so với người luôn khiến người tức chết. Có người đối lập như vậy, Nguyên Đồng thập phần chịu đả kích.

Rõ ràng khi ở Trái Đất, cô chính là học sinh ưu tú khiến người ngược nhìn. Tại sao đến nơi này, ngay cả trẻ con nhà trẻ cũng không bằng?

Rickie an ủi cô: “Không sao đâu. Đồng Đồng mới 16 tuổi thôi mà! Lúc chủ nhân 16 tuổi chỉ biết đánh nhau khắp nơi, đuổi thú đuổi chim, còn chẳng hiểu biết bằng cô bé đâu!”

Nguyên Đồng: “...” Vì sao cô lại cảm thấy lời an ủi này vô cùng kỳ quái nhỉ?

Được rồi! Tuy rằng ngay từ khi bắt đầu là đã bị đả kích, lâu dần cũng thành thói quen. Có Klosters chỉ điểm, Nguyên Đồng học được nhanh hơn, trong lòng cũng thập phần cảm kích cậu, thường xuyên qua lại, hai người từ xa lạ cũng trở nên quen thuộc hơn. Bước đầu tiên là xưng hô giữa hai người đã thay đổi.

Hiện tại Klosters và Rickie đều trực tiếp gọi cô là “Đồng Đồng”, Nguyên Đồng cũng không cần trọng từng lời nói hành động lúc mới đến nữa.

Đó là một khởi đầu tốt.

Đối với hành vi thường xuyên đi xem Nguyên Đồng học tập của Klosters, trong

lòng Rickie vô cùng mỉa mai.

Nó có thể nói là chủ nhân nó đang dùng phương pháp của chính cậu ta để ngấm bồi dưỡng tình cảm cùng với con gái nhà người ta sao? Trước kia rõ ràng là một kẻ cuồng công việc, mỗi lần vào phòng làm việc là một tháng không thấy mặt hoặc là chạy vào rừng rậm mà đuổi thú đuổi chim. Bây giờ mỗi ngày lại ngoan ngoãn đứng giờ ra khỏi phòng làm việc, cũng chẳng chạy vào rừng. Cái loại hành vi khác thường này, rõ ràng là bị con gái nhà người ta câu ra mà.

Tuy chỉ là một cô nàng Trái Đất cổ đại yếu ớt nhưng nó cũng chẳng có cách nào khác. Ai bảo chủ nhân của nó lại nhặt được cô, lại này sinh hảo cảm bắt thường với cô chứ! Nếu không phải cả hai đều chưa trưởng thành, chưa thể gì gì kia, mới không rụt rè giống như vậy đâu.

Rickie là một người máy trí năng dạng người, dù chỉ số thông minh không thua kém nhân loại nhưng vẫn không phải sinh vật có máu thịt, không có tập tính của sinh vật, này nó đều không có, cho nên không cách nào hiểu được vì sao chủ nhân lại này sinh ý tưởng với giống cái Trái Đất cổ đại. Nhưng điều này cũng chẳng ảnh hưởng đến việc phân tích số liệu của nó. Kết quả phân tích phát hiện, giống cái Trái Đất cổ đại luôn có một loại hấp dẫn tự nhiên với những chủng tộc sinh vật trí tuệ, đặc biệt với chủng tộc của chủ nhân nó, sức hấp dẫn lại càng cường đại hơn nữa.

Rickie tạm thời không thể giải thích nguyên nhân. Trong hệ thống của nó, tư liệu về chủng tộc của chủ nhân nó cũng không hoàn thiện. Chủ nhân của nó lại ngại nó thường lải nhải, không thèm nghe nó nói. Nhưng việc này cũng chẳng ảnh hưởng gì đến việc nó chăm sóc cho Nguyên Đồng, và nó hoàn toàn xem cô là đối tượng kết hôn của chủ nhân nó.

Có một ngày, lúc Nguyên Đồng rời giường liền cảm thấy thân thể có chút mỏi mệt, cả người khó chịu, lúc đi học cũng không có tinh thần.

Đến thời điểm học thể dục, Nguyên Đồng vẫn không có tinh thần như thế. Khi Rickie đang hướng dẫn cô lặp lại một động tác, Klosters đi xem cô tập luyện như mọi lần. Nhưng khi vừa bước đến, sắc mặt cậu biến hóa ngay lập tức. Đôi mắt vốn sáng ngời lập tức biến thành màu đỏ sẫm, đồng tử thu hẹp lại thành một đường thẳng đứng.

“Chủ nhân!” Đôi mắt máy của Rickie chớp chớp, phát hiện thần sắc của cậu bất thường, ánh mắt cậu đã biểu thị đặc trưng khi thú tính bị kích thích.

“Có mùi máu tươi!”

Klosters nói, khi vừa đến gần, cậu đã ngửi thấy mùi máu tươi lúc có lúc không. Tuy rất nhạt nhưng đối với khứu giác phát triển của thú nhân, mùi này lại tràn ngập trong không khí, rất dễ dàng nhận ra. Mà nơi phát ra mùi máu tươi lại là từ người của cô nàng đến từ Trái Đất.

Klosters bước qua, giữ chặt Nguyên Đồng vẫn đang lặp lại động tác trụ cột.

Nguyên Đồng kinh ngạc nhìn cậu, “Sao vậy?” Phát hiện ánh mắt cậu ta có chút đáng sợ, hơn nữa cả màu mắt cũng thay đổi, trong lòng Nguyên Đồng cũng phát sợ.

“Em chảy máu!”

Nguyên Đồng: “...”

Nguyên Đồng mờ mịt, rất nhanh liền nghĩ ra nguyên nhân, cả khuôn mặt đỏ bừng. Không cần người nhắc nhở, cô cũng đã cảm nhận được rồi! Chỗ nào đó trên người cũng đã ẩm ướt, đương nhiên là đã hiểu ra. Một cô gái mười sáu tuổi bình thường, đương nhiên phải phát dục trở mã, đi cả nền đến cũng phải đến. Chẳng qua vì trong khoảng thời gian gần đây, cô gặp quá nhiều chuyện nên gần như đã quên mất chuyện này.

Nhìn thiếu niên dùng vẻ mặt thành thật nói “em chảy máu”, nhất thời Nguyên Đồng lại có cảm giác xúc động muốn chết.

“Chảy máu?” Rickie lập tức lại đây, lấy ra dụng cụ kiểm tra xem xét toàn thân cô, ánh đỏ trong đôi mắt chớp nháy liên tục, miệng còn lải nhải: “Làm sao có thể chảy máu được? Tôi vẫn luôn quan sát, cô bé không hề bị thương cũng không bị bất cứ thứ gì công kích...”

Nguyên Đồng quần bách muốn chết, muốn bỏ cái tay của Klosters đang nắm tay cô ra, nhưng lực lượng không đủ. Cậu ta chỉ nhẹ nhàng nắm lấy, còn cô thì vùng vẫy đồ mồ hôi cũng không làm gì được. Trong lòng vô cùng lo lắng, đang muốn giải thích thì Rickie đã lớn giọng thông báo tình trạng của cô.

“Đồng Đồng, bộ phận sinh dục của cô chảy máu, trong máu có chứa thành phần nhân của người...”

Tuy rằng không hiểu thuật ngữ chuyên môn mà Rickie đang nói, nhưng trước mặt người khác phải lại bị người khác lớn giọng mà nói “bộ phận sinh dục của cô chảy máu”. Quả thực là không còn chút mặt mũi nào, cuối cùng không thể chịu nổi nữa mà quát một tiếng: “Câm miệng!”

Rickie đột nhiên ngừng lại, ánh sáng trong đôi mắt máy nhấp nháy lợi hại. Sau đó một tiếng “xì” vang lên, một luồng khói trắng toát ra từ miệng nó, ánh sáng đỏ trong mắt tắt hẳn. Cứ như vậy, giống như lúc nó tắt máy, không có động tĩnh gì.

“Rickie?” Nguyên Đồng hoảng sợ, nhìn không được mà nhìn Klosters.

Klosters cũng kinh ngạc, nhìn Rickie, lại nhìn cô em Trái Đất cổ đại, thấy vẻ kinh hoàng trong mắt cô, bình thần nói: “Rickie chết máy!”

Nguyên Đồng: “...”

Nguyên Đồng cảm thấy chuyện ngày hôm nay tuyệt đối là chuyện cô cảm thấy ngượng nhất trong đời. Tuyệt đối phải phong ấn cái đoạn lịch sử đen tối này lại, cả đời không muốn nhớ đến.

Sau một lúc rối loạn, Nguyên Đồng bị đuổi về phòng, Klosters thay cho Rickie vài cái linh kiện hỏng, rốt cuộc có thể khởi động lại một lần nữa.

Sau khi Rickie khởi động lại, lập tức nói với Nguyên Đồng, “Đồng Đồng cô thật là vô cùng lợi hại! Cô có thể khiến tôi trực tiếp chết máy, ngay cả chủ nhân cũng không làm được đâu!”

Nguyễn Đồng: “...” Không! Cô thật sự không biết xảy ra chuyện gì, Rickie chết máy thì liên quan gì đến cô?

Không nói đến vì sao Rickie chết máy, dưới sự nghiên cứu của một người ngoài hành tinh cùng một người máy trí năng, rốt cuộc cũng biết được nguyên nhân chảy máu của Nguyễn Đồng. Cả hai đều kinh ngạc, trình tự hệ thống của người máy trí năng Rickie cũng xuất hiện hỗn loạn.

“Tôi hình như chưa từng nghe giống cái của chủng tộc nào mỗi tháng đều chảy máu như vậy cả. Tư liệu của Trái Đất cổ đại không có lưu lại, chảy nhiều máu như vậy có thể xem như một loại trao đổi chất đặc thù sao...” Rickie vừa lùi nhai vừa tiến vào hệ thống tư liệu của Đế quốc, đem tư liệu về Trái Đất cổ đại tra đủ một lần nhưng cũng không tìm được tin tức tương quan. Nó bắt đầu cảm thấy kho tư liệu của Đế quốc cũng không đầy đủ như nó nghĩ, đành phải nói chuyện này cho chủ nhân nó biết.

Klosters suy nghĩ một hồi mới nói: “Có thể là trước khi Trái Đất cổ đại gia nhập vào thời đại vũ trụ, cơ thể nhân loại đã trải qua cải tạo gene cho nên giống cái nhân loại mới không xảy ra hiện tượng chảy máu mỗi tháng một lần nữa...”. Cậu liếc nhìn cô gái đến từ Trái Đất cổ đại đã ngượng đến mức mặt không đổi sắc, tiếp tục nói: “Hoặc là lúc trước đã có chuyện gì đó xảy ra khiến cho tư liệu về Trái Đất cổ đại bị mất một phần, vì vậy mới không có đầy đủ tư liệu.”

Hai chủ tớ đem chuyện này triển khai thành phân tích khoa học, vô cùng đứng đắn nghiêm túc, căn bản là không cảm thấy chuyện này có gì không tiện mở miệng.

Nghe được đoạn đối thoại của hai chủ tớ nhà này, tuy Nguyễn Đồng quần bách vạn phần, nhưng trong lòng mơ hồ có dự cảm không tốt, nhin không được yếu ớt nói: “Cái kia, có phải là không có cái kia hay không?” Khoa học kỹ thuật phát triển như thế, chắc là phải có chứ nhỉ?

“Cái kia là cái gì?” Klosters kinh ngạc nhìn cô.

“Chính là... chính là...”

Chờ Nguyễn Đồng ấp a ấp úng đem thứ cô cần nói rõ. Người ngoài hành tinh và người máy ngoài hành tinh đồng thời lắc đầu, tỏ vẻ đáng tiếc là thực sự không có cái loại đồ vật đó. Thậm chí cả nghe cũng chưa từng nghe qua, nghe qua thì cảm thấy thứ đó thật thần kỳ. Càng thần kỳ hơn nữa là giống cái của Trái Đất cổ đại. Cái loại hiện tượng sinh lý mỗi tháng phải chảy máu một lần này, nghe qua có chút bệnh tật, nhưng ý nghĩa của hiện tượng này quả thật là sự ban ân của tạo hóa.

Giờ khắc này, Nguyễn Đồng cảm thấy thế giới công nghệ cao của tương lai cũng không tốt như cô tưởng tượng, ngay cả băng vệ sinh cũng không có. Quả thật muốn chửi thề mà! Nhưng đám người ngoài hành tinh này, ngay cả đi cả cũng không có, thật hâm mộ chết đi được! Nhưng mà, dù hâm mộ đến mức nào, chuyện nên giải quyết cũng phải giải quyết.

Không có băng vệ sinh, không lẽ cô cứ phải để mặc như thế?

Cả người Nguyễn Đồng cũng bắt đầu cảm thấy không ổn rồi.

Cuối cùng, Rickie an ủi nói: “Không sao đâu! Năng lực động thủ của chủ nhân rất tốt! Cô cứ chờ đó, chủ nhân sẽ làm băng vệ sinh cho cô! Cô thích kiểu dáng gì cứ việc nói!”

Klosters gật đầu, tỏ ý cậu sẽ bao hết, thuận tiện mở ra quang não, chuẩn bị đồ án thiết kế tương quan.

Nguyễn Đồng: “...”

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cuộc Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyền Khuyến

Năng lực động thủ của Klosters quả nhiên rất tốt, chưa đầy nửa giờ, cậu ta đã đem hàng mẫu của thứ mà các cô gái Trái Đất cổ đại không thể thiếu hàng tháng đến cho Nguyễn Đồng xem.

“Em xem xem có thể dùng được hay không. Nếu không thoải mái thì cứ nói, tôi sẽ sửa lại!” Klosters nghiêm trang nói, trên mặt không có một chút xấu hổ hoặc kiêng dè nào cả. Cả người thần nhiên tựa như đang thí nghiệm đồ thủ công nào đó, căn bản không biết thứ nào đó rất khó để mở miệng bàn luận nha.

Nguyễn Đồng vốn dĩ xấu hổ muốn chết. Nhưng Rickie nói với cô đây chỉ là hiện tượng sinh lý bình thường. Trong tinh tế cũng có một ít chủng tộc trí tuệ

có hiện tượng sinh lý cổ quái như thế. Đây là món quà của tạo hóa, là thành quả tiến hóa của giống loài. Nếu có ai đó cười nhạo chủng tộc người ta vì hiện tượng sinh lý bình thường của họ. Như thế kẻ đó sẽ bị toàn bộ tính tế khinh bỉ chế cười hắt ánh mắt hạn hẹp, không học sinh vật học cho tốt, ngu dốt không biết xấu hổ, quả thật đã lãng phí đầu óc mà cha mẹ hẳn đã ban tặng.

Lúc này lại nhìn bộ dạng thân nhiên của Klosters, trong lòng cô cũng cảm thấy dễ chịu hơn, không cảm thấy ngượng quá mức nữa.

Nhưng mà tuy không ngượng quá mức nữa nhưng quan niệm đã hình thành mười mấy năm cũng không thể thay đổi trong sớm chiều, đành phải cố gắng để bản thân đừng để ý quá mức như thế nữa. Nhìn về hàng mẫu Klosters mang đến, đột nhiên nhận ra có chút giống trong ấn tượng của cô nhưng cũng có vẻ hơi khác.

“Mặt này là mặt khô thoáng mềm mại. Được tổng hợp từ một loại cao phân tử có tính chất vô cùng mềm mại. Thành phần chủ yếu có nhiều Amonium Natri, đã được thí nghiệm qua. Độ hấp thụ cũng không tệ lắm, sẽ không khiến da của em bị tổn thương, em cứ tạm thời dùng thử. Tôi sẽ thiết kế thêm vài loại khác để em có thể lựa chọn được loại em thích!” Klosters nói xong, mờ mịt nhìn chỗ nào đó trên người cô, chỉ cần nghĩ đến tác dụng của vật nào đó, trong lòng cũng có chút xao động.

Nguyên Đồng mơ mơ màng màng nhận lấy, như mất hồn mà biến vào WC giải quyết vấn đề sinh lý.

Nguyên ngày hôm sau, Nguyên Đồng liên tục nhận được vài loại bất đồng kiểu dáng, loại hình, tác dụng với di cã. Điều này khiến Nguyên Đồng nhận thức được năng lực động thủ của Klosters cường hãn biết bao. Cậu ta thậm chí căn cứ vào số liệu thực của cơ thể Nguyên Đồng để thiết kế ra. Thành phẩm tạo ra, cho dù là hiệu quả, tính tiện lợi, độ thoải mái... tuyệt đối bỏ xa thế kỷ 21 một khoảng cách lớn bằng vũ trụ luôn.

Dùng đồ thiết kế riêng, còn dùng tài liệu công nghệ cao vô hại, đương nhiên rất thư thái.

Nguyên Đồng đỏ mặt, tiếp nhận thứ cậu ta đưa đến, chân thành nói cảm ơn.

Đây là lần đầu tiên có người vì cô mà thiết kế đồ. Tuy rằng thứ này rất khó nói, nhưng ở ngoài hành tinh này thì chỉ nghĩ đến việc lén lút đi mua về cũng không có cách, cho nên thực sự là vô cùng cảm động.

Nguyên Đồng vụng trộm thử vài loại. Phát hiện loại cô thích nhất là một loại có thể tự động dính vào, rất mỏng, độ thấm hút rất cao, cho dù không mặc nội y cũng sẽ không rớt ra. Hơn nữa trong lúc sử dụng, cho dù có làm việc cũng không có cảm giác khó chịu nào.

Rickie hỏi được cô thích vật thử nghiệm số 3. Thế là nó ghi chú lại, về sau sẽ chuyên chế tạo loại này. Klosters chỉ cần thiết kế ra là được. Sau đó giao cho người máy tự sản xuất là xong, nguyên vật liệu cũng rất dễ tìm kiếm, chẳng khó khăn gì. Chỉ sản xuất trong ba ngày đã tạo ra được số lượng Nguyên Đồng có thể dùng trong ba mươi năm.

Nguyên Đồng: “...”

Khi phát hiện giống cái của Trái Đất cổ đại mỗi tháng phải chảy máu một lần, Rickie cũng cẩn thận kiểm tra thân thể cho Nguyên Đồng. Nó phát hiện, vào thời điểm này, miễn dịch của cơ thể xuống thấp, có vài hạng mục chỉ tiêu của số liệu thân thể cũng thấp hơn thông thường, thể hiện trạng thái suy yếu tạm thời.

Kết quả kiểm tra cho thấy, thời điểm này, con gái cần được che chở, không thể tiếp tục thao luyện giống hán tử, dinh dưỡng cũng cần bổ sung.

“Hóa ra các cô bé Trái Đất cổ đại còn có lúc phức tạp như thế! Trước kia còn nghĩ chỉ có một vài loại động vật có vú mới phức tạp như thế, giống như bò cái, ngựa cái, lạc đà cái vậy. Cứ nghĩ nhân loại không phức tạp như vậy. Chẳng lẽ đây là kết quả tiến hóa của nhân loại? Quả nhiên sự tiến hóa của sinh vật rất kỳ diệu. Mỗi chủng tộc trí tuệ đều có quá trình tiến hóa riêng biệt của mình...”

Rickie và Klosters cùng cảm thán, quyết định thời điểm này chỉ để Nguyên Đồng học văn hóa, thể dục tạm ngừng lại, chờ kỳ sinh lý qua đi mới tiếp tục.

Klosters mặc kệ nó, kiểm tra số liệu thân thể của Nguyên Đồng rồi nói với Rickie: “Người tìm Fergus đặt mua một ít dịch dinh dưỡng, đồ ăn vặt và hoa quả thích hợp cho vị thành niên hành tinh Anndames. Nếu hẳn không có thì ta sẽ vào rừng tìm một ít.”

Tuy rằng bình thường làm mặt lạnh, thường xuyên ở phòng làm việc, nhưng Klosters chú ý đến Nguyên Đồng không kém gì Rickie, chỉ không biểu hiện rõ ràng thôi. Cậu chỉ cảm thấy nếu mình biểu hiện rõ ràng như thế sẽ dọa cô sợ. Đây là một loại trực giác của dã thú, cho đến lúc này, cậu luôn tin tưởng vào trực giác của mình, nhất là trong lúc này.

Cho nên, Klosters đành phải kiềm chế tính tình lại, bất động thanh sắc tiếp cận cô. Dù sao hiện tại cả hai vẫn chưa trưởng thành, vẫn chưa cần lo lắng quá nhiều.

Rickie nhanh chóng liên hệ Fergus, lại bị hắt chém một chút. Nhưng rất sớm nhận được hàng hóa do người máy giao đến. Klosters tự mình ôm đồ ăn vặt và hoa quả đến cho Nguyên Đồng.

Nguyên Đồng ngồi trên ghế sa lon mới được mang thêm vào phòng xem sách điện tử, ôn tập lại bài học mấy ngày nay. Thấy Klosters ôm đồ vào phòng, không khỏi có chút kinh ngạc. Nhưng mà mấy ngày nay, cô đã quen với bản mặt lạnh của Klosters, kỳ thật tâm địa của cậu ta cũng tốt lắm. Lúc gặp cậu ta cũng không quá lo sợ lo lắng, đây cũng là công lao của Rickie không ngừng tẩy não cô.

Ít nhất nhờ Rickie tẩy não, ấn tượng của Nguyên Đồng dành cho Klosters là người ngoài lạnh trong nóng. Nguyên văn lời của Rickie là: “Ngoại lãnh nội rối loạn” là người tốt luôn vui vẻ giúp người khác.

“Tốt hơn chút nào không?” Klostors hỏi.

Nguyên Đồng vẫn có chút khó nói, thanh âm hơi nhỏ, “Kỳ thật cũng không trở ngại gì, chỉ có chút không thoải mái thôi.”

Bà nội Nguyên là một vị thầy thuốc trung y, luôn chú trọng dưỡng sinh. Nguyên Đồng được bà nội nuôi lớn, dưỡng thân thể cô rất khỏe mạnh. Ngay cả đau bụng kinh cũng không có, mỗi lần đến kỳ, chỉ có chút không thoải mái thôi. Ngoại trừ trước khi đến kỳ có làm gì khiến thân thể không khỏe thì mới bị đau.

Klostors nhìn kỹ gương mặt cô, không có nét hồng hào thường thấy, trong lòng có chút không vui, cảm thấy nhất định là cô rất khó chịu.

Rickie theo sau. Đem đồ Klostors mang đến xếp vào ngăn kéo, tận lực xoát hảo cảm cho chủ nhân nó với Nguyên Đồng, “Cô bé! Đây là thực phẩm dinh dưỡng hoa quả và đồ ăn vặt chủ nhân mua cho cô từ chỗ Fergus. Có thức uống dinh dưỡng, có quả ca cao, quả sữa, mật mai...”

Nguyên Đồng tự nhiên lại cảm động. Cô đã biết được tên gian thương Fergus này ác độc biết bao nhiêu từ Rickie. Máy thứ này nhất định tốn rất nhiều tiền. Trong lòng vô cùng áy náy, đột nhiên cảm thấy bản thân hẳn là phải nghĩ cách kiếm tiền, để tránh ăn bám Klostors. Hai người bọn họ vốn là không thân không quen, vậy mà cô lại ăn chùa ở chùa, chẳng có chút mặt mũi nào cả! Klostors là một cô nhi lại vẫn chưa thành niên, chắc chắn là cũng chẳng có nhiều tiền...

Nguyên Đồng chưa từng lẫn lộn ngoài xã hội, chỉ là một học sinh đơn thuần, vẫn chưa học cách giấu diếm cảm xúc của bản thân. Thần sắc trên mặt cô, chỉ qua một cái liếc mắt, Klostors đã nhìn thấu, cậu nhủ mày, nghĩ nghĩ một lát rồi nói: “Em không cần để ở trong lòng! Máy thứ này cũng không tốn bao nhiêu tiền tệ.” Để cho cô em tiêu tiền thì đã sao, cậu cũng không thiếu số đó.

“Gạt người, Rickie nói Fergus là kẻ keo kiệt nhất tỉnh tế.” Nguyên Đồng không chút do dự vạch trần lời nói của cậu.

Klostors: “...Không sao cả! Hắn ăn bao nhiêu thì sau này phải trả lại bấy nhiêu!”

Nguyên Đồng: “...”

Hai người mắt to trừng mắt nhỏ trong chốc lát, Klostors đột nhiên vươn tay sờ sờ đầu cô, trên mặt lộ ra tươi cười.

Nụ cười này thật sự là phi thường khó có được. Khi xuất hiện trên gương mặt tuấn mỹ khiến cả người thiếu niên luôn lạnh lùng đột nhiên tràn đầy sức sống, giống như mái tóc màu đỏ ánh kim điểm lẹ chói mắt kia. Trong nháy mắt, cả thế giới dường như sống động hẳn lên. Chỉ là một nụ cười lại có thể khiến thế giới thay đổi, đủ thấy được hiếm thấy biết bao.

Trong quyển “Khởi nguyên của các chủng tộc trong vũ trụ” từng nhắc đến, càng là chủng tộc trí tuệ cường hãn thần bí tối cao, nhân hình của họ lại càng hoàn mỹ. Sự hoàn mỹ đại biểu cho cường đại. Đây là vốn liếng tạo hóa ban cho họ.

Nguyên Đồng nhìn đến ngây người.

Klostors lập tức khôi phục bản mặt lạnh, chỉ là lỗ tai có chút ửng hồng, dặn dò cô nghỉ ngơi, xoay người rời đi.

Nguyên Đồng nhanh chóng hoàn hồn, muốn nói cô không cố ý nhìn đến ngây người như thế, không có ý mạo phạm cậu. Nhìn cậu nhanh chóng rời đi nhưng cô vẫn không nói được câu nào.

Rickie rời đi cùng chủ nhân của nó, đôi mắt máy nhấp nháy liên tục, “Chủ nhân! Chủ nhân! Quả nhiên cậu nên cười nhiều hơn! Cậu thấy đó, cô bé nhìn đến ngây người luôn! Về sau đừng xụ mặt như mấy người nắc chứng lão niên nữa, rất phí phạm của trời, lãng phí gene vĩ đại chủng tộc của cậu ban tặng lắm! Cậu không biết đâu. Trên tinh vông có vô số người suy đoán chủng tộc nguyên hình của cậu, bọn họ nói nhân hình của cậu có thể đạt điểm tuyệt đối của dụng cụ khảo nghiệm độ bất cước nhân hình hà khắc nhất tỉnh tế, chứng tỏ nhân hình của cậu là hoàn mỹ mười phần. Cậu đừng che giấu nữa! Đây là vốn liếng đầu tiên để cậu có thể thành công lấy lòng cô bé đó nha! Nghe nói nhân loại Trái Đất cổ đại khi muốn kết hôn thường quan tâm đến ngoại hình đầu tiên, sau đó mới đến năng lực cá nhân và tài sản...”

“Câm miệng!”

Klostors mắng một câu nhưng không như bình thường là trực tiếp thi hành bạo lực. Hiện giờ tâm tình cậu rất tốt, mặc kệ tên người máy miệng tiện. Nghĩ lại ánh mắt cô bé nhìn hắn, nhìn không được mà nghiêng đầu nhìn hai vách kim loại bóng loáng của hành lang, nhìn thấy ảnh phản chiếu của mình, nhủ mày, vô cùng hài lòng.

Trong tự nhiên, bước đầu để giống đực hấp dẫn giống cái đó là điều kiện hoàn mỹ hoa lệ bên ngoài: ngoại hình dung mạo, tức là dùng hình thể quyến rũ đối phương, giành được niềm vui cho kẻ khác phái.

Hiện tại dung mạo của cậu đã đủ tư cách. Như thế bước thứ hai chính là vũ lực cường hãn.

Đúng rồi, phải tìm lúc nào đó để triển lãm giá trị vũ lực cường hãn của chính mình mới được.

Mà cơ hội này, rất nhanh đã đến.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 9

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyên Khuyên

Trải qua một lần xấu hổ như thế, phải mấy ngày sau Nguyên Đồng mới dám nhìn thẳng mặt Klosters.

Ngược lại, Klosters căn bản không để trong lòng. Nhưng khi đối mặt với cô, thần sắc cũng dịu hơn rất nhiều, cũng không trưng bản mặt lạnh như lúc ban đầu khiến người ta không đoán được cậu đang nghĩ cái gì. Đương nhiên, hơn phân nửa thời gian, cậu vẫn giữ bản mặt lạnh theo thói quen, làm người ta cảm thấy cả người nghiêm túc.

Chờ khi đi cả rồi đi, Nguyên Đồng lại khôi phục chương trình học bình thường.

Đúng lúc này, người hàng xóm của Klosters, Fergus liên lạc đến, bảo cậu đưa người đi tiếp quang não, thuận tiện buộc định thân phận cho chủ nhân quang não. Nếu muốn một cái quang não tạm thời thì không cần phiền toái như thế nhưng nếu muốn một cái quang não có hồ sơ mang tính hữu hiệu vĩnh viễn trong hệ thống đầu não trung ương thì chủ nhân quang não nên tự đi một chuyến.

Theo ý của Klosters, đương nhiên muốn Nguyên Đồng có thể có một thân phận quang minh chính đại ở Đế quốc, hơn nữa phải có tính vĩnh cửu. Tuy cậu không cần thận nghiên cứu lai lịch của Nguyên Đồng nhưng sự tồn tại của cô cũng đầy bí ẩn và điểm đáng ngờ. Chỉ cần cô sở hữu gene thuần nhân loại cũng khiến cho Viện nghiên cứu gene tinh tế điên cuồng. Cậu là giống đực của chủng tộc tối cao, đương nhiên cậu cảm nhận được lực hấp dẫn cường đại trên người cô nhiều hơn bất kỳ ai.

Đây là một loại kích thích tố kỳ diệu, không thể hình dung nhưng vô cùng hấp dẫn.

Klosters nếu muốn bảo hộ cô, trừ phi để cô cả đời chỉ quanh quẩn ở hành tinh Ural, không tiếp xúc với tinh tế. Nhưng vũ trụ rộng lớn như thế, chẳng ai muốn ở mãi một tinh cầu đến già. Hành vi đó đối với những chủng tộc trí tuệ theo đuổi tự do mà nói là chuyện tàn nhẫn nhất.

Vì vậy, Klosters đã có dự định xong xuôi.

“Tôi cũng phải đi sao?” Nguyên Đồng nghe được an bài của Klosters, có chút kinh ngạc, nhưng cũng có chút do dự.

Mấy ngày theo học cùng Rickie, Nguyên Đồng đã có hiểu biết nhất định với thế giới tinh tế tương lai này. Càng hiểu biết thì tam quan của cô lại thay đổi thêm lần nữa. Thậm trí cô còn nhận ra một người Trái Đất cổ đại như cô yếu đuối đến mức nằm trong nhóm năm chủng tộc cận bã nhất. Bất kỳ lúc nào ra cửa cũng có thể bị dị thú cấp một nuốt sống chứ đừng nói gì đến những loại dị thực đáng sợ, mà ngay cả là tùy tiện một hình người của các chủng tộc trí tuệ cũng có thể bóp chết cô ngay lập tức.

Khi Nguyên Đồng phát hiện người Trái Đất cổ đại hóa ra yếu ớt đến thế, cô nảy sinh một chút tuyệt vọng với cái thế giới tương lai này.

Cho nên, khi nhắc đến chuyện ra khỏi cửa, Nguyên Đồng cũng có vài phần lo lắng. Hiện tại cô quá yếu, lại thêm bóng ma của chuyện suýt mất mạng do bị sói Mardolo truy đuổi ngay khi vừa mới đến thế giới này. Nhưng nguyên nhân quan trọng nhất là cô biết bản thân mình có rất nhiều chỗ không phù hợp với thế giới tinh tế tương lai. Trước khi hoàn toàn hòa nhập được vào thế giới này, cô có chút lo sợ khi phải gặp người lạ, sợ hãi nếu đối phương phát hiện ra lai lịch của cô, có khi nào sẽ đem cô đi giải phẫu không?

“Đương nhiên là phải đi!” Rickie giải thích với Nguyên Đồng, “Chỗ Fergus có công cụ chuyên môn, có thể giúp cô làm giả tư liệu, có thể trực tiếp nhập vào trình tự hệ thống của đầu não, khiến đầu não trung tâm thừa nhận thân phận của cô. Trình độ của tôi tuy không kém, nhưng chỉ đến mức trộm được tư liệu ở trung ương đầu não, muốn làm trung ương đầu não thừa nhận thân phận hợp pháp thì lại không được.”

Nguyên Đồng tuy rằng nghe cũng không hiểu lắm, nhưng nếu không thể lùi bước thì chỉ có thể đối mặt.

Sau bữa sáng, bọn họ liền xuất phát.

Phương tiện giao thông là một loại xe bay, so với xe hơi của Trái Đất thì lớn hơn. Bề ngoài hơi đẹp, màu sắc đương nhiên là màu đỏ ánh kim. Khi Rickie lấy nó ra từ trong kho, ánh mắt Nguyên Đồng có chút thất thần, yên lặng đánh giá loại phương tiện giao thông của tương lai này.

Lúc xe bay xuất phát, Nguyên Đồng nhanh chóng phát hiện cái xe bay này “vèo” một cái liền bay lên trời, sát mặt đất bay đi, tốc độ thật nhanh, cảnh vật ngoài cửa sổ hóa thành hư ảnh.

Lần đầu tiên ngồi xe bay, Nguyên Đồng có chút hưng phấn. Đây là thể nghiệm khó có được. Cho nên dọc theo đường đi, cô đều ghé vào cửa sổ nhìn xung quanh, dù chẳng nhìn thấy phong cảnh gì nhưng trong lòng rất vui vẻ, tùy tiện đáp lời với Rickie.

“Đồng Đồng, trước giờ cô chưa từng ngồi xe bay à?”

“Ừ, chưa từng ngồi qua.”

“Vậy trước kia khi cô ra ngoài thì dùng phương tiện giao thông nào?”

“À...cũng là một loại xe...”

“Là loại nào?”

“So với cái này thì chậm hơn rất nhiều.”

“Chắc là tương tự như phương tiện giao thông của các tỉnh cầu có khoa học kỹ thuật lạc hậu chẳng? Những tỉnh cầu đó rất lạc hậu, mà chính phủ địa phương lại vô cùng cố chấp, không chịu áp dụng thiết bị công nghệ cao, toàn sử dụng loại phương tiện đã bị đào thải cả ngàn năm rồi. Tốc độ rất chậm, chỉ có 300 km/h...”

Nguyên Đồng ừ ừ à à đáp lời, rất nhiều chỗ chỉ mập mờ đáp lời, không lộ ra mấu chốt nào. Giấu điểm bọ Klostern về lai lịch của bản thân như vậy, cô cũng có chút áy náy. Nhưng cô không biết nếu lai lịch mình bị người ngoài hành tinh phát hiện thì sẽ có chuyện gì xảy ra. Cô không có cảm giác an toàn với cái thế giới này, chỉ đơn giản dùng sự trầm mặc của bản thân mà chống đỡ, khi họ nghĩ cô là nhân hình trí tuệ sinh vật đến từ tỉnh cầu lạc hậu, cô cứ trầm mặc chấp nhận.

Cho dù có nghi hoặc, nhưng hai bên cứ kiềm chế không vạch trần.

Rickie lái xe, Klostern ngồi ở một bên nhắm mắt dưỡng thần, nghe mẩu đối thoại thiếu chất xám của một người với một người máy, ngẫu nhiên mở mắt nhìn Nguyên Đồng. Đôi mắt trầm tĩnh mà lạnh nhạt, cũng không biết đang suy nghĩ cái gì. Mỗi khi Nguyên Đồng bắt gặp ánh mắt của cậu cũng chỉ cảm thấy áp lực như núi.

Xe bay mất nửa ngày mới đến nơi, có thể thấy được nhà Fergus và nhà Klostern xa đến mức nào, thế nhưng bọn họ vẫn xem là hàng xóm đấy.

Bây giờ Nguyên Đồng vẫn còn chưa biết sự bá đạo của những chủng tộc trí tuệ cường hãn, không ai có thể quản được bọn họ. Nếu ở gần thì rất dễ xảy ra chuyện. Nếu không phải hành tinh Ural đủ lớn và tài nguyên cũng phong phú thì cũng chẳng thể nuôi nổi nhiều sinh vật hung tàn như vậy, nhờ thế mà cũng khiến hung danh của hành tinh Ural vang xa trong tinh tế. Là một cô gái Trái Đất cổ đại chiến lực bằng không, cô là sự tồn tại bất thường nhất trên cái hành tinh hung tàn này.

Nhà của Fergus, thương nhân nổi tiếng khắp tinh tế khác biệt hoàn toàn so với nhà của Klostern. Nếu nói nhà của Klostern là những quả trứng màu đỏ vây quanh một chỗ thì nhà Fergus nhìn từ xa như một đồng thủy tinh hợp thành, tựa như cung điện thủy tinh. Dưới ánh mặt trời chiếu xạ thành cầu vồng bảy màu mộng ảo như tòa thành trong thế giới cổ tích.

Chỉ là... phòng ốc ở đây hình như có chút yếu ớt, chính thể có vẻ hơi bị nghiêng lệch, trên tường cũng có vài khe nứt, có chút giống tòa lâu đài nguy hiểm.

“Fergus vô cùng keo kiệt, không chỉ keo kiệt với người khác mà keo kiệt với chính bản thân hắn. Cô xem đó, vật liệu làm nhà là một loại chất liệu thủy tinh rẻ tiền, chủ nhân chưa cần dùng đến hai triệu là cũng đủ phá hư...” Rickie nói nhỏ với Nguyên Đồng, hiển nhiên rất oán hận với sự keo kiệt của Fergus.

“Cho nên người trăm ngàn lần đừng để chủ nhân người phá nhà của ta!”

Một giọng nam nhu hòa đột nhiên vang lên, Nguyên Đồng ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy một cánh cửa của cung điện thủy tinh mở ra. Một người đàn ông có thân hình cao lớn, tóc màu lam, mắt màu tím, ngũ quan thanh tú rõ ràng, nụ cười ôn hòa, thần sắc thân thiết, khiến cho người ta cảm thấy rất dễ thân cận.

Đây là người thứ hai mà Nguyên Đồng gặp từ khi đến hành tinh Ural, hoặc nói chính xác hơn là nhân hình sinh vật trí tuệ, không khỏi nhìn nhiều hơn chút. Nhưng đã bị một bàn tay che mắt lại.

“Đừng nhìn! Hắn ta là gian thương, thích dùng bề ngoài mê hoặc người đối diện. Nhìn nhiều sẽ bị hắn chém đến mức lột da mà đền cho hắn đấy!”

Thanh âm của Klostern vang lên ngay bên tai cô. Cô có thể cảm nhận được hơi thở trên người cậu, hơi thở có mùi hương thảo thơm mát, khiến cho gương mặt cô ửng đỏ.

“Này nha! Nhóc con Klos, vị thành niên bé nhỏ này đến từ đâu đó? Hay... đây là giống cái cậu trộm được?” Fergus có hứng thú hỏi.

Klostern nhìn hắn, đột nhiên thay đổi ngôn ngữ khác, nghiêm túc nói: [Cô ấy là của ta!]

Fergus “phốc” một tiếng cười rộ lên. Đây là ngôn ngữ gốc của thú nhân, chỉ có thú nhân mới nghe hiểu được, Rickie và Nguyên Đồng chỉ nghe được một loại âm thanh kỳ quái mà thôi.

[Cậu vẫn còn là vị thành niên. Cho dù tìm được giống cái, cũng chưa thể sinh trứng được! Cậu gấp gấp cái gì?] Fergus cười hi hi nói.

Klostern buông cái tay đang che mắt Nguyên Đồng ra, lạnh lùng nhìn hắn, giống như hắn chỉ cần nhiều lời thêm một câu, lập tức phá nát cung điện thủy

tính nhà hấn ngay. Fergus biết rõ tính tình hung tàn của người này, tuy mấy năm gần đây có thu liễm chút, nhưng bản tính khó sửa, cần phải biết điểm dừng. Hấn liền dời tầm mắt, chuyển sang đánh giá nhân loại mà Klosters mang đến.

Phát hiện ánh nhìn của hấn, mặc dù trong lòng có chút không yên nhưng Nguyên Đồng vẫn lễ phép cười một cái.

Cô đang mặc một trường bào màu đỏ của người hành tinh Anndames, bên hông là những nút thắt bằng dây rất nghệ thuật. Cổ áo và tay áo đều có những hoa văn tinh mỹ. Dáng người cô gầy gầy nhỏ xinh. Cô chỉ cần đứng yên ở đó, một làn gió nhẹ thổi đến, tay áo nhẹ bay, lúc mỉm cười mang theo hơi thở dịu ngọt nữ tính. Cho dù dung mạo cô không đạt đến tiêu chuẩn trung bình của dụng cụ đo lường thẩm mỹ tinh tế nhưng cũng khiến thị giác của người đối diện được thỏa mãn.

Fergus hơi hơi rũ mắt, có chút đắm chiêu. Chỉ liếc nhìn cô bé đó một cái, trong lòng đã có một cảm giác rất kỳ lạ.

“Ngài Fergus! Đừng có nhìn nữa! Quang nào đã chuẩn bị xong chưa?” Rickie mở miệng nói, tiến lên che trước mặt Nguyên Đồng.

Fergus có chút kỳ quái hỏi: “Người không phải người máy bảo mẫu của Klos sao? Đổi chủ nhân rồi à?”

Mắt Rickie chớp chớp, nói: “Người quản được à? Biếnl!”

Một người một người máy nhìn nhau trừng trừng, cho đến lúc Klosters mất kiên nhẫn, bước lên đá một cước vào cây cầu thủy tinh thông đến bên hồ khiến cây cầu vỡ nát. Những mảnh thủy tinh trong suốt rơi vào trong nước làm nước bắn tung lên, hai kẻ kia mới quay lại nhìn cậu, ánh mắt tràn đầy khiển trách tính tình bạo lực của cậu.

“Quá bạo lực! Cậu không thể sửa đổi tính tình sao...” Fergus vô cùng đau đớn, đó là tiền đó QAQ.

“Thối quen!” Klosters không có thành ý nói, “Quang nào!”

Fergus vẫn còn thương tiếc cho cây cầu thủy tinh đã bị hủy đó, giận dỗi nói: “Tự mình đi vào!”

Klosters nhún nhún vai, ôm lấy Nguyên Đồng, từ trên bờ nhảy xuống, rơi xuống ngay trên đài trước cửa cung điện thủy tinh.

Nguyên Đồng bị động tác đột ngột của cậu làm giật mình. Chờ nhìn lại khoảng cách từ bờ bên kia đến chỗ vừa đáp xuống, cũng có hơn mười mét đó. Cậu ta vậy mà trực tiếp nhảy qua, loại sức bật này... rốt cuộc thì mấy người ngoài hành tinh này đã lớn lên như thế nào vậy?

Nguyên Đồng lại cảm thấy chính mình vô cùng yếu ớt!

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyền Khuyên

Trong cung điện thủy tinh mộng ảo, nhiều không hề được bài trí hoa mỹ mà có thể là giống như trạm trung chuyển vật tư nhà.

Cách này vô cùng thích hợp với nhà Fergus, Nguyên Đồng vừa vào cửa đã bị những đồng đồ chất cao đến tận trần nhà làm ngầy ngẫn cả người. Đặc biệt là những thùng hàng được chất cao nghiêng ngả kia, có cảm giác vừa đi qua thì sẽ rơi xuống, áp lực rất lớn. Cứ mỗi bước đi lại cảm giác được sinh mệnh đang bị uy hiếp.

Sắc mặt của Klosters và Fergus rất bình tĩnh, không thấy có gì kỳ lạ, hoặc là đã quen rồi.

Nhưng Klosters có chú ý đến thần sắc lo lắng trên mặt Nguyên Đồng, nghĩ nghĩ một chút, trực tiếp nắm lấy tay cô, vẻ mặt thần nhiên tự tại. Tay cậu ta to lớn nhưng ấm áp, làm cho Nguyên Đồng cảm thấy an toàn. Lo lắng do hoàn cảnh nên cũng không buông tay cậu ra, ngược lại cũng nắm chặt tay cậu.

Fergus liếc nhìn bọn họ một cái, nụ cười trên mặt như có như không, thoạt nhìn có chút bất lương.

Xuyên qua một không gian tràn ngập thùng hàng, liền đến một không gian hoàn toàn khác biệt. Nếu nói trong gian phòng vừa rồi là trạm trung chuyển vật tư thì gian phòng này là phòng thí nghiệm của nhà khoa học điên. Khắp nơi đều là máy móc, dụng cụ kim loại và dây dẫn, rậm rạp, giăng khắp nơi, khiến người xem choáng váng.

“Những thứ kia đều là bảo bối của ta! Mấy người đừng có tùy tiện đụng vào, làm hỏng là phải bán mình trả nợ đó!” Fergus lẩm miệng nói ra một câu.

Hắn không đề cập tới còn được, vừa nhắc đến thì Klosters và Rickie đều động thủ bẻ một thanh kim loại cầm trong tay. Sau đó thản nhiên quay nhìn hắn.

Fergus: “...”

Nguyễn Đồng: “...”

Fergus gần như nghẹt thở, ôm ngực đau đớn ngã xuống. Rickie cầm thanh kim loại đến giúp hắn ta thuận khí, nhanh chóng trở lại bình thường, gào toáng lên: “Hai tên vô lại các ngươi...chủ nào tớ này, ta cảnh cáo các ngươi, các ngươi còn dám phá hỏng đồ của ta, ta sẽ bắt các ngươi đền một trăm khối nguyên thạch...”

Trong lúc hắn đang bủi môi lâu bầu, mọi người theo đường đi thu hẹp dần đến cuối gian phòng. Ở đó có những thiết bị máy móc rất lớn, trong không trung có một màn hình ảo 3D, trên màn hình đang nhảy lên những biểu đồ và số liệu gì đó mà Nguyễn Đồng không hiểu.

Fergus lấy từ trong máy ra một quang não đã được chế tạo tốt. Cái quang não dành cho Nguyễn Đồng này trông rất giống một cái đồng hồ đơn giản, có màu bạc, ngoại hình rất đẹp, mặt trên còn có một ít hoa văn hoa cỏ gì đó. Nghe nói đây là kiểu dáng quang não được giống cái trong tinh tế hoan nghênh nhất, chống nước chống ánh sáng chống nhiệt, chất liệu rất bền, cả đời không lấy ra cũng không thành vấn đề.

Fergus cầm quang não lại, muốn lấy số liệu từ mẫu máu của Nguyễn Đồng. Nhưng lại bị Klosters giành trước, cậu đoạt lấy quang não, kéo tay Nguyễn Đồng, xoa bóp nhẹ trên tay cô, hơi nhói đau một cái thì thấy một giọt máu xuất hiện trên đầu ngón tay cô. Ngay khi giọt máu vừa xuất hiện, Klosters nhanh chóng đặt quang não lên trên, số liệu được thu thập trong nháy mắt.

Tuy chỉ là một giọt máu nhỏ nhưng với khứu giác linh mẫn của thú nhân thì vô cùng dễ dàng cảm nhận được. Fergus ngửi được một mùi ngọt ngào tinh thuần thoảng trong không khí. Ánh mắt có chút biến hóa, cảm thấy mùi vị này quả thật rất tuyệt vời, thuần khiết hơn hẳn những nhân hình sinh vật trí tuệ khác, rất dễ khiến lòng người rung động.

Bất luận nhân hình của thú nhân lý trí biết bao nhưng bản năng vẫn lưu lại thú tính. Từ xưa đến nay, máu luôn dễ dàng kích phát thú tính của họ. Máu càng ngon lại càng kích thích.

Fergus nhìn không được nhìn về phía thiếu nữ đang ngoan ngoãn mặc Klosters đùa nghịch, nghi hoặc trong lòng càng lớn.

Tính danh: Nguyễn Đồng

Chủng tộc: Loài người vườn

Giới tính: Giống cái

Nhóm máu: Bí mật

Địa chỉ: hành tinh Ural, tỉnh hệ Montmartre

Ngày sinh: tháng năm, năm 7741 lịch Tinh tế

Đặc thù: Nhân hình sinh vật trí tuệ

... ..

Trên quang não hiện lên một màn hình 3D lớn chừng bàn tay, Klosters nhanh chóng nhập dữ liệu vào. Tinh tế thông dụng ngữ mà Nguyễn Đồng học được có chút hữu hạn, chỉ xem hiểu được vài từ, những từ khác thì đành chịu. Nhưng mà cũng có thể hiểu cậu đang điền thông tin cơ bản giúp cô, giống như thẻ căn cước của Trái Đất. Cuối cùng cũng đã có thông tin cơ bản của cá nhân.

Fergus cũng lại nhìn kè, nhìn thấy tin tức trên màn hình, nhú mảy, đắm chiều nhìn Nguyễn Đồng.

Tuy những tư liệu này nhìn thực bình thường, nhưng khi nhìn kỹ liền phát hiện địa chỉ không bình thường, lại nhìn tiếp, Fergus đột nhiên kêu lên: “Ồi, vị tiểu thư này mới 16 tuổi, Klos, cậu thật sự rất biến thái, cậu lớn hơn cô ấy những...”

“Không phải chuyện của ngươi!” Rickie giờ thanh kim loại trong tay lên, “Tự lo cho mình đi! Còn lắm miệng nữa thì chủ nhân sẽ phá tan nhà ngươi đấy!”

“Đây là sự thật! Mấy người không thể lừa gạt giống cái nhà người ta chứ!” Fergus chỉ sợ thiên hạ không loạn.

“Klos vẫn là vị thành niên! Đầu giống như ngươi, một lão độc thân! Trưởng thành lâu như thế rồi mà ngay cả kỳ phát tình cũng chưa đến! Nhất định là có khiếm khuyết ở đâu đó, chẳng trách ngay cả tiểu thư Tasyem cũng không thèm liếc mắt nhìn một cái chứ đừng nói là giống cái khác! Ta cảm thấy mắt mặt giùm ngươi đấy!”

“Không được đâm chọc nỗi đau của người ta chứ! Trình tự hệ thống của ngươi không có tiêu chuẩn đạo đức cơ bản à?” Fergus tức giận đỏ mặt lên.

“Trình tự hệ thống của ta vẫn rất tốt! Là thiết kế vĩ đại nhất!”

Một người một người máy lại tiếp tục cãi vã, Klosters mất kiên nhẫn, lại đá thêm một cước, rốt cuộc thái bình.

Klosters đem tư liệu điền đầy đủ xong, lại đem quang não trả lại cho Fergus, Fergus lại bỏ vào trong máy, hai tay nhanh chóng lướt trên bàn phím ảo. Màn ảnh 3D lại xuất hiện số liệu dày đặc, tốc độ thay đổi không thể nhìn bằng mắt thường. Chỉ mới nhìn chừng một phút đồng hồ mà mắt Nguyên Đồng đã cay xè, nhanh chóng nhắm lại.

“Ngài Fergus! Ngài thật lợi hại! Nếu ngày nào đó ngài không làm thương nhân nữa thì có thể đổi nghề làm hacker rồi! Cái đám người thích làm chuyện phi pháp như đánh cắp số liệu, sửa chữa trình tự, trộm dữ liệu của người khác...” Lúc này, Rickie là thật lòng khen ngợi Fergus.

“Phi! Cái tên người máy như người nói chuyện thế à?” Hai tay Fergus bận rộn, miệng cũng không ngừng, “Ta là lương dân an phận thủ thường, ta mà lại làm chuyện phi pháp sao? Ta cũng không muốn để bọn tinh tế hình cảnh suốt ngày chỉ biết dựa vào vũ khí năng lượng chạy đến oanh tạc nhà của ta, đó là tiền đó!”

Bộ máy phát ra một tiếng “ding”, Fergus nhẹ nhàng thở ra, lau mồ hôi, mở miệng nói: “Đại công cáo thành!”

Sắc mặt Klosters trở nên có vài phần thoải mái, lấy quang não lại, tự mình đeo lên tay Nguyên Đồng, nói với Fergus: “Ngày mai ta sẽ cho người máy mang đến một trăm khối nguyên thạch.”

Nguyên thạch là một loại đá năng lượng thập phần sang quý. Tinh hạm, chiến hạm, cơ giáp, thiết bị phi hành, súng năng lượng và các loại máy móc dụng cụ không thể thiếu được nguồn năng lượng. Năng lượng mà một viên nguyên thạch chứa đựng gấp một ngàn lần so với các loại đá năng lượng khác. Trong tinh tế, có được một quặng nguyên thạch loại nhỏ thì đã là đại phú hào.

Fergus cười toe toét. Diện mạo của hắn nhả nhặn tuấn tú. Chỉ nhìn dung mạo hắn một cách đơn thuần, sẽ khiến người khác nghĩ nhầm là sinh vật giống cái. Khi cười lộ lên trông thần thiết đáng yêu. Đáng tiếc, chỉ cần tiếp xúc với hắn một lần thì sẽ biết kẻ này là người trong ngoài bất nhất. Cuối cùng sẽ bị tính keo kiệt của hắn dọa chạy.

“VẬY TA CHỜ! NHỚ RÕ, MỘT KHỐI CŨNG KHÔNG ĐƯỢC THIẾU!”

Fergus trong lòng rất vừa lòng. Tuy bản tính Klosters có hung tàn chút, nhưng chưa bao giờ nuốt lời. Đã nói thì chắc chắn làm được. Cũng chính vì thế, hắn thích làm ăn buôn bán với Klosters nhất. Trước kia đã thu được không biết bao nhiêu thứ tốt từ cậu ta. Lần này bên cạnh cậu ta lại có một giống cái không biết từ đâu ra, vì giống cái này, chắc hẳn Klosters sẽ không ngại trích thêm chút máu nhỉ?

Bản tính trong lòng Fergus gõ vang, cười tủm tỉm nhìn Nguyên Đồng: “Nguyên tiểu thư, nếu có cần gì, cứ việc đến tìm ta! Đây là số quang não của ta, nhớ giữ cho kỹ. Chỗ ta có đầy đủ thực phẩm và phục vụ chu đáo nhất! Chỉ có thứ cô không nghĩ ra chứ không có thứ tôi làm không được...”

Nguyên Đồng: “...Cám ơn.” Cái giọng điệu đầy mạnh mẽ thụ này, xem ra là không cần biết ở thế giới nào, chỗ nào cũng có.

Cầm quang não, liền chuẩn bị rời đi. Theo như lời Rickie thì Fergus hẹp hòi như vậy. Hắn sẽ không đãi bọn họ cơm trưa, ở đâu thì mau biến về chỗ đó đi.

Fergus tự mình tiễn họ ra cổng, đột nhiên nhớ đến gì đó, nói: “Gần đây ta mới nhận được một đoạn tín hiệu mã hóa từ bên ngoài hành tinh Ural, nghe nói có trộm tinh chạy trốn đến phía bên này tinh hệ Montmartre, rất có khả năng sẽ đến Ural. Nếu cậu thấy người lạ không phải người Ural, nhớ xử lý.”

Klosters gật gật đầu.

“Còn nữa, cậu có rảnh thì đến chỗ Tasym thông báo một tiếng.” Nói xong, lại oán giận nói, “Tasym thật là. Đã là niên đại nào rồi mà chẳng khác gì thô dân nguyên thủy, không trang bị thiết bị liên lạc, quang não cũng đóng, không biết có phải ngủ đến chết rồi hay không nữa...”

Lười nghe hắn oán giận lại nhai, đám người Klosters xe bay, xe bay vào một cái nhảy lên thật xa.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Quyền Khuyên

Trên đường trở về, bọn họ rẽ qua một hướng khác, đến nhà Tasym, một hàng xóm khác.

“Ngài Fergus và tiểu thư Tasym đều là hàng xóm của chủ nhân, một người ở hướng đông, một người ở hướng tây nam. Hiếm hoi lắm mới ra ngoài một lần, thuận tiện đi thăm tiểu thư Tasym một chút. Xem như là làm quen với hàng xóm láng giềng. Chỉ có điều, như thế thì không kịp thời gian, có thể tối nay

chúng ta phải cắm trại qua đêm rồi!” Rickie giải thích cho Nguyên Đồng.

Nguyên Đồng cũng không có ý kiến gì. Thế giới này rất xa lạ với cô, có thể không mở miệng thì cô sẽ không mở miệng, đỡ phải nói sai điều gì. Nhưng mà cô thật sự thích nghe Rickie nói chuyện, có thể khiến cô từng bước hiểu rõ về thế giới tương lai. Chỉ đáng tiếc là Klosters lại không thích nói chuyện.

“Xe bay tốc độ chậm hơn nhưng lại vững vàng thoải mái hơn. Nếu sử dụng cơ giáp thì chỉ cần một giờ là đến được nhà tiểu thư Tasym. Nhưng mà ở Ural thì tốt nhất là hạn chế sử dụng cơ giáp.”

Nếu nói tương lai này có điều gì thần kỳ, thì đó chính là cơ giáp. Đây mới là yếu tố đại diện cho nền khoa học kỹ thuật của tương lai, đại diện cho vũ lực và thực lực cường đại. Nguyên Đồng cũng âm thầm chờ mong sẽ có ngày cô cũng có thể điều khiển được cơ giáp, như vậy thì an toàn của cô có thể được đảm bảo hơn. Thật ra cô cũng không còn cách nào khác, một thiếu nữ Trái Đất cô đại yếu ót như sên là cô, điều kiện thể chất và sức chiến đấu vô cùng hạn chế, chỉ có thể dựa vào công cụ hỗ trợ mà thôi.

Mấy ngày qua, công sức mà Nguyên Đồng bỏ ra để học tập không phải lãng phí. Cô cũng từ miệng Rickie mà biết được thuần nhân loại chênh lệch với nhân loại của tương lai đến độ nào. Khổ nỗi, sự chênh lệch này lại là trời sinh. Cho dù trong tương lai cô có thể được cải tạo gene nhưng vẫn có giới hạn, cũng không thể lợi hại hơn nhân loại của tương lai.

Hiện tại, Nguyên Đồng vẫn chưa biết nhân loại của tương lai đã không còn được xem là thuần nhân loại nữa, còn có những chủng tộc không thể tưởng tượng nổi. Đây cũng là kết quả của tiến hóa, bọn họ có được gene vượt trội bẩm sinh, không phải là loại gene được cải tạo của người Trái Đất có thể so sánh được.

Nếu tổ chất thân thể của mình bị hạn chế, nhờ sự phân tích của Rickie, Nguyên Đồng đoán hồi lâu cũng quyết định lựa chọn công cụ hỗ trợ. Cũng chính vì vậy mà trong khóa huấn luyện thể dục của cô, Rickie tăng thêm hạng mục thuật cận chiến và động tác trụ cột của cơ giáp.

Cơ giáp đã trở thành chủ lưu của thế giới. Chỉ cần là nhân hình sinh vật trí tuệ, đều thích sử dụng cơ giáp, kết hợp với sức chiến đấu của cơ giáp, có thể khiến thực lực của họ tăng thêm một bậc. Thậm chí trong hành trình giữa các vì sao, cơ giáp cũng công cụ thiết yếu.

Lúc này, nghe được lời của Rickie, Nguyên Đồng không thể không ngạc nhiên, “Vì sao?”

Mắt Rickie chớp chớp ánh đỏ, dường như liếc nhìn chủ nhân nó một cái, trả lời: “Bởi vì Ural là hành tinh có hung danh lan xa trong tinh tế.”

Nguyên Đồng mờ mịt, chuyện đó và chuyện hung danh của Ural lan xa thì có quan hệ chỗ nào? Nhớ đến con sói Mardolo đã gặp lúc mới đến, còn có sức chiến đấu vượt bậc mà Klosters đã từng biểu hiện, Nguyên Đồng cảm thấy sinh vật ở thế giới này quả thật vô cùng lợi hại. Vì thế bảo Ural hung tàn cũng là có cơ sở, khiến một người Trái Đất như cô cảm thấy áp lực như núi.

Cho đến lúc chạng vạng, bọn họ mới đến nơi.

Nguyên Đồng lại một lần nữa được trông thấy nghệ thuật phòng ốc của thế giới tương lai.

Vị tiểu thư Tasym này xây nhà trên một con dốc trống trải. Khắp nơi đều là hoa tươi, ánh nắng ngập tràn. Trên sườn núi là những dải dây leo mềm mại được tu bổ kỹ lưỡng, từ xa nhìn lại, trông giống hệt như một tấm thảm xanh biếc trải dài đến tận chân trời. Cánh đồng hoa bát ngát, mỗi khi có gió thổi qua, đem hương thơm lan tỏa khắp nơi.

Phòng ốc trên sườn núi được mô phỏng theo hình đóa hoa. Những dây leo to làm cột trụ, bên trên là những gian phòng như những đóa hoa. Dây leo xanh biếc che kín vách tường, hướng về ánh mặt trời mà sinh trưởng, khẽ lay động trong gió, xinh đẹp như những ngôi nhà của tiên hoa trong truyện cổ tích.

Nguyên Đồng lại được mở rộng tầm mắt. Trong lòng không khỏi tò mò về bộ dạng của vị tiểu thư Tasym này.

Xe bay dừng ở bãi cỏ phía trước nhà, hai người một người máy xuống xe, đi đến trước ngôi nhà.

Đến gần mới có thể biết được những dây leo chống đỡ ngôi nhà kia to lớn biết bao nhiêu, phải mấy người mới ôm hết được một vòng. Nhưng khiến Nguyên Đồng kinh ngạc hơn nữa, chúng hoàn toàn là thực vật sống mà không phải là vật liệu mô phỏng. Cô cũng nhanh chóng hiểu được, đây chắc hẳn là một loại dị thực nào đó. Chỉ có dị thực mới có thể sinh trưởng một cách trái với khoa học như thế, à ý cô là trái với khoa học thường thức của người Trái Đất.

Tuy rằng phi khoa học, nhưng Nguyên Đồng đã đến thế giới tương lai được hơn một tháng rồi, chuyện phi khoa học cũng thấy nhiều rồi, nhanh chóng lấy lại bình tĩnh.

Ngôi nhà cách mặt đất khoảng ba mét, Klosters ôm Nguyên Đồng nhảy lên.

Cửa không khóa, chỉ khép hờ. Sau khi đẩy cửa vào trong, bên trong cũng tràn đầy hơi thở của thiên nhiên, giống như phong cách của tinh linh Tây phương. Cách bài trí cũng không khác biệt với những ngôi nhà bình thường khác, gian phòng này là phòng khách. Tuy đồ gia dụng không nhiều lắm nhưng thứ nên có thì cũng có. Có một vách tường vô cùng hiện đại mang phong cách của phim khoa học viễn tưởng, hiển nhiên vị tiểu thư Tasym này là người thích xem truyền hình.

“Chủ nhân, tiểu thư Tasym không có nhà.” Rickie dạo qua một vòng, báo cáo với chủ nhân, “Thời tiết hôm nay khá tốt, chắc hẳn là sang bên kia sơn cốc phơi nắng rồi! Dù sao thì bên đó không chỉ nhiều nắng, thổ nhưỡng phong phú, độ ẩm cao, là chỗ mà tiểu thư Tasym thích nhất.”

Nguyên Đồng nghe được cảm thấy hồ đồ. Tại sao lời nói này của Rickie lại khiến cô có cảm giác đối phương là thực vật nhỉ?

Klosters hiển nhiên cũng không có vẻ ngoài ý muốn, cậu quay đầu nhìn Nguyên Đồng đang tò mò đánh giá gian phòng, nói với Rickie, “Đi gọi cô ta về đi!”

Rickie nhận được lệnh thì đi ngay.

Nguyên Đồng đang thưởng thức gian phòng tràn đầy hơi thở. Trông thấy Klosters thân nhiên vào bếp, mang ra hai cốc đồ uống có màu sắc vô cùng xinh đẹp mỹ lệ, được rót vào cốc thủy tinh trong suốt. Nhìn xuyên qua lớp thủy tinh, có thể trông thấy được đường cong xinh đẹp của chất lỏng. Màu sắc mỹ lệ như thể đã vượt qua sức tưởng tượng của con người, là màu sắc tự nhiên trời sinh, khiến người nhìn phải mê mẩn.

“Đây là Mật hoa trà do Tasym nương, nghe nói rất được giống cái yêu thích. Em ném thử xem!” Klosters đưa cho cô một cốc.

Nguyên Đồng ngẩng đầu nhìn cậu. Tuy thiếu niên này lúc nào cũng giữ vẻ lạnh lùng, biểu tình thiếu đến đáng thương nhưng có đôi lúc lại khiến người ta cảm nhận được một loại nhiệt tình. Khiến cô càng ngày càng thả lỏng, thậm chí sinh ra chút ý lại với cậu, cô biết rõ là không thể như thế nhưng lại không thể cự tuyệt.

“Cám ơn.”

Nguyên Đồng uống một ngụm Mật hoa trà. Từ đầu lưỡi truyền đến là vị ngọt trong veo, ngọt mà không ngấy, tràn ngập hương thơm, quanh quẩn không dứt. Những đồ uống từng uống qua trên Trái Đất, không có loại nào sánh được với vị của loại trà này. Uống hết một hơi vẫn chưa thỏa mãn.

Klosters ôm từ trong phòng bếp ra một hũ thủy tinh chứa đầy Mật hoa trà, lại châm một cốc khác cho cô.

Uống xong hai cốc Mật hoa trà, bên ngoài vang lên thanh âm, hiển nhiên chủ nhân đã trở lại, Nguyên Đồng có chút khẩn trương, vội vàng đặt cốc xuống, liếc nhìn thiếu niên một cái.

Klosters không hề có cảm giác gì khi tùy tiện vào nhà người khác như thế, vô cùng bình tĩnh ngồi yên một chỗ chờ chủ nhân về.

Lúc này mặt trời đã ngã về phía tây, ráng chiều đỏ rực chân trời. Toàn bộ thế giới dường như chỉ vì ráng chiều mà tràn ngập màu sắc. Dưới ánh sáng hoàng hôn, một cô gái có mái tóc hồng nhạt bước vào. Một gương mặt xinh đẹp dường như tỏa sáng dưới ánh sáng, xinh đẹp không cách nào tả xiết. Ánh mắt màu mật ong, làn da trắng nõn, dáng người nóng bỏng. Quả thực là vu vật thể gian!

Nguyên Đồng nhìn đến phát ngốc.

Đi đến thế giới này, chỉ mới gặp được ba người, mỗi người đều có giá trị nhan sắc vượt trội xa xa. Nhìn lại, tuy cô được xem là một mỹ nhân tràn ngập hơi thở thanh xuân nhưng nếu đem so với mấy người này, chỉ có ảm đạm thất sắc mà thôi.

Nhưng mà khi vị tiểu thư Tasym này đến gần, Nguyên Đồng liền phát hiện cô rất cao, thậm chí còn cao hơn Klosters nửa cái đầu, tuyệt đối phải cao đến mét chín có hơn. Nguyên Đồng đứng bên cạnh cô lại càng giống bé lùn. Nhớ đến Fergus sáng nay mới gặp, hán cũng rất cao, ước chừng hơn hai mét. Chẳng lẽ mọi người trong thế giới này đều cao như vậy sao?

Tasym vừa vào liền cười rộ lên, thanh âm sang sảng mang theo vài phần quyến rũ, “Ta đã nghe Rickie nói, phiền cậu phải đến một chuyến!” Sau đó ánh mắt dừng trên người Nguyên Đồng, cười tủm tỉm với cô, “Nguyên Đồng tiểu thư, lần đầu gặp mặt, ta là Tasym, hàng xóm của Klosters!”

Nguyên Đồng ngại ngại cười, nhẹ nhàng thăm hỏi cô.

“Ôi, thật đáng yêu, nhưng mà...” ánh mắt Tasym chuyển đến Klosters, hít hít một hơi trong không khí, màu mắt dường như sậm lại, “Hương vị thật tuyệt vời.”

Trong nháy mắt, đồng tử Klosters hẹp lại thành đường thẳng đứng, tràn đầy tính công kích, lạnh lùng nói: “Đây là người của ta! Không phải phân bón của người!”

Tasym bị khí thế trên người cậu bức lui ra sau, lập tức giơ tay lên, “Biết rồi! Ta cam đoan không động thủ!”

Thần sắc Klosters có vẻ hòa hoãn, kéo Nguyên Đồng lại gần, nói với cô ấy: “Nếu đã truyền lời, vậy chúng ta về!”

Rickie cũng nói với Tasym: “Tasym tiểu thư, đã quấy rầy rồi. Nhớ đừng ngủ đến chết đấy, nhớ giữ thanh tỉnh đấy!”

Tasym nhún nhún vai, “Không có cách mà! Thời tiết tốt như vậy, lại có mặt trời, đương nhiên ta không thể nào kiềm chế được ham muốn cui vào đất quang hợp. Yên tâm, yên tâm, cho dù ta ngủ đến chết, cũng sẽ không có chuyện gì, sâu bọ nào dám đến, trực tiếp xem như phân bón nuốt luôn!”

Mắt Rickie chớp chớp, không còn lời nào để nói với cô.

Chờ bọn Klosters rời đi, Tasym đột nhiên nghĩ đến cái gì, nhanh chóng chạy vào hầm chứa kiểm tra. Phát hiện bên trong đã trống rỗng, Mật hoa trà cô nương thể nhưng bị thăng nhóc Klosters kia gom sạch. Nhất thời nộ khí xung thiên, sưng mù màu hồng nhạt “oanh” một tiếng tràn ngập trong không khí, mùi hoa tràn ngập trong không khí.

Chương 12

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Thu Lệ

Sau khi rời khỏi nhà Tasym, đầu óc Nguyên Đồng đầy mờ mịt, trong lòng rối rắm, có phải máy phiên dịch đã phiên dịch sai rồi hay không? Hoặc là cách dùng từ của Trái Đất cổ đại và hành tinh tương lai khác nhau nên khiến cô hiểu sai ý?

Khác biệt văn hóa những năm ngàn năm chắc là lớn lắm?

Nghĩ mãi, Nguyên Đồng nhìn không được nhìn về phía Klosters, trong lòng cân nhắc ý nghĩa của câu “Đây là người của ta! Không phải phân bón của người!” “Người của ta” gì chứ... nghe ra có chút ngượng ngùng, nhưng mà câu “Không phải phân bón của người”... dường như có cảm giác sò sợ, cứ cảm thấy ân ý rất hung tàn.

Có thể là do cô nhìn chăm chú quá lâu nên Klosters đột nhiên quay đầu, ánh mắt nhìn thẳng vào cô.

Đôi mắt có cùng màu đỏ với mái tóc, đôi lúc là màu đỏ sậm nhưng không phải là màu đỏ sậm khiến người ta khó chịu mà mang sắc đỏ sậm như ngọc lưu ly trong suốt. Nguyên Đồng cũng không hiểu, rõ ràng là màu sắc mang đến cảm giác nóng, nồng nhiệt như thế, hẳn người có màu mắt đó phải là người đa màu đa vẻ. Nhưng chủ nhân của đôi mắt đó lại có tính tình lạnh nhạt nghiêm túc, chỉ ngồi yên ở đây thì không ai có thể đoán được suy nghĩ trong lòng người đó.

Giống như giờ phút này.

“Có chuyện gì sao?” Klosters dò hỏi, cố gắng khiến giọng nói của bản thân nhẹ nhàng một chút. Đáng tiếc! Hiệu quả mang lại không lớn lắm. Trong lòng không khỏi có chút căng thẳng.

Nguyên Đồng ngượng ngùng, có cảm giác bị bắt quả tang. Trong lúc bối rối không biết nói gì thì lại buộc miệng: “Tôi không biết dùng quang não... cậu có thể chỉ cho tôi không?” Sau khi nói ra, d/đ;l"q'd cô lại càng xấu hổ, loại chuyện này hỏi Rickie là được, hoàn toàn không cần hỏi cậu ta, ngược lại có vẻ bản thân làm chuyện thừa thãi, giống như có âm mưu gì đó.

“Có thể!”

Klosters cũng không để ý. Trong lòng rất cao hứng, kéo tay cô qua, nghiêm túc dạy cô sử dụng quang não như thế nào. Thậm chí còn chỉ cho cô che chắn tín hiệu để tránh bị người khác theo dõi, bảo vệ tin tức quang não và bản thân. Khiến Nguyên Đồng rất nhanh đã vứt bỏ cảm giác ngượng ngùng, chỉ cảm thấy choáng váng cả đầu, cảm thấy đầu óc bản thân không đủ dùng.

Đây giống như tình cảnh của bạn nhỏ đang đi nhà trẻ bị tóm đến Đại học học lập trình máy tính. Chênh lệch trình độ quá lớn, trụ cột không có, làm sao mà lập trình được cái gì! Chính là ý tứ này đây!

Xe bay xuyên qua rừng rậm, Nguyên Đồng nhanh chóng bị đánh bại.

Sau khi rời khỏi nhà Tasym không lâu, mặt trời đã sắp lặn hẳn. Ánh nắng chiều sáng lạng cũng mất dần độ sáng, sắc trời dần tối lại.

Xe bay di chuyển được khoảng ba giờ, trời cũng sắp tối hẳn, Rickie quay sang nhìn cô em Trái Đất đầu đây mồ hôi, ánh mắt nhấp nháy, hỏi: “Chủ nhân! Trời đã tối hẳn. Đi đường ban đêm nguy hiểm, có dừng lại hạ trại hay không?”

Klosters quay đầu nhìn nó, gật gật đầu.

Rickie xem xét xung quanh một lần, nhanh chóng tìm được một chỗ trống trái thích hợp để hạ trại, lái xe bay qua đó.

Sau khi xuống xe, người máy giúp việc bắt tay vào việc. Không đến nửa giờ, lều cắm trại đã chuẩn bị xong, ngay cả thức ăn cũng chuẩn bị tốt, rất có năng lực.

Nguyên Đồng chẳng cần phải làm cái gì, chỉ cần ngồi một bên chờ ăn là được. Có người máy giúp việc ở đây, mọi việc đều được xử lý thỏa đáng. Klosters chỉ rời đi khoảng mười phút, sau đó đem về một con dị thú trông giống lợn rừng. Nguyên Đồng thấy y phục anh ta vẫn thẳng như mới, chẳng có chút xộc xệch nào.

Rickie vừa nhìn thấy con lợn rừng này, đôi mắt lại nhấp nháy, nói với Nguyên Đồng: “Đồng Đồng, đây là * trư, chất thịt rất ngọt, lượng anbumin phong

phủ, cô cũng có thể ăn được.” Sau đó lập tức khích lệ chủ nhân nó, “Nhất định là chủ nhân bắt riêng cho cô rồi! Chủ nhân đối với cô thật tốt!”

Trong lòng Nguyên Đồng rất vui vẻ nhưng cũng có chút ngượng ngùng, cảm ơn Klosters.

Klosters rụt rè đứng yên một chỗ, bộ dạng “chẳng có gì”.

Trong lòng Nguyên Đồng quả thực vô cùng cảm kích sự săn sóc của Klosters. Có trời mới biết, suốt một tháng qua, mỗi bữa của cô chỉ là một túi dịch dinh dưỡng. Chuyện này đối với người đến từ một quốc gia có nền văn hóa ẩm thực đa dạng như cô, d/đ;l;q"d mỗi bữa chỉ có thể ăn cháo trắng vô vị, quả thực là khổ hình. Nếu không phải mới đến, cái gì cũng không hiểu, lúc nào cũng lo lắng bản thân làm sai nói sai cái gì, căn bản là không thể chịu đựng được đến bây giờ.

Xử lý tốt con* trư, rửa sạch, ướp gia vị, trực tiếp cho vào lò nướng chín. Mặc dù chỉ là đã ngoại, nhưng mà có nút không gian này nọ, có thể trang bị đầy đủ không thiếu thứ gì, cảm giác chẳng khác gì ở nhà.

Trên lều trại có đèn, chiếu sáng cả một vùng trời đất.

Trước lều được đặt một cái bàn, thịt * trư nướng chín được đặt ở trên một cái mâm lớn. Klosters lấy trước cho Nguyên Đồng một đĩa thịt từ phi gầy giao nhau, một phần tương đặc chế cùng một cốc Mật hoa trà. Quả thực là hưởng thụ nhân gian mà!

Đã lâu chưa được ăn thịt, thịt vẫn còn vương mùi sữa, khiến Nguyên Đồng cảm thấy vô cùng thỏa mãn. Tuy * trư vẫn có chút cứng, nhưng vẫn trong phạm vi có thể chấp nhận. Chỉ cần hương vị của nó là có thể bù lại khuyết điểm, ăn nhiều một chút xem như rèn luyện năng lực nhai cắn của răng cũng được.

Rickie đứng một bên hầu hạ bữa cơm cho họ, hỏi: “Đồng Đồng, răng nanh của cô không sao chứ? Tuy tôi có đọc qua số liệu cường độ của răng nanh, mà độ cứng của loại thịt * trư thì khá vừa phải. Nhưng nếu ăn nhiều thì sẽ khiến khả năng thừa nhận của răng giảm xuống, có cần một túi dịch dinh dưỡng nữa không?”

Một đĩa thịt nướng Nguyên Đồng còn chưa ăn được một nửa, làm sao mà còn ăn nổi dịch dinh dưỡng nữa, lập tức lắc đầu.

Cuối cùng, Nguyên Đồng cũng không ăn nổi nữa. Mà khiến cô kinh ngạc nhất là sức ăn của Klosters. Toàn bộ phần còn lại của con * trư kia đều bị cậu xử lý, thoạt nhìn không có vẻ gì là đã no, còn có thể tiếp tục ăn thêm một con như thể nữa.

“Chủ nhân đang trong lúc lớn, năng lượng cần tương đối nhiều. Tuy * trư có vị ngon nhưng năng lượng thu được lại rất ít. Với sức ăn hiện tại của chủ nhân, phải là dị thú cấp ba mới có thể thỏa mãn.” Rickie giải thích, chẳng có lúc nào là Nguyên Đồng không bày tỏ sự vô tri của mình, làm một người máy giúp việc tận tụy với trách nhiệm, nó luôn luôn sẵn sàng giải thích thông thường cho cô.

Nguyên Đồng nghe cái hiểu cái không. Vì khác biệt văn hóa và ngôn ngữ, cho nên cô nghĩ đây là thái độ bình thường của tương lai, cũng không tìm tòi nghiên cứu tường tận làm gì.

Sau bữa tối, Rickie thu dọn sạch sẽ, Klosters và Nguyên Đồng cùng đi xung quanh tân bộ tiêu thực. Tuy đêm tối nhưng cũng không quá đơn điệu, Nguyên Đồng thấy đom đóm d/đ;l;q"d đang bay trong bụi cỏ, sắc trời xanh đen, cánh đồng bát ngát, gió thổi nhẹ nhàng, toàn bộ thế giới dường như trở nên xa xưa mà âm trầm, giống như mãi mãi nói nhỏ.

Đã rất nhiều năm Nguyên Đồng chưa nhìn đến cảnh vật như thế. Trước đây từng thấy ở nhà cũ, nhưng sau này lại lên thị trấn đi học, rất ít khi về quê. Hơn nữa ô nhiễm môi trường nghiêm trọng, có vẻ quê cũng chẳng khác gì, đương nhiên là đã rất lâu không được nhìn thấy đom đóm như thế này.

Klosters nhìn cô một cái, lại nhìn đám đom đóm bay tới bay lui trong đám cỏ có gì đẹp mắt. Nhưng mà thấy cô thích, cậu cũng không nói gì, chỉ cầm thuốc đuổi côn trùng phun cho cô một ít, đỡ bị muỗi chích bị thương.

Mấy ngày nay, cậu cũng biết làn da của thuần nhân loại rất yếu ớt, rất dễ dàng lưu lại dấu vết.

Đến lúc đi ngủ, Nguyên Đồng mới phát hiện có chút không được thích hợp.

“Đêm nay, tôi với Klost cùng ở trong một cái lều sao?” Nguyên Đồng nhìn Klosters, rồi rầm ròi hỏi người máy.

Ánh đỏ trong mắt Rickie nhấp nháy, căn cứ vào tư liệu của giống cái nhân loại Trái Đất, hiểu được ý của cô, lập tức nói: “Hai người đều trong thiếu niên kỳ, cho dù có ngủ cùng nhau cũng không thể phát sinh hành vi sinh sản, không cần lo lắng!”

Nguyên Đồng cân nhắc ý tứ của cụm từ “hành vi sinh sản”, lại ngẫm lại một lần, có phải cô hiểu sai rồi không? Khác biệt ngôn ngữ thật đáng sợ, lại ngượng ngùng đi hỏi lại ý chính xác, càng cảm thấy nếu hỏi rõ sẽ càng ngượng hơn.

Một người một người máy tuy rằng nói nhỏ nhưng với thính lực phi phàm của thú nhân thì như nói ngay bên tai. Klosters cảnh cáo nhìn thoáng qua người máy. Tuy rằng nó nói thật, nhưng đừng nói trắng trợn như vậy chứ, thật muốn đập cho nó một trận. Đồng thời trong lòng cũng có chút uể oải, cậu đã dừng lại ở kỳ thiếu niên rất lâu rồi, cũng rất muốn nhanh chóng trưởng thành, nhưng chủng tộc của bọn họ lại có kỳ thiếu niên dài hơn chủng tộc khác rất nhiều lần.

Tuy ở cùng một lều, nhưng trong lều lại có hai cái giường. Sau khi nhìn thấy, Nguyên Đồng cũng nhẹ nhõm.

Đây là lần đầu tiên cô cắm trại bên ngoài với người khác phái, hơn nữa lại ở cùng một lều. Ban đầu có chút ngượng ngùng, bắt đầu còn có chút cảnh giác, đến khi trông thấy Klosters thay áo ngủ, ôm một quả trứng màu đỏ rồi lên giường, Nguyên Đồng quỳnh quynsg nhìn cậu.

Chẳng lẽ khi người ngoài hành tinh đi ngủ thì sẽ ôm một quả trứng?

Nhưng thấy vẻ mặt vô cùng nghiêm túc của Klosters, ôm quả trứng màu đỏ lần qua lần lại, thì có vẻ như chuyện này chỉ là chuyện thường tình. Cô lại rồi rầm, trong lòng tò mò muốn chết, cũng không dám hỏi, sợ là có ý nghĩa gì đó bên trong.

Nguyên Đồng ôm cái tò mò đó đi ngủ

Đến nửa đêm, Nguyên Đồng bị một tiếng nổ mạnh rất lớn đánh thức. Giật mình bật dậy, động tác của cơ thể không theo kịp đầu óc, không cẩn thận té lăn ra đất, mộng cô đập xuống phát đau, dọa con buồn ngủ của cô chạy mất. Nhe răng muốn đứng dậy, đột nhiên cơ thể được nhắc lên, phát hiện có người ôm lấy mình. Ngọn đèn bên ngoài bật sáng, đúng lúc nhìn thấy vẻ mặt quan tâm của thiếu niên.

Là Klosters.

“Em không sao chứ? Có ngã bị thương không?” Klosters biết tổ chất thân thể của thuần nhân loại, nhẹ nhàng ngã cũng có thể xảy ra chuyện, cho nên lúc ôm cô, động tác vô cùng cẩn thận.

Mộng Nguyên Đồng có chút đau, nhưng làm sao lại không biết xấu hổ mà nói ra, vội trả lời: “Không có việc gì, vẫn rất tốt!”

Klosters ôm cô đặt lên giường, tay nhẹ nhàng vuốt tóc cô, nói: “Em ngoan ngoãn đợi trong đây, tôi ra ngoài nhìn xem một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiêu Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13

Edit: Nguyen_Khanh

Beta: Thu Lệ

Tiếng nổ mạnh liên tiếp vang lên bên ngoài, thỉnh thoảng có vài tiếng súng. Tuy rằng cách rất xa, nhưng mà tiếng oanh tạc đáng sợ như thế vẫn khiến người khác lo sợ trong lòng. Đặc biệt đối với người đến từ niên đại hòa bình như Nguyên Đồng mà nói, tiếng nổ mạnh như vậy, lực phá hoại không phải bàn cãi, trong lòng phát run.

Trừ bỏ con Moldo lạc lang uy hiếp tính mạng lúc mới đến, hơn một tháng được Klosters che chở, khiến cô đã bớt đi vài phần sợ hãi, sẽ không bị ác mộng làm thức tỉnh giữa đêm khuya. Nhưng chuyện này xảy ra lại khiến cô nhớ lại con ác mộng thêm lần nữa.

Sau khi Klosters rời khỏi đây, trong lòng Nguyên Đồng đề cao cảnh giác, nghe thấy tiếng nổ và tiếng súng từ xa vọng lại, không thể tiếp tục ngồi yên, liền đứng dậy xốc cửa lều ra ngoài.

Người máy giúp việc Rickie canh giữ bên ngoài, thấy cô đi ra, chạy nhanh lại.

Đầu tiên, Nguyên Đồng nhìn thấy ánh lửa ngập trời ở phía xa xa, lâu lâu lại lóe sáng, lại nhìn xung quanh, thắc mắc: “Rickie, Klost đâu?”

“Chủ nhân đã qua bên kia tra xét, để tôi ở đây với cô.” Rickie trả lời, thấy dáng vẻ lo lắng của cô liền an ủi nói: “Không cần lo lắng, chủ nhân rất lợi hại! Hơn nữa đây là Ural, cho dù cơ giáp đến đây, muốn bình an rồi đi cũng không phải dễ dàng như vậy.”

Hung danh của hành tinh Ural không chỉ vì nơi này là nơi ở của chủng tộc trí tuệ tối cao mà còn những dị thú dị thực vô cùng hung tàn khiến người ta đau đầu không thôi. Cho dù có dùng cơ giáp tiến vào, không cẩn thận thì sẽ bị mắc kẹt ở đây, cơ huy nhân vong. Thật ra hoàn cảnh của hành tinh Ural vô cùng thích hợp cho sự sinh tồn của nhân loại, các hạng mục chỉ tiêu đều vượt trên tiêu chuẩn của tinh cầu, lại còn có các loại quặng năng lượng phong phú, các tài nguyên trân quý. Xếp hạng tổng giám đốc phủ trong tất cả các hành tinh thuộc Đế quốc cũng là số một số hai.

Đáng tiếc, dị thú dị thực nơi đây lại quá hung tàn. Muốn thăm dò khai thác trên Ural thì cần phải trả giá đại giới, trừ khi là sử dụng cường giả tối cao.

Sau đó chẳng hiểu vì sao lại trở thành nơi lưu đày của các cường giả, dần dần lại trở thành nơi ở cho các cường giả. Quá trình này vô cùng phức tạp.

Nếu không phải bắt đắc dĩ, rất hiếm có tinh hạm ghé đến nơi này chứ đừng nói đến tinh đạo. Tinh đạo muốn đánh cướp cũng chưa từng nghĩ đến Ural đánh cướp.

Nguyên Đồng cái hiểu cái không. Trong lòng vẫn rất lo lắng, đặc biệt khi thấy lửa bốc cao trong rừng, dường như là một loại vũ khí gọi là “súng lửa”. Trong giờ học lý luận căn bản về máy móc, Rickie đã từng giảng qua về các loại vũ khí thường gặp. Khi ấy, cô cũng không có cảm giác gì. Nhưng khi

được tận mắt chứng kiến uy lực lúc này của nó, cô mới nhận thức được đây là thế giới công nghệ cao, khoa học kỹ thuật vô cùng tiên bộ vượt qua sự tưởng tượng của nhân loại. Chính vì vậy, uy lực của những loại vũ khí này là không thể xem thường.

Klosters chẳng qua chỉ là thân thể xác thịt, làm sao có thể là đối thủ của loại vũ khí nóng này?

Nguyên Đồng lo lắng không thôi.

Ngay khi cô đang ngóng cổ chú ý đến tình hình xa xa. Đột nhiên trong ánh lửa, hình như cô có thấy một bóng dáng không lồ, chưa kịp nhìn rõ, lại có một tiếng “ầm” ngã xuống từ một vật thể không lồ. Ngay sau đó là một tiếng nổ mạnh đáng sợ, tiếng động lớn hơn nhiều lần những tiếng nổ trước. Tiếng động rất lớn, chấn động do nó gây ra khiến màng nhĩ chảy máu, rồi bị rách trong nháy mắt.

Một người Trái Đất thân mềm da mỏng, loạt tiếng nổ mạnh này khiến Nguyên Đồng bị rách màng nhĩ, nội tạng xuất huyết, vô cùng thê thảm.

Thiết bị kiểm tra trên người Rickie nhanh chóng kiểm tra tình trạng thương tích của Nguyên Đồng. Đôi mắt nhấp nháy liên tục. Lại một lần nữa, nó nhận thức được thuần nhân loại chưa trải qua quá trình cải tạo gen yếu ớt biết bao nhiêu. Nó đỡ lấy cô, đang chuẩn bị lấy thiết bị chữa trị để chữa trị chấn thương màng nhĩ cho cô thì đột nhiên thiết bị cảnh báo từ xa phát hiện được thứ gì đó đang lợi dụng bóng đêm tiếp cận chỗ cắm trại.

“Cảnh báo! Ở một ngàn mét phía trước, có một cơ giáp CT58 đang tiếp cận!”

Rickie nghe được cảnh báo từ thiết bị cảnh báo từ xa, lập tức kéo Nguyên Đồng bỏ chạy.

Cơ giáp này hẳn là cá lọt lưới từ chiến trường bên kia, thừa dịp hỗn loạn chạy thoát, không ngờ mèo mù vớ được chuột chết, thế nhưng lại chạy đến chỗ cắm trại bên này. Chắc lần này số lượng tinh đạo chạy trốn đến Ural khá nhiều mới khiến Klosters sơ sót.

Rickie nhanh chóng phân tích tình huống, ôm lấy Nguyên Đồng chạy thật nhanh.

Nhưng mà nó là người máy giúp việc chứ không phải là người máy chiến đấu, hoàn toàn không thích hợp để chiến đấu. Cho dù tốc độ chạy trốn của Rickie có mau đến mức nào thì cũng không nhanh bằng cơ giáp.

Màng nhĩ Nguyên Đồng bị rách, hai tai không nghe được cái gì. Nhưng những giác quan khác vẫn còn dùng được. Lúc bị ném xuống đất, cô bắt chập đầu đón cả người mà quay đầu lại nhìn, trong lòng sợ hãi không thôi. Cô trông thấy một khối kim loại hình người cao hơn mười mét đang đi ra từ rừng rậm xa xa, toàn thân mang theo hơi thở cường hãn lạnh như băng. Một đường kiếm chém đến, thân thể Rickie bị cắt thành hai đoạn, cơ thể kim loại lộ ra dây điện và thiết bị bên trong. Ánh sáng đỏ trong mắt nó chớp tắt, sau đó cơ thể của nó bị cơ giáp chém thành những mảnh nhỏ, chỉ để lại cái đầu.

Đây là lần đầu tiên Nguyên Đồng tiếp xúc gần với cơ giáp có sức chiến đấu mạnh mẽ như thế. Trước kia cô cũng có ảo tưởng với nó, nhưng hiện tại, đối mặt với sự cường hãn mà to lớn như vậy, lại càng làm nổi bật lên cô nhỏ bé yếu ớt, đặc biệt là khi cơ giáp kia không hề do dự mà dùng kiếm chém về phía cô.

“Rickie!AAAA~”

Vì Rickie đã “tử vong” và sợ hãi cực độ đối với sự uy hiếp đến tính mạng, cô hét lên thảm thiết. Tiếng hét thê lương chói tai phá tan màn đêm nhưng lại bị tiếng nổ mạnh ở chiến trường đằng xa che khuất.

Khi Klosters và Tasym nghe được tiếng kêu chạy đến, chỉ thấy cô gái cuộn tròn nằm trên mặt đất, còn một cái cơ giáp không thể động đậy đứng đó, cơ giáp vẫn còn duy trì tư thế chém xuống. Tình huống này làm người ta cảm thấy giống như đang công kích thì bị chết máy bất ngờ, mọi hành động dừng lại trong nháy mắt. Thanh kiếm khổng lồ dừng giữa không trung, chỉ cần 0.005 giây nữa là thanh gươm sẽ chém thẳng vào cô gái bé nhỏ đang cuộn mình trên mặt đất.

Đồng tử Klosters hơi co lại, chỉ trong nháy mắt đồng tử trong mắt biến thành một đường thẳng lạnh như băng, lập tức nhảy đến, đá văng cơ giáp đang đứng yên kia. Cơ giáp xoay tròn trong không trung, hung hăng đập xuống đất.

Tasym trừng mắt nhìn, nhìn thấy một màn này, trong lòng thầm nghĩ Klosters càng ngày càng hung tàn, lực lượng hình như cũng mạnh hơn, về sau nhất định không được chọc giận cậu ta. Đang suy nghĩ, đột nhiên ngửi được trong không khí mùi khét từ đâu truyền tới, giống như mùi thịt cháy. Nhất thời kinh ngạc, dựa vào ánh sáng le lói, phát hiện ra nơi phát ra mùi khét, nhất thời im lặng.

“Ồi chào! Vào lúc này mà ai còn nướng thịt thế?” Một giọng nam ôn nhu thân thiết vang lên.

Tasym quay đầu, nhìn thấy Fergus đang ngồi trên thiết bị phi hành đơn giản bay đến, nhún nhún vai.

Fergus nhảy từ trên thiết bị phi hành xuống, liếc mắt một cái liền nhìn thấy tư thế quái dị của cơ giáp bị đá xuống đất kia. Sau đó ánh mắt chuyển đi, nhìn thấy Klosters đang ôm cô bé giống cái mới gặp sáng nay, Klosters đang cho cô bé uống thuốc và mùi khét đúng là truyền từ bên đó qua.

Đột nhiên, ánh mắt hắn ngừng lại, chỉ cần vài bước đã đến trước mặt họ, nhìn thấy gương mặt đỏ bừng trong lòng Klosters, đưa tay chạm vào...

“Hít” một tiếng, Fergus nhanh chóng rút tay về. Da tay cậu ta cũng đã bị tổn thương, lớp da bên ngoài đã có màu đen, thoang thoang có mùi thịt nướng. Nhìn nhìn vết thương trên tay, lại nhìn đến người trong lòng Klosters, ánh mắt thay đổi.

“Là thuộc tính công kích của tinh thần lực? Hóa ra tinh thần lực còn có loại thuộc tính này... Quả thực rất độc!” Fergus lâm bầm, lúc này cậu ta không

còn biết dùng ngôn ngữ gì để biểu đạt cảm tưởng của bản thân nữa, cũng không dám đụng chạm đến giống cái trong lòng Klosters mà cậu ta đã nghĩ là yếu ớt đến mức không thể chịu nổi một chiêu.

Vốn tưởng là một loại sinh vật nhân hình có trí tuệ, không nghĩ đến còn có huyền cơ.

Klosters lạnh lùng nhìn anh ta, giọng nói lạnh lùng: “Còn dám chạm vào nữa ta sẽ bẻ móng vuốt của ngươi!”

Fergus nhìn thẳng vào mắt cậu. Đã quen biết lâu rồi, làm sao không nhận ra cậu đang nổi điên, nở nụ cười cầu hòa, nói: “Không chạm không chạm! Ta chỉ muốn kiểm tra tình trạng của cô bé này một chút thôi!” Giao dịch với Rickie vài lần, nghe nó luôn miệng gọi “cô bé”, Fergus đơn giản cũng gọi đối phương là cô bé.

Lúc này, Tasym đã lôi người từ trong khoang cơ giáp ra, dùng một loại dị thực có xúc tu trói người lại, lại gần, nhìn thoáng qua mọi người. Nhìn thấy trên người Klosters có dấu hiệu bị tổn thương rất lớn nhưng cậu ta không thèm để ý. Người trong lòng cậu cũng đã khôi phục bình thường, không còn vẻ thống khổ như thế nữa.

Nhìn nhìn cái cơ giáp vẫn duy trì tư thế chém xuống, nhìn nhìn tổn thương mảng lớn bên ngoài thân thể Klosters, hai người giờ đây cũng không còn cảm thấy cô bé trong lòng cậu ta là yếu ớt nữa.

Trước đây, khi bọn họ nhìn thấy cô, rõ ràng cảm giác được tổ chất của cô còn không bằng được dị thú cấp một, nhỏ yếu như con kiến, có thể dễ dàng bóp chết bằng một tay. Nếu không phải cô có dáng vẻ con người, và là một sinh vật trí tuệ, nhất định sẽ xem cô như chủng tộc tiến hóa thất bại.

Lúc trước trông thấy Klosters bảo hộ như thế, bọn họ đều tưởng là đối tượng sinh sản Klosters tìm được từ đâu đó. Tuy chưa nói gì nhưng trong lòng có chút không đồng ý. Bây giờ mới phát hiện, giống cái bị tên nhóc Klosters nổi danh trong tinh tế là “Thú điên” này nhìn trũng làm sao có thể đơn giản như thế?

Mẹ nó, có thể làm bị thương kẻ nổi danh hung tàn như Klosters thì nhỏ yếu cỡ nào hả?

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14

Edit: Nguyen_Khanh

Beta: Thu Lệ

Khi Nguyên Đồng tỉnh lại, phát hiện bản thân mình đang ngâm trong nước, sợ tới mức thiếu chút gãy dựa như người sắp chết đuối.

Nhưng mà rất nhanh chóng, cô phát hiện bản thân không phải chết đuối, chỉ là đang ngâm mình trong một loại chất lỏng màu lam nhạt. Rõ ràng ngũ quan đều ngâm trong nước nhưng không có cảm giác khó thở. Ngược lại cảm thấy rất thoải mái, một cảm giác dễ chịu đến diệu kỳ, thậm chí còn có thể mở mắt nhìn. Xuyên qua tầng chất lỏng màu lam, cô trông thấy thiếu niên tóc đỏ đang đứng trước mặt mình.

Cậu ta nhìn cô, mỉm cười, qua tầng chất lỏng, nụ cười vô cùng sống động và rạng ngời như ánh mặt trời.

Cô nhìn không được vươn tay chạm đến, cho đến khi chạm phải một lớp màn chắn trong suốt cứng rắn. Lúc này cô mới nhận ra hóa ra mình đang ở trong một thiết bị hình ống được đổ đầy chất lỏng màu lam nọ. Trước kia cô từng nghe Rickie nói qua, đây là khoang trị liệu, chất lỏng màu lam này là dịch chữa trị. Nghe nói dùng để trị liệu khi cơ thể bị nội thương, rất nhanh chóng khôi phục như lúc đầu, tốt hơn thiết bị trị liệu rất nhiều.

Đầu óc hỗn loạn nhìn không được mà suy nghĩ miên man, cho đến lúc hồi tưởng lại khoảnh khắc trước khi hôn mê, lại tiếp tục gãy dựa, hai tay vươn về phía trước, cố gắng đến gần thiếu niên đang đứng trước khoang trị liệu.

Cậu vốn chỉ lẳng lặng đứng trước khoang trị liệu để nhìn cô, phát hiện động tác của cô, tay khẽ chạm vào màn chắn trong suốt của khoang trị liệu như đang trấn an cô, để cô đừng sợ hãi, ánh mắt nhìn về màn hình bên cạnh, cho đến khi nút đỏ chuyển thành màu xanh. Lúc này mới ấn vào nút đang chớp sáng không ngừng một cái.

Dịch chữa trị trong khoang trị liệu dần rút đi, màn chắn trong suốt chậm rãi hạ xuống, cơ thể Nguyên Đồng đang lơ lửng trong chất lỏng cũng dần dần hạ xuống. Đến khi màn chắn trong suốt biến mất, thiếu niên đứng bên ngoài tiến lên, nhẹ nhàng ôm lấy thân thể yếu đuối của cô vào lòng.

“Aiya~ cô bé đã lành hẳn rồi à? Nhanh thật đấy!”

Một giọng nói nhẹ nhàng vang lên, Nguyên Đồng ướt sũng cả người dựa vào trong lòng Klosters, chân tay vẫn mềm nhũn, theo trực giác ngẩng đầu lên nhìn thấy một người đàn ông tóc màu xanh lam đứng ở cửa. Bất giác ánh mắt của cô, trên mặt đối phương nở một nụ cười vạn người mê.

Klosters không nhìn ông ta, ôm Nguyên Đồng đến một phòng nghỉ bên cạnh lấy quần áo lại cho cô thay.

Nguyên Đồng nhìn cậu, nhin không được hỏi: “Rickie đâu?”

Klosters quay đầu nhìn cô, thấy hốc mắt cô hồng hồng, trong lòng không khỏi có chút bất ngờ, sờ sờ tóc cô, nói: “Nó không sao! Làm một thân thể mới là được!”

Nguyên Đồng: “...”

Chờ Klosters đi ra ngoài rồi, Nguyên Đồng đỏ mặt ngồi xỏm dưới đất, có chút ghét bỏ bản thân. Rốt cuộc vì sao lúc trước lại thương tâm như thế chứ? Rickie vốn là người máy, chỉ cần chip trí năng không bị hỏng thì sẽ không chết, thân thể bị phá hủy thì làm một thân thể mới là được. Người máy thì không chết nha.

Nhưng mà trong lòng vẫn rất vui vẻ vì Rickie không chết. Đến thế giới tương lai hơn một tháng, đều là Rickie ở cạnh cô, an ủi cô. Trong thế giới này, so với Klosters thì cô lại càng không muốn rời xa Rickie, không muốn nhìn thấy nó chết.

Nhanh nhẹn thay quần áo, lấy khăn lông lau sơ tóc, Nguyên Đồng liền đi ra ngoài.

Sau khi ra cửa thì trông thấy một người máy giúp việc đang chờ cô. Lúc này Nguyên Đồng mới phát hiện mình đã trở về nhà Klosters. Chắc là lúc đó cô bị thương quá nặng, cho nên mới đưa cô về chữa trị trong khoang trị liệu. Nghĩ đến lúc đó, cả cơ thể quặn đau, đầu đau như muốn nứt ra. Cái cảm giác này vẫn khiến lòng cô sợ hãi, không muốn nhớ lại nữa.

Nhà Klosters có diện tích rất lớn. Thông đạo trong nhà thông đến bốn hướng, hơn nữa lại giống hệt nhau. Tuy đã ở đây một tháng nhưng chỗ mà Nguyên Đồng lui tới cũng không nhiều lắm. Đến bây giờ cô vẫn còn bị lạc đường, nếu không có ai dẫn đường, trong thông đạo kín mít này, có khi cả ngày cô cũng không tìm được đường ra.

Có người máy dẫn đường, Nguyên Đồng nhanh chóng đến được phòng khách bình thường vẫn học, lại không nghĩ đến việc có khách đến.

Người trong phòng khách vốn đang nói chuyện, lúc phát hiện ra cô đều im lặng, đồng thời quay đầu nhìn thẳng vào cô, ánh mắt...rất đáng sợ.

Nguyên Đồng bị bọn họ nhìn đến mức da đầu run lên, lúng túng không biết làm sao, theo bản năng nhìn về Klosters đang ngồi ở ghế chủ vị, thấy cậu ngoắc ngoắc tay với cô. Cô liền chạy đến, ngồi bên cạnh cậu.

Đối diện bọn họ là Fergus và Tasym, còn một người đàn ông xa lạ mà Nguyên Đồng chưa gặp.

Người đàn ông kia có mái tóc ngắn màu bạc. Thân hình cao lớn rắn chắc, ngũ quan giống như được điêu khắc ra. Thân thể cường tráng, không nói không cười khiến cho người khác cảm thấy rất lạnh lùng, vô cùng áp lực.

Bình thường Klosters cũng rất lạnh lùng nhưng do ngoại hình là một thiếu niên xinh đẹp nên áp lực do cậu mang lại cũng không quá lớn. Không giống như người này, cảm giác áp bức đến từ hơi thở của giống đực trưởng thành, khiến người ta không thể thở được.

Đặc biệt khi hắn nhắm vào một người, rất ít người thoát khỏi ảnh hưởng của hắn.

Nguyên Đồng khó chịu, đầu rất đau, sắc mặt trắng bệch.

“Albert!” Sắc mặt Klosters lạnh lùng, nhìn thẳng vào người đàn ông tóc bạc, trong mắt như có ngọn lửa thiêu đốt.

Fergus và Tasym nhẹ nhàng nhích qua chỗ khác, cách Albert xa một chút. Đây đều là hai tên hung tàn, chưa bao giờ thiếu chuyện giao thủ ngầm, cách bọn họ xa chút mới không bị tổn thương. Đây là kinh nghiệm đúc kết được trong quá khứ.

Ánh mắt Albert có chút biến hóa, không nghĩ tới Klosters sẽ vì một sinh vật nhân hình thoạt nhìn tựa như tiến hóa thất bại mà cảnh cáo anh ta. Khi định mở miệng nói gì đó, bỗng nhiên cảm nhận được nguy hiểm, tim đập nhanh, thân thể cao lớn của Albert vừa chuyển, nhảy xuống sau sofa. Ngay chỗ anh ta vừa ngồi xuất hiện một cái lỗ cháy đen.

Trong nháy mắt, hiện trường im lặng một cách quỷ dị.

Albert và đám người Fergus trừng mắt nhìn cô gái bé nhỏ đỏ mặt hôi lạnh yếu ớt ngồi cạnh Klosters, không thể tin nổi lực sát thương đáng sợ của cô.

“Đồng Đồng!”

Klosters không thèm nhìn đến ánh mắt của người khác, ôm cô vào lòng, ngăn cản khí thế của Albert. Đồng thời lấy ra một liều thuốc giảm đau, mở miệng cô giúp cô uống. Lạnh lùng nhìn Albert một cái, hiển nhiên đang ghi thù hắn. Tính cách của Klosters là có thù tất báo, vô cùng bao che khuyết điểm, huống chi đây là đối tượng do chính cậu nhận định, đương nhiên không thể để người khác ức hiếp.

Về mặt Albert lạnh lùng nghiêm túc.

Cho đến lúc thuốc giảm đau có tác dụng, rốt cuộc cảm giác đau đớn không muốn sống này cũng giảm bớt, cả người Nguyên Đồng vô lực ngồi yên toàn thân ra một tầng mồ hôi lạnh, sự ngưng trọng trong không khí mới giảm bớt vài phần.

“Cô ta là ai?” Albert hỏi, “Hành tinh Ural vốn không có người này.”

Bản thân anh ta là hình ảnh tinh tế, xuyên qua không biết bao nhiêu tình hệ, truy đuổi vô số tội phạm, đương nhiên cũng có hiểu biết tình huống của các tình cầu. Tình trạng đặc thù của hành tinh Ural, tuy rằng thế nhân không biết nhiều lắm, nhưng thượng tầng Đế quốc thì biết khá rõ. Hành tinh Ural vốn ít dân cư trú, số lượng dân cư có thể đếm trên mười đầu ngón tay, Albert cũng biết được vài phần. Lần trước khi anh ta đến Ural cũng không gặp người như vậy trong nhà Klosters.

Hơn nữa, rõ ràng trông yếu ớt như thế, nhưng lực công kích lại vô cùng đáng sợ, thật khiến người ta cảm thấy không yên.

“Giống cái của ta!” Klosters chậm rãi trả lời, ôm chặt người trong lòng một chút, “Vì vậy cô ấy là ai, người cũng đừng bận tâm.”

Albert hơi hơi nhíu mày, sau đó gật gật đầu.

Pháp luật tinh tế có quy định, không thể phi pháp cướp đoạt bạn nữ của người khác. Là một hình ảnh, Albert dĩ nhiên sẽ không biết luật mà còn phạm luật. Tuy rằng lúc này anh ta cảm thấy rất khó hiểu khi bên cạnh Klosters đột nhiên xuất hiện một giống cái.

Nguyên Đồng đầu đầu vô cùng, hoàn toàn không có tâm tình để ý đến chuyện mấy người này đang nói. Cho đến lúc cô cảm thấy đỡ hơn thì nghe được tiếng cáo từ của người đàn ông tóc bạc đáng sợ kia.

“Lần này cũng nhờ các người ra tay. Tinh đạo ta sẽ mang đi, đỡ phải ở đây làm phân bón cho các người!” Nói xong, Albert nhìn thoáng qua Tasym.

Về mặt Tasym ngược ngừng cười cười với anh ta, thần sắc Albert càng lạnh hơn, trực tiếp quay đầu không thèm nhìn.

Thấy thế, Tasym chép chép miệng, “Xí” một tiếng, thàn nói: “Đám thú nhân các người thật chẳng biết gì gọi là tình thú hết! Dù gì thì ta cũng là đại mỹ nhân nha, tuy là loài lưỡng tính nhưng vĩ đại hơn đám thú nhân các người là cái chắc...”

Albert nói đi là đi, hành động vô cùng cường hãn, giống một trận gió vậy.

Albert vừa đi, Nguyên Đồng cảm thấy không khí mát mẻ hơn vài phần, sắc mặt cũng tốt hơn rất nhiều.

“Cô bé, cô không sao chứ?” Fergus lộ vẻ mặt quan tâm, “Đừng để ý đến Albert làm gì! Anh ta là hình ảnh tinh tế, tốt nghiệp từ Học viện Quân sự Đế Quốc, đã quen với tác phong quân nhân, ghét ác như thù, trong đầu nhồi toàn quy định hà khắc của pháp luật. Cho nên làm người khô khan nghiêm khắc. Nhưng cũng không đã thương người vô tội, anh ta cũng không biết luật phạm luật, vì vậy cô bé đừng lo lắng.”

Nguyên Đồng sững sốt. Hóa ra là hình ảnh tinh tế, chẳng trách thoát nhìn khí thế lại đáng sợ như thế. Làm một thị dân nhỏ bé, quan chức lớn nhất mà Nguyên Đồng từng thấy cũng chỉ là thị trưởng thành phố mà thôi, mà cũng chỉ là thấy từ xa khi ông ta đến trường học tham quan. Nhưng mà thị trưởng cũng không có khí thế đáng sợ như vị hình ảnh tinh tế kia.

“Tôi không sao, cảm ơn!” Nguyên Đồng cảm tạ sự quan tâm của Fergus, chợt nhớ mình vẫn đang được Klosters ôm, nhanh chóng đứng lên, mặt có chút hồng. Thấy thần sắc của Fergus và Tasym như là đã quen, mới không quá xấu hổ.

“Các người đi được rồi!” Klosters lạnh lùng nói.

“Ồi, Klos, đừng không có tình người như vậy chứ! Khách đến nhà thì phải nhiệt tình mời khách mới đúng.” Fergus cười vô cùng thân thiết ôn hòa.

Tasym cũng không dời khỏi chỗ, nói: “Ngày hôm qua người ôm chết Mật hoa trà ta có chạy mất. Mấy hũ đó đều là ta vất vả thu thập và dưỡng từ Từ Đạt kì mật, một hũ có thể bán được với giá một trăm ngàn tinh tệ đó.”

Fergus hút một hơi, bộ dạng đau như bị cắt thịt, giống như lấy đồ từ nhà anh ta đi vậy, Nguyên Đồng thấy anh ta có chút kỳ lạ liền nghe anh ta nói: “Ta không thể nhìn được chuyện người lấy thứ tốt của nhà người ta đi như thế được! Đưa ta bán giùm cho, ta có thể ăn chút hoa hồng...”

Nguyên Đồng: “...” Cảnh giới keo kiệt này đúng là chưa từng thấy!

Fergus làm như không nhìn thấy vẻ mặt muốn đuổi người của Klosters, tiếp tục nói: “Còn có, người không hiểu kỳ với tình huống dị thường của tinh thần lực Nguyên Đồng sao? Tinh thần lực có tính công kích mạnh mẽ như thế, trong tinh tế cũng vô cùng hiếm thấy, rất đáng giá nghiên cứu!”

Nghe đến đó, Klosters không hề rảnh.

Lúc trước cậu và Rickie đã từng nghiên cứu. Nhưng sau đó Nguyên Đồng cũng không có gì khác thường. Cho nên cũng không biết nguồn năng lượng dao động kia là tinh thần lực. Hiểu biết của cậu về phương diện này quả nhiên khuyết cho nên đến bây giờ vẫn không rõ tình huống của Nguyên Đồng.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 15

Fergus và Tasym đều không rời đi mà ở lại nhà Klosters. Lý do được đưa ra là vì muốn tìm hiểu rõ tinh thần lực kỳ lạ của Nguyên Đồng.

Trong thời đại tinh tế, các nhà khoa học đã sớm phát hiện ra hình thái của tinh thần lực được che giấu trong não bộ của sinh vật trí tuệ. Mỗi một sinh vật trí tuệ khi sinh ra đều có được tinh thần lực bất kể mạnh yếu, chỉ là thiếu cơ hội bộc phát mà thôi. Năm ngàn năm trước, khi Trái Đất cổ đại thuộc hệ Thái Dương vẫn chưa trở thành một thành viên của tinh tế, đã có một số chủng tộc trí tuệ đến thăm dò và đưa ra giả thuyết về tinh thần lực ẩn sâu trong não bộ.

Trải qua nhiều năm nghiên cứu, tinh thần lực vô hình vô trạng được nghiên cứu rất tỉ mỉ. Nó không chỉ trở thành khái niệm tồn tại phổ biến trong các chủng tộc trí tuệ. Thậm chí còn vô số các sản phẩm khoa học kỹ thuật có liên quan đến tinh thần lực như: nút không gian, cơ giáp, tinh hạm... Tất cả đều cần đến tinh thần lực. Các nhà khoa học cũng phân cấp bậc cho tinh thần lực, theo thứ tự từ thấp đến cao là: F, E, D, C, B, A, S, SS, SSS.

Thứ tự cấp bậc này đã được chứng thực bởi vô số kiểm nghiệm từ các nhà khoa học. Ngoài ra còn có thí nghiệm tinh thần lực và thuốc dẫn phát tinh thần lực tương ứng. Phương pháp dẫn phát tinh thần lực trong não vực của các chủng tộc trí tuệ thực sự vô cùng đơn giản, chỉ cần một liều thuốc dẫn phát là xong. Tinh thần lực của một người dù mạnh hay yếu cũng ảnh hưởng đến phương hướng phát triển trong tương lai của người đó.

Biểu hiện dị thường của Nguyên Đồng sẽ làm người khác cảm thấy đây là một loại tinh thần lực. Nhưng so với tinh thần lực lại có phần không giống, bởi vì tính công kích quá mạnh mẽ, tương phản với những gì mọi người đã biết. Trong mắt cư dân tinh tế, tinh thần lực tuy có thể dùng để điều khiển cơ giáp, tinh hạm... Nhưng nếu không có những sản phẩm khoa học kỹ thuật hỗ trợ đó thì tinh thần lực cũng chẳng dùng làm gì được, không thể sử dụng trực tiếp với các sản phẩm máy móc khoa học khác chứ đừng nói gì đến việc dùng tinh thần lực để trực tiếp công kích.

Cũng vì vậy mà Klosters và Rickie cho rằng hiện tượng này của Nguyên Đồng không liên quan đến tinh thần lực.

Nhưng lúc này, ngay cả người có kiến thức rộng rãi như Fergus cũng nghĩ đây là một loại tinh thần lực, chẳng qua là một loại tinh thần lực có thể cụ hiện hóa, thật khiến người khác kinh sợ.

Fergus cầm trong tay thiết bị thí nghiệm tinh thần lực, còn có một vài loại dụng cụ kỳ lạ thí nghiệm trên người Nguyên Đồng, miệng thì thà thì thầm, dáng vẻ nhà khoa học điên điên hình. Thấy thế trong lòng Nguyên Đồng có chút phát lạnh, lo lắng không biết anh ta có phát hiện ra cô là thuần nhân loại đến từ Trái Đất cổ đại rồi xách cô đi giải phẫu nghiên cứu hay không.

Klosters đứng bên cạnh như hồ rình mồi, chỉ cần Fergus có gì dị thường sẽ lập tức ra tay. Cho nên khi nhìn thấy vẻ bất an của Nguyên Đồng, cậu đập một cái lên bàn tay Fergus đang đặt trên thái dương của Nguyên Đồng, lạnh lùng nói: “Không được động tay động chân.”

Fergus nhìn cậu như nhìn nhóc gấu, “Bây giờ ta kiểm tra não vực cho cô bé, không được động tay động chân thì kiểm tra thế nào?”

“Thảm sát!” Klosters không chút do dự nói.

“Dùng bằng niềm tin à?” Giọng nói của Fergus thực ôn hòa thân thiết, tươi cười cũng làm cho người ta như tắm trong gió xuân, nhưng giọng điệu lại vô cùng cổ quái, “Mỗi một chủng tộc trí tuệ đều có cấu tạo não bộ hoàn toàn khác nhau, ta muốn kiểm tra kỹ một chút đương nhiên không thể chỉ dùng thảm sát! Thảm sát không phải vạn năng...”

Mặc kệ anh ta giải thích thế nào, Klosters vẫn không cho, Fergus biết người này một khi nổi điên lên quả thực đáng sợ, không có cách nào, chỉ có thể dùng dụng cụ ép buộc, rất ảnh hưởng tiến độ nghiên cứu.

Nhờ hành vi bao che khuyết điểm này của Klosters mà Nguyên Đồng thoáng nhẹ nhàng thở ra.

So với Fergus bận rộn và Klosters gấp gáp đứng bên nhìn chăm chăm, nữ sĩ Tasym ngồi một bên quan sát, tay cầm một ly Mật hoa trà thơm lừng, vô cùng nhàn nhã, ngẫu nhiên nhìn Nguyên Đồng mỉm cười. Một nụ cười đầy yêu mị, khiến da mặt Nguyên Đồng có chút cứng ngắc khi nhìn thấy nụ cười đó.

Mới đầu Nguyên Đồng vẫn chưa hiểu Tasym ở lại làm gì. Nhưng bây giờ cô đã phát hiện ra, cô nàng này là nhân cơ hội đến chiếm tiện nghi nhà Klosters. Mật hoa trà này là cô ấy lấy từ trong nhà Klosters. Còn Fergus, là thực sự có hứng thú với tinh thần lực biến dị của Nguyên Đồng cho nên mới ở lại để nghiên cứu.

So với Tasym ưa thích nằm nhà phơi nắng và Klosters chuyên nghiên cứu vũ khí năng lượng, kẻ buồn bán khắp tinh tế như Fergus phải nói là kiến thức vô cùng rộng rãi. Cho nên anh ta cũng là người đầu tiên nhận ra Nguyên Đồng công kích Albert bằng tinh thần lực. Đáng tiếc vì đây là tình huống chưa bao giờ nghe thấy nên tạm thời vẫn chưa nắm rõ tình huống lắm.

Nghiên cứu mãi, cuối cùng thì Klosters cũng mất sạch kiên nhẫn, “Ngươi có được không? Không được thì biến!”

Giống đực tối kỵ nhất chuyện bị người khác hỏi “có được không”, cho dù là thời đại tinh tế tương lai, không cùng chủng tộc cũng thế, Fergus lập tức nổi đóa: “Ai nói ta không được? Hiện tại ta hiểu được một chút, tinh thần lực của cô bé bộc phát không cần dùng đến thuốc dẫn phát, đột nhiên biến dị.” Nói xong, hai mắt anh ta tỏa sáng, hưng phấn không được, “Đây chính là đột phá trong lịch sử tinh tế nha! Nếu mấy tên trong Viện nghiên cứu của Đế quốc biết được, không biết sẽ phát điên đến thế nào đâu. Cô bé Nguyên Đồng cũng sẽ trở thành người đầu tiên có tinh thần lực biến dị, tương lai nhất định sẽ được lưu tên trong sử sách, là lưu danh vạn cổ đấy!”

Phải biết là từ lúc các nhà khoa học bắt đầu nghiên cứu vận dụng tinh thần lực đến giờ hoàn toàn không có tiến triển gì thêm nữa. Không thể nghĩ đến hóa ra tinh thần lực còn có thể biến dị, có thể công kích trực tiếp mà không cần dùng đến công cụ hỗ trợ...”

Anh ta liền thoáng nói liên hồi, cảm xúc dạt dào tràn cả ra ngoài. Nguyên Đồng nghe được lời anh ta nói thì da đầu run lên, trong lòng có dự cảm bất an. Thần sắc của Klosters cũng có biến hóa, đương nhiên là nghe hiểu được ý tứ trong lời của Fergus, cũng hiểu được ảnh hưởng và hậu quả đối với Nguyên Đồng nếu chuyện này lộ ra. Cậu không thích chuyện này!

“Đúng rồi, cô bé, cô bé có biết được vì sao tinh thần lực của cô bé biến dị không? Bình thường sử dụng như thế nào? Hay chỉ khi tính mạng bị uy hiếp mới bộc phát được? Mỗi khi sử dụng thì có di chứng gì không? Là đau đầu nên mới dùng đến thuốc giảm đau sao? Còn có... cô bé, cô thuộc loại chủng tộc trí tuệ nào? Nguyên hình chủng tộc là người vượn à? Biến về nguyên hình chủng tộc cho ta được chiêm ngưỡng...”

Nguyên Đồng: “...”

Rõ ràng là vẻ mặt ôn nhu của anh trai nhà bên, nhưng ngữ khí lại là nhà khoa học điên cuồng. Thật sự khiến người ta ăn không tiêu, Nguyên Đồng dờ dẩn không biết nói gì.

Nhưng mà trong lời nói của Fergus có những câu trọng điểm, hơn nữa có vài câu Nguyên Đồng không biết trả lời thế nào, thậm chí cô cũng không hiểu “biến về nguyên hình chủng tộc” là cái gì? Đến tận bây giờ cô vẫn chưa hiểu ý tứ của “nguyên hình chủng tộc” là gì.

“Câm miệng!” Klosters mở miệng, “Về tình trạng của Đồng Đồng, ta không hy vọng có người thứ tư biết!” Nói xong, ánh mắt cậu sắc lạnh đảo qua Fergus và Tasym.

Hai người liếc nhau, đồng thời gật đầu.

Tuy chỉ có hai lần tiếp xúc ngắn ngủi, nhưng bọn họ cũng đã cảm giác được điều kỳ lạ trong sự xuất hiện đột ngột của cá thể thuộc chủng tộc trí tuệ không rõ danh tính gọi là Nguyên Đồng này. Đặc biệt hơn nữa là tinh thần lực biến dị của cô đã nằm ngoài tưởng tượng của mọi người. Nếu để thế nhân biết được, cô nhất định sẽ trở thành đích ngắm cho mọi người, không chừng phần đời còn lại của cô chỉ có thể ở tại Viện nghiên cứu Đế quốc mà thôi.

Nguyên Đồng nhẹ nhàng thở ra, vô cùng cảm kích mà cười với họ. Nụ cười này khiến sắc mặt tái nhợt của cô trông đẹp hơn rất nhiều, cả người toát ra vẻ ngọt ngào đáng yêu.

“Thật đáng yêu!” Fergus vui lòng khen ngợi, “Cuối cùng thì ta cũng hiểu vì sao đám quý tộc lại thích nuôi sủng vật nhỏ bé đáng yêu rồi.”

Nguyên Đồng: “...”

Tuy Klosters có vẻ khá lạnh nhạt với Fergus và Tasym nhưng từ lời nói cử chỉ lại để lộ ra sự tín nhiệm với họ. Cũng nhờ sự tín nhiệm này nên mới để họ biết được sự khác thường của Nguyên Đồng. Để mặc cho Fergus nghiên cứu nhằm tìm ra phương pháp giải quyết vấn đề, nếu không mỗi lần sử dụng lại để bản thân chui vào khoang trị liệu cũng không phải là chuyện tốt đẹp gì.

Nguyên Đồng cũng cảm giác được chuyện này. Lại nhớ đến một loạt chuyện đã xảy ra từ khi đến thế giới này, cô cũng thân nhiên chấp nhận.

Fergus và Tasym cùng ở lại. Fergus bắt đầu nghiên cứu tình huống của Nguyên Đồng. Khi Nguyên Đồng đã trả lời một ít tình huống cơ bản thì chẳng còn việc của cô nữa. Fergus biến một gian phòng trong nhà Klosters thành phòng nghiên cứu của mình. Điều này khiến Nguyên Đồng rất tò mò, rốt cuộc thì công việc chính của Fergus là thương nhân hay là thầy thuốc?

“Fergus thích vợ vệt của cái. Vì vợ vệt của cái, cái gì anh ta cũng làm. Trong đó thương nhân, sửa chữa cơ giáp và được tề sư là ba loại anh ta làm tốt nhất, thậm chí còn có bằng chứng nhận chuyên môn. Có lần, vì nghiên cứu quá trình tiến hóa gene của sinh vật trí tuệ để giải quyết bệnh khó nói ra trên người anh ta, anh ta còn lăn lộn trong Viện nghiên cứu gene Đế quốc một thời gian nữa mà.” Klosters giải thích.

Nguyên Đồng lại được mở rộng tầm mắt, nhanh chóng bắt được trọng điểm, tò mò hỏi: “Bệnh khó nói ra là bệnh gì?”

Dường như chạm trúng gì đó, Klosters đột nhiên quay mặt đi, hăm hồ nói: “Em không cần để ý tới chuyện này.”

Nguyên Đồng thấy hai lỗ tai cậu ửng hồng, tay rất ngứa ngáy muốn vượn ra xoa nắn một hồi.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cưng Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Edit: Nguyen_Khanh

Beta: Thu Lệ

Có thương nhân kiêm thầy thuốc Fergus, rốt cuộc Nguyên Đồng cũng hiểu được đại khái tình huống của bản thân, đối với tinh thần lực này nọ càng ngạc nhiên hơn nữa.

Kể từ lúc đến thế giới tương lai, cô cảm thấy tam quan của bản thân càng ngày càng đảo điên.

Sau khi hiểu đơn giản về tinh thần lực, trong lòng Nguyên Đồng có chút không yên, bất chợt nghĩ đến buổi sáng hôm xuyên qua ấy, bị cái gì đó tập kích ngay trước cửa nhà mình, sau đó xuyên đến hành tinh Ural, gặp phải ma nhiều lạ lùng, thiếu chút nữa đi đòi nhà ma, đầu thì đau muốn chết.

Con đau đầu bắt đầu từ hôm đó, lúc đó cô còn tưởng là di chứng do đầu bị va chạm lúc xuyên qua. Bây giờ nhìn lại, cũng không phải là di chứng. Cô tin tưởng bản thân không uống cái thứ gọi là thuốc dẫn phát tinh thần lực kia. Có lẽ là do bị tập kích lúc đó, cũng khá hợp lý. Nhưng mà mỗi lần nghĩ đến con đau đầu kinh khủng kia, trong lòng không khỏi sợ hãi.

Ôm thái độ ham học tập, Nguyên Đồng dùng quang não để tra cứu về tinh thần lực. Tinh thần lực cũng chẳng phải là bí mật, tra một lúc là được vô số tư liệu. Nhưng mà cô chỉ mới học được chữ tinh tế thông dụng được một tháng, vẫn chưa hiểu được từ ngữ chuyên môn, có xem cũng như không. Có ý muốn hỏi người có về có chuyên môn trong lĩnh vực này là Fergus thế nhưng anh ta lại vui đùa trong phòng thí nghiệm, lại còn treo bảng “miễn quấy rầy”. Cuối cùng Nguyên Đồng quyết định đến hỏi Klosters.

Lúc Nguyên Đồng đi tìm Klosters, Klosters đang bận rộn trong phòng làm việc.

Đây là lần đầu tiên Nguyên Đồng đến phòng làm việc của Klosters, cô phát hiện gian phòng làm việc này vô cùng lớn, phải đến hơn năm trăm mét vuông. Máy móc chiếm cứ một nửa diện tích gian phòng, đủ mọi chủng loại vũ khí không cần năng lượng chất đầy trong góc, trên mặt đất còn bày đầy các loại nguyên liệu kim loại và khoáng thạch năng lượng.

“Quấy rầy anh rồi!” Nguyên Đồng có chút ngượng ngùng nói, cảm thấy làm phiền người khác khi người ta đang làm việc thì rất là vô lễ.

Klosters không nói gì, mời cô vào trong, sai người máy bụng cho cô chén trà hoa quả.

Nguyên Đồng lướt nhìn quanh phòng làm việc, tầm mắt rơi xuống một thân hình người máy bán thành phẩm, lập tức bị nó hấp dẫn, hỏi: “Đây là...anh đang làm thân thể cho Rickie?”

“Phải!”

Được câu khẳng định của cậu, Nguyên Đồng lập tức chạy đến bên cạnh cậu quan sát. Đối với “cái chết” của Rickie, trong lòng cô rất thương tâm, bây giờ biết chỉ cần làm một thân thể khác là Rickie có thể “sống lại”, đương nhiên cũng muốn nhìn quá trình làm ra thân thể cho Rickie. Cô nhìn một lát, tuy rằng cái gì cũng không hiểu nhưng nhìn hai tay cậu bận rộn không ngừng, Nguyên Đồng rất tự giác lại đây hỗ trợ lấy linh kiện.

Klosters nhận lấy linh kiện cô đưa, nhìn vào gương mặt tươi cười có chút ngượng ngùng của cô, ánh mắt có chút sâu thẳm, nhưng cũng rất nhanh liền phát hiện sức quan sát của cô rất tốt. Chỉ mới nhìn một lúc đã hiểu trình tự sắp xếp linh kiện của cậu, nhanh chóng và chính xác đưa qua cho cậu.

Phát hiện cậu không từ chối, hơn nữa trình tự cô đưa qua cũng không sai, Nguyên Đồng càng cao hứng. Ở bên cạnh vừa giúp việc lại cố gắng học tập, thuận tiện kết hợp với nội dung lý luận trụ cột về máy móc Rickie đã giảng trước kia, xem như ôn tập một lần.

Lúc hỗ trợ, Nguyên Đồng cũng nhân dịp hỏi luôn nghi vấn của mình: “Klos, anh có thể giải thích cho tôi một vài vấn đề về tinh thần lực được không? Từ ngữ Tinh tế thông dụng của tôi cũng chỉ mới học, tư liệu mà quang não tìm được, tôi xem không hiểu...”

Loại hành vi chủ động thân thiết này của cô, trong lòng Klosters đương nhiên vô cùng cao hứng, nhưng mà thần sắc trên mặt vẫn lạnh lùng như cũ.

Cậu giảng qua tư liệu về tinh thần lực mà cô tìm được giảng một lần, cuối cùng còn dặn dò: “Tình huống của em có chút phức tạp, về sau cố gắng tránh đừng sử dụng trước mặt người ngoài.”

Nguyên Đồng gật đầu, cô cũng không ngốc. Từ phản ứng của Albert và đám người Fergus, cô cũng đã nhận ra điểm bất thường. Nay lại có Klosters dặn dò như thế, đương nhiên phải cảnh giác cao độ.

Nói xong, Klosters nghĩ nghĩ, lại nói tiếp: “Nhưng mà tinh thần lực biến dị của em cũng có chút ưu việt. Nếu có thể khống chế để dùng thì độ an toàn của em cũng sẽ được bảo đảm.” Lại nói một số kỹ xảo nhỏ trong việc khống chế tinh thần lực cho cô biết, để lúc rảnh cô có thể đi thử.

Nguyên Đồng nghe rất nghiêm túc. Cô cũng hiểu thuận nhân loại yếu ớt đến thế nào. Không thể cứ lúc nào cũng dựa vào sự bảo vệ của người khác, quá mức không an toàn, giống như chuyện tình đạo vừa rồi. Chỉ có chính mình trở nên cường đại mới có thể sống yên ổn trong cái thế giới này. Hơn nữa, Nguyên Đồng vẫn có tư tâm, cô muốn thử tìm ra phương pháp trở về Trái Đất cổ đại, không thể cứ ở mãi tại hành tinh Ural này được. Muốn có thể tiến vào tinh tế, trước hết bản thân phải trở nên cường đại.

Trong lúc hai người nói chuyện phiếm, Klosters đã làm xong thân thể người máy nhưng màu vẫn chưa sơn, vẫn là màu vàng của kim loại.

Klosters lắp chip trí năng của Rickie vào, ấn vào mệnh lệnh khởi động. Chỉ trong hai giây, mắt người máy sáng lên, thân thể cũng đứng lên, màu đỏ trong mắt lóe sáng, giọng nói khoa trương nhanh chóng vang lên.

“Trời ạ, Đồng Đồng, thật sự là làm tôi sợ muốn chết! Cô bé không sao chứ? Cơ giáp loại CT58 kia đâu?” Giọng nói của Rickie vẫn chưa chỉnh lại, là

giọng nói lạnh lẽo của máy móc nhưng người ta vẫn nghe ra được đặc trưng của nó, “Chuyện gì xảy ra sau đó? Là chủ nhân chạy tới làm anh hùng cứu mỹ nhân sao? Đồng Đồng có lấy thân báo đáp hay không? Ôi! Thân thể của tôi sao vẫn chưa có màu gì vậy nè? Chủ nhân, lần này tôi muốn son màu đen, giống màu tóc của Đồng Đồng ấy! Không muốn son màu đỏ đâu! Giọng nói... phải rồi, Đồng Đồng thích loại giọng nói thế nào? Đáng yêu, hoạt bát, kêu gọi, ôn nhu, tà mị cuồng quyền...”

Nguyên Đồng nhin cười, trả lời: “Hoạt bát là được rồi.”

“Ôi, kỳ thật tôi thích tinh chủ bá đạo tà mị cuồng quyền! Sau này Klos có tiền, để cậu ta đi mua một tinh cầu thích hợp để sinh sống, chúng ta làm tinh chủ.” Rickie nói xong, nhanh chóng thay đổi thành một giọng nam, tà mị nói với Nguyên Đồng: “Đồng Đồng, cô bé thấy sao?”

Thật sự là rất có từ tính, là loại âm sắc khiến người nghe cảm thấy đỏ mặt.

Nguyên Đồng nhìn cái đầu đẹp của nó, còn ánh sáng lấp lờ không ngừng trong mắt nó, thiếu chút nữa cười muốn đau hông.

Tại sao lại có loại người máy yêu thích đùa giỡn như nó chứ?

“Phịch” một tiếng, người máy bị gõ đầu, nghe thấy giọng nói không hồn không giận của Klosters, “Câm miệng, chỉnh lại giọng nói ngay! Hoạt bát là được rồi!”

Rickie “sống lại” khiến Nguyên Đồng rất cao hứng. Sau khi biết được màu nó muốn son cho thân thể của mình, Nguyên Đồng còn hứng thú bưng bưng xấn tay áo hỗ trợ, lấy son son phụ nó.

“Thật ra màu đỏ cũng rất tốt! Sống động sáng ngời, người khác vừa thấy liền biết là người máy nhà Klos. Màu đen rất nặng nề đơn điệu, không tốt lắm” Nguyên Đồng vừa giúp nó son vừa nói.

“Thật sao? Nhưng tóc của cô bé có màu đen, tôi cảm thấy rất đẹp mà, chủ nhân nhất định cũng cảm thấy thế mà, phải không?” Rickie không quên tiếp tục tăng thêm hào cảm cho chủ nhân nó trước mặt con gái nhà người ta.

Klosters đang kiểm tra một khẩu súng năng lượng, nghe Rickie nói, quay nhìn cả hai một cái, sau đó gật gật đầu, “Màu đen rất tốt! Nhìn rất đẹp, không nặng nề.”

Nguyên Đồng nhìn vẻ mặt nghiêm túc và giọng noid rõ ràng của cậu. Gương mặt lại có chút đỏ, đặc biệt với gương mặt có giá trị nhan sắc quá cao thế này, rất khó để không bị mê hoặc. Cô sợ bản thân sẽ làm ra chuyện mất mặt gì đó, cứng ngắc vuốt vuốt tóc.

Biểu hiện này trong mắt Klosters và Rickie chính là một loại từ chối.

Sắc mặt Klosters sắc mặt có chút thay đổi, lặc một tiếng, mặt không chút biểu tình mà bẻ gãy súng năng lượng trong tay.

Sau khi Nguyên Đồng rời đi, đã được son hoàn chỉnh, Rickie mặc trang phục người máy giúp việc vào, đứng trước mặt chủ nhân nó, ánh mắt lấp lờ một chút, đột nhiên nói: “Chủ nhân, thật ra cậu không cần tự ti. Kỳ thiếu niên của cậu kéo dài và việc không thể phát sinh hành vi sinh sản cũng không phải lỗi của cậu. Nhưng cậu có thể ‘tiên hạ thủ vi cường’, chờ đến khi trưởng thành là có thể ôm cô bé làm chuyện cậu muốn làm! Trong lòng cô ấy thật ra rất thích cậu đó!”

Klosters lạnh lùng liếc nhìn nó một cái, hất cằm lên, vô cùng ngạo mạn nói: “Ta không tự ti!” Tự ti đó là cái gì? Có thể ăn sao?

“Cậu rõ ràng đang tự ti, nghe nói giống đực cứng rắn không đứng dậy cũng không phải là chuyện bình thường, đương nhiên sẽ sinh ra tâm lý bệnh tật, nhưng mà cậu vẫn còn trong kỳ thiếu niên...”

Klosters không thể nhin nổi nữa, chụp cổ nó, ném khỏi phòng làm việc, trực tiếp va vào vách kim loại ở hành lang.

Tasym bung một chậu thịt tươi đẫm máu đi tới, thấy một màn như vậy, che miệng cười nói: “Rickie, người lại chọc giận chủ nhân người à?”

Rickie đứng dậy, hành lễ với cô, trả lời: “Tiểu thư Tasym, tôi chỉ là ăn ngay nói thật thôi.”

Trên mặt Tasym lộ ra nụ cười tỏa nắng, tự thân đi qua, lúc chạm vào thân thể Rickie, tay đột nhiên biến thành thực vật mềm mại cuốn lấy Rickie, cười hi hi nói: “Ta thích nhất sự ăn ngay nói thật của người. Nào nào, đi nào! Chúng ta đến chỗ nào có thể nói chuyện không thể nói của chủ nhân với cô bé giống cái nào.”

Nói xong, tha người máy đi luôn.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cưng Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17

Edit: Nguyen_Khanh

Beta: Thu Lệ

Nghe lời Klosters, Nguyên Đồng bắt đầu nghiên cứu cái gọi là tinh thần lực, cố gắng thử cảm nhận sự tồn tại của tinh thần lực, hơn nữa cố gắng không chế nó, nhưng rất hiển nhiên hiệu quả vô cùng không tốt.

Đây là kết quả của khác biệt thời đại và văn hóa năm ngàn năm, sống trên đời mười sáu năm, vẫn sinh hoạt tại một xã hội hiện đại rất bình thường. Cái loại tinh thần lực này nó chỉ giống như pháp thuật trong tiểu thuyết huyền huyền. Cô hoàn toàn không có chút khái niệm nào chứ đừng nói đến làm sao để cảm nhận nó, liên kết với nó, nắm nó trong tay. Mấy lần trước, tinh thần lực của cô có thể phá giải nguy cơ cũng nhờ vào ý chí muốn sống bộc phát trong khốn cảnh và tuyệt vọng. Ngay cả cô cũng không hiểu, không có ấn tượng gì thì làm sao có thể cảm nhận và vận dụng được?

Nguyên Đồng trừng đến mức hai mắt đều đỏ, nhưng vẫn chẳng cảm giác được một chút ít cái gọi là tinh thần lực, lại càng đừng nói đến việc cụ hiện hóa tinh thần lực.

Loại tình huống này của cô cũng làm đám người Fergus cảm thấy khó hiểu.

Rõ ràng ngày đó khi Albert dùng ưu thế chủng tộc tạo áp lực với cô, phản kích của cô phi thường sắc bén, khiến vị hình cảnh nổi danh thiết huyết lãnh khốc kia phải hoảng sợ, cái lỗ chảy đen kia chính là một loại công kích của tinh thần lực cụ hiện hóa, chuyện này không thể nghi ngờ.

Thấy Nguyên Đồng vất vả như vậy nhưng vẫn không thể bắt được trọng điểm, sau một lúc suy nghĩ, Klosters dùng bạo lực phá cửa phòng thí nghiệm, sau đó lời Fergus đang làm tổ trong phòng thí nghiệm được vài ngày ra ngoài.

Có thể là do nghiên cứu liên tục một ngày một đêm, thế nên trông Fergus vô cùng không tốt, mái tóc màu lam rối bời, thoát nhìn tựa như một trạch nam lồi thối lếch thếch, hoàn toàn có cảm giác là khoa học gia điên cuồng. Sau khi bị người lôi ra ngoài, anh ta đờ đẫn hồi lâu, tư duy mới chuyển từ thế giới giả tưởng về thế giới thực, ngay sau đó liền lập tức nổi cơn tam bành.

“Lão đại! Ta bẽ bộn nhiều việc lắm! Vì giống cái của ngài, ta đã không ngủ ba ngày rồi, phương hướng nghiên cứu đang có chút tiến triển, ngài lại lôi ta ra ngoài, Meeks! Meeks! Meeks!”

Ba từ “meeks” liên tiếp phát ra từ miệng của vị giống đực nhả nhận thân thiết, Klosters có chút xấu hổ nhìn thoáng qua Nguyên Đồng, ngay cả trên mặt Tasym cũng lộ ra vẻ bất mãn, mắt Rickie lập lòe không ngừng, chỉ có cô em Trái Đất cổ đại vô tri chớp chớp đôi mắt đỏ của mình.

“Meeks” là ý gì?

“Đồng Đồng, cô không cần để ý đến anh ta, từ này vô cùng thô tục, trẻ vị thành niên không được dùng.” Rickie nhỏ giọng giải thích cho Nguyên Đồng, sợ dạy hư giống cái vị thành niên.

Nguyên Đồng bừng tỉnh đại ngộ, từ “meeks” trong từ ngữ tình tế thông dụng ắt hẳn là một từ dùng để mắng chửi người giống như Hoa Hạ Tam Tự kinh quốc mắng, nhưng có lẽ mang ý thô tục hơn, có thể khiến người xấu hổ hơn nhiều. Cho nên Klosters mới có thể không nhận được mà đám tới, ngay cả Tasym cũng thêm một cước vô cùng bạo lực.

Dưới sức ép bạo lực, rốt cuộc Fergus cũng thoát ly khỏi cơn tam bành của mình, trở về hiện thực, cũng ý thức được vẫn còn một giống cái tuổi vẫn còn rất nhỏ ở đây, trên mặt có chút xấu hổ, lập tức nhiệt tình nói: “Ôi~ Nguyên tiểu thư muốn không chế tinh thần lực? Không thành vấn đề, để vị lão sư kinh nghiệm dày mình là ta đến dạy cho! Cam đoan trong vòng ba ngày có thể giúp cô bé lĩnh ngộ!”

Ba ngày trôi qua, Fergus khoác lác rốt cuộc vô lực thất bại.

Nếu không phải năm nay Nguyên Đồng mới mười sáu tuổi, lứa tuổi vẫn còn trong ấu sinh kỳ của một số chủng tộc trí tuệ cao quý, Fergus nhất định sẽ nói “gỗ mục không thể đào”.

Tuy là như vậy nhưng anh vẫn trông vô cùng nhả nhận thân thiết, tươi cười vô cùng nhu hòa, không tạo áp lực nào cho Nguyên Đồng, xoa người tìm Klosters nói chuyện: “Như vậy không được, cho dù có cho cô bé thêm mười năm thì cô bé cũng không nắm giữ được cách cụ hiện hóa tinh thần lực, chỉ có thể để cho chính cô bé ấy lĩnh ngộ đột phá mới được. Việc này cần một cơ hội!”

Klosters nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Ta hiểu rồi!”

Fergus: “...” Người hiểu được cái gì? Đừng nói là sẽ thao luyện tiểu thư người ta như khi áp bức đám người chúng ta đấy chứ?

Klosters đá Fergus về phòng thí nghiệm, không để ý tới anh ta oán hận “dùng xong thì vứt bỏ, tuyệt tình” này nọ, quay đầu nói với Rickie: “Đã lâu chưa vào rừng rậm săn bắn, người đi chuẩn bị đi, có thể sẽ ở lại trong rừng một tháng!”

Ánh sáng đỏ lóe lên trong mắt Rickie, hỏi: “Chủ nhân quyết định dẫn Đồng Đồng vào rừng rậm để luyện tập tinh thần lực sao?”

“Phải!”

Đến lúc Nguyên Đồng biết được cô và Klosters sẽ vào rừng rậm để săn bắn, thậm chí có khả năng sẽ trải qua cuộc sống như dã nhân trong một tháng, đầu tiên là kinh ngạc nhưng nhanh chóng hiểu được dụng ý của cậu thì có chút uể oải, nhin không được gõ gõ đầu mình một chút. Tại sao cô không thể cảm nhận được thứ được gọi là tinh thần lực?

Rickie nhanh chóng chuẩn bị xong mọi thứ, chờ đến lúc sắp xuất phát, Nguyên Đồng đột nhiên nhớ tới cái gì, hỏi: “Tiểu thư Tasym đâu?” Vài ngày nay, Nguyên Đồng cũng quen thuộc với Tasym hơn, dù sao cũng đều là phái nữ có nhiều đề tài để tán gẫu hơn, hơn nữa ngoại hình của Tasym vô cùng điểm lệ, tính cách rất tốt, Nguyên Đồng có thể có được rất nhiều tin tức của thế giới này từ cô ấy, khiến cho Nguyên Đồng rất thích nói chuyện phiếm với cô ấy.

Đương nhiên, Tasym biết được từ chỗ Nguyên Đồng chuyện không thể nói giữa cô và Klosters. Đây là cái quỷ gì? Bọn họ rõ ràng là chủ cho thuê và khách thuê nhà rất bình thường mà.

“Cô ấy phơi nắng trên nóc nhà.” Rickie trả lời: “Hôm nay thời tiết tốt lắm, nắng cũng rất ấm áp, tiểu thư Tasym không thể từ chối ánh sáng ấm áp như vậy.”

Nguyên Đồng “À” một tiếng, đến lúc ra cửa liền nhìn lên nóc nhà, nóc nhà hình vỏ trứng màu đỏ ánh kim, chẳng có ai trên đó, nhưng thật ra lại nhìn thấy một gốc cây thật lớn có hoa màu hồng phấn... Hoa?

Nguyên Đồng cẩn thận nhìn kỹ, đột nhiên phát hiện trên vỏ trứng màu đỏ không có gì cả.

Đang khi hoài nghi có phải do ánh nắng quá rực rỡ khiến bản thân sinh ra ảo giác hay không thì cô nghe thấy giọng nói của Tasym: “Ôi chào~, mọi người đi đâu thế?” Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một cô gái cao gầy gọi cảm đang đứng trên một vỏ trứng tương đối thấp, vẫy vẫy tay với họ.

“Đi săn trong rừng rậm.” Nguyên Đồng nhu thuận đáp, “Tiểu thư Tasym muốn đi không?”

Tasym lắc đầu, “Trong rừng rậm rất âm u ẩm ướt, không thích, nhưng mà dị thú ở đó rất ngon, xương cốt cũng ăn nhưng có thể nuốt gọn toàn bộ, vị máu cũng vô cùng ngon.”

Nguyên Đồng: “...” Thiệt là hung tàn!

Sau khi chào hỏi, hai con người và một người máy cùng lên xe bay, đồng loạt xuất phát.

Rừng rậm cách nhà Klosters cũng không xa, mất nửa giờ ngồi xe bay.

Nguyên Đồng đứng phía trước rừng rậm, sợ hãi nhìn đại thụ vĩ đại trong rừng rậm này, lại nhớ tới cái ngày xuyên qua đó, không phải không sợ hãi, chỉ là vì để cảm giác được cái gọi là tinh thần lực, không thể không kiên trì, so với chuyện cả đời làm cọng bún thiêu, vì để tìm được đường về nhà trong tương lai, Nguyên Đồng chấp nhận bất cứ giá nào.

Thay trang phục chiến đấu, thu hồi xe bay vào nút không gian, hai con người và một người máy tiến vào rừng rậm.

Trang phục chiến đấu lấy màu xám bạc làm chủ đạo, vật liệu vô cùng mềm dẻo trơn bóng lại rất co giãn, có tác dụng điều tiết độ ẩm, không có thiết kế dư thừa, không chỉ bày ra dáng người mà còn có thể phát huy sự bộc phát của thân thể, là loại trang phục dã ngoại chiến đấu được hoan nghênh nhất trong tinh tế.

Nguyên Đồng cũng mặc một bộ trang phục chiến đấu, trong mắt Klosters có vẻ vô cùng xinh xắn lạnh lợi, thậm chí có thể nói tinh tế gấp lại sẽ phá hư cái loại này, cho dù là ở Trái Đất, thiếu nữ mười sáu tuổi như cô thiệt quá gầy. Thậm chí, Rickie còn căn cứ vào tỉ lệ dáng người của sinh vật nhân hình để nói cho cô biết chỗ nào không hợp cách: Bộ ngực quá nhỏ, thắt lưng rất mảnh mai, cái mông thiếu thịt, xương cốt không phát dục tốt...

Tóm lại, còn có thể mập lên.

Lúc Nguyên Đồng nghe được, mặt đỏ tai hồng không còn lời nào để nói.

Tiến vào rừng rậm, thần sắc của Nguyên Đồng có chút hoảng hốt đi theo Klosters, dọc đường đi không nhìn thấy động vật khác, rừng rậm im ắng đến mức khó tin, chỉ nghe được tiếng lá khô bị bọn họ dẫm lên theo mỗi bước chân.

Do dự một lát, Nguyên Đồng nhin không được chạm vào khuỷu tay của Klosters một cái.

“Sao vậy?” Klosters quay đầu nhìn cô.

“Anh còn nhớ chỗ tìm được tôi không?” Cô có chút ngượng ngùng hỏi.

“Nhớ rõ.”

“Tôi muốn đi xem.”

Klosters nhìn cô một hồi, ánh mắt trở nên sâu thẳm, sau một lúc mới nói một từ “Được”.

Chương 18

Edit: Nguyen_Khanh

Beta: Thu Lê

Nguyên Đồng đã ngồi trên rễ cây của một cây đại thụ vĩ đại hơn nửa ngày, hơn nữa trong lòng ôm cái chảo thường gặp ở thế kỷ 21 Trái Đất, nhưng mà đáy chảo cũng đã vận vẹo một cách nghiêm trọng, một cái chảo rỉ sét.

Cô đến hành tinh Ural cũng được hai tháng, Nguyên Đồng đến mảnh rừng nơi cô đã tình lại tìm được cái chảo đã xuyên qua cùng với cô dưới một đồng lá mục, nhưng mà vì không được bảo quản gì cho nên khiến nó rỉ sét loang lổ.

Vết rỉ sét loang lổ như thế giống như bóng ma trong lòng cô, khiến cô cảm thấy khó sở đến ghệt thở.

Giờ khắc này, trong lòng cô áp lực nặng nề, hai tháng nay nhớ đến người nhà, sợ hãi với tương lai cùng với suy đoán rất có thể cô sẽ không thể trở về cố hương đều bộc phát vào lúc này, khiến cho cô nhanh chóng tỉnh táo lại ý thức được tình cảnh của mình vào lúc này. Chuyện này càng làm cho cô khó chịu, cả người giống như hư thoát, chỉ có thể yên lặng ngồi ngẩn người, hơi thở nặng nề.

“Chủ nhân, cô bé đã ngồi ở đó nửa ngày rồi. Trời cũng tối rồi, cậu không đi an ủi cô bé một chút sao?” Rickie vừa lật ‘hướng dẫn luyện ái ở tinh tế’ mới download được trên Tinh vồng, vừa giật dây chủ nhân nó, “Cô bé có vẻ khó sở như thế, thời điểm này chính là lúc giống đực nên ra tay, dùng nội tiết tố mê người của cậu đi mê hoặc nắm giác quan của cô bé, quấy nhiễu giác quan của cô bé, khiến cho cảm xúc của cô bé thay đổi vì cậu, quên đi thống khổ ưu thương.”

Klosters không thêm đề ý đến nó, mà có chút đắm chiêu nhìn cô gái đang ngồi ngẩn người trên rễ cây.

“Chủ nhân...”

“Đi đừng lều đi!” Klosters ngắt lời tên người máy giúp việc đang lải nhải, “Trời sắp tối rồi, người muốn để cho chúng ta đói bụng à?”

Rickie nhận được mệnh lệnh, đành phải lưu luyến không rời mà đi, kỳ thật nó rất muốn ở lại nhìn xem chủ nhân nó làm cách nào để an ủi giống cái đang đau lòng, đây chính là kinh nghiệm quan trọng quý giá của chủ nhân, nhất định phải ghi lại.

Chờ khi Rickie đi rồi, Klosters nhảy từ một rễ cây cao hơn mặt đất năm mét đến trước gốc đại thụ, đập trên đám rễ cây gấp ghe đến trước mặt người đang ngẩn ngơ, dùng tay xoa xoa đầu cô.

Nguyên Đồng hoàn hồn lại, ngẩng đầu nhìn thiếu niên đang đứng trên một đám rễ cây thấp hơn để ngang tầm nhìn với cô, thấy cậu ta đang nhìn cô chăm chăm, trong mắt có lo lắng, theo bản năng cô nở một nụ cười với cậu, nhưng lại là một nụ cười khó coi như đang khóc.

“Cười rất khó coi, muốn khóc thì cứ khóc.” Klosters nhướn mày.

“Tôi sẽ không khóc.” Nguyên Đồng khàn khàn nói, lúc mới bắt đầu cô đã khóc rồi, sẽ không khóc nữa.

Klosters nhìn cô trong chốc lát, cường chế kéo cô đứng dậy: “Trời sắp tối rồi, chúng ta rời khỏi đây trước.” Nói xong, giúp đỡ cô xuống mặt đất. So với cậu ta mà nói, thân mình cô nhỏ xinh, hơn nữa thể trọng lại rất nhẹ, cậu có thể dễ dàng ôm lấy mà không mất chút sức lực nào.

Tâm trạng Nguyên Đồng rất tệ, mơ mơ màng màng bị cậu kéo đi cũng không để ý đến, cho đến lúc bị hồng chân, suýt chút ngã vào một hốc cây được người ta trực tiếp bế lên.

“Chỗ này không dễ đi, để tôi ôm em ra ngoài, nếu không lát nữa trời tối lại càng khó đi hơn.” Klosters giải thích.

Nguyên Đồng ngơ ngẩn, rất muốn cậu mạnh nói tự mình có thể đi, nhưng khi nhìn thấy trong phiến rừng này, mặt đất không có chỗ nào bằng phẳng, khắp nơi đều là rễ cây trồi lên, khiến người ta không thể phân rõ đông tây nam bắc, cô gái bần thiêu chỉ có thể nhận mệnh mặc người ôm ra khỏi rừng cây.

Mất khoảng mười phút, bọn họ đến chỗ hạ trại, chỗ hạ trại kia chính là chỗ Klosters đã giết con sói Ma Đa Lạc để cứu cô, địa thế trống trải. Nguyên Đồng nhớ tới lúc trước cô mất hai tiếng mới chạy đến được chỗ này, người ta đã ôm theo người lại chỉ mất mười phút, thậm chí vì quan tâm cô mà còn đi chậm lại, thế nhưng mặt không đỏ cũng không thờ gấp. Thật đúng là người so với người tức chết người mà!

Dựa theo phân chia cấp bậc thể năng, thể năng của Klosters nhất định là 3S, mà cô ngay cả tiêu chuẩn thấp nhất là F mà cũng không đạt đến, rất đả kích người Trái Đất như cô đó.

Rickie không chỉ đựng lều xong xuôi mà chuẩn bị xong cả bữa tối, bữa tối của Klosters vẫn lấy thịt nướng làm món chính, ngoài ra còn có mì và rau dưa, sắc hương vị đầy đủ. Mà Nguyên Đồng là phần ăn dinh dưỡng của ấu tể hành tinh Anndames—! Nghe nói là phù hợp với khả năng hấp thụ dưỡng chất của cơ thể cô nhất.

Tâm trạng Nguyên Đồng không tốt nên bữa tối cũng chỉ ăn qua loa rồi trở về lều.

Dã ngoại trên hành tinh Ural vô cùng nguy hiểm, nhất là dã ngoại qua đêm, tốt nhất là không cần tách ra. Vì thế vẫn là hai người một lều, trong lều có hai giường.

Lúc Klosters tiến vào, chỉ thấy Nguyên Đồng ngồi trên giường, hai tay ôm gối, gương mặt đặt trên đầu gối, hai mắt nhìn xa xăm, lại bắt đầu ngẩn người.

Dường như từ lúc cô bắt đầu tiến vào rừng đến giờ, cảm xúc của cô có chút bất ổn, đặc biệt từ lúc tìm được cái thứ kỳ quái nọ, thần sắc của cô lại càng đau khổ. Có rất nhiều suy đoán trong lòng Klosters, nhưng cuối cùng cái gì cậu cũng không nói, vẫn vào WC như thường, sau đó thay áo ngủ chuẩn bị đi ngủ.

Đèn trong lều tắt, rừng rậm ban đêm vô cùng yên lặng, ngẫu nhiên có thể nghe được tiếng kêu của dị thú từ xa xa truyền lại. Trong bóng đêm, sự tĩnh lặng thật đáng sợ, đồng thời bóng tối cũng khiến cảm giác của con người ta phóng đại, có thể nghe được tiếng xoay người trở mình của người ở giường bên cạnh.

Đột nhiên đèn sáng lên, Nguyên Đồng mở to mắt, nhìn thấy có người bước xuống khỏi giường đối diện, tóc trên trán rũ xuống, nhìn chằm chằm cô. Nguyên Đồng vội vàng đứng dậy, hạ thấp ánh mắt, xin lỗi nói: “Xin lỗi, là tôi làm phiền anh nghỉ ngơi...”

Lời của cô còn chưa dứt, chỉ thấy thiếu niên từ giường bên kia nhét trái trứng màu đỏ ánh kim kia vào ngực cô.

Nguyên Đồng“...”

Về mặt cô ngốc ngốc, theo bản năng hỏi: “Để làm gì?”

“Cho em ôm ngủ, có thể an thần.” Klosters giải thích.

Không biết có phải do ngọn đèn hay không nhưng Nguyên Đồng cảm thấy trên mặt cậu có chút hồng hồng, nhưng cậu vẫn giữ vẻ mặt trong trẻo lạnh lùng nhưng cũng có chút rụt rè. Nghe thấy lời cậu, Nguyên Đồng nhìn không được sờ sờ quả trứng trong lòng còn mang theo nhiệt độ cơ thể cậu, quả trứng này nhỏ hơn quả bóng rổ một chút, không lớn không nhỏ, vừa vặn ôm trong ngực, vỏ trứng sáng bóng, lại rất cứng, không biết là trứng của loại động vật nào.

Về phần có thể an thần theo như lời cậu, Nguyên Đồng thiếu chút nữa nghĩ rằng đây là một loại đồ vật có thể hỗ trợ giấc ngủ, nhưng bất kể là xúc cảm hay sức nặng, đều là một quả trứng thật.

Còn định hỏi quả trứng này là trứng gì, là trứng thật hay trứng nhân tạo, Klosters đã tắt đèn nằm xuống.

Nguyên Đồng ôm một bụng nghi vấn, ôm quả trứng kia nằm xuống, tâm tư chuyển dời từ thế kỷ 21 đến quả trứng trong lòng, nhìn không được sờ tới sờ lui, rốt cuộc vẫn không hiểu quả trứng này có điều huyền bí gì.

Hôm sau, Rickie chuẩn bị bữa sáng xong, nhìn thấy hai người ra khỏi lều, vui vẻ chào. Nhưng khi ánh mắt nó quét qua hai người, lập tức kinh ngạc hỏi, “Tôi qua hai người bị mất ngủ?” Làm người máy giúp việc, trong cơ thể đều có một thiết bị kiểm tra để nó có thể kịp lúc xem xét tình trạng thân thể của chủ nhân, theo số liệu thân thể của hai người phát hiện giấc ngủ của họ không đạt tiêu chuẩn.

Nguyên Đồng có chút kinh ngạc nhìn Klosters, nhưng không thể nhìn thấy gì trên gương mặt cậu, hơn nữa cũng không thấy quảng thâm gì đó. Đương nhiên, tối hôm qua cô cũng ngủ không ngon, rất vất vả mới ngủ được, lại gặp ác mộng liên tục, có thể ngủ ngon mới là lạ. Nhưng cũng vì tuổi trẻ, dù một đêm không ngủ, cũng sẽ không có quảng đen này nọ.

Sau bữa sáng, Nguyên Đồng thừa dịp Klosters đi điều tra địa hình khu vực lân cận, lôi kéo Rickie nói chuyện.

“Rickie, tại sao chủ nhân của người lại ôm trứng ngủ?”

“Bởi vì chủ nhân còn chưa trưởng thành nha.”

“...”

Chẳng lẽ đây là truyền thống ngủ của tương lai, trẻ vị thành niên khi ngủ phải ôm trứng? Vì cậu ta đưa trứng cho cô nên khiến bản thân mất ngủ?

Nghĩ đến đây, Nguyên Đồng áy náy, nói: “Tôi hôm qua tôi ngủ không được, anh ấy đưa trứng cho tôi...” Chưa dứt lời, liền nghe thấy giọng nói bùng tinh đại ngộ của Rickie.

“Hèn chi chủ nhân lại mất ngủ!”

Lời này của Rickie cũng chứng thực suy đoán của Nguyên Đồng, càng thêm áy náy, quyết định đêm nay nói cái gì cũng không ôm trứng của cậu ta.

Chương 19

Edit: Nguyen_Khanh

Beta: Thu Lê

Ổn định lại tâm trạng xong, Nguyên Đồng cũng bắt đầu hành trình dã ngoại một tháng.

Bởi vì lần dã ngoại này đi vì cô cho nên sau khi tiến vào rừng rậm, ba ngày đầu bọn họ chỉ di chuyển trong rừng, không gặp phải dị thú lớn, trên cơ bản chỉ là đi lòng vòng ngoài bìa rừng, để Nguyên Đồng nhận biết đường, thuận tiện quen thuộc vài nơi.

Sau khi thích ứng, Nguyên Đồng liền cảm thấy mỗi ngày trôi qua đều sống trong nước sôi lửa bỏng.

Bởi vì cô phát hiện ra, Klosters biến lần dã ngoại này thành huấn luyện dã ngoại sinh tồn, tốt nhất là khiến cô đến cực hạn để có thể bộc phát cụ hiện hóa tinh thần lực, cho nên yêu cầu vô cùng nghiêm khắc với cô. Theo như lời an ủi của Rickie thì cậu ta dùng phương pháp huấn luyện học trò của Học viện Quân sự Đế Quốc để huấn luyện kỹ năng sinh tồn dã ngoại cho cô, quả thực là không có nhân tính mà. Nếu không phải Rickie bày số liệu thân thể yếu ớt của cô ra trước mặt, để cậu ta điều chỉnh lại cường độ huấn luyện thì vô cùng có khả năng chỉ trong nửa ngày Nguyên Đồng cũng không chống đỡ được.

Sau khi vào rừng ngày thứ năm, Nguyên Đồng được người ta ôm trở về, cô chẳng còn chút sức lực nào, cả người như mới được vớt từ trong nước ra, tay chân không nhấc lên nổi.

Trở lại chỗ hạ trại, Rickie vừa trông thấy bọn họ đã vội chạy nhanh tới, dùng thiết bị kiểm tra rà quét thân thể Nguyên Đồng, lên án nói: “Chủ nhân, tôi không phải đã đưa số liệu thể chất của Đồng Đồng cho cậu sao? Cậu quả thực không xem người ta là giống cái mà!”

Lời lên án này có vẻ khá nghiêm trọng, vì thân thể Klosters cứng đờ trong nháy mắt.

“Rickie, đừng nói nữa.” Nguyên Đồng có chút ngượng ngùng sờ sờ cái mũi, “Là bản thân tôi quá yếu thôi.” Quả thật là cô quá yếu, cô đã dùng quang não để tra cứu nội dung quân huấn cơ bản của tân sinh đại học của thế giới tương lai, cường độ huấn luyện của cô còn không bằng một phần ba của người ta, nháy mắt bị đã kích đến thương tích đầy mình.

Klosters không nói gì, đặt cô lên ghế massage, nói với Rickie: “Hôm nay chuẩn bị được tề BTI01 cho cô ấy!”

“Vâng!”

Khi Rickie chuẩn bị xong, Nguyên Đồng được Klosters ôm vào phòng tắm để ngâm được tề, nghe Rickie giải thích, thật ra loại được tề BTI01 này là một loại được tề cường hóa gene, có cấp bậc thấp nhất, loại được tề cơ bản sơ cấp có tính ôn hòa nhất, loại được tề cường hóa gene đã bị đào thải hai ngàn năm trước, đã chẳng còn thích hợp với nhân loại tương lai. Được tề này do Fergus điều chế, lại thích hợp cho cô sử dụng. Nếu dùng loại được tề cường hóa gene đang được lưu hành trong tinh tế, hiệu quả rất mạnh, sẽ hủy hoại trình tự gene của cô, khiến cô trở thành một phế nhân.

Cho nên, hiện tại mỗi ngày cô bị huấn luyện đến mức không cử động nổi, khi trở về sẽ ngâm được tề.

Quá trình ngâm thuốc cũng không hề thoải mái chút nào, loại cảm giác này giống như có thứ gì đó ướt sũng chui vào da, vào thân thể cô. Cả người đều đau xót, đến mức không thốt nên lời. Nhưng mà ngâm được một giờ, thân thể vốn chẳng còn sức lực nào lại tràn đầy tinh lực, chỉ cần ngủ một giấc thật ngon, tất cả đều tốt đẹp.

Mỗi ngày vận động quá mức nhưng đến hôm sau vẫn còn có thể chạy nhảy vui vẻ được ít nhiều cũng nhờ loại được tề cường hóa gene này.

Tuy rằng mỗi ngày đều mệt mỏi chết nhưng thật sự rất phong phú, khiến cô không có thời gian để nhớ đến người nhà, sợ hãi tương lai. Ban ngày theo Klosters huấn luyện trong rừng, cũng khiến cô có thể dần dần nhận thức dị thú này nọ trong rừng rậm. Dị thú, tuy trong mắt Klosters, chỉ cần một tay cũng có thể bóp chết chúng nó nhưng đối với cô mà nói, vẫn cường đại đến mức có thể một trảo cũng giết chết cô.

Klosters dạy cô rất nhiều tri thức sinh tồn dã ngoại cùng một ít kỹ năng cơ bản, đây là những thứ không thể học được trong trường. Thậm chí Klosters còn dạy cô cách sử dụng vũ khí để bảo vệ bản thân. Vũ khí của cô là một khẩu súng năng lượng vô cùng tinh xảo.

Đương nhiên, khẩu súng năng lượng này đã được Klosters cải tạo để Nguyên Đồng có thể sử dụng. Nếu dùng loại súng năng lượng bình thường, với lực cánh tay của cô em họ Nguyên này thì cả cầm cũng không cầm nổi chứ đừng nói đến sử dụng. Sau khi được Klosters cải tạo, khẩu súng trông rất tinh xảo đáng yêu, nếu không nhìn kỹ thì sẽ nghĩ đó chỉ là một món đồ chơi, rất có tính lừa gạt, nhưng tính năng và uy lực của nó tuyệt đối không thể xem thường.

“Bằng bằng” hai tiếng, một gốc cây to bằng đùi của đàn ông cách đó mười mét lập tức bị bắn trúng, ngang nhiên ngã xuống đất. Nguyên Đồng chờ người, đưa súng năng lượng trong tay lên nhìn kỹ, lần đầu sử dụng thứ này, trong lòng phát lạnh, lực sát thương này... quá mạnh mẽ rồi.

“Được rồi! Xác suất trúng mục tiêu là 70%.” Rickie ở bên cạnh ghi lại số liệu, cô vũ nói: “Với thể năng của cô bé, trong thời gian ngắn có thể đạt đến trình độ này là rất không tồi! Thêm một thời gian nữa, nhất định độ chính xác sẽ đạt được trăm phần trăm!”

Nguyên Đồng thật cao hứng, nói cảm ơn với người máy giúp việc, lại nhìn thiếu niên bên cạnh, nhìn không được mà cười rạn rở.

Thời gian là liều thuốc tốt nhất, có thể chữa khỏi đau xót khổ sở, làm cho nhân loại phai nhạt một ít này nọ.

Nguyên Đồng học xong cách sử dụng súng năng lượng, có công cụ phụ trợ, rốt cuộc cảm thấy thật ra bản thân cũng không yếu như thế. Hơn nữa, loại súng năng lượng đã qua cải tạo này rất dễ dàng sử dụng, gấp địch nhân cao hơn cô hai cấp cô cũng có thể đối phó như thường.

Trải qua nửa tháng, cuối cùng Nguyên Đồng cũng thích ứng được bước đầu với cường độ như thế. Mỗi ngày đặt lưng lên giường là ngủ, thích ứng thật tốt, thật đáng mừng. Đáng mừng hơn nữa là rốt cuộc cô cũng có cơ để không cần ôm vô trứng của người ta mà ngủ nữa.

Đúng vậy, là vô trứng.

Nguyên Đồng hoàn toàn không nghĩ tới, cái quả trứng màu đỏ ánh kim kia bất luận là bề ngoài hay sức nặng đều vô cùng chân thật kia thật ra chỉ là một cái vô trứng thôi, bên trong cũng không có sinh mệnh nào, cũng chẳng cần phải ôm cẩn thận, cô cũng không sợ lỡ tay làm nó vỡ. Trên thực tế, vô trứng kia rất cứng, cho dù có ném xuống đất cũng chẳng bể nổi.

Thực ra khi nghe nói đây là một vô trứng vô và liên tiếp lên không, Nguyên Đồng trực tiếp ngốc luôn.

Đến khi biết đây là vô trứng khi Klosters sinh ra, cô lại càng ngốc hơn.

Có lẽ là do cô trông rất ngốc, Rickie liền giải thích, “Klos sinh ra từ trứng nha, cô bé không biết sao? Bình thường sinh vật trí tuệ sinh trứng, lúc bọn họ phá xác sinh ra, người lớn trong nhà sẽ thu thập vô trứng của đứa nhỏ tẩy sạch dịch trứng, sau đó dùng kỹ thuật và không dấu vết để đưa vô trứng lại nguyên hình, cho đứa trẻ ôm lúc ngủ, hình thành thói quen tốt cho họ. Trước khi bọn họ trưởng thành đều thích ôm vô trứng của mình ngủ, nếu không có vô trứng làm bạn, bọn họ sẽ mất ngủ đến tận sáng.”

Nguyên Đồng lại hoài nghi, có phải là có khác biệt giữa tình tế thông dụng ngữ với Trái Đất Hoa Hạ ngữ hay không, dường như cô nghe được chuyện gì đó rất khó tin.

Rickie không biết nghi hoặc trong lòng cô, tiếp tục nhiều chuyện: “Nói cho cô hay, thật ra chủng tộc chủ nhân đều có luyện dẫn phích! Tuy nói tình huống của các chủng tộc sinh trứng không khác biệt lắm nhưng những chủng tộc sinh trứng khác thì chỉ cần vượt qua ấu sinh kỳ là đã vứt bỏ vô trứng của chính mình rồi. Chỉ có chủng tộc bọn họ vẫn ôm trứng ngủ đến tận khi trưởng thành, luyện dẫn phích của chủng tộc bọn họ là biểu hiện rõ nhất trong các chủng tộc sinh trứng nha...”

Nguyên Đồng tiếp tục ngây ngốc nhìn nó, trong lòng cân nhắc ý tứ trong lời nói của nó, chuyển đổi thành ý nghĩa trong Hoa Hạ ngữ.

“Bộp” một tiếng, người máy lại bị người ta đánh bẹp đầu vô cùng bạo lực.

Nguyên Đồng cứng đờ quay đầu nhìn về phía thiếu niên không biết đã xuất hiện sau lưng bọn họ từ bao giờ, bắt gặp vẻ mặt thẹn quá hóa giận của cậu ta, lập tức thanh tỉnh, vội vàng nói: “Thực xin lỗi, tôi không biết vô trứng của anh lại quan trọng với anh đến thế! Về sau tôi tuyệt đối sẽ không chạm vào nó!” Cô thành thật thề.

“...Không sao.” Klosters quay mặt, lộ ra lỗ tai hồng hồng, hiển nhiên là vì bị giống cái biết chính mình có luyện dẫn phích mà cảm thấy ngượng ngùng, “Là tôi đưa cho em”

Sự khác biệt văn hóa năm ngàn năm vào giờ khắc này lại phát huy tác dụng tốt đẹp của nó, giống như lúc đi cả Nguyên Đồng đến thăm không bị bọn họ cười nhạo, lúc này Nguyên Đồng cũng không cười nhạo Klosters luyện dẫn phích [Klosters: Đó không phải là luyện dẫn phích!], mà lại nghĩ, bởi vì mình ngủ không được, cho nên cậu ta tình nguyện mất ngủ, cũng đưa cho cô vô trứng mà cậu ta tin là có tác dụng an thần, người như vậy.....

Nguyên Đồng vô cùng cảm động.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20

Edit: Nguyen_Khanh

Beta: Thu Lệ

Từ khi đi vào thời đại tinh tế tương lai đầy xa lạ này, Nguyên Đồng biết, Klosters đã giúp đỡ cô nhiều nhất, sau khi vượt qua những ngày lo âu thấp thỏm ban đầu, thật ra cô cũng rất nhận nhận để không suy đoán nguyên nhân Klosters lại trợ giúp cô mà không cần báo đáp như thế.

Tuy trên thế giới này cũng không thiếu người tốt, nhưng lại rất hiếm có người lại giúp đỡ một người lạ vô điều kiện như thế, đặc biệt khi người lạ này có lai lịch bất minh, thân phận lại vô cùng đáng ngờ, cậu ta lại hoàn toàn không hỏi gì, không chỉ giúp cô xử lý thân phận, lại còn giúp cô hòa nhập vào thế giới này, an bài thỏa đáng tất cả mọi chuyện. Chẳng lẽ cậu ta là người giúp đỡ người làm niềm vui, không cần hỏi báo, Thánh phụ vĩ đại?

Nhưng hiện giờ cô lại cảm thấy Klosters có thể là Thánh phụ thật, cậu ta đối xử với cô tốt thế này, có thể khiến cô ghi nhớ cả đời ấy chứ.

Đương nhiên, loại tâm tình cảm động này nhanh chóng bị cường độ huấn luyện trong chuyến dã ngoại khiến cô quyết định yên lặng đặt trong đáy lòng, cũng bởi vì mỗi ngày đều một thành cầu, khiến cho cô cũng tạm thời quên hỏi chuyện Klosters là chủng tộc sinh ra từ trứng là thế nào.

Klosters huấn luyện cho Nguyên Đồng theo chất lượng, chờ thêm nửa tháng, theo cường độ huấn luyện gia tăng, mỗi ngày được tề để ngâm cũng được đổi thành BT102 rồi BT106. Rickie nói cho cô biết, bởi vì gene của thuần nhân loại ảnh hưởng đến các phương diện thân thể của cô như thể năng, trí lực kém quá xa so với tiêu chuẩn của tinh tế, cho nên nhân lúc này, vừa huấn luyện vừa cường hóa thân thể.

Tiêu chuẩn khác Nguyên Đồng tán thành, nhưng nói trí lực của cô kém quá xa với tiêu chuẩn tinh tế thì Nguyên Đồng không phục, lúc thí nghiệm trí lực, cô chẳng biết gì về thế giới này, làm sao có thể trả lời được?

Vốn dĩ mục đích ra ngoài lần này của Klosters là giúp Nguyên Đồng cảm nhận được tinh thần lực, nhưng theo sự tiến bộ của Nguyên Đồng, Klosters quyết định điều chỉnh kế hoạch. Mới đầu cậu định thừa dịp này thuận tiện huấn luyện kỹ năng sinh tồn cho cô, nhưng sau đó lại phát hiện huấn luyện kết hợp được tề cường hóa gene có thể giúp cô cường hóa thể năng của cô, cậu lại thay đổi chủ ý.

Trong kỳ huấn luyện, Rickie có vài lần về nhà tìm Fergus đang vui đầu nghiên cứu để lấy được tề cường hóa gene. Vì thế, thân phận thuần nhân loại của Nguyên Đồng cũng bị Fergus phát hiện, kết quả Fergus hưng phấn đến mức tự mình chạy tới, sau khi cò kề mặc cả với Klosters, rút được một ống máu của cô đem đi nghiên cứu.

Khi Fergus đi rồi, Klosters nói với cô: “Mặc dù có đôi lúc Fergus rất vô sỉ nhưng anh ta cũng từng tham gia khóa huấn luyện kỹ năng giữ bí mật của Đế quốc, anh ta sẽ không nói thân phận thật của em ra bên ngoài đâu.”

Nguyên Đồng đương nhiên tin tưởng cậu.

Tinh thần nghiên cứu của Fergus là vô cùng đáng khen, chỉ trong vài ngày đã nghiên cứu ra loại được tề mới nhất, loại này được điều chế căn cứ theo tình trạng cơ thể của Nguyên Đồng, so với được tề cường hóa gene BT1 còn tốt hơn nhiều. Đây cũng là điều kiện để Fergus lấy được máu của Nguyên Đồng, có thể nói là biến Fergus trở thành được tề sư riêng.

Thương nhân tinh tế keo kiệt hiện tại xem như chuyển chức thành nhà nghiên cứu gene và được tề sư.

Bởi vì có Fergus điều chế riêng được tề cường hóa gene cho Nguyên Đồng, cho nên bọn họ lại kéo dài thời gian huấn luyện dã ngoại trong rừng, từ kế hoạch một tháng ban đầu kéo dài thành ba tháng.

Chương trình huấn luyện khẩn trương đều đặn mỗi ngày như thế, khi thích ứng được rồi sẽ phát hiện thời gian trôi rất nhanh, trong nháy mắt đã qua hơn hai tháng. Nguyên Đồng vẫn chưa cảm nhận được tinh thần lực gì đó, nhưng thật ra lúc chạy tới chạy lui trong rừng, cô không còn đi đường còn muốn ngã vào trong động giữa những rễ cây giống như lúc mới tiến vào rừng nữa, hiện tại có thể linh hoạt chạy nhảy trên những rễ cây lớn, thuận tiện còn có thể đánh chết một vài dị thú cấp một có ít lực sát thương.

Đương nhiên vẫn kém xa Klosters và Rickie, một người là cường giả thể năng 3S, một là người máy, cô mới không thêm so với họ đâu.

Chạng vạng hôm nay, sau khi hoàn tất một ngày huấn luyện, Nguyên Đồng và Klosters ngồi trước bàn ăn thưởng thức mỹ thực. Đương nhiên không phải dịch dinh dưỡng nghìn bài như một mà là * trư Nguyên Đồng có thể ăn. Đặc biệt trải qua hai tháng dùng được tề cường hóa gene, tổ chất thân thể của cô cao hơn trong quá khứ không ít, biểu hiện ở độ chắc khỏe của răng nanh, trước kia còn cảm thấy thịt * trư có chút cứng rắn, cắn ê răng, hiện tại lại cảm thấy thịt này rất mềm.

Cho nên, hiện tại Nguyên Đồng đã có thể ăn một ít thịt của các loại dị thú có độ mềm, rốt cuộc không cần tiếp tục ăn cháo, thoát khỏi trạng thái trẻ nhỏ trong mắt người tương lai, lúc mới đến các hạng mục chỉ tiêu thân thể của cô ngang với trẻ con __=! Cho nên chỉ có thể dùng dịch dinh dưỡng.

Đang lúc hai người im lặng nhắm nháp mỹ thực, hơn nữa Nguyên Đồng đang được Rickie chỉ bảo lễ nghi dùng cơm, quang não trên tay Klosters sáng lên. Cậu nhìn thoáng qua, phát hiện là hình ảnh nói chuyện của Fergus, ra lệnh “chấp thuận”, một màn hình 3D hiện lên, gương mặt của Fergus xuất hiện.

“Ồi chào~ ăn cơm dã ngoại nha, trông mọi người hăng hái quá.” Fergus cười vô cùng ôn nhu nhưng ánh mắt lại không thấy thế.

Klosters mặc kệ anh ta, hỏi: “Có chuyện gì?” “Một vài loại dị thực tồn kho của tôi hết rồi!” Fergus vừa nhìn chăm chăm bữa tối của họ vừa nói: “Nếu mua bên ngoài, tôi nghĩ chẳng có chỗ nào chịu tiếp nhận vụ buôn bán này mà mau chóng giao đến đây. Cho nên cậu phải đi lấy. May mắn là ở Ural cũng có mấy loại dị thực này.” Tiếp theo, liền nói tên và chỗ sinh trưởng của chúng.

Klosters không nói thêm gì cả, chỉ nói: “Tôi biết rồi, ngày mai đi lấy!”

Dứt lời, trực tiếp đóng quang não.

Nguyên Đồng ở bên cạnh nhìn, chờ bọn họ chấm dứt trò chuyện, cô mới hỏi: “Ngày mai tôi cũng phải đi cùng sao?” Dù sao cũng là được tề bản thân mình cần, Nguyên Đồng cũng muốn ra chút sức lực.

“Không, nơi đó rất nguy hiểm cho em!” Klosters lắc đầu, “Một mình tôi đi là được rồi!”

Nguyên Đồng: “...” Cô đây là bị ghét bỏ vương chân phải không?

Hiểu được bản thân làm vương chân người ta, trong lòng có ý tưởng nào đó, Nguyên Đồng cũng chỉ có thể dừng lại.

Sau bữa tối, Nguyên Đồng lại vào phòng tắm ngâm thuốc, chịu đựng loại thống khổ chết đi sống lại này, nhưng vì tương lai mà cắn răng chịu đựng, rất có tư chất nữ hán tử nha!

Bên ngoài lều, Rickie chớp chớp mắt nhìn chủ nhân nó, “Chủ nhân, cô ấy thật sự muốn đi, vì sao cậu không đưa cô ấy đi cùng? Với bản lĩnh của cậu, có đưa cô ấy đi cùng cũng không thành vấn đề mà.”

Klosters thường thức khẩu súng năng lượng tinh xảo và quá nhỏ bé so với tay của cậu, không trả lời mà hỏi lại: “Hiện tại cô ấy nhận thức được bao nhiêu loại dị thực rồi?”

“Ba trăm loại.” Rickie rõ ràng tiến độ học tập của Nguyên Đồng nhất.

“Quá ít.” Klosters lắc đầu, “Cho dù đã nhận thức được một ngàn loại dị thực thì cô ấy vẫn chưa thể vào vườn thuốc dị thực được!”

Rickie chớp chớp mắt, hiểu được ý của cậu, không tiếp tục phản bác lời của chủ nhân nữa.

Sáng sớm hôm sau, Klosters xuất phát.

Tuy Klosters không có mặt, Nguyên Đồng vẫn không thể nhàn hạ, nên huấn luyện thể nào thì cứ tiếp tục huấn luyện thể ấy, nhưng hôm nay là Rickie đi theo cô, nó có vẻ rất cao hứng nói với Nguyên Đồng: “Tuy tôi chỉ là người máy giúp việc, thiết bị có vẻ kém so với người máy chiến đấu, nhưng chủ nhân đã cải tạo cho tôi rồi, chỉ cần không gặp đàn dị thú vượt rào, tôi có thể bảo vệ cô.”

Người máy giúp việc tràn đầy tự tin, nhưng nói miệng quạ đen có thể là nói nó, vì đến giữa trưa, bọn họ liền gặp một đám dị thú vượt rào.

Khi nhìn thấy một đàn dị thú trông giống hươu nhưng trên người lại che kín vảy như bệnh trĩ thảo bunn mã chạy như điên lại gần, Rickie kêu thảm thiết một tiếng, lôi kéo Nguyên Đồng bỏ chạy, vừa chạy vừa tức giận nói: “Chuyện này thật không khoa học, vì sao tôi chỉ tùy tiện nói một chút, thể nhưng thật sự có dị thú vượt rào chạy đến? Rốt cuộc là ai đem chúng nó tới? Tôi phải nói với chủ nhân để chủ nhân đập kẻ đó một trận...”

Tốc độ Rickie rất nhanh, hệ thống tốc độ của nó cũng được Klosters cải tạo nhanh hơn trước, dùng để chạy trốn tuyệt đối không thành vấn đề. Cho nên bọn họ không thành oan hồn dưới chân đám dị thú, nhưng thật vất vả thoát khỏi đám dị thú kia lại chui đầu vào địa bàn của đám dị thực.

Khi đám xúc tu thực vật cuốn bọn họ đưa lên cao, đầu Nguyên Đồng đau đến mức sắp nổ mạnh, đây là một loại cảnh báo nguy hiểm, khiến cô khó chịu không thôi. Có thể là nhờ được cường hóa thân thể suốt hai tháng, lần này cũng không vì đau đớn cực độ mà hôn mê, thậm chí có thể bảo trì bình tĩnh trong cơn đau đáng sợ này.

Cô cảm thấy dường như linh hồn đang bị bóc ra khỏi thân thể, rõ ràng mỗi một tế bào trong cơ thể đều vô cùng đau đớn, nhưng linh hồn lại có thể bình tĩnh nhìn xuống tất cả, thậm chí có thể chủ động đi tóm gọn cái đám xúc tu đang cuốn lấy bọn họ, dùng sức cắt đứt bọn chúng.

Hai tiếng “oành” trầm đục vang lên, giống như có thứ gì đó nổ mạnh, đám xúc tu trôi buộc thân thể bọn họ đột nhiên bị chặt đứt, một người một người máy bị ném xuống mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21

Sau khi bị ném xuống đất, Nguyên Đồng bất chấp thân thể đau đớn không chịu nổi, nhanh chóng xoay người đứng lên, cảnh giác nhìn dị thực trước mặt.

Cảm tạ hơn hai tháng trời huấn luyện dã ngoại này và việc cường hóa gene, khiến cho phản xạ của cô nhanh nhạy hơn trước, tuy vẫn chịu giới hạn điều kiện thể chất của người Trái Đất cổ đại, nhưng trên mọi phương diện mà nói, cô đã đạt được độ cao mà người Trái Đất không thể đạt được, rốt cuộc đã có thể thừa nhận thống khổ mà trước kia không chịu nổi.

Đây là một loại dị thực bộ dạng có hút giống cây liễu, nhưng cao lớn hơn cây liễu nhiều, mỗi gốc cao hơn mười mét, cành lá xum xuê, lá cây còn mảnh mai hơn cây liễu, cành cây có màu xanh biếc như ngọc bích, còn rất dài có khi dài hơn hai mươi mét, ngọn quét trên mặt đất, nhìn từ phía xa xa giống như hàng vạn sợi tơ xanh biếc đung đưa trong gió, rất có ý thơ.

Nhưng cho dù xinh đẹp đầy ý thơ, cũng không thể che giấu sự thật nó là một loại dị thực có thể giết người, cành của nó vô cùng mềm dẻo, dao tùy thân mà Rickie mang theo cũng không dễ dàng cắt đứt được.

Thời đại tinh tế, động thực vật không chỉ đơn thuần là động thực vật như trên Trái Đất, phía trước còn thêm một chữ “dị”, giống như thực vật, nếu chỉ đơn thuần là thực vật, đương nhiên không có lực sát thương, không khác biệt với thực vật trên Trái Đất lắm. Còn dị thực, xem như một loại thực vật có gene biến dị, cũng phân chia cấp bậc như dị thú, dị thú dị thực cấp bậc càng cao, lực sát thương càng lớn, đương nhiên năng lượng bên trong hoặc giá trị làm thuốc cũng rất cao.

Mà chỗ bọn họ không cẩn thận xâm nhập là địa bàn của một loại dị thực cấp hai, gọi là Án Liễu, mật độ sợi của nó rất cao, có thể dùng để làm trang sức, nhưng nếu mạo muội xông vào địa bàn của chúng sẽ bị những cành liễu dài trời chập, xé nát, còn máu thịt trở thành phân bón cho chúng.

Chỉ liếc nhìn một cái, Nguyên Đồng đã ghi nhớ hoàn cảnh xung quanh, trong lòng trầm xuống.

Bởi vì bọn họ không biết sống chết mà xâm nhập vào địa bàn của dị thực, xung quanh lại toàn Án Liễu, quả thực như cừu non xông vào giữa bầy sói, hoàn toàn không có khả năng chạy trốn.

“Đồng Đồng, cô dùng tinh thần lực sao?” Rickie đột nhiên hỏi.

Một người một người mấy vẫn ngồi dưới đất, cảnh giác nhìn chằm chằm đám Án Liễu này.

Nguyên Đồng sửng sốt, nhớ tới trạng thái khi nãy, rất giống như linh hồn bị bóc ra, mạnh mẽ cắt đứt đám cành lá trời chập bọn họ... Vậy đó không phải linh hồn, mà là một loại tinh thần lực trong não bộ cụ hiện hóa mà thành, chỉ là do quá mức chân thật mới có thể khiến cô nghĩ là linh hồn, hóa ra là không phải.

Có lẽ thứ mà nhân loại gọi là linh hồn, kỳ thật là một loại tinh thần thể thôi.

Suy nghĩ cẩn thận, Nguyên Đồng nhìn xuống con đầu đầu, hồi tưởng lại tình cảnh lúc nãy, nháy mắt cảm giác huyền ảo này lại xuất hiện lần nữa, giống như có thể trực xuất linh hồn ra khỏi cơ thể, vụng về chỉ huy nó đi công kích đám dị thực đang vuron cành lá trời bọn họ.

Lại có thêm cành lá của một cây Án Liễu bị chặt đứt.

Rickie chứng kiến cảnh tượng này, phát hiện mặt cắt của phần Án Liễu bị tinh thần lực cắt đứt hiện ra vết đốt mực nát màu đen, hiển nhiên tinh thần lực của Nguyên Đồng không chỉ có lực sát thương với động vật mà còn có cả thực vật.

Hai lần thương tổn này khiến đám dị thực đang giương nanh múa vuốt nhận ra được sinh vật trước mặt không dễ chọc, nhanh chóng thu đám cành lá trên mặt đất lại, cuộn thành búi cách xa bọn họ. Cảnh tượng này thực sự rất khôi hài, nhìn từ xa lại giống như người ta búi hết tóc ra phía sau đầu nhưng vì tóc nhiều quá nên trông giống như một cái bánh bao.

“Đồng Đồng, chúng nó sợ cô!” Rickie sợ hãi than, giống như trông thấy một bé nhỏ nhún có thể chần trụ một đám ác lang vậy, lại giống như đang nhìn kỳ tích xuất hiện, một kẻ có sức chiến đấu bằng năm lại có thể chiến thắng cường giả cấp S, thực sự rất khó tin.

Nguyên Đồng nhẹ nhàng thở ra, ngồi bệt dưới đất, xoa xoa mồ hôi trên mặt, hữu khí vô lực nói: “Tránh được một kiếp, chẳng lẽ nguoi mất hứng sao?”

“Cao hứng nha! Tôi chỉ cảm thấy cô thật là một giống cái rất khó tin.” Là người máy giúp việc, chủ nhân làm đúng thì phải khen ngợi tương ứng, lập tức lên tiếng: “Đồng Đồng giỏi quá! Chỉ có điều chủ nhân giỏi hơn cô, cô chỉ kém chủ nhân một chút thôi.”

Nguyên Đồng vô lực nở nụ cười.

Thừa dịp đám dị thực này bị chần trụ, Rickie vội vàng đưa Nguyên Đồng thoát khỏi phạm vi công kích của dị thực mới thả cô xuống, xem xét thân thể của cô, phát hiện tinh thần của cô khô kiệt, thân thể không có chút lực nào, nhanh chóng lấy ra một liều thuốc giảm đau cho cô, thấy cô chống đỡ đầu thì biết cô rất đau đầu, nói: “Đề tôi nói Fergus điều chế thuốc giảm đau khác cho cô, loại này có vẻ không được rồi!”

Nguyên Đồng vừa uống thuốc giảm đau xong chợt nghe thấy giọng nói quen thuộc vang lên: “Xảy ra chuyện gì?”

Chỉ thấy hoa mắt, Klosters đến trước mặt cô ngồi xổm xuống. Tự xem xét tình huống của cô, ánh mắt biến thành màu đỏ sẫm, giống như đang thiêu đốt thứ gì.

“Chủ nhân, là như vậy...” Rickie kể lại sự việc, tiếp theo nói, “Chủ nhân cậu nhất định phải báo thù cho chúng tôi!”

Klosters nghiêm mặt gật đầu, bế Nguyên Đồng lên.

Đầu Nguyên Đồng rất đau, thân thể cũng không có sức lực, hoàn toàn không thể đi đường, đành phải để cho cậu ta ôm, chịu đựng đau đớn cô cười nói: “Klos, tôi rút cuộc biết tinh thần lực là gì rồi, tôi sẽ dùng nó.”

Klosters có chút kinh ngạc, cúi đầu nhìn sự vui sướng trên gương mặt trắng bệch của cô, giọng nói đột nhiên trở nên ôn hòa, “Thật không? Tốt lắm!”

Bình thường Klosters không thích nói chuyện, lại càng không lái nhai như Rickie, có thể khiến cậu nói “tốt lắm” đã là một loại khẳng định, trong lòng Nguyên Đồng rất cao hứng, lúc trước Rickie nói cô rất tuyệt cũng không làm cô cao hứng như vậy, thậm chí thân thể không khoẻ cũng không thể ngăn cản loại xúc động đang lên này.

Nhanh chóng trở lại chỗ bọn họ hạ trại đã trông thấy Fergus, hiển nhiên là đến đây lấy dị thực Klosters đem về.

“Sao thế?” Fergus nghĩ đến cô gái thuần nhân loại yếu ớt lại xảy ra chuyện gì.

Đây là sinh vật hình người yếu ớt nhất mà Fergus từng gặp, thể năng ngay cả cấp F cũng không đạt được, treo cây còn ngã, quả thực làm người ta không biết phải nói gì. May mắn mấy ngày nay huấn luyện phối hợp được tế cường hóa gene, khiến thể năng của cô cũng tăng lên được, thêm một đoạn thời gian nữa có thể khiến thể năng của cô tăng lên đến tiêu chuẩn thấp nhất của tinh tế là cấp F cũng xem như là một việc vô cùng thành công rồi.

Mà mấy ngày nay, bởi vì phải nghiên cứu nên Fergus đương nhiên cũng để tâm đến bọn họ, mỗi khi nhìn thấy cô yếu ớt ngã từ chỗ cao ba mét xuống, lại còn khiến bản thân gãy xương, đã không còn biết nên nói gì, quả thật yếu ớt quá rồi!

Cho nên, anh ta đã quen với việc cô bé nhân loại yếu ớt thường có thương tích rồi.

Mà hôm nay đương nhiên là không giống bình thường.

“Tinh thần lực của cô ấy sử dụng quá độ, đang ở trạng thái khô kiệt.” Klosters nói.

Fergus bỗng dưng mở to hai mắt, “Sử dụng quá độ? Đã hiểu được cách sử dụng rồi?”

“Đó là đương nhiên, Đồng Đồng thực thông minh!” Rickie kiêu ngạo trả lời, dĩ nhiên nó đã tự động cắt bỏ câu “thuần nhân loại có thể năng, trí lực rất thấp” trong hệ thống của nó. Thuần nhân loại là loại sinh vật trí tuệ không ngừng tiến bộ.

Fergus vô cùng vui vẻ, cảm thấy hôm nay bản thân mình đến rất đúng lúc, nhanh chóng lấy ra thiết bị kiểm tra thí nghiệm tinh thần lực để kiểm tra cho Nguyên Đồng, bận rộn ghi lại số liệu, lại lấy chút máu của cô nghiên cứu tại chỗ.

Đến khi Nguyên Đồng tắm thuốc xong, Fergus đã xuất hiện trước mặt cô như một cơn gió, dùng vẻ mặt kinh hi nhìn cô, giống như cô là một loại động vật quý hiếm, vẻ mặt si mê đó khiến lông tơ trên người cô dựng đứng, cho đến lúc Klosters đi đến, đẩy người đàn ông cao lớn đó ra.

“Cách xa cô ấy ra!” Klosters lạnh lùng.

Fergus không thèm để ý đến thái độ ác liệt của cậu, đôi mắt vẫn nhìn chăm chăm Nguyên Đồng, “Rốt cuộc tôi cũng hiểu được vì sao lúc trước cô bé không thể cảm nhận được tinh thần lực!”

Klosters, Nguyên Đồng, Rickie đều nhìn không được nhìn anh ta.

“Bởi vì lúc trước thể năng của cô bé quá yếu, cho dù tạo hóa có ban cho cô thiên phú không gì sánh nổi, cô cũng không có năng lực sử dụng, cho nên mỗi khi bị bức tới cực điểm mà bùng nổ, thân thể không thể thừa nhận nên mới ngã. Cho đến hai tháng gần đây, nhờ Klosters huấn luyện thể năng kết hợp cùng với sử dụng được tế cường hóa gene khiến thể năng của cô bé tăng lên, đạt được đến yêu cầu thấp nhất khi sử dụng tinh thần lực.” Sau đó anh ta còn dẫn chứng một hiện tượng phổ biến trong tinh tế, “Các người xem, nhân hình trí tuệ sinh vật có ai có thể năng thấp hơn cấp F không? Cấp F là tiêu chuẩn thể năng kích phát tinh thần lực cơ bản.”

Sau khi nghe anh ta giải thích rõ ràng, cuối cùng bọn họ cũng hiểu vì sao lúc trước Nguyên Đồng lại vụng về như vậy rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22

Edit: Nguyen_Khanh

Fergus phát hiện, hóa ra khôn khéo như mình mà cũng có lúc nhìn nhầm, lần này thật đúng là nhìn nhầm triệt triệt để để, từ một thuần nhân loại có tiềm lực đáng sợ nhìn thành một tiểu bạch thỏ yếu ớt vô hại.

Sau khi hiểu được tiềm lực của Nguyên Đồng, ánh mắt Fergus nhìn cô có chút thay đổi.

Cái từ “thuần nhân loại” này đã trở thành một danh từ chỉ có trong lịch sử từ ba ngàn năm trước. Mà cách nói “thuần nhân loại” này có thể ngược dòng đến thời kỳ Trái Đất cổ đại thuộc Thái Dương hệ bắt đầu gia nhập vào cộng đồng vũ trụ, theo như lịch sử của Trái Đất cổ đại mà nói, đó là lúc Trái Đất

cổ đại mới bắt đầu trở thành một phần của tinh tế, thời kỳ nhân loại trên Trái Đất cổ đại gia nhập thời đại tinh tế.

Thời điểm đó người Trái Đất được gọi chung là thuần nhân loại, bọn họ là sinh vật hữu cơ tiến hóa từ người vượn cổ, không có khả năng biến thân như các chủng tộc trí tuệ khác, thậm chí thể năng vô cùng yếu, tuy tuổi thọ của chủng tộc không phải là ngắn nhất nhưng cũng không quá trăm năm.

Thuần nhân loại của Trái Đất cổ đại không thiếu thiên tài kinh tài tuyệt đỉnh nhưng tổng hợp số liệu từ các phương diện như gene, tuổi thọ, thể năng, trí lực lại không đạt được tiêu chuẩn cơ bản được định ra trong tinh tế. Chính vì vậy mà tạo thành hậu quả nghiêm trọng, vì theo đuổi sự trường thọ, cải tạo gene, nâng cao thể năng và trí lực, thuần nhân loại đã dùng vô số phương pháp, ngoại trừ biện pháp cường hóa gene của bản thân, rất nhiều thuần nhân loại lựa chọn thông hôn với các chủng tộc trí tuệ nhân hình khác.

Trong tinh tế có vô số chủng tộc trí tuệ, có rất nhiều chủng tộc trí tuệ thần bí có được lực lượng thần kỳ, thậm chí có chủng tộc thần bí sau khi kết hôn, bạn lứa của họ có thể đạt được sự trường thọ như chủng tộc của người đó.

Vì thế với phương pháp tiến hóa thông qua thông hôn, người Trái Đất dần dần dung nhập với các tinh cầu đã biết trong vũ trụ, thuần nhân loại cũng càng ngày càng ít, sau hai ngàn năm, sau khi vị thuần nhân loại cuối cùng sinh hạ đứa trẻ lai đầu tiên với bạn lứa của mình, danh từ “thuần nhân loại” cuối cùng cũng biến mất.

Nhân loại không ngừng dung hợp gene của bản thân với các chủng tộc mà họ thông hôn, tuy rằng đạt được thứ mình muốn nhưng cũng khiến “thuần nhân loại” trở thành một danh từ trong lịch sử.

Tuy vậy, nhưng chẳng có ai tiếc nuối gì, bởi vì đây là sự lựa chọn của thuần nhân loại, đạt được kết quả bản thân họ mong muốn. Lúc ấy, các nhà khoa học trong tinh tế cũng cho rằng thông qua phương thức này, một chủng tộc có tuổi thọ ngắn ngủi không quá trăm năm có thể ưu hóa gene giống loài, xem như đã rất tốt.

Ngay khi thuần nhân loại, danh từ “tinh thần lực” này mới được sử dụng rộng rãi trong các ngành khoa học công nghệ cao, trong đó sinh vật cơ giáp được xem như là kết quả vận dụng tinh thần lực cực hạn, chỉ có ai sở hữu được tinh thần lực cấp 3S mới có khả năng sử dụng sinh vật cơ giáp cường hãn. Các chủng tộc trí tuệ đều hình thành một quan niệm cố định, tinh thần lực ngoại trừ thông qua các thiết bị hỗ trợ công nghệ cao không có cách nào cụ hiện hóa ra bên ngoài hoặc được dùng như một thủ đoạn công kích.

Cho đến tận hôm nay, một cô gái thuần nhân loại không rõ lai lịch lại chân chính làm được điểm này.

Đây phải chăng là đặc ân mà tạo hóa ban cho thuần nhân loại hay là tạo hóa mượn tay cô gái thuần nhân loại này để biểu diễn phương pháp sử dụng khác của tinh thần lực?

Đó là một vấn đề bí ẩn nhưng mà Fergus rất vui mừng đi nghiên cứu vấn đề đó.

Anh ta muốn biết, nếu thuần nhân loại được tự do tiến hóa thì bọn họ có thể đi xa đến mức nào hay vẫn lựa chọn như những thuần nhân loại khác trong lịch sử, thông qua thông hôn để ưu hóa gene của bản thân?

Nhiệt tình nghiên cứu của Fergus hoàn toàn bị thuần nhân loại Nguyên Đồng kích thích, thương nhân nổi danh tinh tế trong phút chốc biến thành nhà khoa học, thừa dịp Klosters không chú ý, trộm một sợi tóc của Nguyên Đồng cùng với dị thực làm thuốc mà Klosters đã đem về, nhanh chóng bỏ chạy về nhà.

Tuy rút cuộc Nguyên Đồng cũng đã cảm nhận được tinh thần lực, nhưng bọn họ cũng không về nhà, mà tiếp tục huấn luyện dã ngoại.

Trong mắt Klosters, Nguyên Đồng vẫn là cộng bún thiu, thể năng quá yếu, thừa dịp này không bằng nâng thể năng của cô lên hẳn cấp F theo tiêu chuẩn thấp nhất của tinh tế. Sở dĩ cấp F được quy định là tiêu chuẩn thể năng thấp nhất tinh tế cũng là có nguyên nhân, chỉ có cường độ thần thể đạt đến cấp F mới có thể bắt đầu hành trình vào vũ trụ, đây là yêu cầu cơ bản nhất.

Ngẫm lại, lúc trước cô em họ Nguyên, thể năng ngay cả cấp F cũng không tới, đừng nói đến chạm vào tinh thần lực thậm chí ngay cả yêu cầu thấp nhất để ngồi tinh hạm bay vào vũ trụ cũng không đạt được, chỉ có thể cả đời làm đồ nhà quê loanh quanh ở một tinh cầu.

Người chưa từng trải qua việc bay vào vũ trụ, chỉ biết loanh quanh ở một tinh cầu, sẽ bị gọi là đồ nhà quê! Nhắc đến việc này, Rickie nhin không được mà hỏi: “Chủ nhân, ngay cả tiêu chuẩn phi hành thấp nhất của hàng không tinh tế cũng chưa đạt tới, vậy cô bé đến hành tinh Ural như thế nào?”

Chỉ cần là người có chút năng lực tư duy thì sẽ nghĩ đến việc này.

Cho nên, trên người Nguyên Đồng có rất nhiều chuyện không rõ ràng, đám người Fergus chính là nể mặt Klosters mà không hỏi thôi. Lúc trước Rickie không đề cập tới cũng vì chủ nhân, cho tới bây giờ biết thể năng của Nguyên Đồng còn phải dựa vào được tế cường hóa gene mà tăng lên, rút cuộc nhin không được hỏi.

Tinh huống đặc thù của hành tinh Ural, trên tinh cầu có bao nhiêu cư dân, mọi người đều biết rõ ràng, có người từ ngoài đến, đương nhiên có thể biết được, nhưng sự xuất hiện của Nguyên Đồng lại lặng yên không một tiếng động, thậm chí không ai cảm giác được. Không thể nào là hành tinh Ural có thể tự mình sinh ra một thuần nhân loại chứ? Mà bây giờ còn có thuần nhân loại để sinh ra thuần nhân loại sao? Cho dù muốn tiến hành nhân bản tế bào thì cũng phải có tế bào của thuần nhân loại mới được, Trái Đất cổ đại đã sớm cạn kiệt tài nguyên mà trở nên hoang phế, ngay cả cộng cỏ cũng không còn, làm sao mà tìm được tế bào của thuần nhân loại?

“Ta không biết.” Klosters nói thực rõ ràng, “Mà ta cũng không cần biết!”

Mắt Rickie chớp chớp, làm tư thế thề với chủ nhân nó: “Chủ nhân, cậu là hán tử chân chính! Không phải dã hán tử!”

Klosters nhìn không được lại đánh nó.

Rickie ôm đầu chạy thật nhanh, nhưng lại nhanh chóng kéo Nguyên Đồng trở về, “Chủ nhân, chuyện lúc trước cậu phải giúp chúng ta báo thù!” Lúc trước người nào đó thiết kế hệ thống trình tự của người máy giúp việc, nhất định là có cài đặt thêm phần lòng dạ hẹp hòi cho nó nên mới khiến nó tâm niệm niệm muốn chủ nhân báo thù cho nó.

Klosters nhìn gương mặt đỏ bừng của cô gái thuần nhân loại, đột nhiên có xúc động muốn xoa nắn gương mặt của người ta, cuối cùng vẫn kiềm chế lại.

Một mình Klosters ra tay mà như hai người, chỉ trong một giờ đã điều tra ra nguyên nhân khiến đàn dị thú chạy loạn: “Là hai con Văn Văn Sư cấp 5 vì tranh đoạt phối ngẫu mà đánh nhau, kinh động đám Thanh Lân Lộc, ta đã đánh cho hai con Văn Văn Sư kia một trận.”

Đối với người máy giúp việc của mình, Klosters vẫn rất dung túng nó, nói giúp báo thù liền báo thù.

Ánh đỏ trong mắt Rickie đột nhiên chớp nháy điên cuồng, hỏi một vấn đề không chút tiết tháo, “Chủ nhân, lúc cậu đánh bọn nó, có phải trong bọn nó có một con đang giao phối không thể?”

Klosters: “...”

Tinh tế thông dụng ngữ chưa thuần thục, lại không dùng máy phiên dịch, cô em Nguyên gia có vài từ không hiểu lắm, nghe được một từ mới, phát huy tinh thần học tập, hỏi: “‘Giao phối’ là ý gì?”

“...Hai con vật đánh nhau.”

Nguyên Đồng cái hiểu cái không gật đầu, hóa ra từ “Giao phối” này ở tinh tế thông dụng ngữ có ý tứ là hai con vật đánh nhau sao? Thật ra từ góc độ ý nghĩa nào đó thì... cũng xem như là đúng đi = __=!

Chuyến huấn luyện dã ngoại thống khổ lại náo nhiệt kéo dài đến sáu tháng, thể năng của Nguyên Đồng rốt cuộc ổn định đạt tới cấp F, cho dù có nhảy từ độ cao ba mét xuống cũng sẽ không bị gãy xương, cả người đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, đây cũng là kết quả sau khi cường hóa gene.

Kết quả của lần tập huấn này, không chỉ có thể năng của cô đạt đến cấp F mà vận dụng tinh thần lực cũng có tiến bộ, tất cả đều phát triển theo chiều hướng tốt đẹp.

Cho đến khi hành tinh Ural lại nghênh đón khách nhân, bọn họ không thể không kết thúc lần tập huấn dã ngoại này để trở về nhà Klosters.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Chiều Vợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23

Nguyên Đồng đến hành tinh Ural đã hơn tám tháng, sinh nhật 17 tuổi của cô đã qua từ hai tháng trước.

Hôm sinh nhật vẫn đang ở trong rừng, bãi cỏ xanh biếc, ánh mặt trời chói lóa, gió nhẹ ẩm áp, Rickie làm bánh ngọt bơ ngon tuyệt, quà tặng của Klosters, đều khiến cô cảm thấy sinh nhật này rất có ý nghĩa kỷ niệm, tuy có tiếc nuối vì không được thấy thân nhân duy nhất, nhưng dù là Klosters hay Rickie, đều khiến cô cảm thấy ở thế giới xa lạ này, cô không đơn độc.

Trải qua lần sinh nhật đầu tiên ở Ural, thể năng của cô rốt cuộc cũng cường hóa được đến cấp F, tinh thần lực tuy không quá mạnh mẽ, nhưng đối với Nguyên Đồng mà nói, cảm thấy tất cả đều đang phát triển theo chiều hướng tốt đẹp, điều này khiến cho bất an mất mát từ tận đáy lòng vui đi không ít, tinh thần trạng thái của cô cũng tốt hơn rất nhiều.

Cho nên, sau khi chuyến huấn luyện dã ngoại kéo dài trong sáu tháng kết thúc, Nguyên Đồng quay đầu nhìn về phía rừng mà cô suýt mất mạng vào lúc ban đầu, trong lòng lại có chút lưu luyến với nó. Tuy mỗi ngày huấn luyện đều lặp lại, có vẻ rất buồn tẻ nhưng cũng giúp cô nhận thức được rất nhiều chủng loại dị thực dị thú, rất có ý nghĩa, có tác dụng rất lớn với cô trong việc nhận thức thế giới tương lai.

“Chủ nhân, ngài Fergus có nói khách đến nhà chúng ta là ai không?”

“Chưa nói.”

“Ngài Fergus vẫn có thú vui ác như thế, nhưng mà người Hoa Hạ ở Trái Đất cổ đại có câu nói, vô sự không đáng tam bảo điện, tôi cảm thấy có khả năng cậu lại sắp bận rộn nữa rồi.”

Klosters không hề rãng.

Nguyên Đồng cũng hiểu kì với người khách lần này, lần này trở về là vì Fergus báo có khách đến tìm, nếu không, theo ý Klosters, có vẻ sẽ ở trong rừng thêm một đoạn thời gian nữa.

Xe bay rời khỏi khu rừng, một giờ sau thì trông thấy nóc nhà hình vỏ trứng màu đỏ xa xa, tại tỉnh cầu nguyên thủy không ô nhiễm môi trường, khu nhà công nghệ cao cùng màu sắc sống động như vậy vô cùng có khả năng làm chấn động thị giác người nhìn, nhưng mà, nhìn lâu cũng cảm thấy hình ảnh mấy quả trứng vây quanh như thế...thật sự rất có ý tứ.

Nguyên Đồng nhìn không được mà mỉm cười, phòng ốc hình vỏ trứng, khiến cô nhớ đến việc buổi tối Klosters phải ôm trứng mới ngủ được, quả nhiên là có chứng yêu dân phích.

Xe bay dừng ở trước cửa, lúc Nguyên Đồng định nhảy xuống khỏi xe thì bị người ôm lấy, khi cô phản ứng lại thì nhận ra cô được Klosters ôm và rời khỏi chỗ khi này hơn mười thước, mà chỗ họ đứng lúc trước, bùn đất bay tung tóe, trên mặt đất xuất hiện một hố hơn một thước.

Súng năng lượng trong tay Klosters nhắm ngay người tới.

“Dừng tay!”

Một thanh âm nam tính lạnh lẽo vang lên, theo bản năng Nguyên Đồng quay lại nhìn, phát hiện chủ nhân thanh âm kia chính là vị tinh tế hình cảnh có duyên gặp một lần Albert, phản xạ của cô là có chút khó chịu, nhìn không được mà nấp mình đằng sau Klosters, cẩn thận nhìn về phía người công kích bọn họ đang đứng trước cửa nhà Klosters.

Đó là một thiếu niên tuổi teen có mái tóc vàng, khuôn mặt vô cùng tuổi teen, ngũ quan thâm thúy, tổ hợp cùng một chỗ, giống như nhân vật được miêu tả trên máy tính, diện mạo tinh xảo không chút tỳ vết nào, trên người có một loại khí tức lạnh như băng, giống như quý công tử từ những tòa lâu đài cổ, ngạo mạn, lạnh lùng, bất cận nhân tình.

“Albert, đây là người anh nói? Hắn ta là Cuồng Thú!” Thiếu niên tóc vàng không hề giận nói.

Albert liếc mắt nhìn hắn, “Năng lực của Cuồng Thú mọi người đều biết, không phải sao?”

Nghe vậy, thần sắc của thiếu niên tóc vàng vô cùng kỳ quái, giống như có điều gì đó khó nói.

Klosters khoe môi khẽ nhếch, đột nhiên nở nụ cười, cười đến hết sức thoải mái, đôi mắt tràn ngập ý cười, tựa như ngôi sao sáng trên trời, long lanh sáng lạn, cả người trở nên xinh đẹp đến khó tin, thiếu niên tóc vàng đang đứng trước mặt cậu kia trở nên âm trầm thất sắc trong nháy mắt, điều này khiến cho sắc mặt đối phương càng thêm khó coi.

“Hóa ra là bại tướng dưới tay!” Klosters khinh miệt nói.

“Người...”

“Trà đã pha xong rồi, mấy người không vào uống trà à?” thanh âm của Tasym vang lên, chỉ thấy một cô gái tóc hồng dáng người cao gầy gọi cảm đi ra, nhìn thấy bọn Nguyên Đồng, “nha” một tiếng như tiếp đón họ, sau đó dùng khuỷu tay đỉnh hạ thiếu niên tóc vàng, “Ngài Depeson, cho dù cậu là bại tướng dưới tay Klos thì cũng không nên kích động như thế, cẩn thận dọa sợ giống cái vị thành niên.”

Sắc mặt thiếu niên tóc vàng xanh mét, trừng mắt nhìn cô, hẳn biết người bên cạnh Cuồng Thú chẳng có ai bình thường.

Tasym tươi cười đáp lại.

Khi thiếu niên tóc vàng bị Tasym cưỡng chế kéo vào trong nhà, Klosters cũng thu hồi súng năng lượng, kéo tay Nguyên Đồng bước vào nhà. Mấy ngày nay Nguyên Đồng đã quen với việc bị kéo tay như thế cho nên cũng không có cảm giác gì, đi ngang qua Albert, cô cảm giác được ánh mắt đáng sợ của vị tinh tế hình cảnh này, da đầu cũng run lên, chỉ có thể làm bộ không phát hiện, đi theo Klosters.

Ánh mắt của Albert dừng trên tay Klosters đang nắm cổ tay giống cái vị thành niên người ta, có chút suy tư.

Đoàn người ngồi vào sô pha ở phòng khách, Fergus và Tasym cũng đến đây.

Khi Nguyên Đồng vừa ngồi xuống, lại cảm giác được ánh mắt quan sát lạnh như băng, ngẩng đầu nhìn lại, bắt gặp ánh mắt dừng trên người cô không chút che dấu kia là từ thiếu niên tóc vàng, ánh mắt kia không chút thân thiện, nhìn không được mà hung hăng trừng lại.

Nhìn cái gì vậy? Lại nhìn đánh bay người!

Tinh thần lực của Nguyên Đồng căng lên tới cực điểm, rục rịch. Vì thể năng hạn chế, tuy tinh thần lực có thể cụ hiện hóa, nhưng vẫn còn trong giai đoạn yếu ớt, dùng để đánh lén thì được chứ vẫn chưa thể dùng trong thực chiến. Mà với thuần nhân loại duy nhất sở hữu khả năng cụ hiện hóa tinh thần lực, Nguyên Đồng rất miễn cảm với hơi thở của người khác, chỉ cần bọn họ có ý phát ra tin tức tố của mình sẽ khiến cô cảm thấy đau đầu, muốn phản kích.

Lúc trước Albert thiếu chút nữa bị thương, cũng là vì thế.

Hiện tại người thiếu niên gọi là Depeson này, cũng không kiêng nể gì đánh giá cô, dùng loại tin tức tố cường giả của hắn tạo áp lực cho cô.

“Lanfros Depeson, khi dễ giống cái thì làm được gì?” Albert đột nhiên mở miệng.

Lanfros Depeson không để ý, thu hồi ánh mắt, nói: “Giống cái này... thực đặc biệt.” Tuy tin tức tố rất mỏng manh nhưng vẫn khiến hắn cảm giác được sự hưng phấn đến run mình.

Ánh mắt Klosters lạnh như băng, bẻ bẻ ngón tay, tạo ra thanh âm khanh khách, “Ta không ngại đánh nguoi thêm một trận.”

Lanfros Depeson trừng mắt nhìn cậu.

Nguyên Đồng nhẹ nhàng thở ra, cô không nghĩ Albert sẽ giải vây cho cô, nghĩ nghĩ liền hiểu được. Lần đầu tiên gặp mặt, hiển nhiên Albert xem cô là kẻ nhập cư trái phép nên mới cường thế như vậy nhưng cũng không có hành vi quá khích nào, hẳn là ngay cả chính hắn cũng không biết khí thế mà bọn họ phóng ra sẽ tạo ảnh hưởng lớn như thế với cô. Cho nên hắn cũng không nói gì nữa, cũng không truy cứu lai lịch của cô nữa.

Tasym và Fergus cười khanh khách ngồi ở một bên châm trà, chợt nghe Albert nói: “Lần này tới tìm cậu là vì tiếp nhận một ủy thác, cần sự trợ giúp của cậu, người ủy thác là gia tộc Depeson, tình huống sẽ do vị Lanfros Depeson này thuyết minh.”

“Ta cự tuyệt!” Klosters lạnh nhạt nói.

“Vì cái gì?” Lanfros cả giận nói, tuy hắn phát hiện bản thân hôm nay đến địa bàn của Klosters cũng rất tức giận nhưng không nghĩ mình chưa cự tuyệt thì đối phương lại cự tuyệt trước.

“Bởi vì nguoi đáng đánh!”

“...”

Fergus và Tasym vụng trộm cười rộ lên, hơn nữa nhướn nhướn mày nhìn cô em họ Nguyên đang mờ mịt không hiểu gì, lại càng khiến cô mờ mịt.

Albert cũng có chút bất đắc dĩ, hắn hiện tại mới ý thức được có chút sự việc không nằm trong tầm kiểm soát, Klosters đặt giống cái vị thành niên không rõ lai lịch này lên đầu quả tim, ai dám khi dễ bé, cậu liền hung hăng khi dễ lại, căn bản mặc kệ đối phương là ai, hết sức tùy hứng.

“Vây đi đánh một hồi!” Quý công tử đến từ Đế đô Lanfros Depeson rút cuộc tức giận vén tay áo lên.

“Tùy thời phụng bồi!” Klosters cười sáng khoái.

Nguyên Đồng tròn mắt há hốc miệng, cảm thấy dung lượng não của bản thân không đủ dùng, không biết vì sao lại trở thành thế này, đang định đuổi theo, bị Tasym nắm vai kéo lại, cô gái cao gầy xinh đẹp đè cô lại, khom người nhìn cô, cười nói: “Đừng lo lắng, Klos rất lợi hại!”

Nguyên Đồng do dự, nói: “Người nọ thoạt nhìn thật cao.” Cô rút cuộc hiểu vì sao Rickie lại lo lắng chuyện Klosters kén ăn, bởi vì Klosters cao một mét tám nhưng so với những người này, quả thật là thấp nhất, ngay cả thiếu niên tóc vàng kia cũng cao hơn cậu nửa cái đầu.

“Nhìn được không dùng được cũng vô dụng thôi.”

Albert ho khan một tiếng.

“Tốt lắm, Đồng Đồng, bé về phòng rửa mặt trước đi, chuyện nơi này không cần để ý tới, đợi lát nữa thì tốt rồi.” Tasym hiển nhiên cũng không hy vọng cô ở lại đây, gọi Rickie lại đưa cô đi.

Nhìn nhìn lại những người khác, căn bản không có chút lo lắng, Nguyên Đồng chỉ phải kiềm chế lo lắng và nghi hoặc trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24

Nguyên Đồng trở về phòng tắm nước ấm, thay y phục hư nhàn hằng ngày, cột tóc thành một đuôi ngựa gọn gàng, mở cửa đi ra ngoài.

“Đồng Đồng, cô muốn đi đâu?” Rickie đứng ở cửa, thấy cô đi ra, đôi mắt máy lập tức lóe sáng hỏi.

Nguyên Đồng vừa sửa sang lại thất lưng, có chút thất thần, ừ ừ nói: “Không biết bên phía Klos thế nào, bọn họ đánh nhau thật sao? Tôi có thể đi xem hay không?”

“Với thể năng hiện giờ của cô thì không thích hợp đi xem, tinh thần lực của cô sẽ không chịu nổi, sẽ đau đầu đấy.” Rickie thành thật nói, đây cũng là nguyên nhân Tasym khuyên cô về phòng.

Nguyên Đồng có chút buồn bực, thể năng cái gì, không phải cô đã đạt được tiêu chuẩn thể năng thấp nhất là cấp F sao?

Đến Ural được mấy tháng rồi, kỳ thật sinh hoạt của cô vẫn luôn phong bế, có rất nhiều thứ cần học tập, thường thức đã biết đều đảo điên, phải học lại một lần nữa, chỉ mấy tháng ngắn ngủi làm sao có thể học hết được, thậm chí chỉ học được chút da lông, hơn nữa huấn luyện chiếm cả ngày trời, thời gian học tập quá ít, đến nỗi rất nhiều kiến thức thường thức ở thế giới tương lai cô cũng không biết. Nhưng thực ra lại có thể dùng tinh tế thông dụng ngữ một cách thuần thục, không cần dựa vào máy phiên dịch nữa.

Chính vì vậy nên có nhiều thường thức ở tinh tế bị khiếm khuyết, còn cần có người nhắc nhở.

“Vậy Klos sẽ không sao thật chứ?”

“Tuyệt đối sẽ không!” Rickie tràn đầy tự tin nói, “Lanfros Depeson kia thật ra là bại tướng dưới tay chủ nhân, năm đó lúc ở Đế tinh đã bị chủ nhân đánh bại rất nhiều lần, chỉ có điều, hẳn ta chỉ nhớ ăn không nhớ đánh, có gene ưu tú nhưng lại không có thực lực xứng đôi, chỉ có gương mặt là xài được, mất hết cả mặt mũi gia tộc Depeson.”

“Thật sao?” Nguyên Đồng có chút giật mình, cô biết Klosters rất lợi hại nhưng lợi hại đến mức nào thì cô không biết, chỉ biết là cậu ta có thể tự do qua lại trong rừng rậm nguy hiểm, không giống như cô, chẳng đi được đến đâu.

“Đương nhiên! Depeson đánh trận nào thua trận đó, mỗi lần đều kết thúc bằng việc bị chủ nhân đánh cho bầm dập, người ngoài nhìn thấy cũng xót xa. Hơn nữa, phẩm hạnh của hắn lại rất xấu, bản thân đánh không lại còn về nhà xúi giục đại ca hắn ra đánh với chủ nhân, đương nhiên cũng vẫn thua...”

Ngay khi Rickie thao thao bất tuyệt kể cho Nguyên Đồng nghe chủ nhân của nó uy vũ thế nào khi còn ở Đế tinh, quét ngang đám quý tộc đáng ghét ở đó thế nào, đúng lúc gặp được Klosters và thiếu niên tóc vàng Lanfros, hai người họ cũng nghe được lời của tên người máy miệng tiện.

“Câm mồm!” Lanfros Depeson đen mặt, da mặt cương cứng, “Ta muốn phá hủy tên người máy ư nói hươu nói vượn này!”

Rickie ôm đầu trốn phía sau Nguyên Đồng, “Hừ, then quá thành giận!”

Lanfros Depeson sắc mặt càng khó coi, nếu trên tay hắn có khẩu súng lúc này, tuyệt đối là sẽ chọn tên người máy ư nói dóc kia làm mục tiêu.

Ánh mắt Nguyên Đồng nhanh chóng đảo qua trên người hai người, đầu tiên là nhìn về phía Klosters, phát hiện cậu không có thương tích gì, hơn nữa bộ dạng tùy tiện kinh tâm động phách khi này đã biến mất, lại biến trở về bộ dạng lạnh lùng khắc chế thường thấy, giống như một ông cụ non. Lại nhìn thiếu niên tóc vàng, trên mặt hắn cũng không có thương tích, cũng không biết có phải trước đó đã sử dụng thiết bị trị liệu rồi mới ra gặp người hay không.

Klosters thấy Nguyên Đồng nhìn lại đây, đôi mắt đen láy hẹp hòi liếc nhìn Lanfros “âm hiểm”, trong lòng vô cùng cao hứng, đi qua kéo tay cô, trở lại phòng khách.

Fergus, Tasym, Albert vẫn ngồi chỗ cũ, thấy người đi vào thì nhìn qua, sau đó trong lòng tự hiểu.

Mọi người một lần nữa ngồi xuống, thì nhắc lại chuyện chính một lần nữa.

“Muốn ta hỗ trợ cũng có được, ta muốn thù lao là một tam đẳng quỹ tịch của gia tộc Depeson các người.”

“Quá nhiều!” Lanfros Depeson quả quyết cự tuyệt công phu từ ngoạm của cậu, “Chúng ta có thể chi tiền mặt mười triệu tinh tệ.”

“Tinh tệ chúng ta có, ta chỉ muốn quỹ tịch!” Klosters mảy may không chấp nhận, nhướn mày nhìn hắn, “Chẳng lẽ gia tộc Depeson các người không trả nổi một quỹ tịch tam đẳng?”

“Đúng thế đúng thế!” Tasym và Fergus phụ họa.

Tinh tế hình cảnh Albert nghiêm mặt quay đi, hắn không muốn nhìn sắc mặt của mấy người này.

Gân xanh trên thái dương Lanfros nhảy thành thạch, tận lực duy trì phong độ của bản thân, “Cuồng Thú, người đừng đòi tiền được không?”

“Không có biện pháp, ta hiện tại muốn kiếm tiền nuôi gia đình.” Klosters thần sắc bình tĩnh nhưng giọng điệu lại vô cùng kiêu ngạo.

“Đúng vậy đúng vậy!” Tasym và Fergus tiếp tục phụ họa.

“Một phần ba quỹ tịch!”

“Một nửa quỹ tịch!”

... ..

Trải qua một phen cò kè mặc cả, rốt cuộc thù lao cũng đàm phán xong, sau đó là bàn luận thời gian xuất phát.

“Càng sớm càng tốt.” Lanfros Depeson tiếp tục nói: “Người của chúng ta chờ cứu mạng.”

Klosters lúc này lại không tiếp tục làm khó dễ hắn, sáng khoái nói: “Vậy ngày mai lên đường, bây giờ chúng ta cần chuẩn bị.”

Đàm phán ổn thỏa tất cả, Lanfros Depeson và Albert lập tức rời đi, hiển nhiên vị Depeson tiên sinh đối với lần đàm phán này vô cùng không vui, rốt cuộc hắn cũng hiểu được vì sao những kẻ từng hợp tác với Cuồng Thú vừa yêu lại vừa hận tên khốn đó, hiện tại hắn cũng muốn lấy súng năng lượng bắn chết bọn họ, một đám quý yêu tiền.

Fergus và Tasym cũng đứng lên, hơn nữa lại còn đập tay, thần sắc vô cùng khoái trá.

“Được rồi, lại kiếm được một mớ tiền lời nữa! Ta đi chuẩn bị năng lượng cần cho tinh hạm Ural đây.” Fergus nói, hắn là kẻ trung thành nhất đối với việc kiếm tiền.

“Ta phụ trách đi liên lạc những người khác.” Tasym nói.

Mọi người đều có chuyện phải làm, thậm chí ngay cả Rickie cũng đi chuẩn bị cho việc xuất phát, chỉ có Nguyên Đồng không có việc gì nên đi theo sau Klosters, hỏi: “Mọi người muốn đi cứu người? Tôi có thể đi theo không?”

Theo như lời nói khi nãy, Nguyên Đồng biết được, gia tộc Depeson có người bị mất tích, mà chỗ người đó mất tích rất nguy hiểm, bọn họ bắt lực, liền thông qua tình tế hình cảnh Albert tìm kiếm giúp. Mà Albert thì cho rằng Klosters có thể làm được, liền đề cử Klosters. Trong tình tế, Klosters còn có một thân phận, đó là lính đánh thuê đăng kí tình tế, danh hiệu là “Cuồng Thú”. Muốn mời cậu làm việc, phải chấp nhận cái giá trên trời cậu đưa ra, ngay cả Đế tinh gia tộc Depeson nổi danh cũng vì cái giá này mà cảm thấy đau răng, khiến Lanfros vô cùng thông hận.

Biết thêm được nhiều chuyện, Nguyên Đồng không khỏi sợ hãi, cô vẫn nghĩ Klosters chưa trưởng thành, căn cứ theo Pháp luật tình tế bảo hộ vị thành niên, cậu hẳn phải hưởng thụ sự bảo hộ và ưu đãi của tình tế với trẻ vị thành niên, lại không nghĩ bản thân cậu đã có thể tự mình kiếm tiền nuôi sống bản thân, so sánh với cô, cô vẫn là đồ cặn bã mà.

Klosters gật đầu, “Đương nhiên, hiện tại thể năng của em cũng đạt tới cấp F rồi, có thể lên tinh hạm vào hàng không vũ trụ.” Đây cũng là nguyên nhân mà Klosters đáp ứng sáng khoái như thế, cậu cũng không dám để một mình Nguyên Đồng ở lại Ural nguy hiểm này, đặc biệt là trong tình huống cư dân Ural cũng không có ai.

Đương nhiên là còn có nguyên nhân khác, cậu nghĩ đặt người dưới mí mắt mình thì an tâm hơn.

Nghe được mình cũng được đi, Nguyên Đồng nhất thời hưng phấn.

Cô lớn như vậy, máy bay cũng chưa từng được đi, hiện tại lại được lên tinh hạm tiến vào vũ trụ, quả thật không thể cao hứng hơn! Sau khi cao hứng, Nguyên Đồng cũng chạy tới thu thập đồ của mình, thuận tiện tìm Rickie hỏi một chút việc cần chú ý khi bay vào vũ trụ, cô có rất nhiều việc muốn hỏi.

Sáng sớm hôm sau, Nguyên Đồng lần đầu tiên nhìn thấy cái gọi là tinh hạm là như thế nào.

Đó hiển nhiên là một vật thể vô cùng to lớn trên bầu trời, tạo thành một bóng thật lớn trên mặt đất, Nguyên Đồng ngược nhìn, căn bản không thể nhìn hoàn chỉnh nó, vẫn duy trì về mặt kinh hãi, được Klosters ôm vào tinh hạm.

Fergus và Tasym không cười nhạo sự quê mùa của cô, nhưng thật ra có một thanh âm nói: “Đây là giống cái nhỏ bé nhà Klos sao? Xét về chiều cao thì trông thực xứng đôi nha.”

Nguyên Đồng theo bản năng nhìn lại, chỉ thấy bốn thanh niên đứng cách đó không xa, bốn thanh niên kia thể nhưng lại có bộ dạng giống nhau như đúc, tóc tím mắt đen, ngũ quan thuộc loại giả trí nhan sắc cao trong tiêu chuẩn, mặc trang phục chiến đấu, từ xa nhìn lại, bốn soái ca giống nhau như đúc đứng cùng một chỗ, quả thực khiến người ta hoa cả mắt.

Lúc này, bốn soái ca kia cầm khăn tay trắng trong tay, lau lau khóe mắt, dùng thanh âm y hệt nhau cảm thán: “Vốn lo lắng Klos thấp như thế, sẽ không tìm được giống cái có chiều cao xứng đôi với cậu ta, không nghĩ đến cậu ta lại là kẻ tìm được giống cái sớm nhất trong chúng ta, ta chết cũng nhắm mắt a.”

Nguyên Đồng: “...” Giống cái trong tình tế thông dụng ngữ chính là “nữ” phải không? Người ở đây không phân giới tính nam nữ, lại phân thành giống cái giống đực, giống khái niệm giới tính của động vật, thật sự là kỳ quái.

Gân xanh trên trán Klosters nhảy nháy, liếc nhìn bọn họ một, nói với Nguyên Đồng: “Bọn họ là bốn anh em sinh tư, Seth, Euston, Sass, Wes.” Nhất nhất chỉ đi qua.

Mỗi một soái ca bị điểm danh làm một chào vô cùng thần sĩ, lễ nghi không chê được.

Nguyên Đồng: =o=! Phân biệt không được, làm sao đây?

Đơn giản giới thiệu, Klosters lập tức bắt đầu làm việc, đoàn người đến phòng điều khiển, nhập tọa độ Lanfros đưa đến, tinh hạm chậm rãi bay lên, nhảy mất xuyên qua tầng khí quyển Ural, tiến vào vũ trụ.

Nguyên Đồng gần như là dán mặt vào cửa sổ tinh hạm, ánh mắt nhìn bên ngoài không rời, tâm tình kích động nghiêm nhiên quên mất chung quanh.

“Thật tốt quá, tinh hạm Ural rốt cuộc có giống cái rồi.” Một người trong tứ bào thai cảm khái nói, lại lấy khăn lau lau khóe mắt, “Thật sự là không dễ dàng a! Ta cảm thấy sinh mệnh thăng hoa.”

Tasym bùng trà tiến vào, trừng mắt nhìn hấn một, “Cậu có ý gì? Chẳng lẽ tôi không phải giống cái?”

“Cô là giống cái?” Bốn anh em đồng thời che ngực, bộ dạng như muốn nôn, “Loại lưỡng tính như cô đừng nói bản thân là giống cái, sẽ phá hư ảo tưởng của chúng ta với giống cái, sau này bất lực! Fergus, người nói có phải hay không?”

Fergus cười tao nhã, đồng ý nói: “Đúng vậy, tôi hoài nghi sở dĩ tôi bị bệnh lâu như vậy, chính là bởi vì ở cùng cô đấy, bị tin tức tổ giống đực của cô quấy nhiễu, thế nên quên mất bản năng sinh vật của mình!”

Tasym trực tiếp bê trà đi mất, cảm thấy cho đám ngốc uống trà cô tí mỉ pha thuần túy là lãng phí.

Một đám người đầu võ mồm càng đầu não nhiệt, Nguyên Đồng rút cuộc thu hồi ánh mắt lưu luyến không rời lại, không nghĩ tới vừa quay đầu lại bị bốn gương mặt giống hệt nhau xông tới, sợ hãi không kịp không chế được tinh thần lực, trực tiếp tấn công...

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

“Oành” một tiếng vang lên, bốn thanh niên thân cao hai thước bị ném mạnh lên mặt đất một cách nhẹ nhàng như ném hoa.

Tiếng động này cũng hấp dẫn sự chú ý của ba người khác trong phòng điều khiển, nhìn thấy dáng vẻ khiếp sợ cộng thêm chút mờ mịt đang dán người trên cửa sổ mạn tàu của Nguyên Đồng, lại nhìn sang bốn thanh niên ngã trên mặt đất, Klosters và đám Fergus đều im lặng.

Không cần nhìn cũng biết đã xảy ra chuyện gì, với thể năng và sức chiến đấu của bốn anh em Seth, tuyệt đối không thể bị đánh bại bởi thân thể cấp F, trừ phi là xuất hiện hành động đánh lén. Hiển nhiên là bốn anh em này hiểu kỹ với giống cái người ta, lại gần quan sát, lại dọa người ta sợ thế nên kết quả là bị tinh thần lực vô hình vô sắc đánh bay.

Klosters và Fergus đều từng chứng kiến tình huống khi Nguyên Đồng dùng tinh thần lực đánh lén, cho nên đối với sự cố mà bốn anh em này gặp phải cũng không bất ngờ gì.

Đương nhiên, bị ném bay như thế thì cũng chẳng gây ra được thương tích gì cho bốn anh em, nhưng bọn họ lại bị đá kích thật lớn, bốn gương mặt giống hệt nhau lộ ra vẻ khiếp sợ.

“Rõ ràng yếu yếu!” Seth.

“Rõ ràng nhỏ nhỏ!” Euston.

“Rõ ràng thấp thấp!” Sass.

“Rõ ràng mềm mềm!” Wes.

“Làm sao lại có khả năng làm ra chuyện hung bạo như thế?” (X4)

Klosters vô cùng không vui, đi tới đập mỗi người một cước rồi kéo Nguyên Đồng đi, nói với cô: “Em không cần đề ý đến đám người bọn họ, nếu bọn họ lại dọa em, cứ trực tiếp đánh. Tôi dẫn em đến phòng Tinh hạm, có gì không hiểu thì có thể hỏi tôi.”

Nguyên Đồng vuốt ve trái tim mới bị dọa, quay đầu nhìn thoáng qua bốn anh em còn đang ôm ngực giả chết trên mặt đất, đột nhiên cảm thấy thật thú vị.

Chờ hai người rời khỏi phòng điều khiển, Fergus cầm theo tách trà lấy được từ Tasym, đến trước mặt bốn anh em cũng đập mỗi người một cước, nói với họ: “Xui xẻo chứ? Nói cho các cậu biết ngay cả Klos cũng từng ăn một trong tay cô bé đó đấy, nửa người bị nướng khét, các cậu nghĩ da mình có dày được như của Klos không?”

Nghe được ngay cả hung tàn như Klosters cũng từng bị giống cái trông vô cùng mềm mại kia làm bị thương, bốn anh em lập tức hết thương tâm, nhảy dựng lên, hưng phấn nhìn anh ta.

“Thật sự?” Bốn anh em rõ ràng không quá tin tưởng, sợ tên gian thương này lại bắt đầu lừa gạt người khác, đây là sở trường của anh ta đấy.

Fergus nghiêm túc gạt đầu, trong lòng yên lặng bổ sung: Nhưng mà khi đó là Klosters cam tâm tình nguyện chịu thương.

Bốn anh em lập tức cảm thán, “Còn tưởng rằng có giống cái mềm mại đáng yêu đến đây, hóa ra cũng hung tàn như Tasym sao? Chẳng lẽ tỉnh hạm Ural chúng ta không có ai bình thường sao?”

“Bình thường thì có thể sống sót ở Ural sao?” Fergus cười nhạo một tiếng.

Bốn anh em cảm thấy nói có lý, chỉ có thể áp chế nỗi cảm thán kia.

Klosters dẫn Nguyên Đồng đến phòng trên tỉnh hạm bọn họ, chỉ vào một phòng: “Tôi ở phòng này, nếu em có chuyện gì, có thể tìm tôi bất kỳ lúc nào.”

Nguyên Đồng cười ngọt ngào với cậu, “Cám ơn anh, Klos.” Có thể là do đã dần quen với thể giới này, và đã trải qua hơn sáu tháng huấn luyện dã ngoại và thể năng khiến cho cô đỡ cảm thấy lo lắng hơn, khiến cô khôi phục phần nào bản tính vốn có, bắt đầu có sức sống trở lại, “Đây là lần đầu tiên tôi được lên tỉnh hạm, quả thực rất thần kỳ.”

Đúng vậy, đối với người từ thế kỷ 21 mà nói thì vô cùng thần kỳ.

Ngày kế tiếp, lúc Nguyên Đồng không có việc gì làm, và được hạm trưởng Klosters đồng ý, cô và Rickie cùng đi thăm dò khắp nơi trong tỉnh hạm, đồng thời từ Rickie mà biết thêm chuyện về Klosters.

“Tỉnh hạm này do ngài Oliver, đại sư máy móc vĩ đại nhất tỉnh tế thiết kế, được chủ nhân thu thập đầy đủ các loại tài liệu, tự tay chế tạo. Chủ nhân đặt tên cho nó là Ural, lấy theo tên của hành tinh Ural, vì thế thành viên tỉnh hạm đều là cư dân Ural. . .”

Rickie nói rất nhiều, ngay cả tài liệu chế tạo tỉnh hạm là gì cũng nói luôn, Nguyên Đồng đương nhiên là có chỗ hiểu chỗ không, ngay cả nguyên lý thiết kế tỉnh hạm, trực tiếp game over, nhưng từ ánh sáng lập lòe trong mắt Rickie cũng có thể hiểu được, nó tự hào thể nào khi chính tay chủ nhân nó tạo ra được chiếc tỉnh hạm này. Trong hàng không vũ trụ, có một tỉnh hạm với tính năng tuyệt hảo có thể khiến người ta động tâm hơn cả một cơ giáp sinh vật cấp chín, độ an toàn cao, đặc biệt chiếc tỉnh hạm mà Klosters chế tạo này bên trong còn có Càn khôn.

Sở dĩ nói bên trong nó có Càn khôn, cũng là sau mấy ngày xuất phát Nguyên Đồng mới biết, hóa ra nó còn là một chiến hạm.

Khi tỉnh hạm sắp rời khỏi tỉnh hệ Monmouth thì bọn họ gặp phải một nhóm tinh đạo đến trước mặt.

“Lão đại Klost, có kẻ không sợ chết lao vào này.” Fergus phụ trách điều khiển tỉnh hạm, nghe nói anh ta từng thông qua khảo hạch điều khiển tỉnh hạm cao cấp nhất của đế quốc, lấy được chứng chỉ điều khiển cao cấp, năng lực điều khiển vô cùng tốt.

“Kẻ nào?” Klosters không thèm để ý hỏi, hiển nhiên cũng không để ở trong lòng.

Fergus mở màn hình 3D ra, tra xét một lát, không khỏi cười rộ lên, “Là đám tinh đạo Tham Lang.”

Bốn anh em Seth lập tức kêu:

“Ha ha ha~~ Tham Lang đáng thương, lại đâm đầu vào lần nữa, không cướp của họ thật đúng là có lỗi với chính mình.”

“Lên đi, huynh đệ!”

“Lão đại, làm đi!”

“Ta tán thành!”

Klosters phát tay, vì thế bốn anh em có dáng vẻ y hệt nhau kia hưng phấn rời khỏi phòng điều khiển.

Nguyên Đồng đứng trước màn hình 3D, yên lặng nhìn hai tay Fergus di động nhanh chóng trên bàn điều khiển, trên màn hình 3D lơ lửng có thể nhìn thấy rõ tình huống bên ngoài tỉnh hạm, ngoại hình của chiếc tỉnh hạm trong bóng đêm vũ trụ đột nhiên thay đổi, phần hai cánh của tỉnh hạm chậm rãi phân giải, sau đó chỗ hai cánh hiện ra vài khẩu pháo thật lớn, bốn chiến hạm nhỏ bay ra khỏi tỉnh hạm, quang sáng xanh sậm lóe ra từ phần đuôi, “Vút” một tiếng lao nhanh về phía trước.

Cách đó không xa, là vài chiếc tỉnh hạm bề ngoài thoạt nhìn có chút rách nát, tỉnh hạm kia cũng mở khẩu pháo ra, cũng có chiến hạm nhỏ bay ra từ bụng tỉnh hạm, hiển nhiên song phương đều tồn tại ý muốn cướp của đối phương, không có ý giảng hòa.

Trong ánh lửa lóe sáng, yên tĩnh của vũ trụ bị phá vỡ, toàn bộ thể giới đều trở nên náo nhiệt rực rỡ.

“Chuẩn bị bắn pháo NT785, bắn!” Một giọng nói máy móc lạnh lẽo vang lên.

Ánh sáng rực lửa sáng lên trên màn ảnh 3D, như sao băng xuyên qua vũ trụ hắc ám, chỉ thấy trong làn đạn bắn phá một tỉnh hạm ở phía trước nháy mắt thiếu một nửa thân tàu, chiến hạm nhỏ không ngừng chạy thoát khỏi tỉnh hạm bị bắn trúng, sau đó bị bốn chiến hạm dùng tốc độ thật nhanh đánh chặn.

Cách màn hình 3D, toàn bộ thể giới đều im lặng không tiếng động, nghe không được tiếng động chiến hỏa đùng đùng bên ngoài, nhưng thị giác cũng được thưởng thức một bữa tiệc ánh sáng, khiến người ta hoa mắt say mê. Giờ phút này, nhân loại là chúa tể toàn bộ vũ trụ, không hề sinh tử của người khác.

Không đến nửa giờ, chiến đấu kết thúc.

Bốn anh em Seth đã trở lại, hơn nữa mang theo chiến lợi phẩm vô cùng phong phú, từ nụ cười sung sướng trên mặt họ cũng biết, bọn họ vô cùng hưởng thụ lần chiến đấu này.

“Đám tinh đạo Tham Lang này nhất định là mới cướp bóc ở đâu đó trở về, nhìn đồng đá quý với kim sa này này, chắc chắn.” Tasym cầm một đám cát màu vàng ánh kim kích cỡ không đồng đều, chúng nó chảy xuống theo kẽ của những ngón tay thon dài trắng trẻo, nói với Klosters: “Lão đại, đây là phân bón tốt đó, cho tôi đi.”

Trên tinh hạm, Klosters là hạm trưởng, mọi người nhất chí chuyển xưng hô từ “Klos” thành “lão đại”.

Klosters nhìn thoáng qua, gật đầu nói: “Được, nhưng nhớ chia một nửa cho Đồng Đồng.”

Nghe nói để cho Nguyên Đồng, Tasym trực tiếp kéo Nguyên Đồng qua, chia một nửa cho cô, chọn loại kim sa vừa lớn vừa có màu sáng hơn đưa cho cô, hơn nữa lại giải thích: “Bé xem nè, màu sáng như vậy bên trong mới là hàng tốt, vô cùng ngon miệng, giá trị dinh dưỡng rất cao...”

Nguyên Đồng: =o=! Không phải nói đây là kim loại sao? Có thể ăn sao?

Fergus cũng hưng phấn đi lựa ra thứ mình dùng được, đương nhiên nhất định phải đáng giá, nếu không đáng giá thì cho dù nó rất hữu dụng, anh ta cũng không cần!

Klosters không để ý tới bọn họ, mà kiểm tra hao tổn năng lượng và mức độ tổn hại của tinh hạm sau lần chiến đấu vừa rồi, để cải tiến chiến hạm cho bốn anh em, thiên phú trong việc chế tạo máy móc của cậu rất cao, dù là tinh hạm chiến hạm hay vũ khí, đều do một tay cậu chế tạo ra, hơn nữa mặc kệ là phương diện tính năng hay chất lượng, đều tốt hơn hàng bán trên thị trường, đây cũng là nguyên nhân mà bốn anh em Seth có thể chiến đấu thoải mái như thế.

Nguyên Đồng cầm một đồng kim sa đến cạnh cậu, vừa nhìn cậu kiểm tra tinh hạm vừa hỏi: “Klos, thứ này có ích lợi gì? Thật sự có thể ăn sao?”

“...Không thể!” Klosters giống như bị lời của cô làm mắc nghẹn, bảo cô đừng quan tâm đến lời của Tasym, nói: “Để Rickie giúp em lấy dịch kim sa ra, em có thể dùng để luyện tập tinh thần lực.”

Nguyên Đồng “Vâng” một tiếng, cảm ơn cậu, sau đó ngồi cạnh cậu quan sát kim sa trong tay, muốn nhìn thử xem dùng nó để luyện tập tinh thần lực như thế nào. Phương diện này Klos có thể cho cô ý kiến, nhưng làm như thế nào thì cô phải tự mình tìm hiểu.

Ngay khi cô vẫn còn đang suy nghĩ, ngẩng đầu nhìn thì đám người Fergus đã phân chia chiến lợi phẩm xong xuôi, mấy người tụ lại một chỗ uống trà nói chuyện phiếm, thấy cô nhìn lại, một người trong bốn anh em nháy nháy mắt với cô, “Đồng Đồng, nhóc với lão đại Klos quen biết nhau từ bao giờ? Quen biết được bao lâu rồi? Hai người định lúc nào kết hôn sinh trứng?”

“Này! Wes, đừng hỏi rõ ràng như thế có được không?” Sass nhìn đứa em nhỏ nhất oán giận nói: “Chúng ta là người ưu nhã, phải ưu nhã, đừng thô tục như thế!”

“Em thô tục khi nào?”

“Làm sao mà không thô tục? Bọn họ còn chưa trưởng thành, chú mày đã hỏi bọn họ khi nào kết hôn sinh trứng, không thô tục thì gọi là gì?”

“Chưa thành niên cũng có thể kết hôn, chỉ là không thể sinh trứng.”

“Không thể sinh trứng, kết hôn làm gì? Thế này không phải là chăm trễ người khác sao?”

“Phải đó phải đó! Nhưng mà, hình như Klos sắp trưởng thành ha?”

“Mấy năm nữa thôi!”

“Đánh cuộc, mấy người nghĩ khi nào cậu ta trưởng thành, cậu ta kết hôn trước hay Fergus trước?”

“Nhất định là Klos!”

“Vì cái gì?”

“Bởi vì Fergus bị bệnh nhiều năm như vậy, hơn nữa lại vô cùng keo kiệt, hỏi thử xem có giống cái nào lại muốn gả cho anh ta?”

“Đối phương không lấy chồng, nhưng Fergus có thể lựa chọn gả chính mình đi nha, dù gì Fergus cũng là một giống đực hùng tráng uy vũ, thực ra giống cái thích anh ta cũng không ít.”

Fergus cười, gió lạnh thổi từng cơn, “Các cậu thật quan tâm tôi quá.”

“Đó là đương nhiên, chúng ta đều là hàng xóm, quan tâm hàng xóm là chuyện nên làm, hành tinh Ural cũng phải có máu mủ chứ nhỉ?”

“Cút đi! Một đám muốn ăn đòn!”

Này này này, ngừng suy nghĩ lệch lạc đi được không?

Nguyên Đồng: = __ =! Hình như bọn họ nói rất nhiều chuyện khó hiểu nha...

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Sau khi rời khỏi tình hệ Montmuntre, tình hạm trực tiếp dùng bước nhảy không gian, tiến về mục tiêu.

Hai tay Fergus di chuyển nhanh chóng trên bàn điều khiển, sau khi xác định tọa độ, đột nhiên có chút nghi hoặc nói: “Klos, tình hệ Shelly có chỗ này sao? Không phải chỗ đó chỉ có một vành đai thiên thạch nguy hiểm thôi sao?”

Klosters nhìn chăm chăm màn hình 3D, sau đó tự tay chỉ một chỗ, nói: “Chỗ chúng ta muốn đến ngay phía sau vành đai thiên thạch, nếu không phải như thế, gia tộc Depeson cũng sẽ không nhờ Albert tới tìm chúng ta...”

Thần sắc Fergus thận trọng hơn vài phần, vuốt cằm nói: “Người mất tích lần này là con trai trưởng của gia tộc Depeson sao? Nghe nói là một người rất vĩ đại, tinh thần lực và thể năng đều đạt tới 3S, năm đó sau khi tốt nghiệp Học viện quân sự Đế quốc thì có được quân hàm thiếu tá tiến vào làm việc trong quân bộ, mấy năm gần đây làm việc trong quân bộ cũng khá tốt, hiện tại đã là thiếu tướng.”

“Vậy thì sao?” Wes cười nhạt, “Nếu năm đó lão đại cũng nhận lời vào quân bộ, hiện tại quân bộ cũng đã là thiên hạ của chúng ta.”

“Câm miệng, Wes!” Là đại ca, tính tình Seth ôn trọng hơn ba đứa em còn lại, đương nhiên cũng không ôn trọng hơn bao nhiêu, lập tức nhân tiện nói: “Klos còn chưa trưởng thành, đây là tổn thương cứng rắn.”

Mấy người khác nghe xong thì nhún nhún vai, biết lời này của Seth cũng không đúng, lý do năm đó Klosters không nhận lời vào quân bộ cũng không phải vì lý do này, đây chỉ là cái cớ từ chối lời mời của quân bộ thôi.

Mấy người thảo luận mục tiêu bọn họ sắp đến, đột nhiên trong bốn anh em lại có người hỏi: “Đúng rồi, mọi người có phát hiện hay không, mấy ngày nay hình như Đồng Đồng không lại đây chơi, thậm chí còn tránh gặp riêng lão đại Klos, chẳng lẽ vợ chồng son cãi nhau?”

Lời này vừa thốt ra, tất cả mọi người nhìn không được nhìn qua Klosters, thấy mặt cậu không biểu cảm nhìn lại, bốn anh em sợ run cả người, Sass vội vàng nói: “Klos, cậu đừng nghe Wes nói lung tung.”

Wes lập tức kêu oan, “Không phải em nói, là Euston nói.”

Euston nhún nhún vai, “Là Seth nói, tôi vừa rồi đang ăn, cái gì cũng không nói.”

Bốn anh em có bộ dạng giống hệt nhau bắt đầu đùn đẩy cho nhau, ý đồ dòi con tức giận của Klosters đi, hy sinh một người bảo toàn ba người, chuyện này vô cùng có lý, trước giờ đều làm như thế.

Đáng tiếc Klosters là một hạm trưởng vô cùng công bằng, nói thẳng: “Bốn người các ngươi cùng lên.”

“Không, Meeks!” Bốn người kêu thảm thiết.

Fergus cười tùm tùm mang trà lên, thích thú vắt chân ngồi uống trà, xem bốn anh em kia gặp chuyện xui, rõ ràng biết Klosters bình thường là ngoài lạnh trong nóng, cũng là kết quả của áp lực mà ra, lúc tâm trạng cậu ta không tốt còn dám tùy tiện nói bậy, đúng là tự mình tìm đánh mả?

Bên phòng điều khiển vô cùng náo nhiệt, trong một gian phòng mô phỏng rừng rậm của Trái Đất cổ đại, Nguyên Đồng ngồi xổm trước một gốc cây tưởng vi cải tạo giống, một đóa tường vi còn lớn hơn mặt cổ nở rộ bên cạnh, giống như đang cười nhạo cô ngốc nghếch.

Từ sau khi bước lên tình hạm, bởi vì có thêm bốn anh em Seth, tình hạm trở nên thực náo nhiệt, hơn nữa bốn anh em kia tính tình phóng khoáng, nói chuyện không biết giữ mồm giữ miệng, một lần nói ra một từ mới, Nguyên Đồng yên lặng lắng nghe, chậm rãi phiên dịch trong lòng theo nghĩa tiếng phổ thông, sau đó cả người cảm thấy không tốt chút nào.

Rốt cuộc Nguyên Đồng hiểu được bản thân mình đã xem nhẹ chuyện gì.

Tính tế thông dụng ngữ của cô trước đây không tốt lắm, nếu không có máy phiên dịch, không thể nói trôi chảy, đương nhiên cũng không phát hiện khác thường. Cho tới bây giờ, tính tế thông dụng ngữ của cô cũng khá ổn, trước sau ngẫm lại liền phát hiện ra những chuyện cô đã xem nhẹ.

Đặc biệt về thân phận của Klosters, rõ ràng lúc huấn luyện ở trong rừng, bởi vì vấn đề vô trùng kia, có vài lần Rickie từng đề cập tới, cố tình khi đó cô ngốc nghếch không nhận ra vấn đề, lại còn nghĩ phiên dịch sai.

Ngốc nghếch đến một tầm cao mới.

Trong lòng Nguyên Đồng có tâm sự, lại bị anh em Seth nói như cô với Klosters có gì đó ám muội, đương nhiên là muốn tránh né, lại ngượng ngùng theo cậu đi khắp nơi, thậm chí vì muốn biết vài chuyện cần biết rõ ràng nên né tránh cả Rickie, trực tiếp đi tìm cô gái khác trên tinh hạm là Tasym.

Đều là nữ giới, cô cảm thấy giữa nữ giới nói chuyện cũng không quá xấu hổ.

Nguyên Đồng nghĩ như vậy nhưng cô phát hiện bản thân sai mười phần.

“Bé hỏi chuyện của Klos? Rickie không nói cho cô sao? Khi cậu ta mới sinh ra chưa được bao lâu thì bị ai đó đưa đến hành tinh Ural, bên cạnh chỉ có một người máy giúp việc chăm sóc... Cậu ta cũng không thích biến thành nguyên hình trước mặt chúng tôi nên chúng tôi cũng không rõ chủng tộc của cậu ta là gì, nhưng dựa theo thể năng và sức chiến đấu của cậu ta thì chủng tộc của cậu ta rất cường đại. Cũng chẳng rõ vì sao lại bị đưa đến Ural, phải biết là chủng tộc càng cường đại thì lại càng khó sinh sản, với hậu duệ của mình sẽ vô cùng coi trọng, hiếm khi vứt bỏ hậu duệ của mình, trừ khi có chuyện gì đó không thể tránh khỏi, mấy năm nay Klos cũng đang tìm hiểu...”

“Vậy chuyện sinh trứng là ý gì...” Nguyên Đồng yếu ớt hỏi.

“Ah, là chuyện này à...” Tasym đơn giản giải thích tình huống của vài chủng tộc, thậm chí còn nhắc đến tộc nhân ngư, cuối cùng hứng thú dạt dào nói với cô: “Bé là thuần nhân loại, thật sự là quá tuyệt vời! Nghe Fergus nói, giống cái thuần nhân loại có thể sinh từ 400 đến 500 trứng trong suốt cuộc đời, nếu thời gian trưởng thành và tuổi thọ của các cô được kéo dài chắc sẽ còn nhiều hơn. Đây quả thực chính là được tạo hóa ban ân, một giống cái nhân loại có thể gánh vác sự quật khởi của cả một chủng tộc...”

Tasym về mặt hâm mộ nói.

Nguyên Đồng nghe được đề dẫn, cô cảm thấy bản thân sẽ không muốn biết Tasym hâm mộ cái gì, nhất định sẽ khiến người ta vô cùng khó đỡ.

Uống ngụm trà, Tasym nhìn cô, “Bé còn muốn hỏi gì không?”

Về mặt Nguyên Đồng rồi rảo nhìn cô, nhìn đến mức trong lòng Tasym vô cùng buồn bực, không biết bé này bị làm sao, hôm nay hỏi toàn thường thức cơ bản, hỏi xong thì lại có bộ dạng khiếp sợ.

Nguyên Đồng chần chờ, ngượng ngùng nói: “Thật ra... em không thể sinh trứng...” Hôn nữa bắt đồng chủng tộc thì có thể sinh sản sao? Cô đọc sách không đủ, đừng lừa cô nha! “Sao? Bé không phải là giống cái sao?”

Nguyên Đồng: “...Phải.” Nói chính xác thì cô là nữ, nữ giới nhân loại.

“Vậy thì không thành vấn đề.”

Nguyên Đồng: “...”

Rất có vấn đề được không? Vì sao mấy người này lại cảm thấy không thành vấn đề?

Trước kia, Nguyên Đồng luôn cảm thấy nhất định là tính tế thông dụng ngữ của mình không học giỏi, cho nên phiên dịch sai lầm, khiến cô hiểu lầm lâu như vậy, rốt cuộc biết được chân tướng nước mắt cô muốn trào ra.

Tasym lấy đóa tường vi bên cạnh Nguyên Đồng lại, mở ra, bứt mấy cái lá cây đến trước mặt nhìn nhìn, kiểm tra số liệu trên mặt, lại hỏi: “Bé không thích Klos sao?”

“... Thích.”

Đến thế giới này, Klosters là người đầu tiên cô nhìn thấy, hơn nữa lại giúp cô nhiều như vậy, không đúng, Klosters cũng không phải nhân loại, mà là một chủng tộc trí tuệ sinh trứng, chỉ có ngoại hình nhân loại thôi. Nhưng mà đối với cậu ta, trong lòng cô ngoại trừ cảm kích, còn sinh ra một loại cảm giác ý lại, có phần để tâm đến cái nhìn của cậu ta.

Nhưng đến bây giờ cô mới biết được nguyên nhân mà Klosters đem cô về nhà, là vì cô là giống cái, cậu ta muốn cùng cô sinh trứng. Sinh trứng cái gì chứ? Cô là nhân loại, là sinh sản bằng bào thai, làm sao có khả năng sinh trứng?

“Thích là được rồi! Hai người rất xứng đôi.” Tasym tổng kết nói.

Nguyên Đồng: “Nhưng em chưa từng nghĩ đến chuyện đó, hơn nữa chủng tộc lại khác biệt...” Cô là sinh sản bằng bào thai, không thể sinh trứng nha.

“Chỉ cần bé là giống cái là được.” Tasym cười rộ lên, cô gái tóc hồng nhạt hất nhẹ mái tóc của mình, “Nếu Klos đã lựa chọn bé, chứng tỏ bé có lực hấp

dẫn tuyệt đối với cậu ta, tin tức tố giống cái của bé nhất định vô cùng phù hợp với cậu ta, nói không chừng là trăm phần trăm.”

Nguyên Đồng nhất thời có cảm giác xấu hổ.

Nguyên Đồng thấp thỏm mà đến, ngượng ngùng mà đi, thất thần một lát thì phát hiện bản thân lạc đường.

Tinh hạm vô cùng lớn, Nguyên Đồng là loại người có thể lạc đường ngay trong nhà Klosters, huống chi là loại tinh hạm to lớn như một tòa thành này chứ, lại nhận ra không chỉ lạc đường lại còn không tìm được người máy dẫn đường, chỉ có thể buồn bực ngồi ở góc tường, hai tay chống cằm, hồi tưởng lại những gì đã nghe được từ Tasym, cả người cảm thấy không khỏe.

Klosters lúc trước đem cô từ rừng rậm trở về, nhưng lại cẩn thận chiều cô cô như vậy, thậm chí giải quyết vấn đề thân phận của cô, cung cấp phòng ở cho cô, thật ra là vì cô là giống cái, muốn cô sinh trứng cho cậu ta sao? Hóa ra người ta cần bản không phải thánh phụ, chỉ là cô nghĩ như thế thôi.

Nguyên Đồng trong lòng có chút rầu rĩ, cô vẫn cảm ơn Klosters, cũng không cảm thấy Klosters làm như vậy là có gì không đúng, nhưng lại khó có thể tiếp nhận trong nhất thời, về phần không thể tiếp nhận cái gì, bây giờ cô vẫn chưa rõ ràng lắm.

“Em ở đây làm gì?”

Đột nhiên nghe được thanh âm quen thuộc, Nguyên Đồng sợ tới mức thiếu chút nữa nhảy dựng lên, ngẩng đầu thì trông thấy thiếu niên không biết đã đến từ lúc nào đang đứng trước mặt nhìn cô, màu sắc của đồng tử sậm hơn, ần ần hẹp thành đường thẳng đứng như mắt loài mèo, lạnh lạnh lãnh lãnh, khiến cô không khỏi rét run.

“Klos, Klos...” Cô lắp bắp gọi.

Klosters cúi đầu nhìn cô, tự nhiên nhìn ra được thiếu nữ thuần nhân loại đang thấp thỏm, chột dạ, bất an, ần ần có chút ý lại, chỉ là trong ánh mắt có chút gì đó, khiến cậu nhớ lại đoạn thời gian lúc mới đưa cô về.

Khi đó, cô giống như một chú mèo nhỏ bị vất bỏ sợ hãi bất an nhìn thế giới rộng lớn, khiến cậu ra quyết định ngay lập tức, thu liễm lại mọi tính xấu trước kia, cố làm ra vẻ nghiêm túc trầm mặc, từng bước từng bước tiếp cận cô, đánh tan sự phòng bị của cô, thậm chí giấu diếm cô thật kỹ để không có sinh vật nào có thể tiếp cận cô.

Trực giác của cậu luôn đúng, bởi vì mèo nhỏ đáng thương được cậu chiều cổ ti mi dần dần lo lắng phòng bị, bắt đầu tín nhiệm cậu, ý lại cậu, thậm chí mỉm cười với cậu, khiến cả người cô hoạt bát đầy sức sống. Đương nhiên, ngay từ lúc khởi đầu cậu đã biết, là thuần nhân loại duy nhất trong tinh tế, cô vô cùng nhỏ yếu, không thể không dựa dẫm vào cậu.

Nếu không phải cậu còn chưa trưởng thành, cậu thậm chí cảm thấy có thể gặt hái thành quả, cùng cô kết hôn. Nhưng cũng không sao, cậu sẽ nhanh chóng trưởng thành, và cô, đương nhiên là của cậu!

Klosters tự tay kéo cô đứng dậy, đột nhiên nhận thấy cô không ý lại thuận theo như lúc trước, ngược lại có chút né tránh, bàn tay đột ngột đặt trên tường, dùng thân hình cao lớn của bản thân vây cô lại giữa bức tường và thân mình cậu, hơi hơi cúi đầu, chớp mũi cọ đến bên thái dương của cô, trong nháy mắt, cậu cảm nhận được tin tức tố sạch sẽ ngọt ngào đặc trưng thuộc về thuần nhân loại, khiến cậu trầm mê.

Rất nhiều lần cậu đã cực kỳ kiểm chế bản thân, nhịn xuống để không làm ra chuyện gì khiến cô sợ hãi.

“Đồng Đồng, em sao vậy?” Cậu nén giọng lại cô làm ra vẻ bình thường hỏi.

Nguyên Đồng xấu hổ liếc nhìn cậu một, lại nhanh chóng hạ thấp tầm mắt, lắp bắp nói: “Không, không có gì, anh không cần dựa gần như thế.” Cô cảm thấy hôm nay Klosters có chút khác thường, cẩn thận không chọc giận cậu, tuy cậu chưa từng tức giận với cô nhưng trực giác mách bảo tốt nhất cô đừng làm thế.

Klosters dừng lại, tay xoa xoa tóc cô, hỏi: “Gần đây em trốn tránh tôi, tại sao thế?”

Nguyên Đồng cúi đầu nhìn mũi chân của mình, nghĩ nghĩ, rốt cuộc lấy dũng khí hỏi: “Lúc trước anh đưa tôi về nhà, chính là vì... muốn tôi cùng anh... sinh trứng?” Nói ra hai chữ “sinh trứng” này, Nguyên Đồng lại xấu hổ, ý nghĩa tương đương với “sinh con” đó.

Cô mới 17 tuổi, đến bây giờ chưa nghĩ đến chuyện này, tâm tình e thẹn trời sinh của nữ giới khiến cô rất ngại nói ra, nhưng vì tính cách người nhà họ Nguyên đều thuộc loại dám làm dám chịu khiến cô quyết định hỏi rõ ràng, không nghĩ ngại ở trong lòng.

Không nghe được câu trả lời của cậu, Nguyên Đồng ngẩng đầu nhìn, nhận thấy thiếu niên trước mặt đang đỏ mặt nhìn cô, thấy cô không tức giận, mới nâng mặt, chậm rãi lên tiếng.

Nguyên Đồng cũng đỏ mặt.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27

Cả hai người đều đỏ bừng, nhất thời chẳng ai nói gì, hơi thở ái muội lan tỏa trong không khí.

Bọn họ không ai nói lời nào, lại khiến một đám giống đực đang rình coi cảm thấy kích động “nếu Klos là giống đực thì tới luôn” linh tinh, so với đương sự còn muốn kích động hơn.

“Các người bình tĩnh chút, cẩn thận bị Klos phát hiện, lúc đó các người có còn cảm thấy dễ chịu nữa không?” Fergus hão tâm nhắc nhở một tiếng, miễn cho bốn anh em này lại gặp xui, thật sự là mấy thằng nhóc thích ăn đòn mà, bị đánh nhiều như thế còn không học được cái gọi là cẩn thận.

“Không có việc gì, người máy miệng rộng Rickie không ở đây.” Wes hi hi cười.

Trong bốn anh em Seth, Wes nhỏ nhất tính tình cũng phóng khoáng nhất, Sass thứ ba thích làm bộ làm tịch, Euston thứ hai tính tình có vẻ trầm lặng nhất trong bốn anh em, so với ba người em thì Seth có vẻ trầm ổn hơn, đương nhiên cũng chẳng trầm ổn hơn được bao nhiêu. Cả bốn anh em đều thuộc loại miệng mồm vô sỉ, ưa náo nhiệt, hiện tại mới có náo nhiệt để xem, đương nhiên phải chiếm chỗ để xem chuyện vui.

“Klos sẽ không nhát gan như thế chứ? Không giống cậu ta a, kiểu ngạo trước giờ của cậu ta đâu? Thật sự chẳng lẽ mấy năm nay nghen quá nên mất rồi?” Sass phê bình nói, “Mấy người nhìn xem, lúc mới biết cậu ta, cậu ta chính là loại kiểu ngạo đáng ăn đòn không biết thu liễm, hiện tại thì trở thành ngoài lạnh trong nóng, bản mặt đắc ý thường gặp thì giờ giống như mặt bị liệt thần kinh biểu cảm ấy, tuyệt đối không giống cậu ta một chút nào.”

“Mấy đứa không hiểu, cái này gọi là biến thành đồ ngốc khi yêu đương, trước mặt người mình yêu sẽ trở nên rất ngốc nghếch!” Seth rất quyền uy, nói, “Klos trước giờ lưu lác lâu như vậy, chưa từng có giống cái nào lọt vào mắt cậu ta, vốn nghĩ có lẽ vì cậu ta chưa thành niên, bây giờ nghĩ lại, là do không có ai có tin tức tố hấp dẫn được cậu ta thôi. Đúng không, Fergus?”

Fergus cười cười, không nói gì thêm, nếu bọn họ biết Nguyên Đồng là thuần nhân loại, còn không lật trời à? Nhưng mà, có lẽ do gene của thuần nhân loại có thể rất dễ dàng khiến những cường giả thú nhân chú ý chẳng.

... ..

“Tôi đi về trước.”

Một lúc lâu, Nguyên Đồng rút cuộc mở miệng nói, quay đầu bước đi.

Klosters nhìn cô, ánh mắt thâm thúy, hai tay nhét trong túi quần, đi theo phía sau cô, thấy cô giống như con nhặng bay loạn khắp nơi, cậu đương nhiên biết cô rất dễ lạc đường, trong mắt hiện lên ý cười, mở miệng nói: “Đồng Đồng, nhầm đường rồi, là bên này.”

Nguyên Đồng lại cúi đầu đi theo hướng cậu chỉ.

“Lại nhầm nữa rồi, là bên này.”

Nguyên Đồng tiếp tục xoay một vòng.

Đến khi lại bị nhắc nhầm đường lần nữa, Nguyên Đồng nhận không được nghĩ thầm, cảm giác hình như cô vẫn vòng vòng một chỗ a, Klosters hẳn là không chơi ác như thế chứ?

Nguyên Đồng nghĩ thầm trong bụng, người đi sau nhìn thấy lại cười, thiếu nữ thuần nhân loại đúng là bị xoay vòng, bị người đùa giỡn cũng không biết. Nhưng cái bộ dáng quay vòng vòng này, lại khiến cho người ta cảm thấy rất đáng yêu.

Klosters rút cuộc tiến lên giữ chặt tay cô, rất tự nhiên mà nắm tay cô bước đi. Khi cô muốn lùi về, đối phương lại dùng chút lực, Nguyên Đồng phát hiện không rút tay về được, rõ ràng trước kia đã quen cậu đụng chạm, huấn luyện trong rừng bị cậu ôm đến ôm đi cũng không có cảm giác gì nhưng hiện tại lại có cảm giác nóng bừng trong tay.

Nhất thời da đầu run lên, không muốn nghĩ sâu hơn cái cảm giác kỳ lạ kia.

Klosters đưa cô trở về phòng, xoa xoa đầu cô, ôn hòa nói: “Đừng nghixi lung tung, nghỉ ngơi cho tốt đi.” Thanh âm trước sau như một, trong bình tĩnh mang theo vài phần trong sáng của thiếu niên, giống như cái người đỏ mặt lúc này không phải cậu.

Nguyên Đồng nhận không được ngẩng đầu nhìn cô một, nhìn thẳng vào gương mặt tinh xảo xinh đẹp kia, lại bị kích thích, hoàn toàn không tưởng tượng nổi gương mặt con người xinh đẹp như vậy lại là một chủng tộc trí tuệ không phải nhân loại, lại còn sinh ra từ trứng! Cô cúi đầu nhìn chằm chằm mũi chân, cho đến khi Klosters rời đi, cô mới đóng cửa lại, sau đó che mặt ngồi ở cạnh cửa.

Ngày kế tiếp, Nguyên Đồng nhốt mình trong phòng, bắt đầu điên cuồng bổ sung thường thức tinh tế mà cô thiếu khuyết, gấp từ không hiểu được, trực tiếp dùng máy phiên dịch, nếu máy phiên dịch giải thích vẫn không hiểu, tự mình suy đoán.

Dù sao, cô cảm thấy bản thân không thể tiếp tục vô tri như thế được.

Rickie gõ cửa, tiến vào, bưng một khay, trên khay có ly nước trái cây và một đĩa điểm tâm. Thấy Nguyên Đồng lại ôm quang não vui đầu khỏ đọc, đôi mắt chớp chớp, nói: “Đồng Đồng, bé đã ở trong phòng hai ngày rồi đó, phải lao dật kết hợp mới đúng nha. Nếu có cái gì không hiểu, bé có thể hỏi tôi mà, tôi là người máy giúp việc trí năng, trong hệ thống lưu trữ lượng tri thức vô cùng phong phú, giáo dục một ấu tể thành tài chỉ là chuyện nhỏ nha.”

Nguyên Đồng không thèm trả lời, căn bản là không đem lời nói của nó để trong lòng. Cho dù Rickie là người máy, nhưng nó có trí thông minh, nghiêm nhiên giống như một sinh vật trí tuệ thông thường, lại một lòng hướng về chủ nhân nó, một miệng nói dộc khiến người ta không phân biệt được bắc nam, Nguyên Đồng làm sao không biết xấu hổ hỏi nó? Cô sợ bản thân phải xấu hổ thêm lần nữa.

Vẫn là tự mình là được rồi.

Rickie ngồi một lát, người máy giúp việc nhìn thấy nội dung Nguyên Đồng đang đọc, là quyển [Sự bắt đầu của các chủng tộc trí tuệ ở tinh tế], đôi mắt máy chớp sáng một hồi, tiếp tục nói: “Đồng Đồng, bé giận chủ nhân à?”

“... .. Không có.”

“Vậy vì sao gần đây bé tránh mặt cậu ấy?”

Nguyên Đồng lại không hề rằng .

“Bọn Seth nói nhất định là chủ nhân làm gì đó không tốt, khiến bé sợ hãi nên cô mới chán ghét chủ nhân. Bọn họ nói tính tình chủ nhân ngang ngược lại cổ quái, làm việc kiêu ngạo, thích bạo lực, trước đây gây loạn không ít trong tinh tế, còn từng trêu chọc quân bộ và đám tinh đạo hung danh lan xa như Lang Chu đoàn, sớm hay muộn gì cũng sẽ chết bất đắc kỳ tử trong vũ trụ, không ai thêm nhặt xác cho...”

“Nói vậy!” Nguyên Đồng rốt cuộc không thể nhịn được nữa nói: “Klos rõ ràng rất tốt, người không được nghe bọn họ nói vậy.” Trong lòng cũng có phần bất mãn với bốn anh em kia, sao lại nói lung tung như thế? Chẳng phải là nguyên rủa người ta à?

“Đồng Đồng còn quan tâm chủ nhân à?” Rickie cao hứng nói, “Tôi còn nghĩ cô không thích cậu ấy cơ, bởi vì ai có mắt cũng nhìn ra cô đang trốn tránh cậu ấy.”

“...”

Nguyên Đồng chần chờ, gãi gãi hai má, nhỏ giọng nói: “Tôi không phải trốn tránh anh ấy, chỉ là đang tự ngẫm thôi.”

Ánh sáng trong mắt Rickie chớp nháy điên cuồng, “Tự ngẫm cái gì?”

“Tự ngẫm xem thuận nhân loại rốt cuộc là sinh trùng hay sinh con!” Nguyên Đồng dùng vẻ mặt nghiêm túc trả lời.

Rickie tìm trong hệ thống, “Đương nhiên là.....”

Lời Rickie còn chưa dứt, một thanh âm máy móc lạnh băng vang lên, thông báo cho toàn bộ thành viên trên tinh hạm, một giờ sau tinh hạm sẽ đến mục tiêu.

Nguyên Đồng sùng sốt, lập tức đóng quang não, sau đó thay đổi trang phục chiến đấu tiện lợi, thuận tiện đem súng năng lượng mà Klosters cải tạo cho cô nhét vào trong túi của trang phục, lại chuẩn bị thêm năng lượng khối dùng cho súng, cuối cùng là nhận nút không gian mà Rickie chuẩn bị sẵn cho cô.

Mọi người trên tinh hạm nhanh chóng tập trung đến phòng điều khiển.

Lúc Nguyên Đồng đến, phát hiện mình là người đến cuối cùng, cô nghiêng đầu nhìn bên trong, thấy mọi người đứng trước màn hình 3D, lúc này trên màn hình 3D đang hiển thị tinh vực đỏ, có thể nhìn thấy vũ trụ hắc ám, vị trí tinh hạm Ural đang neo, cách không xa cũng có một tinh hạm không thua kém gì tinh hạm Ural đang bỏ neo, tiếp đó là một bãi thiên thạch hoang vu.

Bốn anh em Seth về mặt hưng phấn, Tasym cúi đầu kiểm tra vũ khí trang bị, Fergus đang nói chuyện với Klosters, Klosters lạnh nhạt lắng nghe.

Đột nhiên, Klosters nghiêng mặt, đôi mắt an tĩnh nhìn về phía cô.

Giống như vận mệnh chú định, chỉ cần người kia xuất hiện, cậu có thể phát hiện ra hơi thở của cô trước hết, đó là tin tức tố đặc biệt của người kia thể hiện ngay cả trong hơi thở, khiến trái tim rung động.

Khi bốn mắt nhìn nhau, Nguyên Đồng cảm thấy khuôn mặt có chút nóng lên, thiếu chút nữa không nhận được mà né tránh.

May mắn, Klosters nhanh chóng dời mắt.

Nguyên Đồng cũng đi vào phòng điều khiển, nhưng mà cũng chỉ đứng ngoài lề, ánh mắt từng điểm từng điểm cẩn thận quan sát Klosters, cô tự cho là dùng ánh mắt mật mờ, kỳ thật trong đám người ngoài hành tinh mất tinh tai thính kia lại là bộ dạng ngốc nghếch không thành lời, nghiêm nhiên giống hệt như mèo nhỏ khiến người ta muốn khi dễ, tự cho là cẩn thận theo dõi chủ nhân, nếu không phải Klosters đã cảnh cáo, bọn họ sẽ không thể nhịn nổi mà trêu chọc cô một chút.

Từ hôm Klosters đưa cô về phòng, Nguyên Đồng không gặp lại cậu. Sau đó ngẫm lại, Nguyên Đồng cũng không biết lúc đó vì sao lại đỏ mặt, đại khái là vì bộ dạng đỏ mặt của Klosters khiến cô mặc danh kỳ diệu cảm giác được cái loại không khí này, cũng đỏ mặt theo.

Trước kia cô vẫn nghĩ da mặt mình rất dày, tuy không cùng người khác phải ở chung nhiều nhưng khi đối mặt bọn họ đều là thân nhiên hào phóng, không có tình cảm ôm ấp mà một cô gái nên có, mặc kệ gặp được chuyện gì, đều luôn thân nhiên, căn bản là không có dây thần kinh đỏ mặt này.

Sau đó ngẫm lại, nhẹn không được mà muốn che mặt.

Cũng không biết là do chuyện Klosters muốn cùng cô “sinh trứng” hay do Klosters đỏ mặt khiến cô đỏ mặt, dù sao, từ sau chuyện hôm đó, cô cảm thấy bản thân có gì đó khác thường. Thậm chí vì muốn biết “sinh trứng” là ý gì, còn đi tìm rất nhiều tư liệu, kết quả biết được càng nhiều, đầu óc lại càng hồ đồ, thậm chí cảm thấy tam quan bản thân phải nghiêng ngả a.

Nguyên Đồng cảm thấy bản thân quả thật cần suy nghĩ quan hệ giữa cô và Klosters một chút, đối với “sinh trứng” gì đó, cô đương nhiên là cự tuyệt, chuyện này giống như một người đàn ông dẫn một người phụ nữ xa lạ về nhà vì mục đích “sinh con” vậy, lý do đó thật khó tưởng tượng, người bình thường cũng khó mà chấp nhận.

Với tư duy bình thường của thiếu nữ Trái Đất, cô khó mà tiếp nhận được chuyện này.

Đương nhiên, nếu cô biết được chuyện này lúc mới được Klosters nhặt về, cô đương nhiên sẽ cự tuyệt sự giúp đỡ của Klosters, cho dù cuối cùng khuất phục với hiện thực, trong lòng cũng sẽ có chút bài xích. Nhưng vấn đề là trong suốt một năm nay làm bạn sống chung, sự chiều cố tí mĩ của Klosters trong mọi việc, đều lưu lại dấu vết rất sâu trong lòng cô, cho nên lúc biết được nguyên nhân Klosters nhặt cô về, cô cũng không quá khó chịu, chỉ là có chút khó chấp nhận được thôi.

Cho đến hai ngày nay, tra cứu được trong thường thức tinh tế mới biết được, nếu một giống đực nói với giống cái muốn cô sinh trứng cho hắn, đây chính là một loại thô lỗ tình cảm, Nguyên Đồng lại có chút kia gì.

Cho nên, thời điểm Nguyên Đồng biết được chân tướng quá mức đúng dịp, lại bởi vì phản ứng ngậy thơ chết người kia của Klosters, ngược lại không làm cho cô cảm thấy quá mức phần nộ.

Ngay khi Nguyên Đồng nhìn chằm chằm Klosters, thất thần ngẩn người, bị người chạm vào, cô mê mang ngẩng đầu, nhận thấy Tasym đã đến bên cạnh từ khi nào, cong eo nhìn cô.

Thấy cô hoàn hồn, cô gái xinh đẹp tóc màu phấn hồng thân nhiên cười, nói: “Đồng Đồng, tỉnh hạp ngừng rồi.”

Nguyên Đồng “nga” một tiếng, lúc này tỉnh hạp vừa nhận được một thỉnh cầu nhận tin, Fergus nhận tin xong, chỉ thấy hình ảnh của Lanfros Depeson xuất hiện trên màn hình 3D, thiếu niên tóc vàng ăn mặc không khác họ lắm, đều là trang phục chiến đấu, chỉ có điều là có màu vàng kim nhạt, có vẻ vô cùng lóa mắt.

“Cuồng thú, chúng ta đã thử nghiệm, tỉnh hạp không thể thông qua vành đai thiên thạch, chỉ có thể dùng cơ giáp, hơn nữa phải là cơ giáp sinh vật cấp bảy mới được.” Lanfros Depeson nghiêm túc nói, “Ngoài ra thì phải là người có khả năng điều khiển cơ giáp cấp tám mới có thể bình an thông qua, bên chúng ta chuẩn bị phải hai mươi người, đến lúc đó bọn họ sẽ phối hợp với người.”

Klosters gật đầu, “Bên chúng ta tổng cộng bảy người.”

Lanfros nhíu mày, hiển nhiên có vẻ không hài lòng với số lượng này, ánh mắt hắn bắt bẻ nhìn họ, khinh miệt lại tức giận nói: “Cuồng thú, hành động lần này không phải là nhỏ, quan hệ đến tính mạng của anh trai ta, người.....”

“Như thế đã đủ rồi!” Klosters ngắt lời hắn, “Khi nào thì xuất phát?”

Lanfros cho dù hiện tại vô cùng phần nộ, nhưng cũng chỉ có thể kiềm chế lại, lựa chọn tin tưởng Albert, nói: “Bất kỳ lúc nào.”

Hai người lại thảo luận chút chi tiết, mới chấm dứt đối thoại.

Klosters nhìn lại phía sau, nói: “Fergus lưu lại trông coi tỉnh hạp, những người khác cùng đi với ta.”

“Tốt, lão đại!”

Fergus đi qua, đập tay cùng bốn anh em Seth và Tasym, cuối cùng đến trước mặt Nguyên Đồng. Nguyên Đồng ngẩng đầu nhìn hắn, trong lòng có chút do dự, ý của Klosters là cô cũng tham dự nhiệm vụ lần này sao? Chỉ là không biết có phải đập tay gì đó không, thì đã thấy Klosters trực tiếp đi tới kéo tay cô bước đi.

Fergus tắc lưỡi một tiếng, nói với bọn họ: “Thuận buồm xuôi gió, ta chờ các người trở về!”

Cho đến khi bị nhét vào trong cơ giáp sinh vật trong truyền thuyết, Nguyên Đồng mới nhận ra mình cũng là thành viên tham gia nhiệm vụ lần này. Nguyên Đồng tuy không tự xem nhẹ bản thân nhưng đã hiểu ra thực lực của thuần nhân loại với các chủng tộc nhân hình khác vô cùng chênh lệch, với nhiệm vụ lần này của bọn họ cũng đã chuẩn bị tâm lý, vốn cho là mình sẽ phải ở lại trên tỉnh hạp, lại không nghĩ bản thân lại cũng có thể cùng đi.

Ngồi ở vị trí điều khiển phụ của cơ giáp, Nguyên Đồng tuy hưng phấn vì lần đầu được ngồi cơ giáp, nhưng vẫn là nhẹn không được hỏi: “Klos, tôi cũng

phải đi sao?”

Klosters cài dây an toàn cho cô, thanh âm có chút trầm thấp: “Ừ, em không ở bên cạnh, tôi sẽ rất lo lắng.”

Nguyên Đồng: “...”

Lời nói này rất thẳng thắn, thẳng thắn đến mức khiến cô không thể chống đỡ được. Nguyên Đồng ngo ngắc trong nháy mắt, cho đến khi cậu tiến lại cài dây an toàn cho cô, tựa như ôm cô vào trong lòng, khiến cô gần như nín thở, cho đến khi cậu lùi lại, mới chớp chớp mắt, cẩn thận không chế hô hấp, chỉ sợ đối phương phát hiện hô hấp của cô rối loạn.

Klosters nhìn cô một, trong mắt dường như có ý cười, trên mặt lộ ra vẻ thẹn thùng, quay đầu không chế cơ giáp.

Sáu cái cơ giáp bay ra khỏi tinh hạm, trong đó cơ giáp của Klosters có màu như màu tóc của cậu, đồ ánh kim, một loại màu sắc vô cùng sáng ngời chói lóa, có thể nói là thập phần kiều ngạo, cơ giáp màu đỏ ánh kim dẫn đầu, phi hành trong vũ trụ, hội hợp cùng hai mươi cơ giáp từ tinh hạm đối diện sôi nổi tiến nhập vành đai thiên thạch nguy hiểm ngập tràn kia.

Khoang điều khiển của cơ giáp chỉ có hai người, Rickie là người máy giúp việc, cho nên nhiệm vụ lần này không mang theo nó, không có nó ở cạnh nói chuyện chọc cười, trong nhất thời Nguyên Đồng không biết nên nói cái gì, chỉ có thể trầm mặc chống đỡ. Nhưng mà sau khi tiến vào vành đai thiên thạch, lực chú ý của Nguyên Đồng nhanh chóng được dời đi.

Vành đai thiên thạch này di chuyển rất nhanh, di chuyển trong vành đai, cần cơ giáp sư có khả năng điều khiển cơ giáp cao siêu cùng tinh thần lực cấp S mới có thể tránh thoát được việc va chạm với thiên thạch. Lúc này Klosters ngồi vị trí điều khiển chính, ánh mắt tập trung vào màn hình 3D trước mặt, thần sắc bình tĩnh mà túc mục, khiến ngũ quan thiếu niên nhu hòa xinh đẹp thêm vài phần lạnh lùng.

Ánh mắt Nguyên Đồng dời từ mặt Klosters đến màn hình 3D, màn hình 3D hiển thị trung thực tình huống bên ngoài, mỗi lần cơ giáp sắp va chạm với thiên thạch di chuyển nhanh, nếu thiên thạch nhỏ, trực tiếp dùng tia laser hủy diệt, nếu thiên thạch quá lớn, chỉ có thể lợi dụng kỹ xảo tránh thoát.

Tuy cô chỉ biết da lông về cơ giáp, nhưng có thể nhận ra muốn bình an vượt qua cần yêu cầu tài năng của cơ giáp sư vô cùng khó khăn, rốt cuộc hiểu được vì sao lại có ít người có thể đi vào. Mà Klosters dẫn đầu, tiền phương mở đường, áp lực của cậu còn lớn hơn nữa.

Hai tay Klosters di động chớp nhoáng trên bàn điều khiển cơ giáp, thậm chí có thời điểm tốc độ tay đạt tới tốc độ mắt thường nhìn không rõ, đây là chuyện mà nhân loại tuyệt đối làm không được, lại phối hợp với không chế tinh thần lực, làm cho người ta nhìn hoa cả mắt.

Ngay khi tất cả đều tĩnh lặng, đột nhiên kênh nội bộ lại truyền đến thanh âm của ai đó trong bốn anh em: “Lão đại, cơ giáp số tám rồi!”

Hai mươi cơ giáp của gia tộc Depeson đánh số thứ tự từ một đến hai mươi.

Klosters chưa nói gì, đã quen với từ vong trong lúc làm nhiệm vụ, chỉ nói với họ: “Các người cẩn thận.”

“Yên tâm! Chúng ta là ai a, sẽ bị chút khó khăn ấy đánh bại sao.....”

“Câm miệng! Wes, chú ý tình huống!”

Thanh âm đặc ý kia cuối cùng cũng ngưng bật.

Nguyên Đồng nhìn thoáng qua kênh nội bộ phía dưới màn hình 3D, phát hiện người mở miệng trách cứ là anh cả Seth, xem ra bình thường Seth không đáng tin cho lắm nhưng thời khắc mấu chốt vẫn có thể không chế tình huống.

Trầm mặc suốt đường thông qua vành đai thiên thạch, Klosters vẫn điều khiển cơ giáp đi đầu tiên, Tasym và bốn anh em Seth theo sát phía sau, cuối cùng là người của gia tộc Depeson.

Sau năm ngày, bọn họ bình an vượt qua được vành đai thiên thạch, ngoại trừ đám người Tasym hoàn hảo theo sát Klosters, cơ giáp của gia tộc Depeson tổn thất ba cái, từ hai mươi người còn mười bảy người, tính luôn Nguyên Đồng là có hai mươi bốn người.

Sau khi rời khỏi vành đai thiên thạch, tất cả mọi người nhẹ nhàng thở ra, nhưng mà phát hiện hành tinh có màu vàng đất ngay sau vành đai thiên thạch, mọi người lại tiếp tục khẩn trương.

Màn hình 3D lại sáng lên, một người đàn ông tóc màu nâu nhạt xuất hiện trên màn hình, hẳn là đội trưởng đội cứu viện trong kế hoạch này của gia tộc Depeson, tên là Clefs • đạt tư, từ tác phong làm việc nhận ra, hẳn có thói quen nghiêm cẩn kỷ luật của quân nhân.

“Các hạ, chúng ta đã dò xét qua, đây là một hành tinh không rõ, mặt ngoài hành tinh có một loại khí không biết danh tính, cho tới bây giờ, chúng ta vẫn chưa phân tích được thành phần của nó, chỉ biết là trong đó có.....” Clefs nói hết những phát hiện về hành tinh này, cuối cùng mới nói: “Hai tháng trước chúng ta nhận được tín hiệu của đại nhân Will từ hành tinh này, nếu muốn cứu viện, lúc này sẽ gặp phải một nan đề.”

Klosters hiểu rõ nói: “Là khí thể không rõ bên ngoài tinh cầu”

“Đúng vậy!” Trong ánh mắt của Clefs có vài phần nghiêm trọng, “Nó gây ra tổn hại rất lớn với máy móc, cho dù là cơ giáp sinh vật, cũng không thể ngăn cản.”

Cho đến bây giờ cơ giáp sinh vật là vũ khí tối cao nhất do tất cả chủng tộc trí tuệ sáng tạo ra, nó có thể biến hình bên ngoài dựa theo ý muốn của người điều khiển, thậm chí chỉ cần dùng tinh thần lực để thao tác mà không cần tự tay điều khiển như cơ giáp thông thường, tinh thần lực quyết định cách vận dụng thao tác của cơ giáp sinh vật, khơi dậy tiềm lực cực hạn của nhân loại, có thể phát huy sức chiến đấu tối đa.

Nếu ngay cả sinh vật cơ giáp cũng không có biện pháp khắc phục, vậy cũng chỉ có thể thúc thủ vô sách. Đây cũng chính là nguyên nhân khiến gia tộc Depeson chùn tay, vành đai thiên thạch tuy nguy hiểm nhưng rốt cuộc còn có thể căn cứ vào tính toán tinh vi để vượt qua, nhưng hành tinh nguy hiểm không rõ tên này lại khiến người ta không biết ra tay thế nào.

Vũ trụ bao la bát ngát, cho đến tận bây giờ, tất cả chủng tộc trí tuệ vẫn không thể thăm dò toàn bộ vũ trụ, còn có rất nhiều tình vực cùng hành tinh không biết chờ đợi các chủng tộc trí tuệ thăm dò. Hơn nữa bởi vì trong vũ trụ tồn tại các loại nguy hiểm không đếm được, khiến cho việc thăm dò vũ trụ này cũng không thuận lợi, đồng hành với việc đi thăm dò là nguy cơ ngập đầu.

Cho nên, nếu không phải cường giả tối cao trong tinh tể, căn bản không có thực lực tuyệt đối để toàn thân thoát khỏi các loại nguy cơ, vì thế cũng thành một quy luật bất di bất dịch trong tinh tể: chỉ có chủng tộc cường đại tối cao mới có thể thăm dò hành tinh chưa biết và vũ trụ vô tận, đây là đạo lý sùng bái cường giả của thế nhân.

Gia tộc Depeson sở dĩ tìm đến hành tinh Ural là vì nguyên nhân này, mọi người đều biết, sống trên Ural đều là những kẻ hung tàn.

Bản thân sinh sống giữa đám hung tàn nổi danh mà lại không tự mình hiểu lấy, cô em Trái Đất mềm mềm nhìn Klosters trao đổi cùng Clefs, ánh mắt chăm chú nhìn vào kênh nội bộ trên màn hình cơ giáp, bốn anh em Seth đang spam, nói chuyện phiếm sôi nổi, nhìn thấy số liệu và các biểu tượng cảm xúc khiến người ta không thể không phì cười.

Wes: Mọi người nhìn đi, màu sắc bên ngoài của hành tinh này rất giống thứ đồ bài tiết đó a! Nếu được đặt tên thì cứ gọi nó là hành tinh Bài tiết là chuẩn!

Sass: Em trai, chú thiệt là ác độc! Anh ba chú chẳng phải đã khuyên chú nhiều rồi sao, làm người thì phải tao nhã, đừng nói tục tiu như thế!

Euston: Phái đấy, nếu không bọn anh cũng xấu hổ lắm nếu nhận chú là em trai của bọn anh đấy.

Wes: Em làm gì mà tục tiu? Rõ ràng là rất đúng sự thật, vô cùng hình tượng mà! Anh cả, anh nữ lòng nào nhìn anh hai anh ba khi dễ em như thế?

Seth: Không cho các chú khi dễ thẳng út, hành tinh này hẳn phải gọi là hành tinh Thi Hoàng.

Wes: Anh cả còn tục tiu hơn cả em, dám nói thẳng luôn [xôn xao --]

Tasym: Cái đám tục tiu các ngươi đủ rồi đó! Đều câm miệng lại, có quyền đặt tên cho nó cũng không phải mấy người, ai phát hiện trước thì có quyền đặt tên, đây là quy định của pháp luật tinh tể, các ngươi gọi sướng mồm cũng vô ích nhá!

... ..

... ..

Kênh nội bộ của cơ giáp náo nhiệt phi phàm, Klosters và Clefs nhanh chóng thảo luận xong, quyết định cường chế tiến vào hành tinh có bề ngoài màu vàng đất này, chuyển khác tinh sau.

Đề Tasym và ba cơ giáp ở lại tiếp ứng bên ngoài, Klosters cầm đầu, bên ngoài cơ giáp của mọi người có quang ảnh sáng bảo hộ, trực tiếp tiến vào hành tinh màu vàng đất kia.

Khi cơ giáp tiếp cận hành tinh, tốc độ đột nhiên nhanh hơn, đặc biệt lúc xông qua tầng khí quyển bao phủ bởi lớp khí không rõ nguồn gốc kia, cơ giáp giống như không khống chế được, dùng một loại tốc độ đáng sợ lao xuống mặt đất, tốc độ căn bản không thể khống chế. Nguyên Đồng chỉ cảm thấy bản thân đang ngồi trên một chiếc xe bay bay đến tận trời cao rồi rơi xuống với tốc độ có thể khiến lục phủ ngũ tạng bị đè nén, càng rơi xuống, trước mắt cô hóa thành màu đen, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Không biết qua bao lâu, khi cô thanh tỉnh, nhận thấy mình đang được người khác ôm, cả người ê ẩm đau đau, thân thể giống như bị xe nghiền qua, nâng tay cũng khó, đầu cũng vô cùng đau đớn, giống di chứng mỗi lần tinh thần lực bùng nổ.

“Đồng Đồng?” Giọng nam khàn khàn vang lên bên tai cô.

Nguyên Đồng hàm hồ lên tiếng, chung quanh rất tối, chỉ có thể nhìn thấy hình dáng mơ hồ của người ôm mình, thấy là Klosters, trong lòng có phần an tâm, há miệng nuốt xuống phần thuốc cậu dứt cho, vất vả nuốt xuống nước thuốc có vị chua chua, cảm giác nóng bừng như lửa thiêu đốt nội tạng cũng khá hơn nhiều.

“Tôi làm sao vậy?”

Klosters ôm cô thật chặt vào lòng, nhẹ nhàng vỗ lưng cô, nói: “Áp lực khi cơ giáp rơi xuống quá lớn nên em ngất đi.”

Nguyên Đồng cũng không ngoài ý muốn, cho đến khi cơ thể không còn đau nhức nữa mới mở miệng hỏi: “Klos, đến nơi chưa?”

“Đúng vậy.”

Nguyên Đồng “nga” một tiếng, lắng nghe âm thanh xung quanh, trừ bỏ tiếng gió lạnh thấu xương kia, không nghe được thanh âm khác, nhận không được hỏi: “Những người khác đâu?”

“Bọn họ ở bên ngoài.” Klosters không thích cô quá mức quan tâm những người khác, hỏi: “Em đói bụng chưa?”

“Có chút.” Nguyên Đồng thành thành thật thật nói.

Klosters sờ sờ mặt cô, lấy một túi dịch dinh dưỡng ra, biết cô không thích vị của dịch dinh dưỡng, nói: “Đây là vị ô mai, sẽ không khó uống như thế đâu, hiện tại chắc em cũng không có khẩu vị ăn gì khác, vì thế dùng dịch dinh dưỡng đi.”

Nguyên Đồng nhìn cậu một lát, ngại ngùng vì hiện tại mình hành động bất tiện, mới để mặc mà hút dịch dinh dưỡng vị ô mai mà cậu cầm trên tay.

Sau khi ăn xong, Nguyên Đồng nhận không được nói: “Klos, tôi muốn rửa mặt.”

Klosters nâng cô dậy, nhìn cô một lát, mới lấy một túi nước trong suốt từ trong nút không gian, đây là loại nước có độ nén cao, nén lại trong một túi nước trong suốt, lúc cần chỉ cần chọc thủng túi nước sẽ được một khối lượng nước nhiều gấp trăm lần.

Klosters sau khi lấy nước ra, nghĩ nghĩ, lại dùng súng phun lửa đun nóng, đun nước nóng mới đưa qua cho cô dùng.

Lúc Klosters bận rộn, Nguyên Đồng nhờ vào ánh sáng mờ mờ mà quan sát chỗ hai người đang ở, là một huyết động mọc đầy rêu, ít nhất có vẻ là thế, quanh co khúc khuỷu, bộ dạng thực thần kỳ. Không khí lạnh như băng, nhưng rêu trong động lại có tác dụng giữ ấm, ít nhất khi ngồi trong đây cũng không cảm thấy lạnh lắm.

Nhưng mà với nhiệt độ này thì thuần nhân loại vẫn cảm thấy lạnh một chút.

Tasym nghiêng đầu nhìn vào bên trong sâu của huyết động, thấy Klos đang tỉ mỉ chiếu cố thiếu nữ thuần nhân loại rửa mặt, có vẻ là không có chuyện gì lại xoay người lại.

Bốn anh em Seth tụ lại đây, nhỏ giọng hỏi: “Đồng Đồng không sao chứ?”

“Có thể có chuyện gì?” Tasym lơ đãng nói, “Vừa ăn dịch dinh dưỡng, rất tốt.”

Bốn anh em nghe xong, thế này mới nhẹ nhàng thở ra. Trời mới biết lúc cơ giáp xuyên qua tầng khí quyển của hành tinh này, đột nhiên không chịu nổi chế mà lao xuống đất, cái loại cực hạn tốc độ này, áp lực là tuyệt đối, may mắn là bọn hắn thân thể cường tráng mới không có xảy ra chuyện gì, nhưng thuần nhân loại thể năng chỉ ở cấp F thì thảm, ngũ khiếu đều đỏ máu, khuôn mặt trắng xanh, bộ dạng như sắp tắt thở, thật sự là đáng thương, thiếu chút nữa dọa sợ bốn anh em.

“Em không hiểu nha, rõ ràng biết nhiệm vụ nguy hiểm, Klos còn muốn mang theo cô nhóc.” Wes hỏi, trong bốn anh em hắn là người sôi động nhất, chuyện gì cũng muốn tìm tòi hiểu rõ, cho nên cũng là người đầu tiên đưa ra nghi vấn.

Sass, Euston, Seth cũng nhìn về phía Tasym, bọn họ không ở gần Klosters như Tasym và Fergus, nên cũng không biết Nguyên Đồng lâu, chỉ là gần đây bốn anh em họ mới biết được Klosters tìm được giống cái có tin tức tổ phù hợp với cậu ta.

Đối với sự tồn tại của Nguyên Đồng, không thể nghi ngờ là bốn người bọn họ vô cùng tò mò, chỉ cảm thấy cô tuy yếu nhưng có vẻ có rất nhiều bí mật che giấu.

Tasym nhún nhún vai, “Các cậu không biết chủng tộc của Klosters có quan niệm là tình nguyện cộng tử cũng không nguyện ý sinh cách sao? Cha mẹ cậu ta năm đó cũng là như vậy, tuy có ích kỷ nhưng muốn lật đổ quan niệm của bọn họ là vô cùng gian nan. Cho nên mặc kệ cậu ta đi làm gì cũng muốn đem người đi theo mới an tâm, bằng không mấy cậu cho là vì cái gì mà Klos mất thời gian gia tăng thể năng cho bé đó như vậy?”

Bốn anh em “nga” một tiếng, bộ dạng bưng bình tĩnh đại ngộ.

Sau đó lại có người muốn ăn đòn nói: “Kỳ thật đây gọi là sinh lý biến thái ha? Giống như trùng tộc vậy, chủng tộc bọn họ cũng có hành vi biến thái đó.”

“Đúng vậy, ta cũng biết hành vi của Klos có đôi khi khá biến thái, thật muốn xem nguyên hình chủng tộc của cậu ta, vì sao cậu ta không chịu biến về nguyên hình, không lẽ... nguyên hình của cậu ta rất biến thái?”

“Hay chúng ta thừa dịp này bức cậu ta trở về nguyên hình xem thử?”

“Được được.....”

Bốn anh em thương lượng với nhau, Tasym âm thầm liếc mắt, quyết định tránh xa bốn tên ư tìm đường chết này, đỡ phải về sau bị bọn họ liên lụy.

... ..

Ăn xong, lại vệ sinh xong xuôi, Nguyên Đồng lại được Klosters ôm nằm xuống.

Thân thể Nguyên Đồng mệt mỏi, đầu óc cũng có chút hồ đồ, chậm nửa nhịp mới phát hiện bọn họ có chút không đúng a, như thế nào lại ôm nhau ngủ a?

“Klos.....”

Klosters nhẹ nhàng vỗ lưng cô, “Ngủ đi.”

Nguyên Đồng ngẹn, nhỏ giọng hỏi: “Có thể đừng ôm tôi không?”

“Không thể!” Thiếu niên không chút do dự cự tuyệt, “Hành tinh này đang vào mùa đông, thể năng của em không thể thừa nhận cái lạnh của nó.”

Nguyên Đồng: “...” Nói cũng có lý, cô không phản bác được!

Ngay khi Nguyên Đồng cảm thấy Klosters có chút không đúng, lại nghe thấy cậu nói: “Còn khó chịu sao? Thực xin lỗi, tôi không biết em...” Thanh âm của hắn có chút kiên sấp.

Nguyên Đồng thờ ơ nói: “Là do tôi quá yếu, anh không cần để ở trong lòng.” Nói xong, còn rất sáng khoái vỗ vỗ cậu để cậu không cần tự trách.

Klosters ôm cô thật chặt.

Có vẻ cậu ta đang tự trách, Nguyên Đồng nghĩ nghĩ, không đẩy cậu ra nữa, mơ mơ màng màng, bất tri bất giác lại ngủ mất.

Hôm sau tỉnh lại, Nguyên Đồng thấy ánh sáng xung quanh vẫn mờ mờ ảo ảo như vậy, nếu không phải nhìn qua quang não thấy đã trải qua mười mấy giờ thì vẫn nghĩ lúc này là ban đêm. Nguyên Đồng thử thử, nhận ra quang não ngoại trừ có thể dùng xem giờ thì chẳng còn tác dụng gì, mất đi chức năng liên lạc và lên mạng, hiển nhiên hành tinh này có khả năng chặn tín hiệu liên lạc.

Uống thuốc, lại nghỉ ngơi một đêm, cô nguyên khí tràn đầy sống lại.

Klosters dùng dụng cụ kiểm tra thân thể cô, nhận thấy năng lực khôi phục của cô rất khá, trên mặt rốt cuộc có chút hài lòng.

Dùng xong bữa sáng, hai người đi ra khỏi huyệt động, dọc theo con đường quanh co khúc khuỷu, đi tới một huyệt động khác có vẻ trông trải hơn. Khiến cho Nguyên Đồng giật mình là, đây không phải là sơn động, mà là rễ cây của một loại thực vật, bọn họ đang tạm thời nghỉ ngơi ở dưới rễ cây này.

Đám người Clefs đang chờ họ ở đó.

Nhìn thấy bọn họ, Tasym và bốn anh em Seth lập tức lại đây hỏi tình huống thân thể của Nguyên Đồng, mồm năm miệng mười ân cần thăm hỏi, tuy khiến cho Nguyên Đồng ứng phó không nổi, nhưng trong lòng lại rất cao hứng, có cảm giác ấm áp khi được bạn bè quan tâm.

Đám người Clefs • đặt tư đảo mắt nhìn qua bọn họ, rơi xuống trên người thiếu nữ thuần nhân loại, mảy mai nhú lại, hiển nhiên không thể lý giải vì sao Cuồng Thú lại mang theo một kẻ yếu ớt như vậy tham gia nhiệm vụ, chẳng lẽ là có khả năng đặc biệt nào đó? Nghĩ đến ngày hôm qua vì cô mà hao mất nguyên một ngày một đêm ở đây, thần sắc của Clefs có chút không tốt.

“Các hạ, khi nào có thể xuất phát?”

Klosters nhìn hắn một, nói: “Lúc nào cũng được, mấy người có thể tự do hành động à?”

“Có ý gì?” Clefs có chút không hòa hoãn hỏi.

“Chẳng lẽ lão đại chúng ta nói khó hiểu như thế, các ngươi nghe không hiểu?” Wes ra vẻ kinh ngạc hỏi.

Seth nghiêm mặt nói: “Nói vậy bạ gì đấy? Cho dù chỉ số thông minh của người ta có vấn đề, chú cũng không thể nói trắng ra a!”

“Đúng thế, sao lúc nói chuyện chú mày không chịu dùng đầu óc thế?”

Bốn anh em nhất đáp nhất xướng, khiến cho đám người Clefs trợn mắt nhìn.

Clefs kiềm chế, hỏi: “Các hạ, nếu đã vào hành tinh này, việc cấp bách là phải tìm ra ngài Depeson, xác nhận bọn họ có an toàn hay không.”

“Ngươi nói đúng.” Klosters gật gật đầu, “Cho nên các ngươi có thể đi ra ngoài tìm kiếm.”

Clefs nhìn bọn họ một lát, nghiêm mặt mang theo một đám người đi ra ngoài.

Sau khi bọn họ rời khỏi đây, đám người Klosters cũng không vội vàng rời đi, mà lấy từ nút không gian ra một đồng linh kiện máy móc, lập tức lắp ráp, ai làm việc của người này, phi thường ấn ý.

Nguyên Đồng thấy một màn như vậy, chớp chớp mắt, không biết vừa rồi Klosters bọn họ là cố ý hay vô tình chọc giận đám người Clefs, bởi vì khí hậu của hành tinh này khá khắc nghiệt, không biết có nguy hiểm tiềm ẩn nào, so với việc tìm kiếm không có mục đích, không bằng chuẩn bị sẵn sàng trước. Tuy Nguyên Đồng cũng không biết chuẩn bị cái gì, nhưng lại có tín nhiệm tuyệt đối với đám người Klosters.

Tasym không hỗ trợ, mà chậm rãi lấy ra trà cụ, ngâm một bình trà nóng, lôi kéo Nguyên Đồng ngồi một bên uống trà nóng ấm thân thể, vô cùng nhàn nhã tự tại.

“Làm giống cái, hẳn là ở một bên uống trà hưởng thụ, chuyện sinh tồn này cứ giao cho đám người giống đực là được.” Tasym nói thế.

Nguyên Đồng cao cao mặt, nhìn nhìn đám Klosters, thấy bọn họ không phản ứng, liền ngồi xuống uống trà, nhìn bọn họ lắp ráp máy móc.

Ngay lúc bọn họ mới lắp ráp được một nửa, đám người Clefs đem một thân đầy băng tuyết trở lại, bộ dáng vô cùng chật vật. Hiển nhiên là bọn họ gặp phải công kích, trên người trừ bỏ băng tuyết, còn có một ít vết thương vết máu, trên mặt trắng bệch vì mất máu. Bọn họ nhìn thấy đám Klosters đang bận rộn, nhất thời trầm mặc.

Hành tinh này khí hậu dị thường, mà chỗ bọn họ đáp xuống lại đang là mùa đông, bên ngoài bão tuyết thổi mạnh, trong gió tuyết còn có một loại dị thú đáng sợ có thể ẩn mình hòa hợp với gió tuyết, một đám người tuy đã vô cùng cẩn thận, nhưng vẫn bị tập kích. Hơn nữa dụng cụ tham trắc trên người bọn họ lại không nhạy nên không thể nhận ra được sự tiếp cận của đám dị thú kia.

Lần này bất lợi, khiến cho đám người Clefs hiểu được sự đáng sợ của hành tinh này, đồng thời cũng hiểu được vì sao Klosters bọn họ không vội vã hành động, nói vậy tức là bọn Klosters cũng biết dụng cụ máy móc của họ mang theo không nhạy cho nên mới chế tạo chỉnh sửa lại.

Nghe nói “Cuồng Thú” là cao thủ máy móc, có thể làm ra rất nhiều vũ khí trang bị mà người khác không thể làm được.

Clefs vừa trị liệu vết thương trên người vừa nghĩ.

Mất nửa ngày, Klosters lắp ráp hoàn tất một thiết bị tham trắc, cậu điều chỉnh thiết bị tham trắc một lát, nói với Clefs: “Từ giờ trở đi, thiết bị tham trắc này sẽ từ từ bao phủ hành tinh này, dò xét sinh mệnh thể, Depeson hẳn là một trong đám sinh mệnh thể này.”

Clefs: “...”

Clefs rốt cuộc không thể nhịn được nữa, nói: “Ngài Klosters, nói vậy hẳn là ngài cũng biết, sinh mệnh thể trên hành tinh này rất nhiều, vừa rồi khi chúng ta đi ra ngoài, chính là bị một loại dị thú công kích, đừng nói với tôi dị thú không phải sinh mệnh thể.”

Klosters không để ý đến đám người bọn hắn, vô cùng cao lãnh kéo Nguyên Đồng đi.

Clefs hít một hơi thật sâu, trước khi họp tác, hắn đã tìm hiểu tin tức về đám lính đánh thuê này rồi, chỉ biết bọn họ là một đám chủng tộc vô cùng hung tàn sống ở hành tinh Ural, tính tình đương nhiên kiệt ngạo bất tuân, nếu không phải nhiệm vụ lần này vô cùng khó khăn, tạm thời tìm không được người thích hợp, nên mới phải họp tác với bọn họ. Bây giờ nhận thấy, bọn họ còn kiệt ngạo bất tuân hơn cả trong tưởng tượng, quả thực có thể tức chết người.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Chiều Vờ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Chương 27-2

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Thu Lệ

Bên ngoài thanh âm bão tuyết vũ vũ, tuy không tự mình đi ra ngoài xem qua, nhưng cũng có thể biết là dạng thể giới lạnh lẽo thế nào.

Nguyên Đồng mặc trang phục chiến đấu có thể điều tiết độ ẩm trên người, lớp rêu mọc trong hốc rãnh cây lại có thể giữ ẩm, nhưng thực ra vẫn khiến cô cảm thấy có chút lạnh, không giống như Klosters và bốn anh em Seth, căn bản không có cái cảm giác, đó là chênh lệch thể chất giữa người Trái Đất và người tương lai.

Ngồi trên thảm rêu dày mềm mại, Nguyên Đồng lấy một bình thủy tinh được bịt kín vừa bằng bàn tay, bên trong chứa chất lỏng màu vàng vô cùng xinh đẹp, khi đứng đưa có thể nhìn thấy dấu vết chuyển động óng ánh như tơ của kim loại, khiến cho người ta cảm thấy vô cùng hoa lệ.

Đây là dịch kim sa lấy ra từ trong kim sa, hình thái của nó vô cùng kỳ quái, phong kín trong bình, nó có dạng lỏng, khi tiếp xúc với không khí, nó sẽ đông lại, dần dần trở nên cứng rắn, nếu chậm cất giữ, có thể khiến bản thân nó mất dần khoáng chất.

Nguyên Đồng lắc lắc bình thủy tinh trong tay, chỉ có nửa bình dịch kim sa, nghe Rickie nói, giá trị của nửa bình dịch kim sa này tương đương với một hành tinh nguyên thủy cấp ba, có thể thấy được mức độ trân quý của nó. Tác dụng của nửa bình dịch kim sa này đối với Nguyên Đồng mà nói thì chỉ dùng để tập luyện tinh thần lực, thực sự bại gia _ _=!

Dịch kim sa chuyển động theo cái bình, không dính trên thành bình, chất lỏng màu vàng sáng tách biệt với bình thủy tinh, không liên quan đến nhau.

Nguyên Đồng cẩn thận tìm hiểu tinh thần lực, từng chút một phân cách dịch kim sa, nâng nó lên cao, cố định trên không, tinh thần lực phân hóa thành ba phần, một phần phân cách, một phần nâng dịch kim, một phần chuyển động chung quanh.

Loại phân liệt tinh thần lực này là Nguyên Đồng vô tình phát hiện, có thể nói là một phương pháp sử dụng tinh thần lực thô sơ nhất, vì không có ví dụ mẫu nên chỉ có thể tự mình khám phá, vì vậy mà dần dần phát hiện tinh thần lực có nhiều công dụng vô cùng kỳ diệu, đáng tiếc vì chưa thuần thục nên phương pháp sử dụng hiện tại vô cùng thô sơ.

May mắn không ai biết.

Nguyên Đồng may mắn nghĩ.

Luyện tập tinh thần lực không chỉ cần trí nhớ, còn cần sức lực thân thể, khi luyện tập đến mức đầu đầy mồ hôi, Nguyên Đồng trực tiếp ngã vào thảm rêu, vuốt đám rêu màu xám dưới thân, lông xù mềm mại, tay đặt trên thảm rêu lâu sẽ có một loại nhiệt độ tự nhiên, đó là nguyên nhân mà bên trong thụ động lại có độ ẩm khi bên ngoài đầy băng tuyết như thế, tựa như một ấm lò thiên nhiên.

Đột nhiên nghe được một tiếng “chĩ”, Nguyên Đồng quay đầu, liền trông thấy một động vật màu vàng nhạt nhanh chóng nhảy vào một lỗ hổng hẹp trong thụ động.

Sinh vật đột nhiên xuất hiện này chứng tỏ chỗ này còn có sinh vật khác sinh sống, không phải chỉ có mỗi bọn họ.

Từ khi bọn họ đáp xuống hành tinh này, cơ giáp đã không thể sử dụng, tuy người tham gia nhiệm vụ cứu viện này thể năng đều không tệ nhưng cũng không thể ở trong hoàn cảnh khắc nghiệt lâu dài được. Vừa tìm kiếm đã nhanh chóng có thể tìm ra rễ cây có thể làm nơi trú ẩn tạm thời.

Đây là một loại dị thực rất thần kỳ. Phần lộ ra trên mặt đất là thân cây cháy đen, một cây một cây trông không có gì đặc biệt, vô cùng bình thường, nhưng bộ rễ lại vô cùng phát triển to lớn, giống như bàn long bình thường sinh trưởng ngầm dưới đất, bộ rễ thô to mau chóng bị đào rỗng, cùng cộng sinh với thảm rêu xám, hình thành điều kiện sống cho sinh vật khác, tạo thành gia viên động vật.

Nguyên Đồng nhìn đến động vật kia cũng dám thò đầu ra nhìn coi mình, nhìn không được cũng nhìn lại. Cẩn thận đánh giá, phát hiện bộ dạng của nó thật giống sóc, lông cả người màu vàng nhạt như lông vịt con, nhưng cũng có điểm khác sóc, bộ lông của nó dày hơn sóc, thoát nhìn trông như động vật lông xù nào đó, hơn nữa đuôi lại to hơn, hoàn toàn có thể cuốn đến phía trước người, bao trùm toàn bộ thân thể nó, xa xa trông như một cục lông xù.

Lúc này, động vật nhỏ dùng đôi mắt đậu đen ướt sũng của nó nhìn cô, Nguyên Đồng bỗng dung nổi hứng đùa dai, mắt to trừng mắt nhỏ với nó, cẩn thận dùng tinh thần lực, hướng qua bên chỗ cái mõng nhỏ của nó.

“Chĩ~”

Động vật kia bị kinh hách, lông đuôi bùng nổ gấp hai, xoay người tiến vào lỗ hổng kia, lại không nghĩ cái đuôi lại mắc kẹt bên ngoài, nhất thời kêu lên, quả thực không cần ngạc nhiên như thế.

Nguyên Đồng cười rộ lên, đang vui vẻ, một bàn tay nắm đuôi của động vật nhỏ kia, nhấc nó lên trước mặt quan sát.

Động vật nhỏ bị treo giữa không trung, hai móng ôm lấy cái đuôi cuốn đến trước mặt, cái đuôi rất lớn, trong lúc nhất thời ôm không được, trượt vài lần, nó luống cuống ôm chân mình, giống như có thể mới có thể mang lại cảm giác an toàn cho nó, đôi mắt đậu đen hoảng sợ nhìn chằm chằm thiếu niên tóc đỏ bắt được nó. So với thiếu nữ thuần nhân loại mà nó mới nhìn xem, thiếu niên này đem đến cho nó cảm giác vô cùng nguy hiểm, khiến nó càng sợ hãi, lông càng xù ra.

Klosters phát hiện đây là một con dị thú cấp một vô hại, lại là con cái, liền đưa nó cho Nguyên Đồng.

Nguyên Đồng ngờ ngạc tiếp nhận, lúc ôm vào lòng, đột nhiên ngửi được một mùi hương nhân nhạt, không có cách nào hình dung loại mùi này, nhưng mà rất dễ chịu.

Cô có chút kinh ngạc, mùi hương này đúng là từ trên người động vật nhỏ này tỏa ra, nắm lấy cái đuôi to xù của nó, phát hiện phần lông mao này đúng là có phân lượng, tuy sờ thấy lông xù, nhưng cái đuôi rất thô, cũng chẳng trách vừa rồi bị mắc kẹt. Có thể là do bên cạnh có một tên hung tàn tọa trấn nên động vật nhỏ này hoàn toàn không có ý đào tẩu, chỉ có thể ôm cái đuôi to của mình, tội nghiệp nhìn Nguyên Đồng bằng đôi mắt ướt sũng ngập nước.

“Đây là động vật gì?”

“Dị thú cấp một, chuột hương Carlow, vô hại, lấy hương liệu làm thức ăn.” Klosters trả lời, nhớ đến lúc còn ở Đế tinh, thấy rất nhiều sủng vật nhỏ mà giống cái quý tộc dưỡng, cũng có loại chuột hương Carlow này, nói: “Em có thể dưỡng nó.”

Nguyên Đồng không định dưỡng sủng vật, nhưng con chuột hương Carlow này ngốc đến đáng yêu, hơn nữa cả người lông vàng xù xù, cảm giác vô cùng tốt, lại có mùi hương thanh nhã hợp lòng người, vì thế cũng không từ chối.

“Cám ơn.” Nguyên Đồng vui vẻ cảm ơn cậu, vừa dùng tay sờ sờ cái đuôi to của chuột hương Carlow vừa hỏi: “Bên ngoài có manh mối gì không?”

Klosters ngồi xuống cạnh cô, thấy trên tóc cô dính chút rêu xám, tự tay lấy xuống giúp cô, trả lời: “Chưa có gì, có thể phải chờ thêm.”

Nguyên Đồng “ngà” một tiếng, quay đầu nhìn thấy động tác của cậu, trên mặt nóng lên, theo bản năng lại né xa một chút.

Klosters đột nhiên giữ vai của cô, khiến cô không thể động đậy, cho đến khi lấy hết râu trên tóc cô xuống mới vừa lòng buông cô ra.

Nguyên Đồng: "..."

Lúc cậu làm việc này, quá mức tự nhiên, tự nhiên đến mức làm cho Nguyên Đồng mất tự nhiên. Cô thật sự không rõ vì sao Klosters có thể hành động tự nhiên như thế à? Ngược lại là cô, lại bị cậu ta làm mất cả tự nhiên, cho dù cự tuyệt, cậu ta cũng vẫn làm.

Cô cảm thấy nếu còn tiếp tục như vậy, nói không chừng cô thật sự chấp nhận sinh trứng với cậu ta nha!

Sinh trứng cái gì chứ, bất đồng chủng tộc có thể sinh sao?

Ngay khi cô vừa rồi rầm vừa ôm chuột hương Carlow, Klosters đột nhiên nói: "Bọn Seth đã trở lại, đi ra ngoài nhìn xem." Nói xong, kéo tay cô đứng lên rồi dắt cô đi ra ngoài.

Nguyên Đồng một tay ôm con chuột hương kia, một bàn tay bị người nắm, lại một lần nữa không biết nên nói cái gì cho phải.

Từ khi đi vào hành tinh vô danh này, rất nhiều dụng cụ do nhân loại phát minh đều không thể sử dụng, hiển nhiên là trên hành tinh này có một loại từ trường có thể làm nhiễu tín hiệu, bắt buộc dĩ chỉ có thể chế tạo một thiết bị tham trắc phù hợp với từ trường của hành tinh này. Nhưng mà cho dù có lắp ráp xong cũng không thể vội vàng đi tìm người, cho nên mấy ngày nay chỉ có thể chờ đợi.

So sánh với sự lo lắng của đám người Clefs, nhóm người Ural này lại khá nhàn nhả tự tại, lúc không có việc gì làm, cả ngày chạy loạn trong động rỗng cây, một phút cũng không dừng lại, không biết chuyện còn tương là họ đến đây du lịch vui chơi, khiến đám người đến từ gia tộc Depeson hết sức bất mãn. Chính là dù có bất mãn cũng không có biện pháp, bên ngoài thời tiết dị thường công thêm dị thú nguy hiểm náu mình trong gió tuyết khiến họ muốn đi cũng khó khăn, bắt buộc dĩ chỉ có thể nghe theo an bài của Klosters, ở lại đây chờ.

Clefs an ủi chính mình, tuy hành tinh này khí hậu khắc nghiệt nhưng dù sao đại thiếu gia Depeson tốt xấu gì cũng là một cường giả thể năng 3S, chỉ cần không bị dồn đến tuyệt cảnh thì cũng có thể tìm được nơi trú ẩn tạm thời giống như họ, không thể dễ dàng chết như thế.

Nguyên Đồng ôm con chuột hương Carlow được cô gọi là "A Hoàng" kia ra ngoài, gặp bốn anh em Seth vừa trở về từ chuyến thăm dò phụ cận, trong tay mỗi người đều có một ít thứ, có thứ thoát nhìn giống trái cây, có thứ thoát nhìn giống kết tinh gì đó, hẳn là thu thập được trên đường.

"Đây là chuột hương Carlow?" Wes đi qua kiểm tra, bị Klosters gạt ra

Tasym ý vào quan hệ tốt giữa mình với Nguyên Đồng, nhân cơ hội sờ soạng một phen, không thèm nhìn ánh mắt cảnh cáo của Klosters, hỏi: "Nó ở đâu ra thế?"

"Klos bắt được." Nguyên Đồng thành thật nói.

"Bắt được ở trong này sao?" Seth kỳ quái hỏi: "Chuột hương Carlow không phải sinh trưởng ở hành tinh Carlow sao? Sao lại có thể chạy đến được đây?" Hắn nhìn kỹ lại, "Xem này, hình như nó có chút khác biệt với chuột hương Carlow khác đúng không?"

Bốn gương mặt giống hệt nhau tụ lại đây, Nguyên Đồng bị bốn người cao to tuần mỷ vây vào giữa, áp lực như núi. A Hoàng trong lòng Nguyên Đồng lại càng cảm thấy áp lực hơn cả núi, nó quả thực bị dọa sợ muốn tiêu, trừ bỏ chủ nhân mới đang ôm nó, mỗi người ở đây, đối với nó mà nói, đều là mãnh thú đáng sợ! Sợ tới mức đôi mắt đen đen lúc nào cũng ngập nước.

Trải qua sự nghiên cứu của anh em Seth, bọn họ tìm ra chỗ khác biệt của A Hoàng với những con chuột hương Carlow khác, màu lông nhạt hơn, chân chính chuột hương Carlow có bộ lông sẫm màu hơn, cái đuôi cũng không thô to như thế, hơn nữa hình thể A Hoàng nhỏ hơn, có vẻ như là một giống chuột hương Carlow mới.

"Đây là sự khác nhau giữa loài hoang dã với nuôi trong nhà." Wes tổng kết nói, nếu con chuột hương Carlow này lớn lên ở hành tinh này, có thể xem như là một loài hoang dã.

Lời này của hắn bị ba người anh khinh bỉ, vô văn hóa thiệt đáng sợ, lại còn tự khoe ra càng đáng sợ hơn. Hành tinh Carlow tuy nổi tiếng nhờ chuột hương Carlow nhưng vì nhân loại tùy tiện bắt giữ nên số lượng chuột hương Carlow càng ngày càng ít, đã sắp bị tuyệt chủng, hiện tại đã không còn chuột hương Carlow nuôi trong nhà, phần lớn đều là hoang dã.

Nguyên Đồng ngồi bên cạnh, lấy ra trái cây mà Tasym cung cấp đút A Hoàng. Loại trái cây tán ra hương vị thơm nức, càng là trái cây thực vật có mùi hương, chuột hương Carlow lại càng thích, vì thế A Hoàng đã vì một quả trái cây hoàn toàn bị đồ bởi chủ nhân mới Nguyên Đồng, quyết định cùng cô lăn lộn, và cũng vì cô vô hại nhất.

Đám người Clefs cũng đã trở lại, mọi người tụ lại phía trước thiết bị tham trắc, quan sát số liệu dao động trên mặt trên, đồng thời đưa kết quả thăm dò hôm nay báo cáo.

"Phụ cận khu vực này đã thăm dò qua, không có dấu vết của sinh vật trí tuệ, hiển nhiên ngài Depeson không ở khu vực này." Clefs nói xong, nhin không được nhìn Klosters, tiếp tục nói: "Ngài Klosters, chúng ta cần một loại phương tiện di chuyển."

"Một trăm ngàn tinh tề." Klosters nói.

Clefs: "...Thành giao."

Klosters gọi bốn anh em Seth lại hỗ trợ, chọn một chỗ trống trải bắt đầu lắp ráp phương tiện di chuyển,

Tuy trong lòng thầm mắng mấy tên quý đòi tiền nhưng Clefs cũng biết, nếu muốn nhanh chóng tìm được người trên hành tinh này chỉ có thể dựa vào nhóm người Ural này. Bọn họ xuất thân là lính đánh thuê, đã quen mạo hiểm, kinh nghiệm sinh tồn phong phú hơn so với quân nhân như họ, giống như khi đáp xuống hành tinh này, nếu không phải nhờ bọn người Klosters có thể tìm được chỗ trú ẩn trước, có thể giờ này họ vẫn còn phải ở bên ngoài chịu tội.

Xem về mặt đau lòng của Clefs, đôi mắt Nguyên Đồng cong cong, tràn ngập ý cười.

Trải qua lần đàm phán trước đây của Klosters và Lanfros Depeson, Nguyên Đồng đã quen phương thức làm việc của họ, đứng ở góc độ của Clefs, quả thật rất giận, nhưng đứng ở góc độ của nhóm người Ural này, lại cảm thấy rất thích, nhìn đối phương rõ ràng biết bản thân bị hố, bộ dáng đau lòng không thể không bỏ tiền, rất thú vị.

Tiêu phí mất hai ngày, Klosters lắp ráp hoàn tất ba chiếc xe bay, không giống với xe bay thông thường, loại xe này không thoải mái vững vàng cho lắm nhưng lại linh hoạt hơn. Sau khi lắp ráp xong, Klosters lại sửa chữa một vài chỗ không thích hợp, điều chỉnh thử vài lần, rốt cuộc cũng khiến chúng thích hợp với từ trường của hành tinh này.

Lắp ráp xong xe bay, bọn họ liền xuất phát.

Nguyên Đồng ôm A Hoàng, ngồi ở chiếc xe bay cuối cùng, Klosters ngồi bên cạnh cô, cầm trong tay một thiết bị tham trắc lớn bằng bàn tay, màn hình 3D không ngừng thay đổi số liệu, Nguyên Đồng không hiểu nhưng cũng cố học tập.

Tasym lái xe, bốn anh em Seth quan sát tình huống ven đường.

"Lão đại, có chuyện."

Trên thiết bị tham trắc xuất hiện vài chấm đỏ chạy nhanh về hướng bọn họ, Klosters bình tĩnh nói: "Seth, Euston, hai người phụ trách trước sau, Sass, Wes, hai người phụ trách trái phải." Chờ bốn anh em mở cửa xe ra ngoài, nhảy lên mũi xe, Klosters vừa thông báo cho hai chiếc xe bay ở phía sau, vừa chỉ huy bốn anh em: "Chú ý, Seth, hướng mười hai giờ; Euston, hướng ba giờ; Wes, hướng năm giờ; Sass đi giúp Seth....."

Klosters hạ mệnh lệnh chiến đấu liên tục, thanh âm của cậu trong treo đặc trưng của thiếu niên, lại ung dung không bức bách, làm việc lại dứt khoát thành thực, nếu không phải là vì khuôn mặt kia, cậu thật sự không giống một thiếu niên.

Nguyên Đồng nhìn cậu, đây cũng là lý do vì sao cô không thể đối đãi với cậu ta như một thiếu niên, có đôi khi cảm thấy cậu ta như một người đàn ông thành thực đáng tin cậy.

Phát hiện ra ánh mắt của cô, Klosters nhìn lại.

Nguyên Đồng trên mặt nóng bừng, ngượng ngừng tiếp tục nhìn cậu, quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ.

Bên ngoài cửa sổ là một vùng gió tuyết mờ mịt, dùng nhãn lực của cô, đương nhiên chẳng nhìn thấy gì nhưng đôi khi cũng có dị thú xông vào tầm mắt cô, rốt cuộc cũng có thể nhìn được, là một loại động vật cô chưa từng gặp qua, là sói trưởng thành rất lớn, bộ lông có màu tuyết trắng, răng nanh bén nhọn, hung tàn thị huyết, lúc sắp bỏ nhào vào cửa kính xe thì bị một phát súng bắt giữa đầu, nhanh chóng bị đá xa khỏi xe bay.

Nguyên Đồng hoảng sợ, vừa rời cách cửa kính xe, thiếu chút nữa cô nghĩ con dị thú kia sẽ phá cửa vào cắn cô một cái.

Lúc vẫn còn đang hoảng sợ, đột nhiên một bàn tay xoa đầu cô, xoay mặt cô lại, Klosters ôn hòa nhìn cô, nói: "Sợ hãi thì đừng nhìn, nơi này có rất nhiều dị thú như thế."

Nguyên Đồng ôm chặt A Hoàng, dùng cái đuôi to của nó sưởi ấm bàn tay lạnh lẽo của cô, không để ý tới sự phản đối của A Hoàng, có chút lo lắng: "Vậy bọn Seth sẽ không sao chứ?" Bên ngoài gió lớn tuyết dày đặc, nhiệt độ thấp, Nguyên Đồng lo lắng bọn họ chịu không nổi.

"Không sao, loại thời tiết này rất thích hợp với bọn họ." Klosters không muốn cô nghĩ nhiều cho người khác, lấy ra một máy game cỡ bằng bàn tay cho cô chơi game.

Nguyên Đồng cầm lấy cái máy game dẹp dẹp này, có cảm giác không nói được gì.

Đừng nghĩ cô không biết đây là loại máy game dành cho mấy nhóc nhà trẻ của hành tinh Anndames chứ!

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Chương 28

Bên ngoài thanh âm bão tuyết vũ vũ, tuy không tự mình đi ra ngoài xem qua, nhưng cũng có thể biết là dạng thể giới lạnh lẽo thế nào.

Nguyên Đồng mặc trang phục chiến đấu có thể điều tiết độ ẩm trên người, lớp rêu mọc trong hốc rễ cây lại có thể giữ ẩm, nhưng thực ra vẫn khiến cô cảm thấy có chút lạnh, không giống như Klosters và bốn anh em Seth, căn bản không có cái cảm giác, đó là chênh lệch thể chất giữa người Trái Đất và người tương lai.

Ngồi trên thảm rêu dày mềm mại, Nguyên Đồng lấy một bình thủy tinh được bịt kín vừa bằng bàn tay, bên trong chứa chất lỏng màu vàng vô cùng xinh đẹp, khi đứng đưa có thể nhìn thấy dấu vết chuyển động óng ánh như tơ của kim loại, khiến cho người ta cảm thấy vô cùng hoa lệ.

Đây là dịch kim sa lấy ra từ trong kim sa, hình thái của nó vô cùng kỳ quái, phong kín trong bình, nó có dạng lỏng, khi tiếp xúc với không khí, nó sẽ đông lại, dần dần trở nên cứng rắn, nếu chậm cất giữ, có thể khiến bản thân nó mất dần khoáng chất.

Nguyên Đồng lắc lắc bình thủy tinh trong tay, chỉ có nửa bình dịch kim sa, nghe Rickie nói, giá trị của nửa bình dịch kim sa này tương đương với một hành tinh nguyên thủy cấp ba, có thể thấy được mức độ trân quý của nó. Tác dụng của nửa bình dịch kim sa này đối với Nguyên Đồng mà nói thì chỉ dùng để tập luyện tinh thần lực, thực sự bại gia _=!

Dịch kim sa chuyển động theo cái bình, không dính trên thành bình, chất lỏng màu vàng sáng tách biệt với bình thủy tinh, không liên quan đến nhau. Nguyên Đồng cẩn thận tìm hiểu tinh thần lực, từng chút một phân cách dịch kim sa, nâng nó lên cao, cố định trên không, tinh thần lực phân hóa thành ba phần, một phần phân cách, một phần nâng dịch kim, một phần chuyển động chung quanh.

Loại phân liệt tinh thần lực này là Nguyên Đồng vô tình phát hiện, có thể nói là một phương pháp sử dụng tinh thần lực thô sơ nhất, vì không có ví dụ mẫu nên chỉ có thể tự mình khám phá, vì vậy mà dần dần phát hiện tinh thần lực có nhiều công dụng vô cùng kỳ diệu, đáng tiếc vì chưa thuần thục nên phương pháp sử dụng hiện tại vô cùng thô sơ.

May mắn không ai biết.

Nguyên Đồng may mắn nghĩ.

Luyện tập tinh thần lực không chỉ cần trí nhớ, còn cần sức lực thân thể, khi luyện tập đến mức đầu đầy mồ hôi, Nguyên Đồng trực tiếp ngã vào thảm rêu, vuốt đám rêu màu xám dưới thân, lông xù mềm mại, tay đặt trên thảm rêu lâu sẽ có một loại nhiệt độ tự nhiên, đó là nguyên nhân mà bên trong thụ động lại có độ ẩm khi bên ngoài đầy băng tuyết như thế, tựa như một âm lò thiên nhiên.

Đột nhiên nghe được một tiếng “chì”, Nguyên Đồng quay đầu, liền trông thấy một động vật màu vàng nhạt nhanh chóng nhảy vào một lỗ hổng hẹp trong thụ động.

Sinh vật đột nhiên xuất hiện này chứng tỏ chỗ này còn có sinh vật khác sinh sống, không phải chỉ có mỗi bọn họ.

Từ khi bọn họ đáp xuống hành tinh này, cơ giáp đã không thể sử dụng, tuy người tham gia nhiệm vụ cứu viện này thể năng đều không tệ nhưng cũng không thể ở trong hoàn cảnh khắc nghiệt lâu dài được. Vừa tìm kiếm đã nhanh chóng có thể tìm ra rễ cây có thể làm nơi trú ẩn tạm thời.

Đây là một loại dị thực rất thần kỳ. Phần lộ ra trên mặt đất là thân cây cháy đen, một cây một cây trông không có gì đặc biệt, vô cùng bình thường, nhưng bộ rễ lại vô cùng phát triển to lớn, giống như bàn long bình thường sinh trưởng ngầm dưới đất, bộ rễ thô to mau chóng bị đào rỗng, cùng cộng sinh với thảm rêu xám, hình thành điều kiện sống cho sinh vật khác, tạo thành gia viên động vật.

Nguyên Đồng nhìn đến động vật kia cũng dám thò đầu ra rình coi mình, nhện không được cũng nhìn lại. Cẩn thận đánh giá, phát hiện bộ dạng của nó thật giống sóc, lông cả người màu vàng nhạt như lông vịt con, nhưng cũng có điểm khác sóc, bộ lông của nó dày hơn sóc, thoát nhìn trông như động vật lông xù nào đó, hơn nữa đuôi lại to hơn, hoàn toàn có thể cuốn đến phía trước người, bao trùm toàn bộ thân thể nó, xa xa trông như một cục lông xù.

Lúc này, động vật nhỏ dùng đôi mắt đậu đen ướt sũng của nó nhìn cô, Nguyên Đồng bỗng dưng nổi hứng đùa dai, mắt to trừng mắt nhỏ với nó, cẩn thận dùng tinh thần lực, hướng qua bên chỗ cái mõng nhỏ của nó.

“Chì~”

Động vật kia bị kinh hách, lông đuôi bùng nổ gấp hai, xoay người tiến vào lỗ hổng kia, lại không nghĩ cái đuôi lại mắc kẹt bên ngoài, nhất thời kêu lên, quả thực không cần ngạc nhiên thế.

Nguyên Đồng cười rộ lên, đang vui vẻ, một bàn tay nắm đuôi của động vật nhỏ kia, nhấc nó lên trước mặt quan sát.

Động vật nhỏ bị treo giữa không trung, hai móng ôm lấy cái đuôi cuốn đến trước mặt, cái đuôi rất lớn, trong lúc nhất thời ôm không được, trượt vài lần, nó luống cuống ôm chân mình, giống như có thể mới có thể mang lại cảm giác an toàn cho nó, đôi mắt đậu đen hoảng sợ nhìn chằm chằm thiếu niên tóc đỏ bắt được nó. So với thiếu nữ thuần nhân loại mà nó mới nhìn xem, thiếu niên này đem đến cho nó cảm giác vô cùng nguy hiểm, khiến nó càng sợ hãi, lông càng xù ra.

Klosters phát hiện đây là một con dị thú cấp một vô hại, lại là con cái, liền đưa nó cho Nguyên Đồng.

Nguyên Đồng ngờ ngạc tiếp nhận, lúc ôm vào lòng, đột nhiên ngửi được một mùi hương nhàn nhạt, không có cách nào hình dung loại mùi này, nhưng mà rất dễ chịu.

Cô có chút kinh ngạc, mùi hương này đúng là từ trên người động vật nhỏ này tỏa ra, nắm lấy cái đuôi to xù của nó, phát hiện phần lông mao này đúng là có phân lượng, tuy sờ thấy lông xù, nhưng cái đuôi rất thô, cũng chẳng trách vừa rồi bị mắc kẹt. Có thể là do bên cạnh có một tên hung tàn tọa trấn nên động vật nhỏ này hoàn toàn không có ý đào tẩu, chỉ có thể ôm cái đuôi to của mình, tội nghiệp nhìn Nguyên Đồng bằng đôi mắt ướt sũng ngập nước.

“Đây là động vật gì?”

“Dị thú cấp một, chuột hương Carlow, vô hại, lấy hương liệu làm thức ăn.” Klosters trả lời, nhớ đến lúc còn ở Đế tinh, thấy rất nhiều sủng vật nhỏ mà giống cái quý tộc dưỡng, cũng có loại chuột hương Carlow này, nói: “Em có thể dưỡng nó.”

Nguyên Đồng không định dưỡng sủng vật, nhưng con chuột hương Carlow này ngốc đến đáng yêu, hơn nữa cả người lông vàng xù xù, cảm giác vô cùng tốt, lại có mùi hương thanh nhã hợp lòng người, vì thế cũng không từ chối.

“Cám ơn.” Nguyên Đồng vui vẻ cảm ơn cậu, vừa dùng tay sờ sờ cái đuôi to của chuột hương Carlow vừa hỏi: “Bên ngoài có manh mối gì không?”

Klosters ngồi xuống cạnh cô, thấy trên tóc cô dính chút rêu xám, tự tay lấy xuống giúp cô, trả lời: “Chưa có gì, có thể phải chờ thêm.”

Nguyên Đồng “ngà” một tiếng, quay đầu nhìn thấy động tác của cậu, trên mặt nóng lên, theo bản năng lại né xa một chút.

Klosters đột nhiên giữ vai của cô, khiến cô không thể động đậy, cho đến khi lấy hết rêu trên tóc cô xuống mới vừa lòng buông cô ra.

Nguyên Đồng: “...”

Lúc cậu làm việc này, quá mức tự nhiên, tự nhiên đến mức làm cho Nguyên Đồng mất tự nhiên. Cô thật sự không rõ vì sao Klosters có thể hành động tự nhiên như thế à? Ngược lại là cô, lại bị cậu ta làm mất cả tự nhiên, cho dù cự tuyệt, cậu ta cũng vẫn làm.

Cô cảm thấy nếu còn tiếp tục như vậy, nói không chừng cô thật sự chấp nhận sinh trứng với cậu ta nha!

Sinh trứng cái gì chứ, bất đồng chủng tộc có thể sinh sao?

Ngay khi cô vừa rồi rầm vừa ôm chuột hương Carlow, Klosters đột nhiên nói: “Bọn Seth đã trở lại, đi ra ngoài nhìn xem.” Nói xong, kéo tay cô đứng lên rồi dắt cô đi ra ngoài.

Nguyên Đồng một tay ôm con chuột hương kia, một bàn tay bị người nắm, lại một lần nữa không biết nên nói cái gì cho phải.

Từ khi đi vào hành tinh vô danh này, rất nhiều dụng cụ do nhân loại phát minh đều không thể sử dụng, hiển nhiên là trên hành tinh này có một loại từ trường có thể làm nhiễu tín hiệu, bắt buộc dĩ chỉ có thể chế tạo một thiết bị tham trắc phù hợp với từ trường của hành tinh này. Nhưng mà cho dù có lắp ráp xong cũng không thể vội vàng đi tìm người, cho nên mấy ngày nay chỉ có thể chờ đợi.

So sánh với sự lo lắng của đám người Clefs, nhóm người Ural này lại khá nhàn nhã tự tại, lúc không có việc gì làm, cả ngày chạy loạn trong động rỗng cây, một phút cũng không dừng lại, không biết chuyện còn tưởng là họ đến đây du lịch vui chơi, khiến đám người đến từ gia tộc Depeson hết sức bất mãn. Chính là dù có bất mãn cũng không có biện pháp, bên ngoài thời tiết dị thường công thêm dị thú nguy hiểm náu mình trong gió tuyết khiến họ muốn đi cũng khó khăn, bắt buộc dĩ chỉ có thể nghe theo an bài của Klosters, ở lại đây chờ.

Clefs an ủi chính mình, tuy hành tinh này khí hậu khắc nghiệt nhưng dù sao đại thiếu gia Depeson tốt xấu gì cũng là một cường giả thể năng 3S, chỉ cần không bị dồn đến tuyệt cảnh thì cũng có thể tìm được nơi trú ẩn tạm thời giống như họ, không thể dễ dàng chết như thế.

Nguyên Đồng ôm con chuột hương Carlow được cô gọi là “A Hoàng” kia ra ngoài, gặp bốn anh em Seth vừa trở về từ chuyến thám dò phụ cận, trong tay mỗi người đều có một ít thứ, có thứ thoát nhìn giống trái cây, có thứ thoát nhìn giống kết tinh gì đó, hẳn là thu thập được trên đường.

“Đây là chuột hương Carlow?” Wes đi qua kiểm tra, bị Klosters gạt ra

Tasym ý vào quan hệ tốt giữa mình với Nguyên Đồng, nhân cơ hội sờ soạng một phen, không thèm nhìn ánh mắt cảnh cáo của Klosters, hỏi: “Nó ở đâu ra thế?”

“Klos bắt được.” Nguyên Đồng thành thật nói.

“Bắt được ở trong này sao?” Seth kỳ quái hỏi: “Chuột hương Carlow không phải sinh trưởng ở hành tinh Carlow sao? Sao lại có thể chạy đến được đây?” Hắn nhìn kỹ lại, “Xem này, hình như nó có chút khác biệt với chuột hương Carlow khác đúng không?”

Bốn gương mặt giống hệt nhau tụ lại đây, Nguyên Đồng bị bốn người cao to tuần mỷ vây vào giữa, áp lực như núi. A Hoàng trong lòng Nguyên Đồng lại càng cảm thấy áp lực hơn cả núi, nó quả thực bị dọa sợ muốn tiêu, trừ bỏ chủ nhân mới đang ôm nó, mỗi người ở đây, đối với nó mà nói, đều là mãnh thú đáng sợ! Sợ tới mức đôi mắt đen lúc nào cũng ngập nước.

Trải qua sự nghiên cứu của anh em Seth, bọn họ tìm ra chỗ khác biệt của A Hoàng với những con chuột hương Carlow khác, màu lông nhạt hơn, chân chính chuột hương Carlow có bộ lông sẫm màu hơn, cái đuôi cũng không thô to như thế, hơn nữa hình thể A Hoàng nhỏ hơn, có vẻ như là một giống

chuột hương Carlow mới.

“Đây là sự khác nhau giữa loài hoang dã với nuôi trong nhà.” Wes tổng kết nói, nếu con chuột hương Carlow này lớn lên ở hành tinh này, có thể xem như là một loài hoang dã.

Lời này của hắn bị ba người anh khinh bỉ, vô văn hóa thiệt đáng sợ, lại còn tự khoe ra càng đáng sợ hơn. Hành tinh Carlow tuy nổi tiếng nhờ chuột hương Carlow nhưng vì nhân loại tùy tiện bắt giữ nên số lượng chuột hương Carlow càng ngày càng ít, đã sắp bị tuyệt chủng, hiện tại đã không còn chuột hương Carlow nuôi trong nhà, phần lớn đều là hoang dã.

Nguyên Đồng ngồi bên cạnh, lấy ra trái cây mà Tasym cung cấp dứt A Hoàng. Loại trái cây tán ra hương vị thơm nức, càng là trái cây thực vật có mùi hương, chuột hương Carlow lại càng thích, vì thế A Hoàng đã vì một quả trái cây hoàn toàn bị đồ bởi chủ nhân mới Nguyên Đồng, quyết định cùng cô lăn lộn, và cũng vì cô vô hại nhất.

Đám người Clefs cũng đã trở lại, mọi người tụ lại phía trước thiết bị tham trắc, quan sát số liệu dao động trên mặt trên, đồng thời đưa kết quả thăm dò hôm nay báo cáo.

“Phụ cận khu vực này đã thăm dò qua, không có dấu vết của sinh vật trí tuệ, hiển nhiên ngài Depeson không ở khu vực này.” Clefs nói xong, nhin không được nhìn Klosters, tiếp tục nói: “Ngài Klosters, chúng ta cần một loại phương tiện di chuyển.”

“Một trăm ngàn tinh tề.” Klosters nói.

Clefs: “...Thành giao.”

Klosters gọi bốn anh em Seth lại hỗ trợ, chọn một chỗ trống trải bắt đầu lắp ráp phương tiện di chuyển,

Tuy trong lòng thầm mắng mấy tên quý đòi tiền nhưng Clefs cũng biết, nếu muốn nhanh chóng tìm được người trên hành tinh này chỉ có thể dựa vào nhóm người Ural này. Bọn họ xuất thân là lính đánh thuê, đã quen mạo hiểm, kinh nghiệm sinh tồn phong phú hơn so với quân nhân như họ, giống như khi đáp xuống hành tinh này, nếu không phải nhờ bọn người Klosters có thể tìm được chỗ trú ẩn trước, có thể giờ này họ vẫn còn phải ở bên ngoài chịu tội.

Xem vẻ mặt đau lòng của Clefs, đôi mắt Nguyên Đồng cong cong, tràn ngập ý cười.

Trải qua lần đàm phán trước đây của Klosters và Lanfros Depeson, Nguyên Đồng đã quen phương thức làm việc của họ, đứng ở góc độ của Clefs, quả thật rất giận, nhưng đứng ở góc độ của nhóm người Ural này, lại cảm thấy rất thích, nhìn đối phương rõ ràng biết bản thân bị hỏ, bộ dáng đau lòng không thể không bỏ tiền, rất thú vị.

Tiêu phí mất hai ngày, Klosters lắp ráp hoàn tất ba chiếc xe bay, không giống với xe bay thông thường, loại xe này không thoải mái vững vàng cho lắm nhưng lại linh hoạt hơn. Sau khi lắp ráp xong, Klosters lại sửa chữa một vài chỗ không thích hợp, điều chỉnh thử vài lần, rốt cuộc cũng khiến chúng thích hợp với từ trường của hành tinh này.

Lắp ráp xong xe bay, bọn họ liền xuất phát.

Nguyên Đồng ôm A Hoàng, ngồi ở chiếc xe bay cuối cùng, Klosters ngồi bên cạnh cô, cầm trong tay một thiết bị tham trắc lớn bằng bàn tay, màn hình 3D không ngừng thay đổi số liệu, Nguyên Đồng không hiểu nhưng cũng cố học tập.

Tasym lái xe, bốn anh em Seth quan sát tình huống ven đường.

“Lão đại, có chuyện.”

Trên thiết bị tham trắc xuất hiện vài chấm đỏ chạy nhanh về hướng bọn họ, Klosters bình tĩnh nói: “Seth, Euston, hai người phụ trách trước sau, Sass, Wes, hai người phụ trách trái phải.” Chờ bốn anh em mở cửa xe ra ngoài, nhảy lên mũi xe, Klosters vừa thông báo cho hai chiếc xe bay ở phía sau, vừa chỉ huy bốn anh em: “Chú ý, Seth, hướng mười hai giờ; Euston, hướng ba giờ; Wes, hướng năm giờ; Sass đi giúp Seth.....”

Klosters hạ mệnh lệnh chiến đấu liên tục, thanh âm của cậu trong trẻo đặc trưng của thiếu niên, lại ung dung không bức bách, làm việc lại dứt khoát thành thực, nếu không phải là vì khuôn mặt kia, cậu thật sự không giống một thiếu niên.

Nguyên Đồng nhìn cậu, đây cũng là lý do vì sao cô không thể đối đãi với cậu ta như một thiếu niên, có đôi khi cảm thấy cậu ta như một người đàn ông thành thực đáng tin cậy.

Phát hiện ra ánh mắt của cô, Klosters nhìn lại.

Nguyên Đồng trên mặt nóng bừng, ngượng ngùng tiếp tục nhìn cậu, quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ.

Bên ngoài cửa sổ là một vùng gió tuyết mờ mịt, dùng nhãn lực của cô, đương nhiên chẳng nhìn thấy gì nhưng đôi khi cũng có dị thú xông vào tầm mắt cô, rốt cuộc cũng có thể nhìn được, là một loại động vật cô chưa từng gặp qua, là sói trưởng thành rất lớn, bộ lông có màu tuyết trắng, răng nanh bén nhọn, hung tàn thị huyết, lúc sắp bổ nhào vào cửa kính xe thì bị một phát súng bắt giữa đầu, nhanh chóng bị đá xa khỏi xe bay.

Nguyên Đồng hoảng sợ, vừa rời cách cửa kính xe, thiếu chút nữa cô nghĩ con dị thú kia sẽ phá cửa vào cắn cô một cái.

Lúc vẫn còn đang hoảng sợ, đột nhiên một bàn tay xoa đầu cô, xoay mặt cô lại, Klosters ôn hòa nhìn cô, nói: “Sợ hãi thì đừng nhìn, nơi này có rất nhiều dị thú như thế.”

Nguyên Đồng ôm chặt A Hoàng, dùng cái đuôi to của nó sưởi ấm bàn tay lạnh lẽo của cô, không để ý tới sự phản đối của A Hoàng, có chút lo lắng: “Vậy bọn Seth sẽ không sao chứ?” Bên ngoài gió lớn tuyết dày đặc, nhiệt độ thấp, Nguyên Đồng lo lắng bọn họ chịu không nổi.

“Không sao, loại thời tiết này rất thích hợp với bọn họ.” Klosters không muốn cô nghĩ nhiều cho người khác, lấy ra một máy game cỡ bằng bàn tay cho cô chơi game.

Nguyên Đồng cầm lấy cái máy game đẹp đẹp này, có cảm giác không nói được gì.

Đừng nghĩ cô không biết đây là loại máy game dành cho mấy nhóc nhà trẻ của hành tinh Anndames chứ!

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Chương 29

Xe bay chạy nhanh lướt qua cánh đồng tuyết, sau năm giờ, bốn anh em Seth mới trở vào trong xe.

Khi cửa xe mở ra, một cơn cuồng phong mang theo băng tuyết thổi vào, Nguyên Đồng và A Hoàng cùng bị đông lạnh, ôm nhau sưởi ấm, tuy bộ lông A Hoàng rất dày, nhưng cũng sợ lạnh, bộ da lông mềm mại chui vào lòng Nguyên Đồng khiến đồng tử của Klosters trong nháy mắt biến thành đường thẳng.

Bốn anh em Seth trở lại bên trong xe, liền rót nước nóng đã được đun sẵn ra dùng, tuy bốn người đều dính đầy băng tuyết, thậm chí trên trang phục còn kết một tầng băng mỏng, tuy tiện gỗ là rơi được mảng lớn băng, nhưng bọn họ không để ý chút nào, quả thật giống như Klosters đã nói, loại thời tiết băng giá này chẳng là gì với bọn họ.

Nguyên Đồng nhìn nhìn, đột nhiên mở miệng hỏi: “Trên người anh có gì đó!”

“Cái gì?” Bốn gương mặt tuấn tú giống hệt nhau quay lại nhìn cô.

Nguyên Đồng bị bọn họ nhìn đến quần bách, chủ yếu là vì cô thật sự không thể phân biệt được ai là ai, thấy bọn họ đều nhìn chăm chăm mình, chỉ tay vào một người trong đó, nói: “Trên tóc của anh có cái gì đó.”

Mọi người nhìn về người bị cô chỉ vào, là Euston, Wes lập tức nhảy qua ôm đầu anh mình, vạch tóc ra tìm kiếm, bắt được một con sâu lớn bằng đầu ngón út, con sâu đó khi bắt xuống có màu tím như màu tóc, nhưng khi nằm trong tay Wes, nó lại biến màu giống màu da Wes, nếu không phải tất cả mọi người nhìn thấy nó đổi màu, thiếu chút nữa nhìn không ra.

Wes vẻ mặt ghê tởm nói: “Đây là thứ gì? Trùng đổi màu?”

Nói xong, đang định bóp chết, Tasym đang lái xe mở miệng nói: “Khoan, đừng giết chết nó, nhốt lại đi.”

Wes vừa lấy bình thủy tinh ra nhốt con sâu kia lại vừa nói: “Không thể nào, Tasym chẳng lẽ bụng đói ăn quăng đến độ ngay cả sâu cũng ăn sao? Đừng rồi, hình như cô là loài ăn tạp, cái gì cũng ăn được, nếu có một ngày cô đi ăn đất tôi cũng không ngạc nhiên đâu.”

“Yên tâm, trước khi tôi ăn đất thì sẽ ăn cậu trước!” Tasym hừ nói.

Đã chỉnh trang lại bản thân xong xuôi, một trong bốn anh em quay đầu nhìn Nguyên Đồng, hỏi: “Sao nhóc biết trên người Euston có thứ kỳ lạ đó?”

“Tôi nhìn thấy.” Nguyên Đồng thành thành thật thật nói.

“Nhìn thấy?” Seth kỳ quái nhìn cô, trong mắt có hoài nghi. Trong mắt bọn họ, giống cái không biết từ đâu tới này vô cùng yếu ớt, cho dù lúc mới gặp từng bị cô đánh bay, nhưng bình thường cô biểu hiện ra ngoài... cảm giác quá yếu, một ngón tay cũng có thể bóp chết cô, cho nên bọn họ chưa từng đặt kỳ vọng gì vào cô, cũng vì Klosters nên mới tiếp nhận cô thôi.

Mà con sâu kỳ lạ kia ngay cả bọn họ cũng không phát hiện ra, không nghĩ tới cô lại phát hiện được, hơn nữa cô phát hiện như thế nào?

Nguyên Đồng không mở miệng, mà là nhìn về phía Klosters, không biết có nên nói hay không.

“Tinh thần lực của cô ấy mạnh hơn các người nên mới nhìn thấy.” Klosters thần nhiên nói.

“Tinh thần lực?” Bốn anh em nhìn nhau, Wes nói: “Lão đại, cậu đang nói giỡn sao? Chúng ta đều tinh thần lực cấp 3S đó.” Nói xong, ưỡn ngực, phải biết rằng chủng tộc của bọn họ là tuyết lang có cánh đó.

“Cấp 3S nhằm nhờ gì?” Tasym nói, “Tinh thần lực của Đồng Đồng có thể cụ hiện hóa.”

Anh em Seth nhất thời dùng ánh mắt xem trọng nhìn giống cái nhỏ bé yếu ớt trong mắt họ, cảm thấy chuyện này không khoa học chút nào.

Thế năng cấp F yếu ớt, làm sao có thể cất chứa tinh thần lực còn cao hơn cả cấp 3S?

Sau khi bay một ngày, họ tìm một chỗ đáp xuống, dưới sự trợ giúp của anh em Seth, bọn họ tìm được một cái hang để dừng chân. Cánh đồng tuyết mênh mông vô bờ, căn bản không có gì che chắn, hơn nữa lại có dị thú thường thường chạy đến tập kích, trên mặt đất vô cùng không an toàn, ngược lại tìm một cái hang lại tương đối an toàn.

Nơi này không có thâm rêu giữ ẩm, Nguyên Đồng cảm thấy hàm răng đánh vào nhau, chỉ có thể bọc thâm lông dày vùi trong góc sáng sủa, còn đám người Klosters đem con sâu kia ra nghiên cứu, phát hiện con sâu trong bình thủy tinh biến thành trong suốt, thoát nhìn như một cái bình trống, loại tự vệ đổi màu như tắc kè hoa này, đặt ở đâu thì giống chỗ đó, cảm thấy xem thế là đủ rồi.

Tasym nhanh chóng nói cho bọn họ kết quả nghiên cứu, “Đây là một loại ký sinh trùng, còn sau khi ký sinh thì như thế nào, ta tạm thời vẫn chưa biết được.”

Tuy rằng nghiên cứu không được nhiều lắm, nhưng chỉ biết là có thể ký sinh là đã khiến người ta khản trương, dù sao vũ trụ lớn như vậy, có rất nhiều giống loài kì quái, thậm chí ký sinh trùng cũng đã phát hiện ra vài loại, chỉ cần treo từ “ký sinh” cũng đã khiến nhiều chủng tộc trí tuệ khó chịu.

Bốn anh em Seth vừa nghe, lập tức khản trương vây quanh Euston.

“Anh hai, anh cảm giác thế nào? Thân thể vẫn là của anh chứ?” Wes khản trương hỏi.

“Lão Nhị, em còn nhớ rõ mấy tuổi còn đái dầm, mấy tuổi trộm này nọ ăn lại vu oan cho lão Tam, mấy tuổi học bơi lội thiếu chút nữa kéo lão Tứ cùng nhau chết đuối không?” Seth cũng khản trương hỏi.

“Đại ca!” Ba người đều kêu lên, có anh nào lại thích đim hàng em mình như thế sao?

Bốn anh em náo nhiệt trao đổi tình cảm xong, lại tiến đến bên cạnh Nguyên Đồng, nhỏ giọng hỏi cô, trên người bọn họ có còn cái loại ký sinh tuyệt trùng này hay không?

Nguyên Đồng lắc đầu, nhỏ giọng nói: “Không còn nữa, các anh yên tâm đi.”

Người bên Clefs cũng phát hiện tình huống náo nhiệt bên này, lại đây hỏi có chuyện gì, biết được phát hiện ra một loại ký sinh trùng mới, sắc mặt đồng dạng có chút khó coi, lập tức hỏi chuyện đã phát sinh hôm nay, hỏi dồn dập: “Loại ký sinh trùng này là đặc trưng của hành tinh này phải không? Số lượng có bao nhiêu? Ký sinh trong tình huống nào?”

“Chưa nghiên cứu ra được, nếu có thể bắt nhiều được chút thì ta hẳn là có thể nghiên cứu ra được.” Tasym nói.

Nghe đến đó, sắc mặt những người khác có chút không tốt lắm, bắt nhiều thêm chút? Ai đi bắt? Có thể là trong khi bọn họ không biết, lại ần núp trên người bọn họ, sau đó tiến hành ký sinh? Ngẫm lại đều ghê rợn.

Loại ký sinh trùng có thể thay đổi màu sắc này khiến tâm tình mọi người trở nên không tốt, thậm chí khiến họ nghĩ đến trường tử nhà Depeson không biết đang lưu lạc nơi nào, nghĩ đến trong tình trạng thời tiết khắc nghiệt thì hẳn ta có thể sống sót nhờ vào bản lĩnh và thế năng, nhưng sau khi phát hiện ra loại ký sinh trùng thiên biến vạn hóa này, bọn họ lại lo lắng đối phương có thể gặp bất trắc, thậm chí bị ký sinh.

Lúc thăm dò vũ trụ, từng có một đội ngũ thăm dò một hành tinh vô danh, lại bị ký sinh ngay ở hành tinh đó, cuối cùng toàn đội bị giết, nhóm các nhà khoa học nhờ vào hình ảnh truyền tổng lưu lại mới biết được quá trình bị ký sinh của họ, bộ dạng giống như rối sau khi ký sinh kia, đã không còn có thể xem là chủng tộc trí tuệ nữa.

Tuy hai loại ký sinh này không giống nhau nhưng vẫn khiến người khác ghê rợn.

Mọi người tụ lại thảo luận một lát, lại dò xét trên thiết bị tham trắc, sau đó liền đi nghỉ ngơi.

Klosters ôm Nguyên Đồng nằm trong túi ngủ đôi, Nguyên Đồng không cứng ngắt như mấy ngày trước nữa, ngược lại lại hận không thể chui vào trong lòng cậu. Nhiệt độ cơ thể của Klosters rất cao, giống như một lò than nhỏ, ấm áp khiến Nguyên Đồng dễ chịu rất nhiều, cũng lưu ý chuyện hiện tại đang ôm một người khác phái ngủ, hiện thực gian khổ đành phải khuất phục.

Nửa đêm, đột nhiên Nguyên Đồng bị một loạt tiếng kêu đánh thức.

Trên thực tế, không chỉ có cô tỉnh, những người có tính cảnh giác cao đã tỉnh dậy trước hết. Phát hiện kẻ đánh thức bọn họ là con chuột hương Carlow đang được Nguyên Đồng ôm, trong lòng có chút tức giận, nhưng nghĩ nó là sủng vật duy nhất của giống cái trong đội ngũ, tức giận với giống cái cũng không tốt, tuy bọn người Clefs cũng không hiểu được đám hung tàn của Ural này cần gì phải mang một giống cái yếu ớt đi theo trong khi làm nhiệm vụ, giống như đang chơi đùa vậy.

“A Hoàng kêu gì thế?” Nguyên Đồng ôm con chuột hương quá nhiều giấc ngủ của người khác lại, muốn nó im lặng.

Nhưng A Hoàng hoàn toàn không phối hợp, xèo xèo kêu không ngừng, cho đến khi Klosters nói: “Có thể nó phát hiện ra gì đó.” Nguyên Đồng mới ngồi dậy.

Chuột hương Carlow ngoại trừ thích ăn hương liệu, có thể tỏa ra mùi thơm, đem nó theo như đem theo một cái thiên nhiên sinh cầu, ngoài ra chẳng được tích sự gì. Đây là chuyện mọi người đều biết, cho nên khi bị con chuột hương đánh thức vào nửa đêm, tất cả mọi người đều chẳng nghĩ được gì khác.

Bởi vì ánh sáng trong nham động quá yếu, theo bản năng, Nguyên Đồng dùng tinh thần lực nhìn chung quanh, chỉ liếc mắt một cái, cả người đều cứng ngắc, nhìn không được chui vào lòng Klosters.

“Sao vậy?” Klosters cảnh giác hỏi.

“Rất, rất nhiều sâu...” Nguyên Đồng lấp bắp nói, “Xung quanh rất nhiều sâu, còn có dưới đất...”

Khi cô dùng tinh thần lực xem xét, bốn phương tám hướng nơi này đều là sâu, mỗi một con đều là một điểm sáng mỏng manh, loại điểm sáng này hẳn là đặc thù của sinh mệnh thể. Khi Nguyên Đồng hình dung tinh hướng bản thân sử dụng tinh thần lực xem xét, thì có thể miêu tả là trong đầu xuất hiện một màn hình 3D trắng đen, thể hiện tất cả mọi thứ xung quanh vào đầu cô, không bỏ sót thứ gì.

Phương thức dùng tinh thần lực để xem xét này rất kỳ lạ, Nguyên Đồng cũng nhờ vào lúc bị con dị thú xông tới kia kích thích mới tìm ra được tác dụng xem xét của tinh thần lực, sau đó khi anh em Seth trở về, phát hiện một điểm sáng đại diện cho sinh mệnh thể giấu trong tóc Euston, mà phạm vi xem xét của cô cũng không lớn, chỉ có khoảng cách mấy mét xung quanh.

Bốn anh em Seth và Tasym lập tức phản ứng lại, lấy súng phun lửa ra, phun lửa vào bốn phương tám hướng xung quanh, còn ở dưới đất, chỗ súng phun lửa đi qua phát ra mùi khét, lúc này mọi người mới nhìn thấy xác trùng cháy đen trên vách tường, vì lửa lướt qua mới hiện ra.

Mọi người hoàn hồn lại, không nghĩ tới loại trùng này thế nhưng có thể lặng yên không một tiếng động ẩn vào đến, thậm chí không có ai phát hiện, chuột hương Carlow có thể phát hiện, hẳn là do nó quá mức nấn cảm với mùi, mà do trùng tụ tập rất nhiều mới có mùi tỏa ra, khiến nó cảnh báo cho Nguyên Đồng.

Biết bên dưới còn rất nhiều, mọi người cũng bắt chấp ban đêm, mở đường chạy ra khỏi hang, trực tiếp lên xe bay rời đi.

Lúc rời đi, Tasym nhặt vài con sâu, ở trong xe nghiên cứu, đổi thành Seth lái xe.

Nguyên Đồng ngáp một cái, ôm chặt A Hoàng đang gặm trái cây, sờ sờ đầu nó, hôm nay xem như nó lập được công lớn. Anh em Wes cũng không keo kiệt cho nó rất nhiều trái cây, hơn nữa tỏ vẻ, chờ lúc rời khỏi hành tinh này sẽ đem thêm nhiều trái cây và rau thơm để thêm cơm cho A Hoàng.

“Còn buồn ngủ sao?” Klosters nhận thấy cô còn chưa ngủ đủ, khác với bọn họ, thân thể thuần nhân loại rất yếu, mỗi ngày cần ngủ đủ giấc, mới có thể bảo trì sức lực của một ngày.

Cậu ôm cô vào lòng, để đầu cô lại, để cô tiếp tục ngủ.

Nguyên Đồng: “...”

Cô phát hiện thiếu niên này luôn dùng bộ dạng đương nhiên để làm việc, chính xác hơn là xác định xong liền trực tiếp động thủ, cũng không thèm hỏi ý nguyện của người khác, nếu không phải khuôn mặt kia còn vương nét trẻ con, thì chắc chắn là khí thế tổng giám đốc bá đạo.

Klosters ôm Nguyên Đồng, Nguyên Đồng ôm chuột hương, dần dần, hai người một chuột cứ thế mà ngủ, anh em Wes ở phía trước trông thấy, làm mặt quye, dùng quang não chụp hình này lại.

Lúc hùng đông, Nguyên Đồng mơ mơ màng màng tỉnh, lúc tỉnh lại, chợt nghe tiếng Klosters nhỏ giọng nói chuyện với bọn Seth.

“...Phát hiện dấu vết hoạt động của sinh mệnh thể trí tuệ, có thể là đoàn người của Depeson, đáng tiếc là dấu vết hoạt động này có vào khoảng một tháng trước.”

“Nếu một tháng trước bọn họ đã tới nơi này, chứng minh bọn họ còn sống, xem như là tin tức tốt.”

“Đi, chúng ta đi cùng bọn người Clefs ra ngoài nhìn xem.”

“Các người cẩn thận một ít.”

Nguyên Đồng ngồi dậy đến, A Hoàng nghiêng người trên đầu cô, cái đuôi to rũ xuống vai cô, thoát nhìn giống như đội mũ lông xù trên đầu, thiếu nữ thuần nhân loại vừa tỉnh ngủ, gương mặt đỏ bừng, ánh mắt ngập nước, trông giống như động vật nhỏ mềm mại, vô cùng đáng yêu.

Wes đột nhiên che ngực nói: “Thật là đáng yêu... Ta đột nhiên có chút hối hận, vì sao người nhặt được nhóc không phải là ta nha?”

Phát hiện sắc mặt Klosters thay đổi, ba anh em Seth nhanh chóng khiêng em út mình chạy mất, đỡ phải bị đánh.

Nguyên Đồng dò dẫm nhìn bọn họ trong chốc lát, đến khi Klosters đưa cho cô khăn ẩm đã được vắt khô để lau mặt, cô mới thanh tỉnh lại, phát hiện xe

bay đã dừng lại, chỗ dừng là một nơi cản gió, nghĩ đến đoạn đối thoại nghe được khi này, biết anh em Seth hẳn là xuống xe đi tìm kiếm dấu vết sinh hoạt ở phụ cận.

Rửa mặt xong, Klosters đưa cho cô dịch dinh dưỡng đã đun nóng, hôm nay vị của dịch dinh dưỡng là táo, tuy hương vị thực thơm ngát, nhưng cũng không thể thay đổi sự thật là chúng nó là một loại cháo. Hơn nữa so sánh với vị trái cây, cô càng muốn ăn thức ăn bình thường, cô đã lâu không được ăn món ăn gia đình, đối với một người đến từ một quốc gia có nền ẩm thực đa dạng như cô mà nói, đây quả là đau khổ!

“Ta muốn ăn bánh bao thịt bả nội làm, da mỏng thịt nhiều, nước sốt tươi ngon, ăn một cái lại muốn thêm một cái, no căng bụng cũng còn muốn ăn.” Nguyên Đồng bĩu môi, nói với A Hoàng đang được ôm trong lòng, “A Hoàng, về sau có rảnh ta mời người ăn bánh bao thịt, tuy rằng không biết người có thể ăn được hay không.”

A Hoàng vừa gặm trái cây vừa “ch” một tiếng.

“Bánh bao thịt?” Klosters chậm rãi thì thầm, ba chữ “Bánh bao thịt” này là thuần tiếng phổ thông.

Nguyên Đồng nhìn cậu một cái, cúi đầu có chút ừ ừ.

Klosters thần sắc tối lại, bộ dạng động vật nhỏ này của cô khiến lòng nhảy loạn, muốn đem cô nâng niu trong lòng bàn tay, cậu chưa bao giờ biết, bản thân mình lại yêu thích động vật nhỏ nhu nhược đáng yêu như thế, hoặc là chỉ đối với cô mà thôi, rõ ràng nhất là con chuột hương nhu nhược kia cậu không hề muốn nhìn đến, cũng không muốn sờ sờ thử.

Chờ những người đi tìm kiếm trở lại, Klosters bao kín Nguyên Đồng lại, ôm cô xuống xe, để cô nhìn xem trên người những người này có ký sinh trùng hay không, cho đến khi Nguyên Đồng âm thầm lắc đầu, mới để người đi lên xe bay, mà bọn họ thì thương lượng chuyện ra ngoài khi này một chút, liền lên xe, tiếp tục đi.

“Vừa rồi chúng ta phát hiện một thi thể thú nhân, đã chết, nguyên nhân là bị giết chết.” Seth nói, “Lúc chúng ta kiểm tra thi thể của hắn, có thể là hắn bị ký sinh, sau khi bị đồng bạn phát hiện, mới giết hắn, tế bào của hắn có chút dị thường, ngoài ra không có gì biến hóa.”

Klosters nhíu mày, “Chỉ có tế bào dị thường?”

“Phải, hiển nhiên loại ký sinh trùng này cho dù ký sinh cũng không thể hoàn toàn thay đổi gene của một người.” Seth tỏ vẻ may mắn.

Tasym đột nhiên nói: “Đừng cảm thấy may mắn quá sớm, loại ký sinh trùng này cũng không đơn giản như vậy.”

Anh em Wes lập tức rung mình, bọn họ chán ghét nhất sinh vật có thể ký sinh.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Chương 30

Bởi vì phát hiện có ký sinh trùng trên hành tinh vô danh này, những ngày kế tiếp, tất cả mọi người có vẻ cẩn thận hơn rất nhiều, mỗi lần trước khi đi ra ngoài tìm kiếm dấu vết đều phun thuốc đuổi côn trùng lên người, khi trở về, Klosters cũng để Nguyên Đồng âm thầm kiểm tra một lần, ngăn chặn khả năng có ai đó bị ký sinh.

Tuy không biết sau khi bị loại biến sắc trùng này ký sinh, người ta sẽ thay đổi thành dạng gì, nhưng ví dụ bị ký sinh từng xảy ra trước đây, không ai dám khinh thường.

Khí hậu bên ngoài vẫn khắc nghiệt như cũ, với thể năng yếu ớt cấp F, đại đa số thời điểm Nguyên Đồng đều ở trên xe bay, ôm chuột hương Carlow, hai chủ súng sưởi ấm cho nhau, thuận tiện tập luyện tinh thần lực, khám phá xem có thể có cách sử dụng nào khác với tinh thần lực hay không. Trải qua chuyện lần này, Nguyên Đồng phát hiện tinh thần lực vô cùng hữu dụng, có thể phát hiện một ít nguy cơ mất thường không nhìn thấy, cũng xem như không làm vướng chân người khác.

Hiện tại Nguyên Đồng đã phát hiện được hai tác dụng của tinh thần lực, một là công kích, hai là xem xét tinh thần. Chỉ cần vận dụng thành thạo hai tác dụng này, về sau có thể trở thành thủ đoạn bảo mệnh của riêng mình cô, sẽ có tác dụng trong thời điểm mấu chốt. Vì không làm vướng chân mấy người Klosters, Nguyên Đồng vô cùng cố gắng tập luyện tinh thần lực, mỗi ngày đều dùng cạn kiệt tinh thần lực, ngã đầu liền ngủ.

Trong loại tập luyện cao độ này, Nguyên Đồng cũng không tiếp tục để ý chuyện thân mật với Klosters, thậm chí khi cậu ta vô vi bất trí nhân nhượng chiếu cố, còn rất tự nhiên đến bên cạnh cậu, để mặc tất cả thuận theo tự nhiên.

Nguyên Đồng lần nữa dừng lại khi mồ hôi đầy trên mặt, một ly nước được đưa đến bên miệng cô, không chút nghĩ ngợi há miệng uống cạn, để nước ấm trượt vào yết hầu, giảm bớt một môi, cô ngẩng đầu cười với thiếu niên ngồi bên cạnh, ôm lấy A Hoàng nhảy vào lòng đòi ăn.

A Hoàng phát hiện từ sau khi có chủ nhân, nó không còn vất vả đi tìm thức ăn nữa, không chỉ có người cho ăn còn có người chải lông và làm ấm giường cho, vì thế sau khi hưởng thụ mấy ngày được nuôi dưỡng, nó cảm thấy rất vui lòng, thân cận hơn với chủ nhân nó.

Klosters cẩn thận đánh giá cô, cảm thấy có vẻ cô lại gầy.

Bởi vì lo lắng sẽ xuất hiện chuyện bị biến sắc trùng vảy quanh mà không ai biết giống đêm đó nên dạo gần đây họ rất ít khi rời khỏi xe bay mà cắm trại qua đêm, mỗi lần đều là dừng xe ở một nơi kín đáo rồi nghỉ ngơi luôn trên xe. Những người khác hoàn hảo, tổ chức thân thể cường hãn, lại quen với cuộc sống này, nhưng Nguyên Đồng là vị thành niên thuần nhân loại, cuộc sống như vậy đối cô mà nói là vô cùng vất vả.

Dưới hoàn cảnh sinh hoạt và rèn luyện vất vả như thế, không gầy mới là lạ.

Đột nhiên mặt bị người sờ sờ, Nguyên Đồng nghi hoặc ngẩng đầu nhìn cậu, nhìn xuống xúc động muốn lùi lại, hỏi: “Sao vậy?”

“Hình như em gầy đi.” Klosters nghiêm túc nói.

Nguyên Đồng: “...nga.”

Trong nhất thời không ai nói gì, Klosters đang tự hỏi làm thế nào vỗ béo cô, Nguyên Đồng thì rối rắm nên phản ứng thế nào, kỳ thật cô muốn nói rõ với Klosters, nhưng vì đang ở ngoài, mọi người đều hành động cùng một chỗ, hoàn cảnh không tiện cũng không có thời cơ thích hợp, hơn nữa lại có chuyện liên tiếp xảy ra, mỗi ngày luyện tập tinh thần lực đến tinh疲力尽, thật sự là không có tâm tư mở miệng.

Lúc này, cửa xe bay mở ra, bốn anh em Seth trở về, đồng thời đem về vài loại trái cây mà A Hoàng và Nguyên Đồng có thể ăn, so với dĩ vãng tốt hơn rất nhiều.

Vì cảm tạ A Hoàng đã nhắc nhở mọi người lần ở trong hang, mấy ngày này mỗi khi đi ra ngoài anh em Seth sẽ mang một ít trái cây và lá có mùi hương về, tuy mùi khá nhạt nhưng A Hoàng vẫn rất thích.

Mấy anh em báo cáo kết quả tìm kiếm ngày hôm nay, nhưng đáng tiếc là vẫn chưa tìm thấy dấu vết sinh hoạt của nhân loại, bọn họ suy đoán có thể là đã nhầm phương hướng, cũng đã thương lượng với Clefs, quyết định điều chỉnh phương hướng.

Nói xong việc này, Seth đột nhiên nói: “Lão đại, dạo gần đây thảm thực vật đã bắt đầu thay đổi. Chúng ta suy đoán, có khả năng sẽ rời khỏi cánh đồng tuyết này rồi.”

Nghe được sắp rời khỏi cánh đồng tuyết, hiển nhiên bốn anh em không quá cao hứng, có chút mệt mỏi, nguyên hình chủng tộc của bọn họ là tuyết lang có cánh, thích nghi với hoàn cảnh sống quanh năm phủ đầy băng tuyết, bọn họ không thích những nơi ẩm áp, có nhiệt độ cao. Cánh đồng tuyết là thiên hạ của anh em họ.

Klosters liếc nhìn bọn họ một cái, nhìn các loại trái cây và lá cây có hương thơm bọn họ mang về hai ngày nay thì biết, nhiệt độ đã cao hơn, các chủng loại thực vật cũng đa dạng hơn, qua đó có thể nhìn thấy sự thay đổi của hoàn cảnh sống.

Quả nhiên, sau hai ngày, hoàn cảnh xung quanh đã thay đổi, từ chỗ đôi lúc mới thấy màu xanh thực vật trên cánh đồng tuyết đến khi màu xanh thực vật càng ngày càng nhiều, chủng loại thực vật cũng dần thay đổi, hiển nhiên bọn họ đã đi từ nơi cực lạnh xuống vùng tiếp giáp giữa hàn đới và ôn đới, nếu không có gì khác lạ thì sự phân bố của thảm thực vật trên hành tinh này cũng không khác biệt lắm so với các hành tinh khác.

Tiến vào khu vực hàn-ôn đới, Nguyên Đồng rốt cuộc cũng cảm thấy sống lại.

Tuy thời tiết vẫn rất lạnh, nhưng đối với kẻ mặc trang phục có thể điều tiết nhiệt độ như cô mà nói, đã đủ ấm rồi, không cần tiếp tục trốn trong xe để giữ ấm nữa, ban ngày cũng có thể ra ngoài hoạt động, lúc mọi người hành động thì cô cũng có thể tham gia.

“Nơi này có dấu vết sinh hoạt của con người.” Clefs nhìn chằm chằm một chỗ dưới gốc cây, dùng cành cây gạt lá khô và bụi bặm trên mặt đất, cẩn thận tìm kiếm, phân biệt những thứ sẵn có và những thứ bị bỏ lại, đột nhiên thần sắc buông lỏng, nói: “Nơi này có quả hạch chưa ăn xong, xem dấu vết này, hẳn là bị bẻ ra.”

Mọi người cùng tụ lại phân biệt thứ bị bỏ lại trên mặt đất, xác nhận nơi này từng có người lưu lại một thời gian ngắn, không cần nghi cũng biết là đoàn người của trưởng tử nhà Depeson lưu lạc đến hành tinh này, việc này cũng chứng minh bọn họ tìm đúng phương hướng rồi.

“Được rồi, xem dấu vết này, hẳn là chưa quá một tháng, xem ra chúng ta vẫn rất may mắn.”

Một trong bốn anh em nói, tiện tay hái một quả màu xanh ở cây bên cạnh, lớn bằng nắm tay người lớn, lộ lớp vỏ dày bên ngoài, lộ ra quả hạch nhỏ còn một nửa bên trong, đưa lại gần mũi ngửi ngửi, ngửi được một mùi hương tự nhiên thơm ngát, dùng dụng cụ kiểm tra một chút, thấy không có độc tố, tiện tay đưa cho con chuột hương đang ngồi xỏm trên vai Nguyên Đồng, “A Hoàng, nó có mùi này, mày có ăn được không?”

A Hoàng nhanh chóng nuốt qua, hai móng liềm mạng bẻ, lại đưa đến miệng dùng răng cửa gặm gặm, phát hiện không gặm được, gấp đến độ xèo xèo kêu, đem quả hạch cho Nguyên Đồng.

Nguyên Đồng cũng có bẻ, bắt đầu dĩ nhiên nói: “Ta cũng không mở ra được.”

Cuối cùng là Klosters cầm lấy, nhẹ nhàng sờ, nhanh chóng lột bỏ được tầng vỏ dày bên ngoài, lộ ra thịt quả màu trắng, tỏa ra mùi hương tự nhiên,

Nguyên Đồng ăn một miếng, phát hiện vị của nó rất nhẹ nhàng, ngọt mà không ngấy, ăn rất ngon.

Thấy một màn như vậy, đám người lấy Clefs cảm đầu lại xác nhận giống cái xinh xắn lạnh lợi này giống hệt con chuột hương Carlow kia, đều yếu đến bạo. Tuy nói là giống cái, nhưng lại lưu lạc đến mức không khác gì sủng vật, cũng xem như bị kịch.

Klosters hái được rất nhiều quả hạch, đến lúc lên xe bay, cậu từ từ lột vỏ rồi đưa cho Nguyên Đồng, hai chủ sủng ăn đến vui vẻ, sủng vật kêu xèo xèo với Klosters, chủ cười ngọt ngào với cậu, cười đến mức Klosters bất tri bất giác lột ra rất nhiều.

Nửa tháng sau khi vào hành tinh này, lần đầu tiên có thể ăn loại trái cây mới mẻ khác, Nguyên Đồng vô cùng vui vẻ.

“Anh không ăn sao?” Nguyên Đồng đưa một quả cho cậu.

Klosters lắc đầu, cậu không thích trái cây và nước trái cây.

Nguyên Đồng nhìn không được nhìn cậu, phát hiện cậu chẳng ăn gì khác ngoài thịt, không thích rau dưa trái cây, lại nghĩ đến lời nói oán giận của Rickie trước đây, nói cậu kén ăn nên mới không cao, nhìn nhìn lại anh em Seth rồi đoàn người Clefs, ai cũng cao hơn hai mét, nếu không phải có một thuần nhân loại làm nền, Klosters xem như thấp nhất trong đoàn người, tuy rằng không ai vì thế mà dám xem thường cậu.

“Trái cây bổ sung vitamin, giúp mau lớn.” Nguyên Đồng lại đưa qua.

Sắc mặt Klosters nhất thời trở nên kỳ quái, khi Nguyên Đồng vẫn chưa hiểu được, bên cạnh đã truyền đến một trận cười lớn điên cuồng, chỉ thấy anh em Seth cười nghiêng ngả, ngay cả Tasym cũng che miệng cười không ngừng, chỉ có sắc mặt Klosters rất lạnh, giống như sẽ nổi giận ngay lập tức.

Nguyên Đồng trong lòng nhảy dựng, đương nhiên đã nhận ra mình lại náo ra chuyện cười, chỉ là không biết đã nói sai cái gì, theo bản năng nói: “Thực xin lỗi, tôi không phải cố ý...”

Klosters nén xúc động muốn đập cho anh em Seth một trận toi bời, lắc đầu nói: “Chuyện không liên quan đến em.”

Trong ánh mắt hung hăng cảnh cáo của Klosters, anh em Seth nhanh chóng thu liễm nụ cười trên mặt, Wes thậm chí vươn tay về phía Nguyên Đồng lấy quả hạch, an ủi cô: “Nhóc yên tâm, chỉ cần Klos trưởng thành, cậu ta sẽ cao lên thôi.”

Nguyên Đồng “nga” một tiếng, cảm thấy hẳn là một cách sinh trưởng của chủng tộc Klosters, không giống nhân loại, dù sao bọn họ sinh ra từ trứng. Cũng không có gì quá mức rồi rầm, nhưng mà cũng không thể chia trái cây cho cậu, đỡ phải gây ra chuyện gì chê cười, nhưng thật ra Wes hình như bị nghiện, liên tiếp xin cô quả hạch, cho đến khi bộ mặt âm u của Klosters ngăn lại, tịch thu quả hạch trên tay, một quả cũng không cho.

Rời khỏi cánh đồng tuyết, phát hiện thực vật dần dần nhiều lên, gây ra bất lợi với hành động tìm kiếm của mọi người, nguyên nhân là do dị thực cũng nhiều hơn, dị thực khác với thực vật, nó có khả năng nhiễu loạn hoạt động của nhân loại, thậm chí xóa luôn dấu vết, bá đạo đáng hoàng, có đôi khi không cẩn thận, sẽ bị chúng nó vây khốn.

Chạng vạng, mọi người hạ trại trong một rừng cây nhỏ, đám người Clefs cài đặt thiết bị cảnh báo ở xung quanh xong, liền tụ lại phía trước thiết bị tham trắc quan khán kết quả, diện tích bao trùm của thiết bị tham trắc càng ngày càng rộng, cũng thể hiện rõ các sinh mệnh thể trên hành tinh này, từ đó biết được phạm vi phân bố của sinh mệnh thể, ở cánh đồng tuyết ít hơn, càng rời xa cánh đồng tuyết, sinh mệnh thể càng nhiều, cũng thể hiện ra những nguy hiểm tiềm tàng trên hành tinh vô danh này.

Nguyên Đồng ngồi trên một tảng đá sạch, cho A Hoàng ăn một loại trái cây hương liệu vừa được hái, nhìn trái phải xung quanh, lúc này ánh sáng ở phía chân trời có chút mờ ảo, trong mờ ảo lại mang theo sắc màu sặc sỡ, nhưng không có mặt trời, cũng không biết là do hoàn cảnh hay do thứ gì khác.

Đột nhiên, A Hoàng hắt xì, xèo xèo kêu lên.

Nguyên Đồng đang ngạc nhiên, đột nhiên bị người ôm lên, người ôm cô đi vài bước liền nhảy đến trên một cây cao hơn ba mét. Đúng lúc này, mặt đất đột nhiên nổ tung, cỏ xanh cùng bùn đất văng lên cao, một mùi hương cay nồng gay mũi từ một loại khí thể màu vàng phun lên cao, mùi hương nồng nặc khiến Nguyên Đồng phải nhanh chóng che mũi miệng lại, A Hoàng kêu “chí” một tiếng, chui vào trong vạt áo của Nguyên Đồng.

Những người khác rời khỏi mặt đất, tản ra khắp nơi, đứng ở chỗ an toàn, nhìn huyết động đột nhiên xuất hiện trên mặt đất, vì khí thể màu vàng không ngừng phun ra, lẫn lộn thị giác, trong nhất thời mọi người cũng không thấy rõ trong cái động kia có cái gì, lật đật đeo kính lọc quang học để nhìn rõ.

Nguyên Đồng không có kính lọc quang học, nhưng mà cô có tinh thần lực, trực tiếp đảo qua, nhìn đến tình huống trong động, sắc mặt nhất thời cứng ngắc.

Bên trong có một con sâu vô cùng vô cùng lớn đang phun khí, nó giống như con giun lớn được phóng đại gấp trăm lần, nhưng có lớp thịt màu đỏ ghê tởm, chất thịt nhầy chảy ra từ thân thể, vô cùng ghê tởm.

“Thật là xui xẻo!” Wes đứng sau bọn họ kêu lên, “Sao hành tinh này lại có trùng lớn như thế chứ?”

“Đừng nói nữa, cẩn thận!” Seth cảnh cáo em mình, trực giác cảm thấy có nguy hiểm.

Ngay khi Seth vừa nói xong, đột nhiên trên mặt đất lại có mấy chỗ bị phá hỏng, khí thể màu vàng lại phun ra, khí thể màu vàng đó không chỉ có che khuất tầm nhìn lại còn khiến không khí bị ô nhiễm, mỗi lần hít thở đều ngửi thấy mùi vô cùng gay mũi, hết sức ghê tởm, Nguyên Đồng cảm giác thân thể

mình như nhũn ra.

“Đi!”

Klosters nói một tiếng, mấy người hành tinh Ural đã chạy theo cậu, người của nhà Depeson thấy thế, cũng chạy nhanh theo.

Đám trùng kia thấy bọn họ chạy, một cái đầu thịt ngóc ra khỏi bùn để tìm hiểu tình hình, có mấy con chui ra khỏi bùn để đuổi theo, có con chui lại vào bùn, đuổi theo trong lòng đất. Nguyên Đồng dùng tinh thần lực nhìn thấy cảnh tượng đó, cảm thấy ghê tởm muốn chết, con trùng đó dài chừng năm mét, thô như chậu rửa mặt, trên đầu có một lỗ miệng, trong miệng đầy răng nhọn, hiển nhiên đây vẫn là một loại trùng ăn thịt.

Mọi người một đường bỏ chạy, cho đến khi rời khỏi rừng cây nhỏ, lập tức lấy xe bay ra khỏi nút không gian, nhanh chóng chạy vào xe bay, xe bay nhanh chóng chạy đi mà đám trùng phía sau vẫn đuổi theo không từ bỏ.

Đúng lúc này, Tasym đang lái xe nói: “Lão đại, có chuyện!”

Mọi người nhìn lại, chỉ thấy trước mặt bọn họ xuất hiện hai bóng người, bọn họ đang chạy nhanh tới, cho đến khi bọn họ đến gần thì mọi người mới nhìn rõ được bộ dáng của bọn họ, bọn họ quả thật là nhân loại, nhưng lại có một bộ mặt vô cùng quái dị, giống như ngũ quan nhân loại bị đè ép, trên mặt có một cái miệng chiếm cứ hơn nửa gương mặt không ngừng khép mở, đầu lưỡi màu đỏ không ngừng vươn ra sau hàm răng bén nhọn.

Chỉ cần liếc mắt một cái, Tasym nhận ra nói: “Bọn họ là nhân loại bị ký sinh.”

“Tiến lên!” Klosters ra lệnh nói.

Ba chiếc xe bay “hồ” một tiếng, lướt qua hai người trên mặt đất, chạy nhanh hết mức.

Xe bay nhanh chóng bay lên cao, lại đánh một vòng trở lại, lúc này đám trùng và hai người nọ đã chạm mặt, đàn trùng chui ra từ dưới đất công kích, mà kia hai người kia cũng không chút do dự đánh lên.

Đây là một trận chiến đẫm máu, đẫm máu và ghê tởm, nhưng mọi người vẫn yên lặng nhìn từ đầu đến cuối, thậm chí thu hình lại. Hai kẻ bị ký sinh kia đã không còn có thể xem như nhân loại, gene đã bị cải tạo, biến thành sinh vật người không ra người, trùng không ra trùng, nhưng sức chiến đấu lại vượt qua cực hạn thân thể nhân loại, thậm chí khi bọn họ biến trở về nguyên hình, giống như một loại tổ hợp giữ thú và trùng, bộ dạng quái dị ghê tởm, hoàn toàn không có một chút mỹ cảm.

“Đây là sinh vật dung hợp!” Tasym nhẹ giọng nói, “Năng lực của loài ký sinh trùng này là dung hợp, có thể dung hợp gene giữ thú nhân và trùng, khi kết hợp sẽ có sức chiến đấu cao hơn. Loại dung hợp này tiến hành từng bước, lúc đầu cũng không rõ ràng, cho đến khi dung hợp hoàn toàn, gene thú nhân cũng sẽ thay đổi, hình thành một loại trình tự gene hoàn toàn mới.”

Thanh âm của Tasym vang lên trong xe, nhưng không ai mở miệng.

Khi đám trùng bị hai người bị ký sinh tiêu diệt hết, họ ngẩng gương mặt đầy máu lên, nhảy hướng đến xe bay.

Bốn anh em Seth và đám người Clefs nhảy ra khỏi xe bay, đáp xuống mặt đất, lấy súng năng lượng hướng về họ nổ súng, bọn họ hiển nhiên cũng không e ngại súng năng lượng, trên người bọn họ không lưu lại dấu vết gì, khi anh em Seth thay đổi một loại súng năng lượng khác mới giết chết được bọn họ.

Clefs nhìn thoáng qua súng trên tay bọn họ, trên mặt lộ ra vẻ tán thưởng, “Súng năng lượng của các người rất tuyệt, mua được ở đâu vậy?”

“Lão đại thiết kế.” Bốn anh em nhe răng cười, răng trắng lóe sáng, làm một thú thế, “Đáng tiếc tạm thời không bán ra ngoài.”

Trên mặt Clefs hiện lên vẻ đáng tiếc, từ sau khi đến hành tinh vô danh này, thấy được trình độ cơ khí của Klosters, đã sớm tâm phục khẩu phục, cảm thấy trình độ của cậu ta đã vượt xa các đại sư chế tạo máy móc khác.

Thấy chiến đấu đã chấm dứt, đám người Klosters, Tasym cũng xuống dưới, Tasym góp nhặt chút máu, sau đó để mọi người thiêu hủy hai thi thể người bị ký sinh.

“Bọn họ thuộc đội hộ vệ gia tộc Depeson.” Clefs nhận ra dấu hiệu trên y phục của hai người kia, trong lòng nặng trĩu, vốn nghĩ chỉ là một kế hoạch cứu viện khó khăn thôi nhưng lại không hề biết hành tinh này lại có loại sinh vật nguy hiểm đến thế.

“Yên tâm, ngài Depeson không chết được.” Tasym rất có thành ý mà an ủi một tiếng, “Nếu bọn họ đã chết, chúng ta cũng không lấy được thù lao.”

Phiền muộn trong lòng Clefs nhanh chóng biến mất, không khỏi tức giận trừng mắt nhìn cô một cái.

Đám người Ural này luôn có bản lĩnh chọc người tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Chương 31

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Thu Lệ

Có thể là do gặp được hai người bị ký sinh, tâm tình mọi người có chút sa sút, bọn họ trông thấy được, một sinh mệnh thể sau khi bị ký sinh đã không còn là bản thân nữa, ngay cả tư cách sống của bản thân cũng bị cướp đoạt, làm sao cao hứng nổi.

Cho nên, trong thế giới tinh tế, giống loài bị căm ghét nhất chính là ký sinh thể.

Đến khi phát hiện được dấu vết của đoàn người thiếu gia Depeson, mới có chút cao hứng trở lại, chứng tỏ nơi này vẫn có người còn sống.

Đến khi trời tối, mọi người muốn tìm một chỗ nghỉ ngơi, tinh thần Nguyên Đồng lập tức căng thẳng, sợ không cẩn thận, sẽ có thêm những con trùng ghê tởm khác chạy đến chỗ họ. Cô đi một vòng dọc theo chỗ hạ trại, dùng tinh thần lực xem xét cẩn thận, thậm chí chui vào đất, cho đến khi không phát hiện ra cái gì mới nhẹ nhàng thở ra.

Klosters cầm một túi dịch dinh dưỡng vị trái cây cho cô, những người khác cũng dùng dịch dinh dưỡng, cảnh tượng đầm máu khi nãy đã khiến mọi người chẳng nuốt nổi thứ khác, với những kẻ lữ hành mà nói thì dịch dinh dưỡng là tiện lợi nhất rồi.

Nguyên Đồng chậm rãi nuốt dịch dinh dưỡng, nghe những người này thảo luận, tuy chỗ hiểu chỗ không, nhưng hiểu được sau khi tìm được người sẽ dành ít thời gian để thăm dò hành tinh này, xem thử còn có những sinh mệnh thể nào chưa biết hay không miễn cho gặp phải chuyện nguy hiểm tương tự.

“Hạm đội của thiếu gia Depeson lúc đáp xuống hành tinh này có tổng cộng một trăm người, đều là chiến sĩ có thể năng từ cấp A trở lên, nếu không có chuyện ngoài ý muốn thì số người lúc đáp xuống không thay đổi. Chúng ta cũng không biết có bao nhiêu người bị ký sinh, về sau cẩn thận một chút.” Clefs trầm giọng nói, từ khi biết có người bị ký sinh, vị quân nhân nghiêm cẩn này tâm tình cũng không tốt.

“Chuyện này cũng không có gì... cẩn thận hơn chút là được.” Klosters híp mắt nói, “Ta quan tâm đến các giống loài trên hành tinh này hơn, ngoại trừ động vật, trùng còn có dị thực, cần phải tìm hiểu nhiều hơn.”

Clefs nhìn không được nhìn về phía Tasym tóc hồng bên cạnh, từ tin tức tổ trên người cô, hẳn biết cô là người thực vật, tuy không biết nguyên hình chủng tộc của cô là loại nào, nhưng nhìn bộ dạng chiến đấu hăng hái của cô cho thấy chủng tộc của cô sẽ không đơn giản, là người thực vật ăn thịt.

Người thực vật hiểu biết nhiều về thực vật, cho dù là dị thực, thường thường cũng có thể câu thông phục tùng, chỉ cần có cô, gặp được dị thực cũng không cần quá lo? Trong tinh tế, có rất nhiều người thực vật lựa chọn công việc có liên quan đến dị thực, cũng chính là đạo lý này.

Sau này đã chứng minh, ý tưởng của Clefs sai mười phần.

Mọi người thảo luận một phen, trừ bỏ người gác đêm, những người khác đều đi nghỉ ngơi.

Nguyên Đồng vẫn ở cùng một lều với Kloster, có thể là vì đã đồng sàng cộng chăn khi còn ở cánh đồng tuyết, hưởng được mùi ngon, Klosters căn bản không muốn tách ra, hơn nữa trong lều chỉ có một cái giường, hai giường cũng bị cậu biến thành một giường. Klosters đưa quả trứng đỏ kia cho Nguyên Đồng ôm, còn cậu thì ôm cô em vào lòng, an tâm đi vào giấc ngủ.

Về phần A Hoàng, bị vứt bỏ xuống dưới chân bọn họ, hiện tại thời tiết không còn lạnh, không cho phép nó chui vào lòng Nguyên Đồng, cho dù là con cái cũng không được.

A Hoàng không dám trái lời thú nhân đáng sợ, đành phải ủy ủy khuất khuất xuống cuối giường, dùng cái đuôi to đắp lên người mà ngủ.

Nguyên Đồng ôm quả trứng đỏ kia, lưng dựa sát vào ngực thiếu niên, tuy mặc quần áo trông có vẻ mỏng manh, nhưng lúc dựa vào lại thấy vô cùng rắn chắc rộng lớn, khiến người ta cảm thấy tin cậy.

Mặt của cô có chút nóng lên, khi cô còn rất nhỏ cha mẹ qua đời vì tai nạn xe cộ, là bà nội đã nuôi lớn cô, cô không có ấn tượng gì với cha, trong trí nhớ, nam giới chỉ có dưỡng và anh họ, dưỡng tuy thân thiết dễ gần nhưng cô cũng không phải con của dưỡng, đến khi cô có trí nhớ, dưỡng cũng sẽ không ôm cô như cha, cho nên cô không có kinh nghiệm được cha ôm.

Klosters...hiện tại lại khiến cô cảm thấy an tâm, có chút giống...cha.

Ôm gương mặt ửng đỏ, Nguyên Đồng tham luyến loại cảm giác này, cũng không cự tuyệt.

Ôm trứng trong lòng, dựa vào lồng ngực ấm áp của thiếu niên, Nguyên Đồng ngủ thẳng đến hừng đông.

Sau khi trời sáng, bọn họ lại xuất phát.

Xe chạy nửa ngày, từ bình nguyên tiến vào rừng rậm, cuối rừng rậm là một dãy núi lớn, khi bọn họ xuyên qua rừng rậm, có dừng lại dò xét chung quanh,

phát hiện trên núi có một thiết bị phát tín hiệu.

“Có thể là thiếu gia lưu lại.” Clefs có chút kích động, “Từ trường của hành tinh này có vấn đề, có rất nhiều chỗ không nhận được tín hiệu, rất nhiều thiết bị không sử dụng được, nhưng mà có lẽ chỗ này có chút đặc thù nên không làm mất công dụng của thiết bị, thiếu gia lúc trước có thể phát ra tín hiệu cầu cứu có thể là vì nguyên nhân này.”

Lời của Clefs được nhiều người tán đồng, mọi người thương lượng một chút, quyết định lên núi nhìn xem.

“Leo núi a, chúng ta thích nhất ~” Wes xoa tay, nhìn trên đỉnh núi tuyết trắng, quả thực hưng phấn không được.

Euston mệt mỏi nói, “Có cái gì rất thích? Tốn nhiều sức a!”

“Euston, nâng cao tinh thần lên!” Seth không quen nhìn bộ dạng không có tinh thần của em mình.

Sass vùng trộm nói: “Anh ấy bị chuyện hôm qua dọa sợ, dù sao thì lúc ở cánh đồng tuyết, biến sắc trùng lựa chọn ảnh đầu tiên, nghĩ đến chuyện thiếu chút bị ký sinh, ảnh bị dọa sợ, tối hôm qua ngủ không được.”

Seth cùng Wes vừa nghe, lập tức khăn trương, thảo luận làm thế nào để tặng Chicken soup for soul cho anh em mình, nếu không nhớ mà xuất hiện bóng ma tâm lý, u buồn thành bệnh thì biết làm sao? Tuy bọn họ đều cảm thấy với tính cách lười biếng cùng bi ối của anh ta, u buồn được mới là lạ...

Euston: “...không có chuyện đó, đừng nói vậy, anh ăn nhiều dịch dinh dưỡng lắm rồi, muốn ăn cá tuyết bạc a. Uy, ba tên khốn các ngươi, nghe người ta nói a!”

Những người khác không thêm đề ý tới bốn anh em kỳ quặc này, chuẩn bị leo núi.

Đến lúc sắp lên núi, Klosters ngồi xổm xuống trước mặt Nguyên Đồng, “Tôi công em lên.”

Nguyên Đồng: “...Như vậy có vẻ không hay lắm, tôi cũng có thể tự đi.”

Klosters không cho cô cơ hội phản đối, đặt cô lên lưng, liền theo cùng người khác, chạy lên trên núi.

Người ta leo núi là bước từng bước một, nhóm người này là trực tiếp chạy, từ chân núi chạy lên đỉnh núi. Gió thổi vù vù bên tai, Nguyên Đồng dè dặt lại tóc, nhìn qua hai bên, nhất thời hết hy vọng.

Được rồi, xem bước chân cùng tốc độ, cô tuyệt đối không theo kịp mấy người ngoài hành tinh này.

Ngon núi này rất cao, trên đỉnh núi chỉ có tuyết trắng, càng lên cao nhiệt độ càng giảm, không thể không điều chỉnh nhiệt độ của trang phục chiến đấu. Cho đến khi lên đến đỉnh núi, Nguyên Đồng lại game over, Klosters lấy ra một cái áo khoác lông bọc cô lại, cô ngoan ngoãn đứng ở một bên, dùng tinh thần lực ít ỏi đáng thương rà quét xung quanh, mà đúng là tìm được gì đó thật.

Mọi người nhanh chóng tìm được thiết bị phát tín hiệu chôn ở đây, là loại thiết bị phát tín hiệu cao cấp thường dùng trong tình tế, sản xuất ở hành tinh máy móc, nhãn hiệu “Đế quốc quang huy”, quảng cáo bên ngoài là: Đế quốc chỗ nọ, quang huy vĩnh tồn. Rõ ràng ý nói chỉ cần ở lãnh thổ đế quốc, đều có thể nhận được tín hiệu, hiện tại xem ra cũng không có nói quá.

“Có thể phá giải mật mã trên đó không?” Clefs dò hỏi.

Klosters xoay người nhìn vào thiết bị phát tín hiệu, nhìn nhìn một chút, trả lời: “Ta cần chút thời gian.”

Clefs vừa lòng gật đầu, cảm thấy dong binh đoàn của Cuồng thú thật đúng là dùng tốt.

“Klos.” Nguyên Đồng nhỏ giọng kêu một tiếng.

Mọi người ở đây đều tai thính mắt tinh, đương nhiên nghe được thanh âm của cô, nhất loạt nhìn qua, người hành tinh Ural nhìn qua là vì bé ngày là người của họ, cần chú ý trước hết; mà đám người Clefs thì lại nghĩ, cô nhóc yếu ớt này lại có hành động kinh người gì nữa đây?

Nguyên Đồng bị một đám người nhìn, có chút ngượng ngùng, thấy Klosters đi tới, chỉ chỉ phía trước, nói: “Ồ đó có gì đó.”

Mọi người nhìn theo hướng cô chỉ, trừ bỏ một mảnh tuyết trắng mịt mù, không thấy được cái gì cả.

Nhưng mà nếu cô nói có, vậy tức là có! Bốn anh em hoàn toàn tin tưởng vào tinh thần lực kỳ diệu của Nguyên Đồng, lập tức chạy tới, ai ngờ “a” một tiếng chói tai, bốn anh em đột nhiên biến mất ngay trên tuyết.

Những người khác chạy nhanh tới, chỉ thấy ngay chỗ bốn anh em mất tích có một cái hố sâu, nhìn từ phía xa thì không có gì khác thường, thậm chí vì đỉnh núi quanh năm có tuyết, lớp tuyết dày bao phủ, nếu không phải nhờ Nguyên Đồng có tinh thần lực chính xác xem xét, cũng sẽ không biết nó có một cái động ở đó.

“Các ngươi vẫn ổn chứ?” Clefs ở trên kêu lên.

“Không ổn...Nga, rất tốt.” Một người trả lời, thanh âm có chút quái dị, giống như đang kích động.

Trong lòng mọi người khẽ nhúc nhích, liền đi xuống nhìn một cái.

Đám người Clefs chuẩn bị tốt mọi thứ, liền đem con ruồi bỏ lại đi, sau đó từng bước từng bước cầm lấy dây thừng trượt xuống.

Klosters một tay cầm lấy dây thừng, một tay ôm thắt lưng Nguyên Đồng, nhẹ nhàng tuột xuống, chân chạm vào vách đá, nhanh chóng tiếp đất. Nguyên Đồng bị cách thức rơi xuống nhanh chóng này dọa sợ, tim đập nhanh liên hồi, cho đến lúc chạm đất mới cảm thấy tốt hơn một chút.

“Các người tới rồi.”

Nguyên Đồng quay đầu nhìn lại, đầu tiên nhìn thấy bốn gương mặt giống hệt nhau cười ngây ngô, thật sự là cười đến phát ngốc, hoàn toàn không giống bình thường. Sau đó mới nhìn thấy một cây ăn quả đằng sau, cách bọn họ không xa, đang tỏa sáng. Cây nọ cao chừng ba mét, trên cây có một loại trái cây màu xanh phát sáng, lớn bằng nắm tay, thoát nhìn như cây thông Noel được trang trí thường thấy, nhưng nhìn kỹ lại thì phát hiện chúng nó không phải nhân tạo, tất cả đều là tự nhiên mà có, khiến cho người ta có cảm giác như lạc vào thế giới pháp thuật thần kỳ.

Người ở phía trên từ từ xuống hết, nhìn đến cây ăn quả này, mọi người đều ngây dại, chỉ có cô gái Trái Đất kiến thức nông cạn dùng vẻ mặt hứng thú bưng bưng đánh giá nó, so sánh nó với cây thông Noel.

“Đây là...Sinh mệnh thụ, vua của dị thực trong truyền thuyết sao?”

“Phải! Sinh mệnh thụ có thể trị bách bệnh, cho dù là khiếm khuyết gene, nghe nói cũng có thể trị.”

“Không nghĩ rằng trên hành tinh này lại có loại cây này, quả nhiên phát tài a.”

“Nga, muốn phát tài a...”

Bốn anh em mơ màng nói, bị người nhần tâm đánh tan mộng tưởng.

“Nghĩ cũng đừng nghĩ, nếu thật sự là Sinh mệnh thụ, dám tới gần, xem nó có đánh chết mấy người không.” Clefs lạnh lùng nói.

Đây cũng là nguyên nhân mà bọn họ chỉ có thể đứng nhìn từ xa mà không dám lại gần. Đừng nhìn thấy cây này xinh đẹp long lanh, trên cây còn có rất nhiều trái cây xinh đẹp đặc sắc, nhưng loại cây này vô cùng hung tàn, dám đi hái quả của nó, không đánh chết người mới là lạ. Tuy nói như vậy có chút kỳ quái, nhưng trong giới dị thực, loại dị thực được mệnh danh là “Sinh mệnh thụ” này vô cùng hung tàn.

“Vậy làm sao bây giờ?” Wes nhìn Sinh mệnh thụ chảy nước miếng, “Không thể nhìn thấy bảo vật mà lại bỏ mặc chứ? Fergus mà biết, nhất định sẽ mắng chúng ta ngốc.”

Clefs nhìn nhìn, nhìn sang giống cái tóc hồng, nói: “Có thể để tiểu thư Tasym thử xem.”

Những người khác vừa nghe, nhất thời bưng tỉnh đại ngộ, vội hỏi: “Tasym, cô nhanh nhanh thử giao lưu với nó chút, bảo nó đưa chúng ta vài trái, nếu cho chút lá cây cũng tốt.”

Trái cây Sinh mệnh thụ vô cùng có giá trị làm thuốc, quả thực có thể xưng là Dược vương. Mà lá cây của nó có thể dùng ngâm trà, có thể kéo dài tuổi thọ, bách bệnh bất xâm, mỹ dung dưỡng nhan, là loại dị thực được hoan nghênh nhất trong tinh tế.

Tasym bị nhóm người này đẩy đi, bĩu môi, nói: “Các người cũng quá xem trọng ta rồi, ta cũng không cam đoan có thể cùng nó câu thông.”

Nói xong, cô thử tiến lên vài bước, khi còn cách cây kia khoảng ba mét, đột nhiên cây kia run run một trận, sau đó vô số hư ảnh hưởng về phía cô, Tasym nhanh chóng tránh thoát, những hư ảnh này đánh không trúng cô, đánh xuống mặt đất, tựa như kim loại đánh xuống nền nhám thạch tạo ra âm thanh “bang bang” khiến ai nghe được cũng cảm thấy da đầu tê dại.

Tasym đành phải lui về phía sau, nhìn chằm chằm Sinh mệnh thụ nhìn một hồi lâu, mới bắt đầu dĩ xoay người nói: “Nó ghét bỏ trên người ta có mùi máu tươi quá nặng, không cho ta tiếp cận.”

Wes lập tức kêu lên, “Nhất định là do cô bình thường chỉ thích ăn thịt, cô là loại người thực vật thích ăn thịt, chẳng trách đồng loại của cô không thích cô!”

“Ta là người, ăn thịt có cái gì sai?” Tasym đứng lý hợp tình nói, không biết là bản thân mình thích ăn thịt thì sai chỗ nào.

“Vậy lúc cô đói, trực tiếp một ngụm ăn luôn con mèo, quá đầm máu rồi! Có người thực vật nào lại thích ăn thịt như cô không chứ?”

“Cậu còn dài dòng, tôi trực tiếp ăn cậu, tôi còn chưa ăn tuyết lang có cánh đâu.” Tasym khó chịu nói.

Trông thấy bọn họ lại tranh cãi, mấy người Clefs đau đầu, không khỏi nói: “Quên đi quên đi, trừ phi đánh sập ngọn núi này, bằng không là không có biện pháp tiếp cận nó.”

Nói thì nói thế, nhưng chỉ sợ ở đây không có ai nguyện ý làm loại chuyện này, nhất là Sinh mệnh thụ trưởng thành không dễ dàng, đặc biệt là nó rất có giá

trị dùng làm thuốc, không có ai ngốc đến mức sau khi phát hiện một gốc Sinh mệnh thụ lại muốn phá hủy nó. Gốc Sinh mệnh thụ là vua dị thực không phải nói không, sự công kích của nó vô cùng sắc bén, cho dù là cường giả tối cao cũng lưỡng cuống khi phải đối mặt với nó.

Cao hứng qua đi, mọi người cũng chỉ có thể nhìn nó chảy nước miếng.

Nguyên Đồng nghe được lời của bọn họ, bưng bình đại ngộ, rốt cuộc biết được chủng tộc của Tasym, người thực vật, nếu còn ở Trái Đất, người khác vừa nghe còn tưởng là người nằm bất động không có ý thức, nhưng ở thời đại tinh tế, người thực vật là một loại chủng tộc trí tuệ, có hình thù của nhân loại, bình thường có thể biến thành thực vật chui vào trong đất, vô cùng thần kỳ.

Cô nhìn Sinh mệnh thụ ở phía xa, trong lòng có cảm giác không hiểu, khiến cô có chút rục rịch.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cưng Chiều Vợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Chương 32

Klosters tuy cũng rất bất ngờ có thể ở chỗ này nhìn thấy Sinh mệnh thụ được mệnh danh “vua dị thực”, “được vương” trong tinh tế, nhưng cậu cũng chỉ là kinh ngạc, cũng chẳng để ở trong lòng, lực chú ý hơn phân nửa đều đặt lên người bên cạnh, thấy trên mặt cô lộ ra thần sắc nóng lòng muốn thử, trong lòng khẽ nhúc nhích.

“Đồng Đồng?” Klosters đưa tay đặt trên đầu cô, khẽ xoa.

Nguyên Đồng quay đầu, thấy thiếu niên bên cạnh hơi hơi cúi người nhìn cô, nhìn thẳng vào mắt cậu, cô do dự, nhỏ giọng nói bên tai cậu: “Klos, tôi cảm thấy tôi có thể thử xem”

Ánh mắt Klosters chuyển từ cô sang Sinh mệnh thụ, cân nhắc, nói: “Công kích của Sinh mệnh thụ có thể tạo thành tổn hại lên đến 80% cho một cơ giáp sinh vật cấp tám, cho dù là chiến sĩ cơ giáp cấp 3S cũng khó mà tiếp cận được nó.”

Sinh mệnh thụ được gọi là “vua dị thực”, trừ bỏ giá trị dùng làm thuốc của nó rất cao, còn vì tính tình của nó, vô cùng tính liệt, nhưng mà nó lại có đủ năng lực chống lại công kích của cơ giáp, làm cho người ta thập phần khó xử. Nếu thật sự không quan tâm, mặc kệ tất cả đánh nhau với nó để chiếm lấy nó, nó tình nguyện trực tiếp tự hủy, cũng không tiện nghi cho sinh vật khác, điều này làm cho người phát hiện rất đau đầu, thật sự là vui sướng tồn tại cùng thống khổ a.

Nguyên Đồng “nga” một tiếng, cô vừa rồi cũng thấy, ngay cả Tasym lợi hại như vậy cũng phải né tránh công kích của nó.

“Em xác định?”

Nguyên Đồng gật đầu, cô vẫn là muốn thử xem.

Nghĩ nghĩ, Klosters nói: “Tôi đi cùng em.” Với tốc độ của cậu, nếu Sinh mệnh thụ thật sự công kích Nguyên Đồng, ít nhất cậu có thể kịp thời mang người đi, không cần lo lắng vấn đề an toàn.

Nguyên Đồng biết cậu lo lắng cho mình, nhất thời trong lòng có chút ê ẩm, mềm nhũn. Trên cái thế giới này, trừ bỏ bà nội, không ai lại tốt với cô vô điều kiện như vậy, nhưng thiếu niên này lại làm được, tốt đến không cần lý do, cho dù là ngay từ lúc đầu, cậu có mục đích mới nhất cô về, nhưng thời gian lâu như vậy, cũng đã làm rất nhiều chuyện vượt xa mục đích ban đầu của cậu. Cô không phải ý chí sắt đá, làm sao lại không cảm động?

Nếu còn ở Trái Đất, gặp được thiếu niên như thế, cho dù là yêu sớm, cô cũng không chút do dự đáp ứng hắn. Nhưng mà...

“Sao thế?” Klosters thấy ánh mắt cô đột nhiên trở nên thủy nhuận nhuận, giống như sẽ ngập nước ngay lập tức, có chút kỳ quái hỏi.

Nguyên Đồng đang muốn trả lời, phía sau có một thanh âm nhanh nhẩu chen vào, “Ngốc! Bé người ta đang cảm động! Cậu vừa hỏi, đem sự ngu xuẩn vô tri của cậu biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn, khiến cho cảm động của người ta bay mất.”

Klosters dùng một loại ánh mắt giết người hung ác nhìn Wes miệng rộng, ba người khác ngay tại thời điểm máu chốt liền bịt miệng em út nhà mình tha đi chỗ khác, đỡ phải lắt nhừ chịu đòn chung với hắn.

Lúc Nguyên Đồng và Klosters nhỏ giọng kể tai nói nhỏ, mọi người cũng không có chú ý bọn họ, tuy Sinh mệnh thụ là do Nguyên Đồng phát hiện, nhưng xét thấy biểu hiện bình thường của cô quá yếu ớt, so với sùng vật chuột hương của cô cũng không hơn được bao nhiêu nên cũng chẳng ai ôm hy vọng gì với cô, bọn họ muốn Sinh mệnh quả, nhưng biết với thực lực của bọn họ, muốn toàn thân trở ra cũng không khả năng, đang suy tư nên làm gì bây giờ, cổ tình bốn anh em lại không an phận, thấy hai người bên này đang thì thầm, trực tiếp chạy tới nghe lén, lại còn lớn miệng nói ra.

Không trách Klosters then quá thành giận muốn đánh người.

Đám người Clefs đang thất vọng, chỉ thấy Klosters muốn dẫn Nguyên Đồng tiến lên, vội hỏi: “Cuồng thú, cậu muốn làm gì?” Chính mình đi chịu chết, lại muốn dẫn theo giống cái bé nhỏ người ta, đang tính toán gì thế? Tuy giống cái này có yếu ớt chút, nhưng cũng không phải hoàn toàn vô dụng, ít nhất biểu hiện dọc theo đường đi, cũng khiến bọn họ thừa nhận.

Tuy yếu một chút, nhưng không cản trở, thời điểm mấu chốt còn có tác dụng, quý dị nói không nên lời.

Klosters luôn luôn mặc kệ người không liên quan, cho nên căn bản không thèm để ý hẳn nói cái gì.

Nhưng thật ra Nguyên Đồng tính tình tốt, quay đầu hướng Clefs nở nụ cười, nói: “Ngài Clefs, tôi muốn đi xem thử.”

Clefs đang muốn nói cái gì, bị Tasym ngăn lại, bọn họ đều tin tưởng Klosters, cho nên mặc kệ Klosters làm cái gì, cũng sẽ không nghi ngờ cậu, toàn tâm toàn ý tín nhiệm, đây là ấn tượng đã hình thành nhiều năm.

Chỉ thấy Klosters lôi kéo Nguyên Đồng tiến lên, mỗi bước đều rất cẩn thận, nếu chỉ có mình cậu, thực ra chẳng có chuyện gì, cậu chỉ lo lắng người bên cạnh bị thương tổn.

So với sự cẩn thận của Klosters, Nguyên Đồng lại có vẻ tùy ý, lúc tiếp cận Sinh mệnh thụ, cô vừa đánh giá gốc dị thực thần kỳ này vừa phóng xuất tinh thần lực, nếu dựa theo bình thường, tinh thần lực của cô ngoại trừ xem xét còn có tác dụng khác là công kích cho dù là thực vật hay động vật đều bị tác động mà tổn thương, nhưng lúc này cô cũng không có ý muốn làm tổn thương gốc dị thực này.

Nguyên Đồng dẫn tinh thần lực cẩn thận vờn về phía trước, tận lực giữ mình bình tâm, tinh thần lực cách Sinh mệnh thụ ba mét, hai mét, một mét, nửa mét...

Ngay khi tinh thần lực của Nguyên Đồng sắp chạm đến Sinh mệnh thụ, Klosters đột nhiên ôm cô lui về phía sau, ngay chỗ bọn họ vừa đứng, những hư ảnh màu đen đánh lại, “bang bang” vang lên, băng nham trên mặt đất vỡ ra, mảnh vụn bay tán loạn. Những hư ảnh màu đen đó là thụ tu bảo hộ Sinh mệnh thụ bảo hộ, bình thường thu liễm ở bộ rễ, mật độ dày đặc, kim loại cứng nhất trong tinh tế thậm chí ngay cả cơ giáp cũng không thể chặt đứt nó được.

“Quả nhiên không được!” Đám người Clefs cũng không thất vọng, dù sao cảm thấy đó là đương nhiên.

Klosters nhìn Nguyên Đồng, Nguyên Đồng cau mày, nói với cậu: “Thử một lần nữa.”

Klosters gật đầu, loại ủng hộ không có nguyên tắc này làm cho anh em Seth lại cảm thán:

“Roi vào lưới tình đều là kẻ ngốc, trung khuyển không có nguyên tắc!”

“Em trai, giọng điệu đừng chua như vậy, ca ca biết chú mày hâm mộ. Yên tâm, hôm nào rảnh rồi, bọn anh sẽ tìm cho chú một giống cái nhỏ bé đáng yêu, đến lúc đó chú cũng cứ không có nguyên tắc mà sủng người ta đi. Nhưng mà đừng chọn ai nhỏ quá nha, còn phải đợi người ta trưởng thành không biết đến chừng nào nha.”

“Ai nói em chua? Em chỉ đang cảm thán lão đại không có nguyên tắc gì cả thôi.”

“Thế không phải chua thì là gì? Không phải là hâm mộ bé người ta có thể khiến lão đại mất sạch nguyên tắc sao? Vì sao chú không phải giống cái đâu? Lúc mẹ sinh chú, vì sao lại sinh thêm cho chú tiểu jj? Không có tiểu jj thật tốt! Cắt nó đi, lúc đó bọn anh sẽ toàn tâm toàn ý xem chú là muội muội mà chăm, còn chuẩn bị đồ cưới cho chú thật phong phú...”

“Vô liêm sỉ, vì sao mấy người không tự cắt của mình?” Wes xù lông gào lên với mấy người anh của anh ta.

Ba người kia đồng thời nói: “Bởi vì chúng ta là ca ca, chú là em út!”

Đây là cái logic quý dị gì chứ?

Ngay khi bốn anh em lại náo loạn, Tasym không thể nhịn được, vỗ đầu của một người gần cô nhất, nói: “Cầm miệng, còn ồn ào tôi trực tiếp ném mấy cậu cho Sinh mệnh thụ làm chất dinh dưỡng!”

Bốn anh em rốt cuộc cũng an tĩnh trở lại, chỉ thấy Klosters đã dẫn Nguyên Đồng tiến lên, mà lần này, Sinh mệnh thụ vẫn tiếp tục công kích, nhưng mà chỉ công kích mình Klosters, Nguyên Đồng bị nó xem như không khí, hoa hoa lệ lệ không thèm nhìn đến, mấy người Clefs không hiểu chuyện, trợn trừng mắt.

Chẳng lẽ Sinh mệnh thụ tương đối rộng lượng với kẻ yếu? Hay là hoàn toàn xem thường cấp F, khinh thường để ý tới?

Sau vài lần thử nghiệm, Klosters phát hiện Sinh mệnh thụ không công kích Nguyên Đồng, liền quyết đoán lùi lại, nhưng ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm Nguyên Đồng không rời, thân thể sẵn sàng bùng nổ, chỉ cần có gì không ổn, có thể lập tức đi qua cứu người.

Kỳ thật trong lòng cậu không hề nguyện ý đặt Nguyên Đồng trong tình cảnh nguy hiểm như thế, cho dù bản thân có năng lực bảo hộ cô bình an cũng không nguyện ý. Nhưng thấy đôi mắt trong suốt của cô nhìn cậu, tỏ ý muốn thử, liền không có cách cự tuyệt yêu cầu của cô.

Lúc này tinh thần lực của Nguyên Đồng đã bao phủ hoàn chỉnh gốc Sinh mệnh thụ, hơn nữa khiến cô kinh hãi chính là, khi Sinh mệnh thụ phát hiện tinh

thần lực của cô, cả cây đều lên tinh thần, thậm chí khẩn cấp kết nối với tinh thần lực của cô rồi nuốt chửng nó, khiến tinh thần lực của cô tiêu hao nhanh chóng, sắc mặt cô trở nên trắng bệch.

Klosters thấy thế, thân thể như dây cung căng đến cực hạn, lao đến phía trước, nhưng khi cậu tiếp cận, Sinh mệnh thụ lại bắt đầu công kích cậu.

“Khoan đã, Sinh mệnh thụ đang bảo hộ bé đó?” Clefs bất khả tự nghị kêu lên. Clefs nói không sai, thụ tu của Sinh mệnh thụ một nửa công kích Klosters, một nửa giương nanh múa vuốt bên người Nguyên Đồng, tuy nhìn như uy hiếp, nhưng nhìn kỹ sẽ nhận ra, Sinh mệnh thụ đang bảo hộ Nguyên Đồng.

“Lão đại, mau trở lại!” hai tay Tasym biến thành tua mềm thực vật, kéo Klosters trở về.

Khi tinh thần lực tiêu hao không còn, Nguyên Đồng cảm cực không nổi ngồi bệt xuống đất, Sinh mệnh thụ run lên, hai trái từ trên cao lăn xuống, rơi vào lòng cô. Ánh sáng xanh lấp lánh, trong hang động tuyệt u ám, tràn đầy ánh sáng, xinh đẹp trắng lẽ, mùi thơm thoang thoang xông vào khoang mũi, chỉ cần hít một hơi cũng có thể khiến tinh thần người ta trở nên phấn chấn.

Nhiệt độ không khí xung quanh rất thấp, nhưng Nguyên Đồng lại đổ mồ hôi, thân thể có chút hư thoát. Có thể là vì gần đây đã quen với tình huống tinh thần lực tiêu hao không còn nên cũng không đến mức không chịu được. Cô lấy một liều thuốc bổ sung tinh thần lực từ trong nút không gian ra, uống cạn, đến khi cảm thấy tốt hơn mới đứng dậy.

Nguyên Đồng quay đầu nhìn về đám người đang đứng đằng xa, lại nhìn Sinh mệnh thụ, thấy nó không có ý công kích mình, liền thương lượng với nó: “Có thể cho nhiều một chút không? Người thấy đó, chúng ta có nhiều người như vậy, mỗi người một trái được không?”

Lá cây Sinh mệnh thụ run lên, quả quyết cự tuyệt nhân loại tham lam.

“Nếu không thể được... vậy người cho chút lá cây nhé, như thế có được không?”

Sinh mệnh thụ lại run lên, sau đó một nhánh cây tách rời khỏi nó, được thụ tu quán lấy đưa đến trước mặt cô.

Nguyên Đồng tiếp nhận, nói cảm ơn với Sinh mệnh thụ.

Chờ Nguyên Đồng cầm hai trái và một nhánh cây Sinh mệnh thụ trở về, phát hiện nhóm người này đều hai mắt nhìn mình chăm chăm, trong lòng có chút sợ hãi, nhỏ giọng nói: “Nó không chịu cho nhiều.” Trên mặt lộ ra vẻ khổ sở, không biết ít như thế thì phân chia thế nào, nghĩ nghĩ, liền đem nhánh cây kia đưa cho Tasym, “Tasym, cho chị ngâm trà.”

Bởi vì là người thực vật, Tasym ngâm trà uống rất ngon, Nguyên Đồng tuy không biết phẩm trà, nhưng vẫn cảm thấy rất ngon.

Tasym không nhận, những người khác dùng thần sắc kỳ quái nhìn cô.

Nguyên Đồng có chút mờ mịt, chẳng lẽ cô nói sai rồi? Theo bản năng nhìn về phía Klosters.

Klosters đã khôi phục bình tĩnh, nói với cô: “Nhánh cây này là lễ vật Sinh mệnh thụ tặng cho em, em có thể gieo trồng, Sinh mệnh thụ do em tự tay trồng sau này muốn tặng ai thì tặng cho người đó.”

Nguyên Đồng: “...” Được rồi, cô hiểu bản thân lại gây ra chuyện cười, rõ ràng có thể dùng để trồng ra một gốc cây Sinh mệnh thụ gì đó, lại nghĩ Sinh mệnh thụ cho cô dùng ngâm trà.

Klosters giải thích cho Nguyên Đồng xong, sờ sờ đầu cô, liền nhìn về phía mười mấy người của gia tộc Depeson do Clefs cầm đầu. Bốn anh em Seth và Tasym cũng sôi nổi nhìn về phía bọn họ.

Clefs liếc mắt nhìn Sinh mệnh thụ, nói: “Mục đích chúng ta tới đây là vì cứu viện ngài Depeson, chuyện khác có thể tính sau. Về phần Sinh mệnh thụ, là do vị Nguyên tiểu thư phát hiện.”

Pháp luật tinh tế có quy định, khi phát hiện hành tinh mới, tên do người đầu tiên phát hiện đặt, mà trên hành tinh mới có thứ gì đó chưa biết, người đầu tiên phát hiện có quyền ưu tiên lựa chọn. Đương nhiên, loại pháp luật này chỉ có hiệu lực khi thực lực song phương tương đương, không thể nghi ngờ, thực lực của đám người Ural này vượt trên đám người Clefs, Clefs là người lý trí, hiểu được nên lấy hay bỏ.

Trên mặt Klosters lộ ra vẻ vừa lòng, nói với hắn: “Ta sẽ đưa khế ước cho các người sau.”

Đã không có chuyện gì, mọi người nhanh chóng rời khỏi tuyết động này, trở lại đỉnh núi.

Lúc xuống núi, Nguyên Đồng vẫn được Klosters ôm xuống núi, con chuột hương nằm sấp trên đầu cô, trong lòng cẩn thận ôm nhánh cây Sinh mệnh thụ kia, quay đầu nhìn lại đỉnh núi tuyết trắng, cô cảm thấy thế giới tương lai này thật thần kỳ, có rất nhiều giống loài thần kỳ vượt qua sự tưởng tượng của nhân loại, chỉ cần nghe thoáng qua, cũng đã khơi dậy ham muốn khám phá của nhân loại.

Cô rất cuộc hiểu được vì sao biết rõ là nguy hiểm nhưng vẫn có vô số người hưng phấn tìm kiếm, trong quá trình tìm kiếm họ có được sự vui vẻ, thu hoạch sau đó chính là sự thỏa mãn.

Trở lại xe bay, Nguyên Đồng được Tasym cho chậu hoa và đất dinh dưỡng, cẩn thận đem nhánh Sinh mệnh thụ trồng vào. Nhánh cây này chỉ cao khoảng nửa thước Anh, lá cây có hình tròn, mỗi một phiến đều hiện gân rõ ràng, lá cây màu bạch ngọc thanh khiết, gân lá màu phi thủy, từ xa nhìn lại

khiến thị giác có thể cảm nhận được một loại trình tự rõ ràng, như ngọc sáng bóng rực rỡ.

Trịnh trọng đặt chậu cây Sinh mệnh thụ đến một cái giá cố định trên xe, Nguyên Đồng thưởng thức một lát, lại xuất ra kia hai khóa Sinh mệnh thụ chỉ quả nghiên cứu.

“Chi ~”

Nhìn đến hai trái hình quả trám, A Hoàng lao đến như mãnh hổ hạ sơn, vẻ mặt thèm thuồng nhìn hai quả Sinh mệnh thụ trong tay Nguyên Đồng, nước miếng cũng chảy ra. Nguyên Đồng nhìn mà thấy gớm, khiển trách: “A Hoàng, còn chảy nước miếng nữa là ta không nuôi ngươi nữa đâu.”

A Hoàng vẫn ngơ ngác nhìn hai trái Sinh mệnh, móng vuốt hung hãn vươn ra muốn đoạt lấy.

Một bàn tay nắm cổ nó nhấc lên, sau đó A Hoàng bị người dùng dây thừng trói chặt, ném ra ngoài của sổ xe.

Nguyên Đồng nghe được tiếng kêu thê lương từ bên ngoài, nhin không được ngoái cổ nhìn, động vật nhỏ đáng thương dường như bị treo ở giữa không trung, theo tốc độ cao của xe bay, nó tựa như một con điều màu vàng nhạt bay giữa không trung, tiếng kêu thảm thiết truyền đến.

“A Hoàng là thể tiến hóa của chuột hương Carlow, đã tính khó thuần, phải cho nó chút giáo huấn để sau này không làm ra những chuyện khi chủ.” Klosters giải thích cho cô, lấy hai quả Sinh mệnh trong tay cô, cắt một trái vào một cái hộp không rõ chất liệu, trái còn lại rửa sạch rồi cho cô ăn.

Nguyên Đồng vụng trộm liếc nhìn những người khác trên xe bay, nhỏ giọng nói: “Có hai trái... chúng ta chia đôi.” Nếu đây là thứ tốt, Nguyên Đồng muốn chia sẻ với cậu.

Ánh mắt Klosters trở nên nhu hòa trong nháy mắt, màu mắt sáng lạng kia đẹp để động lòng người, cậu nói: “Sinh mệnh quả là tinh hoa của Sinh mệnh thụ, có ích cho thân thể của em, còn với chúng tôi cũng chẳng có tác dụng gì lớn.”

Nguyên Đồng nhin không được ngẩng đầu nhìn những người khác trong xe bay, ai ngờ anh em Seth sôi nổi quay đầu nói với cô: “Klos nói đúng, để nhóc ăn thôi, đây là nhóc tự mình lấy được mà.”

“Nếu nhóc băn khoăn, sau này trông được Sinh mệnh quả nhớ cho chúng ta ném thử là được.”

“Đúng vậy, chúng ta chờ cây Sinh mệnh thụ này nở hoa kết quả, tin tưởng với bản lĩnh của nhóc, sẽ sớm thôi.”

Nghe được lời của bốn anh em, Nguyên Đồng làm sao không biết khi này đã nhỏ giọng nói nhưng vẫn bị mấy người này nghe được, có chút quần bách, đành im lặng gặm Sinh mệnh quả. Đây là một loại trái cây có chút vị sập, không ăn ngon như vẻ ngoài của nó, nhưng sau khi vị sập tan đi lại có vị ngọt lành, nhin không được lại cắn miếng thứ hai.

Sinh mệnh quả không có hạt, chờ khi Nguyên Đồng từng miếng từng miếng ăn xong, Klosters mới kéo động vật nhỏ đáng thương vào lại trong xe.

Bị ném trái giáo huấn lãnh khốc vô tình, A Hoàng mệt mỏi, nhất thời ý tưởng gì cũng không có, cảm thấy vẫn là chủ nhân tốt nhất, chui vào trong lòng chủ nhân, dùng móng vuốt bám chặt vào váy áo cô, yếu ớt “xèo xèo” hai tiếng.

Nguyên Đồng lấy cái lược nhỏ, do Tasym cố ý đưa cho để chải lông cho sủng vật, chải bộ lông vàng bị gió thổi xù xù, sờ sờ đuôi to của nó: “Chờ ta về sau trông được Sinh mệnh thụ, nó kết quả liền cho ngươi một trái ném thử.”

A Hoàng nghe được lời của cô, nhất thời tinh thần chấn hưng, đuôi to ve vẩy qua lại, một đôi mắt đen thường thường nhìn ngắm nhánh Sinh mệnh thụ, nghiêm nhiên ở ảo tưởng cảnh tượng sau khi Sinh mệnh thụ lớn lên.

Nguyên Đồng có chút ngạc nhiên nói: “Chỉ số thông minh của A Hoàng hình như rất cao.”

“Nếu chỉ số thông minh của nó không cao, làm sao có thể làm sủng vật?” Klosters giải thích: “Rất nhiều người thích dưỡng chuột hương Carlow cũng vì nguyên nhân này, chúng không chỉ có mùi hương trên người mà còn do chỉ số thông minh của chúng, trong đám dị thú cấp một xem như rất cao.”

Nguyên Đồng lại được tiếp thu thêm chút kiến thức về chuột hương Carlow, càng thích A Hoàng hơn.

Đến khi chàng vạng, Klosters thành công phá giải mật mã trên thiết bị phát tín hiệu, từ đó lấy được tin tức họ cần.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Chương 33

“Căn cứ tin tức lưu lại, đoàn người của Depeson có lẽ đã đi theo hướng nam, thời gian rồi đi đã hơn nửa tháng.” Klosters nói, “Trên đường đi, bọn họ

gặp chút phiền toái, nếu không có gì ngoài ý muốn thì hiện tại hẳn là đang ở chỗ đó chờ chúng ta cứu viện.”

Klosters giải thích, ngón tay thon dài trắng trẻo chỉ vào một điểm trên thiết bị tham trắc.

Ánh mắt mọi người nhìn theo ngón tay chỉ, nhận thấy chỗ được chỉ đến có rất ít sinh mệnh thể, nhưng cũng không thể khiến họ an tâm ngược lại sắc mặt càng thêm nghiêm trọng.

Thời đại tinh tế, nếu trên một hành tinh có tồn tại cả dị thú và dị thực, nhưng có nơi có ít sinh mệnh thể cũng không chứng minh được nơi đó là an toàn, chính là vì còn có một nguyên nhân khác, có thể là nơi đó có một loại dị thực cao cấp đáng sợ đến mức dị thú cũng không thể sinh tồn ở đó.

Kỳ thật so với dị thú, có chút dị thực càng khó đối phó, đặc biệt là hiện tại cơ giáp của bọn họ bị tổn hại nghiêm trọng, còn phải bảo tồn sức chiến đấu của cơ giáp, đề phòng ngừa có tình huống xấu xảy ra. Cũng vì như thế, cho nên từ lúc đáp xuống hành tinh này, nếu không cần thiết, bọn họ đều tận lực dùng những thiết bị khác, rất ít dùng đến cơ giáp cũng là vì chuẩn bị cho sau này.

Mọi người thương lượng một chút, liền quyết định đi đến nơi được đánh dấu trên thiết bị tham trắc.

Bởi vì có mục đích chính xác, cho nên không cần tiếp tục tìm kiếm trên đường, một đường đi tới, chỉ cần năm ngày, bọn họ đã tiếp cận mục tiêu.

Khi nhìn đến một khoảng rừng rậm vô tận, tâm tình mọi người có chút ngưng trọng.

“Không nghĩ rằng trên hành tinh này lại có nhiều dị thực như thế.” Trong lòng Clefs có chút bất đắc dĩ, một đường truy tung mà đến, Clefs cũng biết hành tinh này còn rất nguyên sơ, chưa có dấu vết khai phá của nhân loại, nhưng từ những dấu hiệu đã phát hiện cho thấy, quá trình tiến hóa của hành tinh này đã hoàn thiện, được xếp vào loại hành tinh tài nguyên, không biết hành tinh này lớn như thế vì cái gì mà thiếu gia Depeson lại cố tình chạy đến loại địa phương này.

Hay là có nguyên nhân gì khác?

Mỗi một hành tinh đều có điều kiện đặc thù, cùng với những sinh mệnh thể tiến hóa trên cơ sở những điều kiện đặc thù đó, mức độ nguy hiểm của một hành tinh phần lớn căn cứ theo dị thực và dị thú trên hành tinh đó. Hành tinh vô danh này không có nhiều dị thú cho lắm nhưng dị thực và trùng thì lại rất nhiều, thật khiến người phiền não mà.

“Vậy hãy liên lạc với Depeson trước đi.” Klosters để mọi người nghỉ ngơi tại chỗ, không mạo muội tiến vào rừng mưa nhiệt đới này.

“Làm sao liên lạc?” Clefs sững sốt, nơi này không phải tín hiệu không thông sao? Quang nào thành bài trí, hơn một tháng này, bọn họ đều quen với việc không dùng được quang nào, nhiều nhất chính là dùng để ghi lại một ít này nọ.

“Quang nào không được, vậy làm thiết bị liên lạc đơn giản là được, chỉ cần bắt được tín hiệu quang nào là ổn.”

Klosters nói rất dễ dàng, lại khiến cho mấy người của gia tộc Depeson giật mình, ánh mắt nhìn cậu lại có biến hóa.

Cho tới bây giờ, Clefs rốt cuộc hiểu được vì sao lần thực hiện nhiệm vụ cứu viện này, Albert lại đặc biệt đề cử người này cho gia tộc Depeson, hẳn cũng từng hợp tác với một vài lính đánh thuê tinh tế, nhưng chưa từng có đội lính đánh thuê có trình độ như bọn họ, đặc biệt là đội trưởng Cuồng thú, chỉ với trình độ máy móc của cậu ta, chẳng ai có thể bì kịp.

Clefs không khỏi suy nghĩ, nếu lần này có thể bình an cứu được thiếu gia Depeson, không biết có thể đề cử Klosters vào gia tộc Depeson hay không, nhân tài như vậy, nếu buông tha thì thật sự rất đáng tiếc.

Bọn họ không mạo muội tiến vào phiến rừng rậm này, mà chọn chỗ hạ trại bên bìa rừng trước, tiếp đó Klosters liền chui vào lều bắt đầu nghiên cứu chế tác thiết bị liên lạc đơn giản, hơn nữa cảm không ai được phép quấy rầy, đương nhiên, Nguyên Đồng là ngoại lệ.

Nguyên Đồng thật ra không đi quấy rầy cậu, mà ôm bồn Sinh mệnh thụ ra ngoài hít thở không khí mới mẻ, thuận tiện vụng trộm cung cấp chút tinh thần lực cho nó. Nguyên Đồng cảm thấy, nếu cơ thể Sinh mệnh thụ mẹ thích tinh thần lực của cô, phòng chừng nhánh cây này cũng sẽ thích, mỗi ngày rảnh rỗi liền cung cấp cho nó một chút tinh thần lực, có thể lớn thành cái dạng gì thì tùy vào nó vậy.

Trông thấy trên đầu Nguyên Đồng có một con chuột hương màu vàng, trong lòng ôm một cái bồn hoa, bộ dạng lại nhỏ bé xinh xắn, trong mắt đám người ngoài hành tinh ở đây, cô nhóc Trái Đất cao một mét sáu quả thật là nhỏ bé xinh xắn, bộ dạng này thật sự rất đáng yêu, giống đực ở đây đều nhìn không được mà nhìn qua.

Không có biện pháp, sinh hoạt quá buồn tẻ ở đây, ngẫu nhiên cũng cần chút gì giải trí, đối với giống đực mà nói, giống cái, cơ giáp, rượu ngon đều là chuyện có thể kích thích thần kinh nhất, khơi mào nội tiết tố giống đực bọn họ, khó mà có được một giống cái trong đội ngũ, Tasym không tính, vừa mềm mại đáng yêu dễ đẩy ngã, tuy đôi lúc lại có hành động kinh người nhưng vẫn vô cùng hấp dẫn sự chú ý của giống đực.

Tục ngữ nói, tham gia quân ngũ 3 năm, heo mẹ cũng trở thành Điều Thiên! Đoàn người này đều đang độc thân, quanh năm suốt tháng chỉ thấy giống đực, hiện tại trong đội ngũ mỗi ngày đều có thể trông thấy cô em, cho dù yếu ớt nhưng vẫn khiến người ta cảm thấy kích động.

Trong đội tìm kiếm của gia tộc Depeson có một cậu chàng trẻ tuổi nóng lòng muốn thử, đang định chạy lại gần thì đã trông thấy bốn anh em kia nhanh chân chạy đến trước.

“Đồng Đồng, Sinh mệnh thụ hôm nay có lớn hơn chút nào không?” Wes vây quanh bên người Nguyên Đồng, nhìn chăm chăm nhánh cây Sinh mệnh thụ nhỏ nhắn xinh xắn kia, thuận tiện lấy thước đo một chút, phát hiện vẫn chưa cao thêm một chút nào, trong lòng có chút thất vọng.

“Chú mày ngốc à, mới có bao lâu chứ?” Sass không quen nhìn em trai mình tiếp tục ngây ngốc như thế, “Sinh mệnh thụ có thể trở thành vua dị thực, đương nhiên là có chỗ hơn người, chờ nó bắt đầu sinh trưởng, chứng minh nó đã có ý thức riêng của mình, đó mới là lúc nó hung tàn, không phải người nó nhận, trực tiếp đánh bay chú mày, chú mày có thể lại gần mà chảy nước miếng với nó à?”

Wes theo bản năng lau khô miệng, phát hiện sạch sẽ, căn bản không chảy nước miếng, nhất thời giận dữ, “Sass, anh thật quá đáng.”

Seth và Euston đồng thời lắc đầu, cảm thấy mấy đứa em mình đã ngốc vượt qua cảnh giới rồi, hai người không thèm để ý tới bọn họ, cũng quan sát Sinh mệnh thụ nhỏ, nhận ra nhánh Sinh mệnh thụ tuy không lớn thêm chút nào, nhưng sau khi rời khỏi mẫu thụ, nhánh nhỏ này cũng không mất tinh thần, ánh sáng từ lá của nó vẫn lộng lẫy như mỹ ngọc, gân lá màu phi thủy, tinh thần, tinh thần rạng rỡ, vô cùng vui vẻ.

Sinh mệnh thụ kỳ thật tiến hóa từ một loại dị thực mà thành, còn tiến hóa từ loại nào thì không có ai biết, từ khi phát hiện ra nó, bởi vì giá trị dùng làm thuốc của nó vô cùng cao, đặt tên là “Sinh mệnh thụ”, không thiếu nhà khoa học nghiên cứu nó, thậm chí bắt chước hoàn cảnh sinh trưởng và gene của nó, lại gặp trở ngại rất lớn, cuối cùng cũng chẳng có ai nghiên cứu ra được gì.

Bất quá cũng có nhà khoa học thử muốn gieo trồng nó, đáng tiếc là, loại dị thực này tính tình vô cùng nóng nảy, rất khó phục tùng, lại đừng nói đến việc mở rộng gieo trồng, cho dù trăm phương nghìn kế lấy được nhánh cây của nó cũng sẽ mất đi sức sống trong một thời gian ngắn, khi lá cây của nó bắt đầu rơi xuống đó là lúc nó mất đi sinh mệnh.

Với đủ loại nguyên nhân, cuối cùng các nhà khoa học chỉ có thể buông tha cho việc bồi dưỡng Sinh mệnh thụ.

Nhánh Sinh mệnh thụ nhỏ này được chăm trên xe bay, mỗi ngày bọn họ đều trông thấy, cũng chẳng biết Nguyên Đồng dưỡng như thế nào, thế nhưng qua lâu như vậy, đều không rụng một cái lá nào. Chỉ cần lá cây không rụng, chứng minh sức sống của nó tràn đầy, không có khả năng chết đi, nói không chừng thật sự có thể trở thành cây lớn a.

Bốn anh em vây quanh Nguyên Đồng hỏi tình trạng của Sinh mệnh thụ, lại vây quanh cô nói lên A Hoàng, dù sao cứ huyền thuyên mãi, cho đến khi Tasym lại gần giúp Nguyên Đồng thay đất cho Sinh mệnh thụ.

Clefs nhìn thoáng qua mấy người bên kia, lại nhìn lại đám người về mặt trông mong hăm mộ bên này, tay ngứa ngáy rất muốn đập mỗi tên một cái.

Không có tiền đồ! Không phải chỉ là giống cái thôi sao, có gì đẹp mặt sao?

Nguyên Đồng thực dụng tâm chăm sóc Sinh mệnh thụ, tuy Klosters nói Sinh mệnh quả không có tác dụng lớn gì với bọn họ, nhưng cô có hỏi qua Tasym, biết được nếu ăn Sinh mệnh quả lâu dài vẫn rất tốt cho cơ thể thú nhân, cho nên liền muốn trông ra một gốc cây Sinh mệnh thụ, về sau khi nó kết quả, mỗi ngày có thể để Klosters ăn một quả ném một quả =.=

Cô em họ Nguyên đã tâm bưng bưng, lại càng dụng tâm chăm sóc Sinh mệnh thụ hơn.

A Hoàng thấy cô dụng tâm như thế, nghĩ chủ nhân đang thực hiện hứa hẹn với nó, hết sức cảm động, mỗi lần vừa thấy Nguyên Đồng tưới nước bón phân chăm sóc Sinh mệnh thụ, nó liền cao hứng kêu xèo xèo, cái đuôi to vẫy qua vẫy lại.

Mất hết một ngày, Klosters rốt cuộc chế tạo ra thiết bị liên lạc nhỏ xinh. Theo như lời cậu thì thiết bị liên lạc này đúng là rất đơn giản, ngoại trừ việc có thể nói chuyện và thu thập tin tức thì không còn tác dụng nào khác, nhưng với đám người Clefs mà nói, vẫn là vô cùng kinh ngạc, dù sao có thể nhập gia tùy tục, trực tiếp làm ra một thiết bị liên lạc phù hợp với từ trường của hành tinh này cũng không phải là kỹ sư nào cũng có thể làm được.

Klosters phân phối bốn thiết bị liên lạc, một cái giao cho Clefs, một cái giao cho Seth, một cái giao cho Nguyên Đồng, bản thân cậu lấy một cái.

Cậu nhấn một nút trên thiết bị liên lạc, trên màn hình thiết bị chậm rãi xuất hiện các điểm đỏ, chỉ cần có chút dụng tâm là có thể nhận ra những điểm đỏ biểu thị cho cái gì.

“Nó có thể thu được tín hiệu quang não.” Klosters giải thích, “Tuy tầng khí quyển của hành tinh này có khả năng che chắn tín tức của đầu não trung tâm, làm mất tác dụng đăng nhập network, nhưng chỉ cần là quang não, thì nó có thể thu nhận tín hiệu được, nó thu nhận thông tin của bản thân quang não...”

Nhờ Klosters giải thích, mọi người nhanh chóng hiểu được nguyên lý của nó.

Clefs phóng lớn màn hình thiết bị liên lạc đơn giản, tính số lượng điểm đỏ trên màn hình, hoài nghi hỏi: “Ngài Klosters, trên đây hiển thị 153 điểm đỏ, số lượng này không đúng a.”

Klosters liếc mắt nhìn hắn, “Người nghĩ là trước khi Depeson đáp xuống đây, không lẽ không ai đáp xuống trước?” Nói xong, ánh mắt cậu chuyển qua con chuột hương đang nằm sấp trên đầu Nguyên Đồng.

Những người khác nhìn theo ánh mắt cậu, rốt cuộc bừng tỉnh đại ngộ.

Vì sao lại đặt tên chuột hương Carlow theo tên của hành tinh Carlow? Chính vì chúng nó sinh sản trên hành tinh Carlow, là sinh mệnh thể chỉ có độc nhất ở hành tinh Carlow, là giống loài tiến hóa trong điều kiện đặc thù của hành tinh Carlow, hành tinh khác không có khả năng có loài tiến hóa được như thế, trừ phi hành tinh đó có thể hình thành điều kiện độc nhất vô nhị như hành tinh Carlow.

Vũ trụ hình thành vô số hành tinh, mỗi hành tinh đều là độc nhất vô nhị, rất hiếm có được hai hành tinh giống nhau như đúc, cho dù có tương tự nhưng cũng có khác biệt, vì thế sẽ khiến cho điều kiện hoàn cảnh và sinh mệnh thể trên hành tinh đó tiến hóa theo các phương góc loại tinh thể hình thành, mỗi một cái tinh thể đều là độc nhất vô nhị, rất ít có hai cái giống nhau như đúc tinh thể, cho dù tiếp cận, chỉ cần có vi hào chỉ kém bất đồng, cũng sẽ khiến cho tinh thể hoàn cảnh cùng dựng dựng sinh mệnh thể có hoàn toàn bất đồng tiến hóa phương hướng.

Klosters không cho rằng hành tinh vô danh này lại có loài có thể tiến hóa thành chuột hương Carlow cấp một như thế, chắc hẳn là do ai đó mang đến.

Có thể suy đoán như thế này, từng có người giống như trưởng tử gia tộc Depeson bất cẩn mà lưu lạc đến hành tinh vô danh này, chuột hương Carlow là sủng vật của họ, rất có thể những người đó đã qua đời trên hành tinh này, mà con chuột hương Carlow kia cũng có đời sau, nhưng vì hoàn cảnh sống bị hạn chế nên đời sau của nó cũng không nhiều, và con chuột hương Carlow này chính là đời sau của con chuột hương kia.

“Tôi nghĩ suy đoán của ngài là đúng.” Clefs suy tư, “Trước kia hẳn là đã có người đến nơi này, trên người bọn họ cũng mang theo quang não, những người đó có thể đã chết vì lý do ngoài ý muốn hoặc là do tuổi già mà để lại quang não, do chất liệu nên cho dù mấy ngàn năm sau vẫn không mất đi hiệu lực, cho nên mới có nhiều quang não như thế.”

Có được kết luận này, trong lòng mọi người tuy cảm thấy phiền toái, nhưng cũng chỉ có thể từng bước từng bước thử liên lạc, nhiệm vụ liên lạc đương nhiên giao cho Clefs.

Klosters nghiên cứu cả một ngày, tuy thân thể không có gì, nhưng do động não nhiều, tinh thần có vẻ mệt mỏi sau khi dùng xong dịch dinh dưỡng, liền lôi kéo Nguyên Đồng về lều, định nghỉ ngơi cho khỏe.

Trên đầu Nguyên Đồng là chuột sủng vật, trong lòng ôm Sinh mệnh thụ bảo bối, lúc bị cậu lôi kéo về lều còn cảm thấy kỳ lạ, chờ đến khi phát hiện cậu muốn ngủ, có chút mơ màng, lấp bắp nói: “Bây giờ đang là ban ngày, tôi ngủ không được, anh tự ngủ đi.”

Klosters lẳng lặng nhìn cô, “Không ôm em tôi ngủ không được.”

Nguyên Đồng: “...” Đừng có nói trắng trợn như thế a! Cô là bé ngoan đấy, đã nhận lời bà nội là không yêu sớm a!

“Không phải anh có trứng sao?”

“Để trứng cho em ôm.”

Klosters lại lấy vỏ trứng đỏ ra, cắt bỏ Sinh mệnh thụ cẩn thận, lại đưa vỏ trứng đỏ kia cho cô, còn cậu thì ôm cô.

Tin tức tổ của cô vô cùng phù hợp với cậu, đây là nguyên nhân khiến cậu nhất kiến chung tình và đem cô về nhà; sau đó lúc ở Ural, cậu luôn nấp ở nơi cô không nhìn thấy mà quan sát cô, dõi theo, trong lòng trong mắt chỉ có mình cô, từ nhất kiến chung tình trở thành biến thành tể thủy lưu trường, người này cứ từng giọt từng giọt mà tiến vào trong lòng cậu.

Rất rất là thích.

Nguyên Đồng đỏ mặt, được cậu ôm vào lòng, ôm chặt vỏ trứng kia, nhận ra được ý nào đó của cậu khiến tim cô đập nhanh hơn, cứng ngắt nằm im, muốn động nhưng lại sợ làm phiền đến giấc ngủ của cậu, chỉ có thể yên lặng ôm vỏ trứng, tự suy nghĩ tâm tư và tương lai của bản thân.

Cô cảm thấy bản thân mình sắp bị người này công lược thành công.

Việc này không phải do cô không biết cố gắng a, mà là do cấp bậc của đối phương quá cao, cô không có cách nào chống đỡ.

Nếu...

Nếu Klosters có thể cùng cô trở về Trái Đất gặp bà nội thì thật tốt, như vậy cô cũng sẽ không rối rắm như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Chương 34

Nguyên Đồng cứ rối rắm mãi, mặc danh kỳ diệu cũng ngủ mất, đến lúc tỉnh lại trời cũng sắp tối.

Cô buồn ngủ, mắt mơ màng ngồi trên giường, tóc rối bời, A Hoàng cũng đánh ngáp, nhảy lên, nằm sấp trên đầu cô, một đôi mắt đen cũng còn buồn ngủ, một người một chuột trong nháy mắt mà có thần sắc đồng bộ.

Klosters đi tới, nắm cổ A Hoàng từ trên đầu Nguyên Đồng vút qua một bên, sau đó kéo cô em họ Nguyên vẫn đang buồn ngủ lại, chải chải mái tóc rối bời của cô, đẩy cô vào buồng vệ sinh, đem bàn chải đánh răng đã có sẵn kem cho cô, bàn thân đi vắt khô khăn mặt, chờ cô đánh răng xong, lau mặt cho cô, lực đạo vừa phải, không nhẹ không nặng, rất hoàn hảo.

Nguyên Đồng: “...”

Trong nhất thời, hành động của cậu khiến Nguyên Đồng cảm thấy nao nao, nhưng thấy thần sắc tự nhiên của cậu, lại có cảm giác bản thân nghĩ nhiều, thiếu niên này chiếu cố cô như thế chỉ vì cô là trẻ vị thành niên mà thôi.

Gặp quý vị thành niên! Cô đã 17 tuổi, mấy tháng nữa là được 18 tuổi, đạt tới tuổi trưởng thành theo pháp luật quy định, pháp luật của Hoa Hạ thuộc Trái Đất, nhưng trong mắt bọn họ, cô vẫn là trẻ vị thành niên cần được chiếu cố, hẳn là phải có một người máy giúp việc, trải qua những ngày com đến há miệng, áo đến giương tay a.

Hiện tại bên người không có người máy giúp việc, cho nên Klosters bao luôn việc chiếu cố sinh hoạt của cô.

Trước đây không biết gì, Nguyên Đồng vẫn chưa từng được ai chiếu cố tỉ mỉ như thế, lúc mới đến hành tinh Ural, kỳ thật cô cũng không quen, sau lại vì chuyện tinh thần lực, cùng với mỗi ngày huấn luyện vất vả, khiến cô cứ dính giường liền ngủ, căn bản không còn hơi sức suy nghĩ chuyện khác, bất tri bất giác sinh hoạt hằng ngày đều có người chăm sóc, đến lúc nhận ra thì đã quen với sự chiếu cố cẩn thận của Rickie và thiếu niên này.

Cho tới bây giờ, cô đột nhiên nhận ra, chỉ mới một năm ngắn ngủi, cô đã quen được bọn họ chiếu cố mà không hề nghi ngờ chút nào.

Nguyên Đồng nhìn không được vô vô đầu mình, đầu đầu suy nghĩ những chuyện này đã xảy ra như thế nào, nghĩ sâu hơn, càng nghĩ càng cảm thấy kinh khủng...

Tay bị nắm lấy, sau đó thanh âm thân thiết của thiếu niên vang lên bên tai: “Em sao thế, đau đầu à?” Nói xong, lấy một liều thuốc an thần ra cho cô.

Nguyên Đồng cứng đờ, ngẩng đầu nhìn cậu, nhìn thẳng vào đôi mắt màu đỏ sậm kia, nhanh chóng dời đi ánh mắt: “Không sao.”

Nhìn bộ dạng quan tâm của cậu, cho dù cô có lòng lang dạ sói, cũng không tài nào nói ra được lời cự tuyệt. Tổng cảm thấy nếu chính mình tái cự tuyệt, thật là lang tâm cầu phế, coi như là cá nhân sao?

“Thật ra...tôi có thể tự chăm sóc cho mình, anh không cần chiếu cố tôi như thế...” Nguyên Đồng lương tâm bất an, nhìn không được nói ra.

Klosters cảm thấy khó hiểu với cảm xúc của cô, nhìn cô trong chớp lát, bình thần mà nghiêm túc nói: “Thứ nhất, em vẫn chưa trưởng thành.”

Nguyên Đồng im lặng, cô nhận ra thời đại tình tế đặc biệt khoan dung chiếu cố với người chưa thành niên, quả thực xem như bé con nhà trẻ mà chăm sóc.

“Thứ hai, em cũng biết tôi muốn cùng em sinh trứng...Em là trách nhiệm của tôi.” Cậu nói xong, mặt lại đỏ.

Nguyên Đồng: “...”

Nhìn thấy cậu đỏ mặt, mặt cô cũng rất muốn đỏ a có được không!

Hơn nữa “sinh trứng” cái gì, đừng có thẳng thắn đến trắng trợn như vậy được không? Nguyên Đồng rất muốn tìm cách để cậu đổi cách nói khác, nhưng không chỉ khác biệt chủng tộc, thời đại của hai người cũng cách nhau cả năm ngàn năm, rất khó mà sửa cách nói được, thậm chí có thể làm lộ lai lịch của cô.

Cuối cùng vẫn không nói được gì, bị cậu nắm tay đi ra ngoài.

Hai người ra khỏi lầu, sắc trời bên ngoài đã tối hẳn, phía trên doanh địa có một ngọn đèn đêm, ánh sáng thực nhu hòa, trừ bỏ người đang tuần tra, những người khác ngồi ở khoảnh đất trống trong doanh địa nói chuyện phiếm. Trông thấy hai người, anh em Seth còn chào hỏi hai người.

“Đồng Đồng, tôi đề dành cho nhóc dịch dinh dưỡng vị kỳ dị quả này.” Wes cười nói, lúc đưa dịch dinh dưỡng, hẳn có chút kỳ quái hỏi, “Hai người mặt đều đỏ, ngủ ngon lắm sao?”

Nguyên Đồng: “...”

“Dong dài!” Klosters hí hóp mắt nhìn hẳn.

Ba anh em Seth tha đưa em ngốc nghếch về, để nó tiếp tục nói, chết như thế nào cũng không biết.

Nguyên Đồng vừa mất tự nhiên vừa ngượng ngùng, cảm ơn Wes, khổ sở nuốt dịch dinh dưỡng.

Klosters nhanh chóng ăn xong hai túi dịch dinh dưỡng, hỏi Clefs liên lạc thế nào.

“Đã liên lạc được.” Clefs nói xong, thần sắc của hẳn có chút quái dị, “Depeson thiếu gia cách chúng ta khoảng ba vạn dặm, nhưng mà hiện tại bên cạnh

ngài ấy chỉ có năm mươi ba người, những người khác...” Hân trầm mặc, nói: “Ngoại trừ có ba mươi người bị ký sinh, mười bảy người khác chết vì ngoài ý muốn.”

Nghe tin tức đó, trong doanh địa trầm mặc, ngay cả anh em Seth xưa nay hi hi ha ha cũng nghiêm túc lại.

“Nói tình hình hiện tại của bọn họ.” Klosters một tay khoát lên trên đầu gối, chậm rãi gõ.

Clefs gật đầu, nói giản lược tình hình đoàn người của thiếu gia Depeson, cuối cùng nói: “Trong ba mươi người bị ký sinh, họ đã giết hai mươi người, còn mười người chưa kịp xử lý, có thể chúng ta sẽ gặp phải trên đường, chúng ta phải cẩn thận.”

Mọi người nhớ tới hai người bị ký sinh gặp trên đường lúc trước, trong lòng lại có cảm giác ghê tởm.

“Ta chán ghét ký sinh!” Wes hét lên, “Chán ghét tất cả giống loài thích ký sinh! Tạo hóa tại sao lại sáng tạo ra giống loài ghê tởm như thế này chứ?”

“Có thể là vì công bằng.” Euston lười biếng nói, “Mặc kệ là dạng sinh mệnh thể nào, thiên nhiên nếu đã sáng tạo ra chúng tỏ chúng có đạo lý tồn tại, vật cạnh Thiên Trạch, kẻ nào thích ứng được thì sống sót.”

Đạo lý đó mọi người đều biết nhưng vẫn chán ghét thôi.

“Chúng ta ngày mai xuất phát.” Klosters nói, “Clefs, người phát tin tức cho Depeson, nói với bọn họ chờ chúng ta tại chỗ, chúng ta sẽ qua hội họp với họ.”

“Hiểu rõ.”

Mất thấy trời tối, trừ bỏ người gác đêm, những người khác sôi nổi trở về lều nghỉ ngơi.

Ban ngày Nguyên Đồng bởi Klosters ngủ nguyên một buổi chiều, căn bản không buồn ngủ, liền cùng cậu gác đêm.

Hai người một chuột ngồi ở khoảnh đất trống trong doanh địa, Klosters đang tháo lắp một khẩu súng năng lượng, con chuột hương nằm sấp trên vai Nguyên Đồng, trong lòng ôm bôn Sinh mệnh thụ bảo bối, sau khi cung cấp cho Sinh mệnh thụ một ít tinh thần lực, cô bắt đầu quan sát thế giới này, đột nhiên phát hiện màu sắc của bầu trời đêm mặc dù có chút hỗn loạn, nhưng có thể nhìn thấy những chấm nhỏ.

“Klos, có sao.” Thanh âm Nguyên Đồng đầy vẻ ngạc nhiên.

Nhìn đến sao cũng không ngạc nhiên lắm, sau khi đến Ural, tại hành tinh nguyên sơ không bị ô nhiễm kia thường xuyên có thể nhìn thấy dải ngân hà xinh đẹp, nhìn nhiều có thể bù lại tiếc nuối khi ở Trái Đất. Nhưng từ khi đi vào hành tinh vô danh này, bởi vì tầng khí quyển của nó tràn ngập khí thể kỳ quái, khiến cho bầu trời của hành tinh này lúc nào cũng hỗn loạn, mờ mịt.

Klosters ngẩng đầu nhìn, trông thấy ngôi sao mờ nhạt trên bầu trời, ánh mắt có chút thâm thúy.

“Cảm giác thật thần kỳ, tôi còn nghĩ bầu trời của hành tinh này không có mặt trời ngôi sao này nọ đâu.” Nguyên Đồng nói, vô tình bại lộ khuyết điểm của mình.

Klosters không cười nhạo cô, cậu nhìn ngôi sao kia trầm tư suy nghĩ.

Sau nửa đêm, nhiệt độ không khí giảm xuống, Nguyên Đồng rút đầu ngáp một cái, Klosters đánh thức người gác đêm, dẫn Nguyên Đồng về lều ngủ, rất tự nhiên đưa vỏ trứng đỏ cho cô ôm, liền một đêm an giấc.

Hôm sau, lúc mọi người nhỏ trại, liền hướng về rừng rậm xuất phát.

Bên ngoài rừng rậm rất an tĩnh, mặc dù có dị thực, nhưng phần lớn là dị thực cấp thấp, tính công kích không mạnh, xe bay cũng có thể tự do bay qua, khi vào sâu hẳn bên trong, xe bay trở thành đối tượng công kích của rất nhiều dị thực, bọn họ đành thu hồi xe bay vào nút không gian, chỉ có thể đi bộ qua.

Cái này khổ Nguyên Đồng.

Bước chân của cô tuyệt đối theo không kịp đám người ngoài hành tinh này, quả thực là khi dễ người Trái Đất trời sinh thể năng thấp.

Vì thế Klosters công cô, Tasym, bốn anh em Seth đi theo bên cạnh bọn họ, hình thành một loại tư thế bảo hộ.

Nguyên Đồng nằm trên lưng Klosters, trong lòng ôm bôn Sinh mệnh thụ, trên đầu có một con chuột hương nằm úp sấp, cái đuôi to của chuột hương thường vòng xuống cổ cô, trong rừng rậm nhiệt đới ẩm ướt, thật hết sức oi bức.

“A Hoàng, quản cái đuôi cho tốt, tiếp tục thả loạn, ta sẽ cắt nó.” Nguyên Đồng cảnh cáo nói.

A Hoàng đành phải ủy khuất dùng hai móng ôm cái đuôi to của nó ôm vào lòng, bản thân chui vào trong mũ áo choàng của Nguyên Đồng, lộ đầu nhìn xung quanh, đôi mắt đen ánh ra vẻ sợ sệt với rừng rậm, dán chặt không dám rời xa chủ nhân.

Đột nhiên, Klosters dừng lại bước chân, những người khác cũng cảnh giác dừng bước, thân thể duy trì một tư thế yên lặng, chỉ dùng ánh mắt và lỗ tai cảm nhận tình huống quanh mình, Nguyên Đồng nằm trên lưng Klosters, có thể cảm giác được cậu ta căng thẳng sẵn sàng, chỉ cần có tình huống phát sinh, lập tức sẽ bộc phát ra sức mạnh kinh người.

Cô cũng không dám nhúc nhích, hoặc là hỏi những người này cảm giác được cái gì, chỉ có thể lặng lẽ dùng tinh thần lực tìm hiểu, đáng tiếc tinh thần lực của cô chỉ có thể dò xét khoảng cách hữu hạn, nhiều nhất chỉ có năm mét, cho nên cũng không cảm giác được cái gì.

Không biết qua bao lâu, thân thể căng cứng của Klosters dần thả lỏng lại, những người khác cũng thế.

“Là đàn Độc Phong.” Tasym thấp giọng nói, “Phụ cận khu vực này hẳn là có rất nhiều hoa đang nở, khi hoa nở có khả năng mê hoặc, mọi người cần thận.”

Tasym là người thực vật, có tình yêu mãnh liệt với rừng rậm, đồng thời cũng có thể căn cứ gió thổi cỏ lay trong rừng rậm mà phán đoán được tình huống, loại trực giác bén nhạy này, đặc biệt duy độc chỉ có ở người thực vật. Đương nhiên, cũng không phải người thực vật nào cũng có thể đạt tới trình độ của cô, người thực vật cũng có phân giống cấp bậc.

Nghe được lời Tasym, hô hấp của mọi người nhẹ hơn rất nhiều, sợ gặp phải Độc Phong. Loại đàn ong độc này cũng không phải loại ong độc mà Nguyên Đồng đã biết khi ở Trái Đất thế kỷ 21, chỉ dùng lửa là có thể đối phó, chúng nó là một loại dị phong, lực sát thương tuyệt đối hơn loài ong độc ở thế kỷ 21 mấy trăm lần, sống thành quần thể, chỉ cần gặp là đã bị thương, rất nhiều người không muốn gặp phải chúng nó.

Klosters nghĩ nghĩ, nói: “Chúng ta đi đường vòng.”

Tuy rằng đường vòng sẽ mất nhiều thời gian hơn nhưng không ai phản đối.

Vòng qua địa bàn của Độc Phong, mọi người nhẹ nhàng thở ra, bọn họ đứng ở nơi có địa thế cao trong rừng rậm nhìn lại, chỉ thấy xa xa là một mảnh đất ngập tràn sắc hoa rực rỡ, đẹp không sao tả xiết, đáng tiếc lại là địa bàn của Độc Phong.

“Vòng qua ngọn núi này, phía trước hẳn là có một dòng sông.” Tasym tra xét độ ẩm của bùn đất, khẳng định.

Quả nhiên, sau khi vòng qua ngọn núi, bọn họ thấy được một con sông rất lớn, dưới cái nhìn của Nguyên Đồng, có thể so sánh với sông Amazone, quan sát từ trên cao, tựa như một đai lưng xanh biếc khảm trên lớp áo xanh của rừng rậm.

Mọi người chọn chỗ hạ trại, Nguyên Đồng ôm A Hoàng, theo thói quen đi vòng quanh doanh địa một vòng, phóng tinh thần lực xa hết mức có thể, dò xét xem xung quanh có sâu lình tinh hay không, lại không nghĩ lại nhìn thấy được gì đó.

“Klos!”

Klosters ngay lập tức xuất hiện bên cạnh cô, duỗi tay ra, cả người cô đã ở trong vòng tay của cậu.

Nguyên Đồng vỗ vỗ cánh tay đang vây lấy cô, cũng không trách cậu làm ra phản ứng lớn, trên thực tế phản ứng của cô cũng lớn, cô chỉ vào một chỗ bên bờ sông, “Ồ đó có gì đó.”

Bốn anh em Seth vừa nghe, lập tức hưng phấn lên, mỗi lần Nguyên Đồng nói có cái gì, đều đem đến cho bọn họ những chuyện ngoài ý muốn, ví dụ như Sinh mệnh thụ, cho nên bốn anh em rất thích những lời như thế này của cô, lập tức chạy tới xem xét.

“Các anh cẩn thận...”

“Yên tâm yên tâm, chúng ta sẽ... má ơi, cứu mạng a!”

Wes rống lên một tiếng kinh thiên động địa, lập tức nhảy lên, nhảy thật cao, lập tức nhảy vào lòng một người anh của anh ta, theo bản năng đối phương cũng ôm lấy hắn, vì thế liền thành ôm công chúa.

“Là diệt xà.”

Seth và Sass giờ súng năng lượng, bắn về phía cái đầu lớn ló ra từ dưới lớp bèo nẩy phát, bọt nước bắn lên cao, chỉ thấy một quái vật thật lớn phóng từ trong nước lên, dưới ánh sáng ban ngày, nó lớn đến mức khó tin, cả người là một màu xanh biếc, không biết dài đến mức nào, bởi vì chỉ có một phần thân thể nó rời khỏi mặt nước, mở cái miệng to phóng về phía mọi người.

Hai anh em Seth, Sass vừa bắn nó vừa lùi lại, đầu nó bị mấy phát súng bắn cho đầu rơi máu chảy, cuồng tính quá mức, thân thể cũng rời khỏi mặt nước, vừa to vừa dài, nhanh chóng lướt qua lớp bèo, vẫn chưa nhìn thấy được đuôi nó, quả thực giống như quái thú trong thần thoại.

Clefs và đám người Tasym nhanh chóng chạy tới tiếp ứng cho hai anh em, lần đạn dày đặc bắn vào thân thể con rắn, thân thể nó gãy dựa, đánh trúng một người, người nọ bị đánh bay đến giữa không trung, nặng nề rơi xuống bên người Nguyên Đồng, sắc mặt Nguyên Đồng trắng bệch.

Bị mọi người vây công, con diệt xà kia mới từ từ chết, thân mình dài hơn trăm mét nằm bên bờ, thỉnh thoảng còn giãy giụa vài cái, hơi thở mãnh thú phả vào mặt mọi người, không nói Nguyên Đồng, ngay cả bọn người Clefs cũng tím tái bảo kỳ lạ.

“Lần đầu tiên nhìn thấy diệt xà to như thế.” Sass lôi kéo mấy người không sợ rắn lại, vây quanh con diệt xà kia, nói, “Nghe nói loại dị thú này thiên tính

giào hoạt, có thói quen ăn núp, có thể ăn núp không nhúc nhích đến một năm, nếu bị nó để mất tới, chỉ có đường chết. Cũng không biết nó ở trong nước rình chúng ta đã bao lâu.” Nói xong, hắn cười với Nguyên Đồng đang đứng xa xa.

Những người khác hiểu được ý tứ của hắn, nếu không có Nguyên Đồng nhắc nhở, bọn họ phỏng chừng sẽ ăn khổ vì con diệt xà đang ăn núp ở đây, có lẽ còn có thể vì nó đột kích mà thương vong thảm trọng.

Diệt xà có khá nhiều thứ hữu dụng, sau khi giết nó, liền mổ bụng nó tại chỗ, lấy ra từ bụng nó thứ gì đó, đào ra một viên bảo thạch xanh biếc lớn bằng nắm tay, dưới ánh sáng sáng ngời, tỏa sáng lấp lánh, đây là thứ đáng giá nhất từ diệt xà.

“Xà tinh thật đẹp.” Seth nhìn nhìn, vứt nó cho Klosters, “Diệt xà là do Đồng Đồng phát hiện, xà tinh tốt nhất là cho cô nhóc.”

Klosters dùng nước rửa sạch, đưa nó cho Nguyên Đồng.

Nguyên Đồng ngồi xa xa, ngửi được mùi máu tươi trong không khí, nhìn không được che mũi lại, không có hứng thú nào với viên xà tinh kia. Chỉ cần nghĩ vật này lấy ra từ người quái thú đáng sợ như vậy, chẳng khỏi dấy được hứng thú nào luôn.

Wes ngồi bên cạnh cô, cả người mệt mỏi, cũng không có hứng với viên xà tinh kia.

Nguyên Đồng quay đầu nhìn hắn, hỏi: “Anh sao thế?”

“Tôi không thích rắn.” Wes ừ rừ cúi đầu nói, “Có lần suýt bị rắn giết chết nên có bóng ma tâm lý với rắn.”

Nguyên Đồng vừa nghe, liền hiểu được vì sao lúc phát hiện diệt xà, Wes lại có phản ứng kịch liệt như vậy, hóa ra là có nguyên nhân này. Cảm thấy nếu là bản thân mình, với quái vật hung tàn to lớn như vậy cũng sẽ bị ám ảnh, có chút đồng tình với hắn, an ủi nói: “Không có việc gì, anh lợi hại như vậy, cho dù có gặp phải rắn, cũng có thể nhảy trốn nhanh chóng.”

Ai ngờ Wes nhìn cô một cái, không chỉ không được an ủi, ngược lại nhìn cô với vẻ mặt bi phẫn.

Nguyên Đồng mờ mịt nhìn hắn.

Sau đó chợt nghe thấy thanh âm của Seth vang đến từ xa, “Diệt xà này dùng làm cơm cho Wes, nhất định phải chữa khỏi tật xấu sợ rắn của nó!”

“Ăn một lần không hết, thì cứ từ từ ăn đến hết thì thôi.” Sass đồng ý nói, bộ dạng anh lớn quan tâm em nhỏ.

Wes sắc mặt tái xanh.

Nguyên Đồng nhất thời có chút hiểu được, vẻ mặt nhìn hắn cũng có chút đồng tình.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cuộc Chiều Vợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Chương 35

Diệt xà xuất hiện tuy khiến Wes sợ hãi, nhưng với những người khác mà nói, ảnh hưởng cũng không lớn. So với cái loại Biến sắc trùng có thể ký sinh, ngược lại sự tồn tại của loại diệt xà này lại không đáng ghét như thế.

Bất quá trải qua biến cố này, cũng khiến mọi người hiểu được tuy trên hành tinh này không nhiều dị thú lắm nhưng lúc nào cũng tiềm tàng nguy hiểm, làm việc càng cần phải cẩn thận hơn. Mà bọn người Clefs khi nhìn về Nguyên Đồng ánh mắt có chút tò mò muốn tìm hiểu, đến khi Klosters đột nhiên quay đầu nhìn qua, trong ánh mắt đầy ý cảnh cáo, Clefs mới thu liễm lại quyết định của chính mình.

Nay hắn đã có thể xác định nhóm người này không ai đơn giản, không nói đến sức chiến đấu của họ trong đó Klosters là chủ lực, biểu hiện của mỗi người trên đường đi cũng khiến cho người ta kinh diễm, ngay cả giống cái vị thành niên trông mềm mại vô dụng cũng có con bài tẩy của mình, thời gian hợp tác càng lâu lại càng làm cho người ta kinh ngạc.

Hắn vô cùng hiếu kỳ với năng lực dò xét còn tinh chuẩn hơn radar của Nguyên Đồng, bởi vì cô có năng lực như vậy, cho dù thể năng có thấp chút nhưng cũng không ảnh hưởng gì nhiều. Tuy nếu thể năng của cô có thể đề cao thì càng tốt hơn.

Wes cuối cùng vẫn phải ăn một ít thịt diệt xà trong bữa tối, may mắn bởi vì phải lên đường tìm người gặp, không có nhiều thời gian để giải quyết vấn đề ngày ba bữa, đều dùng dịch dinh dưỡng cho nhanh chóng, cũng khiến Wes mỗi ngày không cần phải ăn thịt diệt xà, khiến cho hắn cảm động muốn chết, lần đầu tiên cảm thấy dịch dinh dưỡng cũng không quá khó ăn.

“Không sao, anh đã bảo tồn khối thịt diệt xà lớn nhất cho chú.” Sass tay đặt trên đỉnh đầu em út, vừa xoa vừa cười nói: “Khi nào thuận tiện, anh chú sẽ nấu cho chú, nhất định phải ăn canh rắn tình yêu anh làm cho chú nhé!”

“Hồn dân! Mấy anh khi dễ em! Rốt cuộc em có phải em trai của các anh hay không? Em trai út không phải nên được trân trọng sao?” Wes hết sức bị phần.

Seth thờ dài nói: “Nếu chú là em gái út, các anh đây sẽ trân trọng chú.” Sau đó lại oán giận nói, “Đã có hai thằng em, anh đây vốn mong em út là em gái, ai biết lại là một thằng em nữa chứ.”

“Đúng vậy a!” Euston cũng thất vọng nói, “So với hai thằng em khó bảo thì vẫn thích một cô em gái mềm mềm mại mại đáng yêu hơn.”

“Em có tiểu đình đình thật đúng là phải xin lỗi mấy anh a!” Wes mĩa mai.

Trong lúc bốn anh em cãi nhau, bọn họ đã đi được một nửa lộ trình, khi thấy sắp đến mục tiêu, lại có chuyện ngoài ý muốn xảy ra, nguyên nhân là lại xuất hiện vài người bị ký sinh.

“Klos!” Nguyên Đồng hét lên một tiếng.

Klosters giống như triệu hồi thú, lập tức xuất hiện bên cạnh cô, ôm ngang cô rồi ném cô lên cao, còn cậu nhanh chóng tung một cước đá bay người bị ký sinh chui ra từ đám dị thực, rút súng năng lượng bắn ngay mi tâm của hắn, trực tiếp nổ tung đầu, lưu loát thu hồi súng, tiếp được người đang rơi từ trên cao xuống, ôm vào lòng, cúi đầu nhìn cô mỉm cười.

Nguyên Đồng: “A a a a!!!!”

Nurong! Hù chết người đó! Cô chán ghét phương thức chiến đấu của người ngoài hành tinh.

Nguyên Đồng bị phương thức chiến đấu khốc huyết của đám người ngoài hành tinh làm cho cảm thấy Dục Tiên Dục Tử, nhận ra vào thời điểm máu chót, bản thân không chút cản trở nào, ngược lại còn bị người ta ném lên không rồi tiếp được, chưa từng thất thủ. Đáng thương cho cô vô số lần bị ném lên cao, trái tim muốn bay luôn ra ngoài.

Lần đầu tiên cô phát hiện, Klosters cũng có lúc không trầm ổn mà trở nên rất bá đạo!

Sau khi giải quyết xong mấy người bị ký sinh, Tasym lại thu nhặt một ít tiêu bản để cầm đi nghiên cứu, những người khác thì thiêu đốt thi thể của những người bị ký sinh, dùng phương thức này hoàn toàn giết chết ký sinh trùng trong thi thể nhân loại.

Ôm hôn sinh mệnh thụ, Nguyên Đồng không muốn sống nữa, ngồi xỏm ở một góc, A Hoàng cũng ngồi cùng cô.

“Làm sao vậy?” Tasym kỳ quái nhìn cô.

Nguyên Đồng chậm rãi rì rì ngẩng đầu nhìn cô, trong lòng tuy biết vị này là giống cái, nhưng cũng vô cùng bá đạo, nghe nói ngay cả Wes cũng đánh không lại cô, phỏng chừng nói với cô cũng vô dụng, lại nhìn anh em Seth, bốn kẻ khiêu thoát kia đồng dạng vô dụng.

“Không có việc gì, chỉ muốn im lặng suy nghĩ chút thôi.”

Tasym nhìn chăm chăm cô một lúc lâu, trong lòng cũng cảm thấy không thể hiểu được ý tưởng của trẻ con thuần nhân loại, dù sao thì bất đồng giống loài, cuộc sống và phương thức suy nghĩ cũng không giống nhau, liền sờ sờ đầu cô, đưa cho cô mấy trái cây, để cô nhóc vui vẻ trở lại.

Nguyên Đồng kéo kéo khóe miệng.

Klosters thảo luận xong với Clefs về chuyện của người bị ký sinh, quay đầu tìm người, nhìn thấy người đang ngồi xỏm trong góc, trông có vẻ mệt mỏi, trong lòng có chút kỳ quái, đi qua ngồi xỏm xuống trước mặt cô.

“Em sao vậy?”

Thanh âm của cậu rất ôn hòa, phải nói là hết sức ảm áp, Nguyên Đồng nhận thức cậu cũng được một thời gian, lại nhìn cách đối xử thông thường với đám người Clefs, thì biết người này thu liễm rất nhiều khi đứng trước mặt mình, tính tình cậu không hề thông dong ôn trọng như khi đứng trước mặt cô, ngược lại còn bừa bãi tùy tiện quá mức, loại tức chết người không đền mạng, vẻ thành thực ôn trọng dường như là kết quả của sự thu liễm của cậu.

“Không sao.” Nguyên Đồng cười với cậu, cô hiểu được vì bản thân mình quá yếu. Hơn nữa mặc kệ như thế nào, bọn họ đều bảo hộ cô rất tốt.

Đám người ngoài hành tinh ăn chất kích thích lớn lên này đương nhiên không hiểu nỗi khổ của người Trái Đất, người ta tuy yếu ớt nhưng cũng có tôn nghiêm mà.

Klosters nhìn cô một hồi lâu, tay xoa xoa đầu cô, ánh mắt trở nên ôn hòa, “Nếu không thoải mái thì nhớ phải nói ngay với tôi, được không?”

Dưới ánh mắt ôn nhu ấy, cô không tự chủ được mà bị mê hoặc, theo bản năng gật đầu.

Klosters kéo cô dậy, thấy cô trông mong nhìn mình, liền bế cô dậy, hơn nữa dùng cách thức bế trẻ con, để cô ôm Sinh mệnh thụ, trực tiếp ngồi trên cánh tay cậu. A Hoàng thấy thế, từ dưới đất bò lên vai Klosters, thấy cậu không xua đuổi nó, liền yên ổn ngồi xỏm trên vai cậu, đặc ý xèo xèo kêu, giống như nó đã khuất phục được một con mãnh thú vậy.

Nhưng mà chỉ cần Klosters liếc mắt một cái, nó lập tức sụp mi thuận mắt.

Nguyên Đồng: “...”

Klosters thực thần nhiên ôm cô, xoay người nói với Clefs, “Thừa dịp trời còn chưa tối, tiếp tục đi.”

Clefs gật đầu, trên tay hần cảm thiết bị liên lạc đơn giản, phát hiện càng lúc càng gần mục tiêu.

Klosters ôm Nguyên Đồng vượt qua một dòng suối, mới thả cô xuống, chuyển sang công trên lưng.

Không lâu sau đó, bọn họ đi ngang qua một mảnh đầm lầy, trong đầm lầy có một loại dây leo màu đỏ như máu sinh trường, cành lá quấn lấy nhau, lơ lửng trên mặt nước, ánh lên màu máu đỏ, đem lại cảm giác yếu dị chưa từng có. Một đám người đạp lên đám dây leo sinh trường ở đầm lầy mà đi, tốc độ vẫn rất nhanh.

Nguyên Đồng nằm trên lưng Klosters, tinh thần lực dò xét đầm lầy, nhìn thấy được đám đĩa màu đỏ thô to như cánh tay người, nhất thời da đầu cũng phát run, nhỏ giọng nói: “Klos, dưới đáy đầm lầy có rất nhiều huyết diệt, mọi người phải cẩn thận.”

Klosters không nói chuyện, chỉ là nâng cô lên cao hơn.

Đột nhiên phía trước vang lên thanh âm của nước bắn lên cao, đám người Seth không chút do dự cầm lấy súng bắn lửa bắn, ngọn lửa cực nóng khi bắn trúng mục tiêu đột nhiên hóa thành một ngọn lửa rất lớn, đám đĩa lao lên từ trong nước đang ở trên không nhanh chóng bị thiêu cháy, không bị thiêu cháy cũng phải lui trở lại đáy nước vì sức nóng mãnh liệt kia. Bọn họ nhanh chóng chạy trên đám Huyết Sắc Đăng, vừa chạy vừa bắn những con đĩa lao lên mặt nước, cho đến khi đến được bờ bên kia của đầm lầy.

Vượt qua được đầm lầy nguy hiểm, Clefs đột nhiên kích động nói: “Sắp đến rồi!”

Những người khác nhìn hần một cái, liền chuyển tầm mắt sang cây cổ thụ vô cùng lớn ở xa xa, vóc dáng của nó dường như không thích hợp với phiên rừng rậm này, cao hơn hẳn so với cây cối ở nơi khác, có vẻ hạc trong bầy gà, chỉ là đứng nhìn từ xa xa là đã cảm thấy nó rất lớn.

“Là dị thực.” Tasym thờ dãi nói: “Thật sự là loại dị thực rất đồ sộ, chỉ là không biết sức chiến đấu của nó như thế nào.”

Bốn anh em Seth có chút nóng lòng muốn thử, “Đây là giống mới sao? Hình như chưa từng nhìn thấy trong sách dị thực nha.”

“Không biết, phải đến gần mới biết được.”

Klosters nhìn thoáng qua, lại nhìn phía Clefs, Clefs chỉ vào một hướng khác nói, “Depeson thiếu gia ở phía này.”

Phát hiện phương hướng hần chỉ không phải là hướng của gốc dị thực kia, Tasym và anh em Seth đều có chút thất vọng, nhưng mà chút đạo đức nghề nghiệp cũng không phải không có, cho dù có phát hiện mới, nhưng cố chủ vẫn quan trọng hơn, nhanh chóng tiến đến mục tiêu chính.

Từ khi tiến vào rừng rậm, mất mười ngày trời, rốt cuộc cũng đến được mục tiêu.

Chính là khi đến mục tiêu, bọn họ liền gặp khó khăn.

“Ngài Depeson thật sự ở bên trong này?” Một người trong bốn anh em khó xử hỏi.

Clefs nhìn thiết bị liên lạc đơn giản trong tay, lại nhìn Klosters, trả lời: “Thiết bị liên lạc dẫn đến đây.”

Tasym hai tay ôm cánh tay, trầm tư nói, “Có lẽ là bọn họ không cẩn thận đi vào rồi bị nhốt ở bên trong?”

Clefs trong lòng vừa động, cảm thấy lời cô nói vô cùng đúng trọng tâm.

Trước mặt bọn họ là một mảnh rừng gai cao lớn, bụi gai cứng màu đen như dây leo quấn quanh, rậm rạp, căn bản không có khe hở, muốn tiến vào cũng không biết vào từ chỗ nào. Từ trên cao nhìn xuống, mảnh rừng liên miên bất tận, diện tích vô cùng lớn, mà đã vào trong rừng gai, muốn trở ra cũng vô cùng phiền phức.

Bốn anh em đi qua nghiên cứu đầu tiên, trước hết là nã một phát súng vào chúng, giống như chọc phải tổ ong vò vẽ, đám bụi gai kia giống như phát điên, đám dây leo gai quấn thành bánh quai chèo đánh về phía bọn họ, bùn đất bay loạn xạ, bốn anh em bị đuổi từ bên này sang bên kia, giống như đang bị chó đuổi, mệt đến đứt hơi.

Những người khác đứng một bên nhìn nhìn, thấy bụi gai cũng không công kích bọn họ, nhanh chóng hiểu được thuộc tính của loại dị thực này, chúng nó chỉ công kích người công kích chúng, nước giếng không phạm nước sông, nếu không công kích nó, cho dù có chạy đến trước mặt nó, chúng nó cũng không thèm động.

Bốn anh em cuối cùng chạy đến được chỗ mà đám bụi gai đánh không tới, thế này mới có thể thở phào một cái, đám dây gai kia giương nanh múa vuốt trong không trung một hồi lâu mới trở về nguyên trạng.

“Không được, loại dị thực này thật sự là quá điên cuồng, giống như lão thái thái cổ quái tiến vào trung niên kỳ vậy, không thể giong chơi a!” Một người trong bốn anh em rung đùi đắc ý nói, ai nghe được cũng nhin không được mà phì cười.

Klosters nhìn một lát, nói với Clefs: “Liên lạc Depeson, hỏi tình hình của bọn họ.”

Clefs nhìn đến đám bụi gai, cũng hiểu được ý tứ của cậu, chỉ phải tiếp tục liên lạc. Hắn nhanh chóng nhận được tín hiệu của đối phương, sau một lúc nói chuyện, Clefs nói: “Depeson thiếu gia nói, bọn họ bị nhốt trong rừng gai, nhưng cũng không hẳn là rừng gai, mà là phía dưới.”

“Dưới đất?”

“Phải.” Clefs tiếp tục nói, “Lúc trước bọn họ đi nhầm vào, khi muốn trở ra thì phát hiện bị nhốt, đành phải tìm đường ra, không nghĩ đến trong rừng gai có một cái động thông với mạch nước ngầm, bọn họ đành ở tại chỗ tìm thức ăn nước uống, mới không có đói chết.”

Mọi người: “...” Đường đường người thừa kế gia tộc Depeson lại thê thảm đến thế sao?

“Mạch nước ngầm thông hướng nào?” Klosters lại hỏi.

Clefs buông tay, “Bọn họ cũng không biết, bởi vì trong sông có rất nhiều cá ăn thịt hung mãnh, cho dù là bọn họ, cũng không có cách xuống nước tìm kiếm, không thông qua được.”

Trong nước có cá ăn thịt, trên mặt đất có bụi gai điên cuồng, cho nên một đám người kia là bị vây khốn.

Klosters suy tư một lúc lâu, nói thẳng: “Dùng cơ giáp đi.”

Clefs có chút do dự, cơ giáp của bọn họ bị tổn hại hơn một nửa, tuy có vị đại sư máy móc Klosters này tu sửa, nhưng năng lượng lại tiêu hao khá lớn, vẫn chưa biết sau này ra sao, vẫn muốn bảo tồn chút thực lực. Chỉ là với tình hình hiện tại, nếu không dùng cơ giáp, thức thù vô sách, cứ cứu người ra trước, rồi tùy cơ ứng biến vậy.

Clefs nhanh chóng cân nhắc rõ ràng tình hình hiện tại, nhân tiện nói: “Đi, dùng cơ giáp đi.” Nói xong, đi kiểm kê số người đi cứu viện.

“Wes, Seth lưu lại tiếp ứng, những người khác đi cùng tôi.” Klosters nói, quay đầu nhìn Nguyên Đồng, nói với cô: “Em cũng lưu lại.”

Nguyên Đồng: “...”

Nguyên Đồng cảm thấy bản thân lại trở thành vật cản, nhưng mà cô cũng không có dị nghị, cô hiểu rõ vị trí của mình, bản thân thật ra nhìn rõ rất nhiều thứ, rất có tinh thần hiểu rõ bản thân.

Tuy nói tinh thần lực của cô có khả năng uy hiếp dị thực, nhưng lại một rừng như vậy, Klosters cũng không dám lấy thân thể của cô ra đùa giỡn, càng sợ chúng sẽ hấp thụ tinh thần lực của cô giống Sinh mệnh thụ, đến lúc đó vẫn chưa biết sẽ xảy ra chuyện gì, Klosters theo bản năng đặt cô ở chỗ an toàn.

Nhanh chóng an bài xong nhân thủ cứu viện, mọi người vào cơ giáp, bay đến giữa không trung, tính vào rừng từ phía trên.

Cho đến khi không còn thấy cơ giáp nữa, Nguyên Đồng mới một tay ôm A Hoàng, một tay ôm Sinh mệnh thụ, tìm một chỗ ngồi xuống.

Seth và Wes đứng bên cạnh cô, hình thành một loại tư thế bảo hộ, để tránh phát sinh cái gì ngoài ý muốn.

“Hắn là không có việc gì đi?” Wes nhìn chăm chăm bụi gai, rồi chuyển qua nhìn anh cả của mình, “Seth, loại dị thực này tên gọi là gì?”

Seth nhún nhún vai, “Không biết, trong vũ trụ nhiều dị thực như vậy, anh làm sao phân biệt hết được?”

“Nói không chừng là giống mới đấy!” Wes lại nói.

“Vậy em đi thu thập mẫu cho Tasym nghiên cứu.”

Wes nhất thời im lặng, hắn là tuyết lang, không muốn bị đuổi như chó.

Nguyên Đồng vừa nghe hai anh em đấu võ mồm không chút dinh dưỡng vừa nhìn chăm chăm vào rừng gai, có chút ủ rũ, rất lo lắng cho đám người Klosters.

“Nhóc không cần lo lắng, lão đại rất lợi hại.” Wes an ủi cô, ngồi xổm bên cạnh cô, nói chuyện với cô, “Tin tức tổ trên người nhóc rất dễ chịu, nhóc là...”

“Wes!” Seth cảnh cáo một tiếng.

Wes cười với Nguyên Đồng, không hỏi lại vấn đề này, ngược lại nói: “Nhóc còn bao lâu nữa mới trưởng thành, còn định đi học không?”

“Đi học?” Nguyên Đồng kỳ quái nhìn hắn.

“Đúng vậy, nhóc giống như không đến trường bao giờ, chẳng lẽ nhóc không nghĩ sẽ đi học sao? Để quốc có vài trường đại học rất khá, như là Học viện

Quân sự Đế Quốc chẳng hạn, chúng tôi với Klos cũng từng học ở đó đó.”

Nguyên Đồng nghĩ đến nếu vẫn còn ở Trái Đất, năm nay cũng sẽ tham gia kỳ thi tốt nghiệp trung học, không học Đại học quả là tiếc nuối trong lòng cô. Chỉ là nghĩ đến sinh vật hình người cùng các giống loài hình thù kỳ quái, Nguyên Đồng lại nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Chương 36

Đám người Klosters đi vào đã được năm giờ.

Nguyên Đồng nhìn nhìn thời gian hiển thị trên quang não, có chút ừ ừ, trong lòng lo lắng bọn họ có thể gặp nguy hiểm hay không, nhưng mà nhìn bộ dạng thoải mái của Seth và Wes, lại làm cho cô có cảm giác lo lắng thừa thãi.

Ngồi mệt, Nguyên Đồng đứng lên thư giãn gân cốt, nhìn thấy bên cạnh có một gốc cây cỏ nhỏ nhỏ có gân lá xanh biếc, tò mò dùng tinh thần lực xem xét, cũng không nghĩ rằng khi gốc cỏ nhỏ kia phát hiện tinh thần lực của cô, đột nhiên mấy phiến lá đều run lên, nghiêng nghiêng về phía cô.

Nguyên Đồng: “...”

Cô tuyệt đối không có dùng tinh thần lực đánh nó nha!

Nguyên Đồng nhìn nó chằm chằm, lại thử lại, phát hiện ra mỗi lần tinh thần lực quét qua, gốc cỏ nhỏ này giống như được ăn thuốc kích thích, run run không ngừng, làm cô nghĩ nó là một gốc run run thảo. Nhưng lấy tay chạm vào lại không thấy phản ứng gì, thật sự là kỳ quái, chẳng lẽ nó cũng giống Sinh mệnh thụ, tinh hữu độc trung với tinh thần lực của con người sao?

“Đây là Khô Ba thảo.” Seth mở miệng nói, “Nó là dị thực cấp một, dùng làm thuốc có giá trị cấp F, có thể dùng để chế tác thuốc cảm máu cấp thấp.”

Nguyên Đồng ngẩng đầu nhìn hắn, nhớ lại tri thức về dị thực đã học trước giờ, không chắc chắn hỏi lại, “Dị thực cấp một có thể động đậy sao?”

“Hắn là do tinh thần lực của nhóc.” Seth nhìn cô, ánh mắt đen phản chiếu gương mặt cô, khi hắn không cười, đồng tử ánh lên màu xanh sâu thẳm, giống như có thể nhìn thấu lòng người, không có cảm giác bị ồ khi bốn anh em tụ lại một chỗ, bộ dạng lúc này của hắn thật khiến người ta có cảm giác đáng tin cậy.

Đây là nguyên nhân mà Klosters để hắn ở lại, tuy tính tình bốn anh em có chút khiêu thoát, nhưng đến thời điểm mấu chốt, Seth làm anh cả vẫn có thể trấn giữ.

Nguyên Đồng dời tầm mắt, cúi đầu tiếp tục nghiên cứu gốc Khô Ba thảo, thoát nhìn nó giống như một gốc cỏ dại có thể thấy ở ven đường, lá dài và mảnh, một gốc có vài phiến lá, Nguyên Đồng ngắt một phiến lá đặt trong tay quan sát, dưới tác dụng của tinh thần lực, cô có thể nhìn thấy được đường vận chuyển chất dinh dưỡng trên phiến lá, lưu động theo một tiết tấu định sẵn, cảm giác này vô cùng kỳ diệu, giống như là khi phiến lá này nằm trong lĩnh vực tinh thần lực của cô, cô chính là Thượng Đế, là chúa tể mà mặc sức quan sát.

Trong nhất thời, Nguyên Đồng cũng không biết chuyện này có tốt hay không, nhưng lần phát hiện khó có được này cũng khiến cô nảy sinh hứng thú nghiên cứu dị thực, không phải dùng dụng cụ nghiên cứu như những dược tề sư mà là dùng tinh thần lực để xem xét nghiên cứu, cô có thể quan sát cẩn thận hơn, thậm chí còn có loại cảm giác cô không thể miêu tả được, trực giác của cô nói cho cô biết điều này rất quan trọng với cô. Cho nên trong lúc nhất thời, vì nghiên cứu kỹ càng mà cô bắt đầu phân cao thấp với một cộng cỏ.

Cho đến khi có người vỗ vỗ cô, cô mới mờ mịt ngẩng đầu.

“Nhóc đang làm gì vậy? Không sao đấy chứ?” Wes tận lực hạ giọng của mình, ngay cả vỗ tay cô cũng rất nhẹ, chỉ sợ không cẩn thận, với lực đạo của thú nhân bọn họ có khi đánh bay giống cái nhỏ yếu ớt này.

“Không sao, tôi đang nghiên cứu gốc Khô Ba thảo này...” Nguyên Đồng cười với hắn.

Wes ngồi xổm bên cạnh cô, rất ít thú nhân có hứng thú chuyện giao tiếp với thực vật, dù sao cũng chẳng phải người thực vật, à...mà Fergus là ngoại lệ, đó là tên quý keo kiệt, vì tiền, chuyện gì cũng dám làm, quả thực là kẻ phá hoại hình tượng giống đực. Cho nên hắn thật sự nhìn không ra dị thực cấp một có gì đáng nghiên cứu, hỏi: “Nhóc nghiên cứu nó, chẳng lẽ là muốn học dược tề?”

“Dược tề?”

“Đúng vậy, dược tề học là ngành học dược hoan nghênh nhất trong tinh tế đấy. Vì sinh lão bệnh tử là chuyện rất bình thường, có một số thương tích có

dùng khoang trí liệu cũng không hết, vô số trường hợp cần dùng đến được tề chữa trị, hơn nữa có vô số dị thực trong vũ trụ, thiên biến vạn hóa, phương hướng nghiên cứu được tề cũng vô số đường...”

Wes chỉ giải thích sơ lược, Nguyên Đồng cũng nhận thức đại khái về được tề học, giờ lại thêm một số nhận thức mới nữa, dù sao bản thân cô cũng đã tự thể nghiệm rồi, cho dù là thuốc cường hóa gene hoặc thuốc an thần gì đó đều là được điều chế từ dị thực. Những thứ cô dùng trước giờ đều là do Fergus điều chế. Nếu có thể học giỏi được tề, nói không chừng còn có thể kiếm tiền.

Hơn nữa học tập được tề phần lớn là dùng trí nhớ mà không phải dùng thể lực, so với đám người ngoài hành tinh ăn chất kích thích mà lớn này thì cô là cặn bã, được tề học... Cấp F yếu ớt như cô cũng có thể đi học chứ nhỉ?

Trong nháy mắt, trong đầu óc của Nguyên Đồng chỉ tràn ngập khái niệm “được tề = kiếm tiền”, ánh mắt nhìn Wes cũng phát sáng, khiến Wes đột nhiên cảm thấy sợ hãi, sao lại có cảm giác giống như lúc đối mặt Fergus thế này, rõ ràng trước mặt là giống cái mềm mại đáng yêu mà, đâu phải là tên gian thương keo kiệt kia đâu.

Ngay lúc hai người đang ngồi xỏm nói chuyện phiếm, đột nhiên Seth một cước đá móng em trai hấn, một tay ôm bôn Sinh mệnh thụ, một tay nắm thắt lưng Nguyên Đồng kéo cô dậy, mà ở chỗ hai người ngồi, một thứ gì đó có màu gì sét chui lên từ dưới đất, đánh về phía bọn họ.

Wes phản ứng rất nhanh, khi bị anh trai đá ra, đã nhân cơ hội lao ra phía trước, rồi xa chỗ đó, khi đang uốn mình ngã xuống đất đã rút ra súng năng lượng đeo bên đùi bắn, phằng phằng hai tiếng, thứ màu gì sét đó không có chút tổn thương, ngược lại công kích càng sắc bén.

Nguyên Đồng trong lòng ôm một chậu Sinh mệnh thụ, sau đó được người ta nắm thắt lưng nhấc qua một bên, cô chán ghét cái phương thức xách trẻ con này, chỉ thấy hai anh em Seth đang giằng co với thứ gì đó trông giống dây đàn, nhìn kỹ mới phát hiện thứ màu gì sét kia thật ra là một loại dị thực sinh trưởng trong lòng đất, toàn thân chỉ có một màu gì sét, không có lá cây, chỉ có một loại giống ngát đáp vậy màu đen tiêu khóa lập sinh trưởng ở trên mặt.

Chủng loại dị thực thiên kì bách quái, cho đến tận bây giờ các nhà khoa học vẫn chưa thể nghiên cứu rõ ràng các loại dị thực trong vũ trụ, ngoại trừ các loại dị thực thường dùng làm thuốc, nghe nói còn có rất nhiều thảm dị thực được nhân loại phát hiện sau này cũng không đăng kí, thậm chí không có người biết. Loại dị thực đang công kích bọn họ, cũng chẳng biết nó là loại gì, nhìn thì giống một loại dây leo lại có chút khác biệt, quan trọng nhất là, nó vô cùng cứng rắn.

“Thật khó dây dưa!” Wes hô lớn, “Seth, nhanh nghĩ biện pháp chặt đứt nó đi a.”

Trước thì có rừng gai, sau lại có dị thực vô danh, bị vây bên trong quả thực khó chịu, lát nữa bọn Klosters ra khỏi rừng bụi gai, tuyệt đối không thể để loại dị thực vô danh này quấy rối, gia tăng độ khó của nhiệm vụ.

Seth tự hỏi một chút, nói: “Hóa công? Thủy công? Cơ giáp?”

“Nó không sợ lửa a! Nước cũng vô dụng! Cơ giáp chắc là được, anh dùng cơ giáp đi.”

“Vậy em tránh ra.”

Wes thực sáng khoái tránh ra, nhảy đến bên cạnh Nguyên Đồng, lôi kéo cô lùi về sau một chút, đồng thời cảnh giác nhìn quanh, chỉ sợ lại có dị thực nhảy ra tấn công, quả thực là đòi mạng mà. Cho nên nói, bọn họ tình nguyện đối mặt loại dị thực này, cũng không nguyện ý đối mặt với loại dị thực ưa thích ẩn nấp bên dưới hoàn toàn không lộ sát khí.

Seth lấy cơ giáp ra, cơ giáp của hấn có màu xám trắng, đường cong lưu loát, từ xa nhìn lại, giống như một người sắt khổng lồ, tràn đầy lực lượng. Cơ giáp rút ra trường kiếm từ sau lưng, ánh sáng hồ quang màu trắng phát ra trên thân kiếm, hoa bá rung động, chém xuống một nhát, nghe “canh” một tiếng, cơ giáp lại lùi về phía sau.

“Không thể nào?” Wes ngạc nhiên, “Mật độ của loại dị thực này quá dày, không kém kim loại chút nào.”

Cơ giáp đánh nhau với đám dây đàn gì sét, chẳng có bên nào thắng thế, ngược lại trên kiếm và cơ giáp xuất hiện dày đặc vết thương, có thể thấy được độ cứng rắn của loại dị thực này.

Không có biện pháp, Seth đành phải lùi lại tóm lấy Nguyên Đồng và Wes rồi bỏ chạy, đám dây màu gì sét chui trở lại dưới đất, nhưng theo động tĩnh vẫn có thể biết được nó đang đuổi theo bọn họ, quả thực so với rắn còn đáng ghét hơn.

Chạy xa hơn hai mươi dặm, động tĩnh bên dưới mặt đất cũng ngừng lại, Seth mới thả hai người xuống, rồi rời khỏi khoang điều khiển của cơ giáp, thu hồi cơ giáp.

“Phạm vi này là nơi sinh trưởng của đám Thiết Đằng kia.” Seth nói xong, có chút bất đắc dĩ, “Hiện tại có thể xác định, nó là loại dị thực xen lẫn giữa đám bụi gai kia, chúng là dị thực cộng sinh.”

Nguyên Đồng nghe mơ mơ màng màng, nhưng cũng nhanh chóng nhận ra điểm quan trọng, hỏi: “Bọn Klos tiến vào rừng gai cứu người, vậy...”

Seth khẳng định nói: “Àn, có khả năng bọn họ cũng sẽ bị nhốt trong lòng đất.”

Nguyên Đồng nhất thời im lặng.

Cảm giác này thực không xong, Nguyên Đồng không biết nên làm thế nào mới tốt, nhưng thật ra anh em Seth vẫn chẳng cảm thấy có gì phải lo lắng, thấy sắc trời có chút tối, còn hỏi cô đã đói bụng chưa.

Loại thời điểm này, làm sao cô thêm ăn nổi? Nguyên Đồng lắc đầu, vẫn dăm chiêu ừ dột, A Hoàng hiển nhiên cũng cảm nhận được tâm tình của chủ nhân, nó vui mình trong mũ áo choàng của Nguyên Đồng, hai móng bám chặt mũ, dùng cái đuôi to của nó quét nhẹ lên mặt Nguyên Đồng, tỏ ý an ủi cô.

“Yên tâm, Klos không có việc gì.” Wes an ủi nói, “Ai có thể xảy ra chuyện chứ Klos thì không.”

Nguyên Đồng “ừ” một tiếng cho có lệ.

Phát hiện bé không tin tưởng lời nói của mình, Wes nhìn không được sờ sờ mặt, nhìn về phía anh trai hấn, “Seth, bộ em không đáng tin thế à?” Hấn rõ ràng có một gương mặt đẹp trai thật thà mà?

Seth khẳng định gật đầu.

Wes cảm thấy lòng tự trọng bị tổn thương sâu sắc.

Sắc trời tối dần, bọn họ tìm một nơi tương đối an toàn hạ trại, dựng một cái lều, đương nhiên là để Nguyên Đồng dùng, anh em Seth phải gác đêm, tùy tiện là được.

Nguyên Đồng ngủ không được, cô còn lo lắng cho Klosters bọn họ, liền ngồi trước cửa lều, cùng Wes nói chuyện phiếm, đề tài câu chuyện đương nhiên là những chuyện liên quan đến Klosters.

“Khi đó, tôi mới 10 tuổi, khi mới rời khỏi Băng nguyên, ở trên đường gặp được Klos, thằng nhóc này rất đáng ăn đòn, liền đánh một trận với cậu ta, bị cậu ta đánh cho thê thảm. Vì thế tôi trở về nhà đi tìm cứu binh, bốn anh em chúng tôi cùng xông lên, rốt cuộc cũng đánh bại cậu ta.” Wes dào dạt đắc ý nói.

Nguyên Đồng: “Mấy anh bốn đánh một, không phải rất vô sỉ sao?”

Wes đỏ mặt, nhanh chóng nói nghe đúng lý hợp tình, “Cái này gọi là mưu lược, không phải vô sỉ! Hơn nữa nhìn thấy bộ dạng đáng ăn đòn của Klos kia, tiện tay muốn đánh! Nhóc không biết đâu, lúc cậu ta vẫn còn là thú non thì đã kiêu ngạo biết bao nhiêu, dám khiêu khích cả đối thủ lớn tuổi hơn cậu ta, đương nhiên là bị đánh cho...chắc chắn, cả tôi cũng không đỡ nổi.”

“Nhưng mà, tuổi lớn dần thì thực lực cậu ta cũng tăng theo, sau này cả bốn chúng tôi cùng xông lên cũng đánh không lại cậu ta. Chúng tộc của bọn họ rất nổi tiếng, chỉ cần qua khỏi thời kỳ ấu sinh cho dù chưa thành niên thì thực lực cũng tăng vọt.” Nói xong, Wes thần thần bí bí nói với cô, “Tôi nói cho nhóc biết nha, bọn tôi nghi ngờ cậu ta thuộc chủng tộc Hồng Long Yutasi, chỉ tiếc cậu ta rất keo kiệt không chịu biến về nguyên hình chủng tộc cho bọn tôi nhìn.”

Nguyên Đồng: “...Nga.” Long cái gì, chẳng lẽ giống như cô tượng tượng sao?

Seth dựa vào một khối đá lớn, liếc nhìn hai cái đầu chụm lại đằng kia, trong lòng tự dung lại có cảm giác nuôi em gái, mà em gái nhà hấn đang tâm sự với khuê mật về bạn trai của người ta nhỉ?

Klosters bọn họ vừa đi, đến tận ngày thứ ba mới có động tĩnh.

Ba ngày nay bọn họ đều quanh quẩn bên ngoài địa bàn của đám dây leo gỉ sét, Seth cũng thường dùng thiết bị liên lạc với bên Klos, thông báo tình huống bên này. May mắn có loại thiết bị liên lạc đơn giản này, biết được tình hình hai bên, cũng khiến Nguyên Đồng an tâm vài phần.

Chạng vạng ngày thứ ba, từ đằng xa vang lên một trận nổ mạnh, Seth lập tức điều khiển cơ giáp, đưa Nguyên Đồng và Wes đi qua xem xét, chỉ thấy trong rừng gai ngập ánh lửa, hiển nhiên là cháy, mà đám bụi gai đang giương nanh múa vuốt trong ngọn lửa, nhưng không có biện pháp ngăn cản đám cơ giáp đang rời đi.

Tuy bụi gai không có biện pháp ngăn cản, nhưng đám dây đẳng gỉ sét sống cộng sinh lại có thể, chúng nó lao về phía cơ giáp đang rời đi, cuốn chặt lấy đám cơ giáp, muốn kéo xuống mặt đất, cơ giáp bên cạnh rút ra kiếm ánh sáng chặt đứt dây đẳng gỉ sét đang cuốn lấy, nhưng tốc độ chặt đứt của họ không kịp với tốc độ cuốn lấy của đám dây đẳng, có vẻ đang lâm vào tình thế luống cuống chân tay.

Seth nhanh chóng điều khiển cơ giáp đi qua giúp.

Nguyên Đồng ngồi ở ghế phụ trong khoang điều khiển của cơ giáp, ánh mắt nhìn chăm chăm màn hình 3D, trong lòng căng thẳng, đặc biệt khi nhìn thấy cơ giáp kim loại màu đỏ đang che chở cho cơ giáp khác rút lui trong khi bản thân lại bị dây đẳng rậm rạp trói buộc, mắt nhìn thấy sắp bị kéo trở lại rừng gai, theo bản năng cô đem tinh thần lực cụ hiện hóa, trực tiếp công kích.

Tựa như đang nhìn phim điện ảnh không tiếng động, đám dây đẳng gỉ sét đang trói chặt cơ giáp màu đỏ dễ dàng bị một cỗ lực lượng vô hình chặt đứt, rơi như mưa xuống mặt đất, còn chiếc cơ giáp sau khi thoát khỏi trói buộc thì nhanh chóng thoát đi.

“Thành công!” Wes vui vẻ nói.

Seth cũng thật cao hứng, nhưng tuy có cao hứng lại cảm thấy việc đột nhiên đám dây đẳng đột nhiên bị chặt đứt rất kỳ lạ. Vì ngay cả kiếm ánh sáng của

cơ giáp muốn chặt đứt nó cũng mất không ít công sức, có thứ gì lại có thể chặt đứt chúng nó dễ dàng như thế?

Nghĩ nghĩ, Seth đột nhiên quay đầu nhìn về phía người đang ngồi ở vị trí điều khiển phụ, lại thấy sắc mặt cô trắng bệch, cả người giống như mới vớt từ dưới nước lên, hai mắt vô thần, tình trạng hoàn toàn không tốt.

Trong lòng hần căng thẳng, nhanh chóng tháo dây an toàn, đỡ cô ra khỏi chỗ, “Nhóc làm sao vậy?”

Wes cũng khẩn trương hề hề, nói thầm “Vừa rồi vẫn còn tốt, chuyện gì xảy ra vậy?”

Hai anh em đỡ người, thấy người nọ mềm nhũn ngã trong khuỷu tay Seth, đầu rũ xuống, dĩ nhiên là đã mất đi ý thức.

Đỡ một giống cái vừa nhỏ bé vừa yếu ớt như thế này, nhất thời Seth có cảm giác đau đầu.

Quả nhiên, khi bọn họ đáp cơ giáp xuống đất, khoang điều khiển cơ giáp mở ra, ngay lập tức trông thấy gương mặt thâm trầm lạnh như băng của Klosters, đồng tử dừng thẳng, ánh mắt nhìn chằm chằm vào người đang dựa vào khuỷu tay Seth, tin tức tổ vô hình phóng thích mãnh liệt như đang giương nanh múa vuốt, tràn đầy tính công kích, trong khoang điều khiển cơ giáp nhỏ hẹp, thiếu chút nữa hai anh em đã ném cô ra ngoài luôn.

“Đưa cho tôi!” Klosters lạnh lùng nói.

Seth đỡ người chuyển qua cho cậu.

Klosters cẩn thận ôm người vào lòng, lau mồ hôi cho cô, sau khi kiểm tra tình trạng của cô, lấy ra một liều thuốc giảm đau, cắn mở ra, tự mình uống một hớp, nắm lấy cằm của cô, cúi đầu hút thuốc.

Anh em Seth trừng mắt nhìn.

Hút hết thuốc xong, Klosters ôm người xoay người nhảy xuống cơ giáp, đi vào khoang điều khiển cơ giáp của chính mình.

Chờ Klosters rời đi, Wes vỗ ngực một cái, nói: “Thật là đáng sợ! Nếu không biết cậu ta còn chưa thành niên, ắt hẳn phải nghĩ thứ tin tức tổ đáng sợ đó là của thú khổng lồ thành niên đấy.”

Trong lòng Seth khê động, vỗ vỗ đùi em ngọc, nói với hắn: “Cho nên, tốt nhất em đừng sinh ra ý tưởng gì với giống cái đó, cứ yên ổn làm khuê mật tốt của người ta là được.”

Wes: “... Vô liêm sỉ! Vì sao em lại phải làm khuê mật với cô nhóc đó? Em là giống đực mà!”

Lúc Nguyên Đồng khôi phục ý thức, lại cảm giác được sự thống khổ khi cạn kiệt tinh thần lực, cả người không thoải mái.

Lần tinh thần lực cạn kiệt này, không phải cô luyện tập đến cạn kiệt, mà là khi cảm xúc dao động kịch liệt, không thể khống chế mà bùng nổ dẫn đến cạn kiệt, nghe nói đây là tình huống nguy hiểm nhất, không cẩn thận sẽ thương tổn đến não bộ, tạo thành hậu quả không thể tưởng tượng nổi. Rất nhiều chiến sĩ cơ giáp đã cưỡng chế điều khiển cơ giáp khi tinh thần lực cạn kiệt, cuối cùng có thể là tinh thần lực suy giảm hoặc trực tiếp phá hủy não vực.

Ôm đầu đang đau đến không thể chịu nổi, cả người Nguyên Đồng đổ mồ hôi lạnh, hận không thể chết luôn trong giấc ngủ.

“Đồng Đồng, uống thuốc trước.”

Đầu của cô được nâng lên, một liều thuốc được đưa đến môi, thấy cô cắn chặt hàm, liền nhẹ nhàng nắm cằm của cô, mở miệng của cô, rót thuốc vào.

Mắt Nguyên Đồng nửa mở nửa nhắm, nhìn thấy thiếu niên đang ôm cô, có chút ủy khuất nức nở một tiếng, lại nhắm mắt lại.

Klosters cẩn thận ôm cô, hôn nhẹ lên vàng trán đang đầy mồ hôi của cô.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Chương 37

Editor: Nguyen_Khanh

Beta: Thu Lệ

Bởi vì tinh thần lực đại bùng nổ, khiến tinh thần lực cạn kiệt, Nguyên Đồng chỉ có thể nằm ở trên giường mơ màng, chỉ cảm giác được lúc Klos dứt thuốc cho cô uống, ôm cô uống thuốc, dứt thuốc xong lại ôm cô vào lòng an ủi cô.

Vào lúc con người đang khó chịu, nếu không ai ở bên người, sẽ rất kiên cường tự mình vượt qua, coi như không có chuyện gì. Nhưng nếu có người bên cạnh chăm sóc, lại sẽ trở nên vô cùng yếu đuối, sẽ luôn cảm thấy ủy khuất.

Nguyên Đồng hiện tại chính là ví dụ như vậy.

Cô thậm chí khóc trong lòng cậu.

Khi Nguyên Đồng thực sự thanh tỉnh, cô hận không thể cắn chặt, cảm thấy lần này mặt mũi đã ném mất tiêu, trước kia cô chưa từng trải qua chuyện thế này, chẳng lẽ đây là sự khác biệt giữa được và không được tỏ tình sao? Biết thiếu niên kia thích mình nên...

Nhất thời không dám tiếp tục nghĩ sâu hơn, có chút sợ hãi đáp án nhận được.

Cô nằm trên giường trong lều tĩnh dưỡng, trong lúc đó có Wes và Tasym ghé thăm cô, Tasym đem đến cho cô một vài loại trái cây tỏa hương ngào ngạt, khiến A Hoàng háu ăn xèo xèo gọi bầy, ôm một trái lớn bằng đầu của nó ngồi bên gối Nguyên Đồng gặm, Wes cũng đem đến cho Nguyên Đồng vài loại dị thực, đều là những loại dị thực dùng làm thuốc cấp một cấp hai không có lực công kích.

“Đầu còn đau hay không?” Wes rất quan tâm hỏi, bộ dạng ngày hôm đó của Nguyên Đồng đã dọa đến hắn, sau lại bị loại công kích tùy tiện lại không kém phần cường đại của Klosters khiến hắn khắc sâu vào đầu óc, đối xử với cô rất cẩn thận, cảm thấy giống cái bé nhỏ này rất yếu ớt nhưng cũng thật cường đại, không biết phải xếp cô vào dạng nào mới tốt.

Sắc mặt Nguyên Đồng vẫn có chút tái nhợt, lắc lắc đầu với hắn. Căn cứ vào kinh nghiệm trong quá khứ, sau mỗi lần tinh thần lực bùng nổ sẽ đau đầu liên tục trong vài ngày, thân thể cũng không thoải mái, qua khỏi sẽ không sao nữa.

Chắc là thế...

Tasym ngồi ở bên giường, nhanh chóng cắt trái cây thành những miếng nhỏ, đặt trên bàn nhỏ, còn gọt thành hình những đóa hoa, vô cùng xinh đẹp, khiến cho Nguyên Đồng luyến tiếc ăn nó.

“Mấy ngày nay sắc mặt Klos rất tệ, nhóc phải nhanh chóng khỏe lên, để cậu ta bớt bày sắc mặt ra cho bọn tôi nhìn.” Wes đau khổ nói, móng vuốt vuốt qua cằm lấy một miếng trái cây ăn, lại nhìn chăm chăm gương mặt tái nhợt của cô em họ Nguyên. Tuy khuôn mặt với bộ dạng này không phải là xinh đẹp nhất, hiển nhiên gene cũng không cường đại, nhưng nhìn kỹ liền cảm thấy rất đặc sắc, vô cùng đáng yêu.

Nguyên Đồng mờ mịt nhìn hắn, không biết vì sao Klosters lại bày sắc mặt ra cho bọn họ nhìn.

Thấy thế, Wes cảm thấy tâm tắc, còn đang định nói thêm gì đó, bị Tasym nhét một miếng trái cây vào miệng ngăn chặn lời tiếp theo của hắn.

Nguyên Đồng: “...”

“Bé không cần để ý đến hắn.” Tasym mỉm cười, nụ cười tươi tắn như lần đầu gặp, mang theo hương vị phóng khoáng thân thiện, “Mấy ngày nay không có việc gì, cố gắng nghỉ ngơi cho khỏe, dù sao chúng ta tạm thời cũng không thể rời khỏi đây, không vội đi.”

Nguyên Đồng “ngô” một tiếng, hỏi tình hình bên ngoài.

“Đoàn người của nhà Depeson đã cứu ra hết, hiện tại chỉ cần nghĩ cách để rời khỏi hành tinh này thôi, Klosters và người bên thiếu gia Depeson đang nghiên cứu việc này, còn sắc mặt gì đó, bé không cần lo làm gì.” Tasym nói xong, đột nhiên nhớ tới cái gì, lại nói: “Đừng rồi, sau khi bé khỏe lại, chúng ta lại đi hái Sinh mệnh quả, lần này chúng ta có dư thời gian chơi với nó, không cần bé ra mặt đâu, chúng ta sẽ dùng phi thường thủ đoạn chơi với nó.”

Nguyên Đồng trong lòng khẽ động, rất muốn hỏi là cái gì gọi là “phi thường thủ đoạn”, Wes đã kêu lên, “Tốt tốt, đến lúc đó mỗi người một trái Sinh mệnh quả, tôi cũng muốn ăn.”

Hàn huyền một lát thì Klosters đã trở lại, Tasym rất biết điều tha Wes đi.

Klosters đi tới, ngồi trên giường, sờ sờ trán của cô, độ ẩm ôn ôn lạnh lạnh, sắc mặt không hồng hào như bình thường, hiển nhiên lần này chịu tội lớn.

“Về sau đừng làm chuyện như thế này nữa.” Klosters đột nhiên nói.

Nguyên Đồng mặt cúi thấp, “nga” một tiếng, về phần có đáp ứng hay không là chuyện của cô.

“Tôi không cần em cứu!” Thanh âm của hắn lạnh lùng.

Nguyên Đồng ngẩng đầu nhìn hắn, bắt gặp ánh mắt lạnh lẽo như chưa một tầng băng, gan cũng run lên, nhưng cũng không quá sợ hãi, thản nhiên nói: “Lúc ấy không kịp suy nghĩ, lúc phản ứng kịp thì đã làm rồi.”

Klosters nhướng mày nhìn cô, dường như không biết nên làm gì khi nghe câu trả lời của cô. Nếu là những người khác, không nghe lời trực tiếp đánh, đánh đến khi nghe lời mới thôi, trước giờ cậu vẫn làm như thế, nhưng mà người trước mặt, đừng nói là đánh ngay cả nói nặng lời cũng chưa từng nói, bởi

vì cậu luyến tiếc.

Cái loại cảm giác này, thực sự rất kỳ diệu, muốn ôm cô, che chở cô thật tốt giống như che chở bảo hộ cho một gốc dị thực yếu ớt nhưng lại có giá trị làm thuốc cực cao, ngay cả hô hấp cũng phải kiềm lại mới dám đối mặt, một lòng nghĩ đến chăm sóc cho cô.

Klosters nhìn không được lấy tay chạm vào gương mặt cô, cô im lặng ngồi nhìn cậu, khẽ gọi một tiếng, “Klos.....”

Trong lòng Klosters rung động, nặng nề đáp lời.

Nguyên Đồng cảm thấy không khí có gì đó sai sai, bong bóng hồng phấn tràn ra, lại không biết làm sao xua tan, chỉ có thể ngượng ngùng: “Nghe nói anh bị thương, thương tích đã lành chưa?” Nói xong, ánh mắt quét tới quét lui trên người cậu.

“Không có việc gì, chỉ bị thương ngoài da thôi, dùng thiết bị trị liệu là lành ngay.” Klosters thần nhiên nói, không để ý chút nào đến thương tích trên người mình, cậu là thủ nhân, bị thương da thịt một chút cũng chẳng đáng để tâm như thế.

“Thật không?” Nguyên Đồng không quá tin tưởng, cô nhớ rõ lúc đó mình rất có chịu nhưng vẫn ngửi được mùi máu tươi rất đậm trong không khí, chắc chắn cũng không phải chỉ là chút thương tích như cậu nói. Nói thế tức là lúc ở trong rừng gai, họ cũng đã trải qua khổ cảnh, tuy sau đó chỉ nghe kể sơ lược băng quơ lại nhưng vẫn cảm giác được hung hiểm trong đó.

Klosters cũng không muốn nói với cô chuyện này, cậu đương nhiên biết con gái Trái Đất rất yếu ớt, có nhiều chuyện tốt nhất đừng cho cô nhìn thấy, lỡ đâu dọa cô sợ hãi. Nếu là giống cái chủng tộc khác, cậu căn bản chẳng thêm quan tâm, cũng chẳng để ý đến chuyện các cô nàng đang suy nghĩ cái gì, không chừng chọc đến cậu có thể cậu còn động thủ đánh cho một trận nữa.

Nhận ra thời gian không sai biệt lắm, Klosters đi hâm nóng một túi dịch dinh dưỡng vị trái cây cho cô, sau đó cường chế cô nằm xuống tiếp tục nghỉ ngơi.

Dưới sự chiều cố của Klosters, Nguyên Đồng nhanh chóng vui vẻ trở lại.

“Thật sự không có việc gì?” Klosters lo lắng hỏi.

“Không có việc gì, tôi thật sự rất tốt.” Nguyên Đồng chỉ thiếu không vỗ ngực cam đoan, “Tinh thần lực không bị tổn hại, không khác trước kia cho lắm.”

Được cam đoan của cô, Klosters mới mang cô khoan chi bông.

Ở trong lều ngay người mấy ngày, đến khi có thể đi ra ngoài hít thở khí trời, Nguyên Đồng cảm thấy cả thế giới đều sáng ngời.

Cô mới ra khỏi lều, đầu tiên liền nhìn thấy rừng rậm ở xa xa, nhận ra nơi hạ trại lần này của bọn họ là bên dưới một vách đá, một mặt là vách núi đen, dưới chân là cát, xung quanh không có bất kỳ loại dị thực nào khác, cấu tạo và tính chất của đất cũng không phải là loại dị thực ưa thích. Liếc nhìn xung quanh một cái, Nguyên Đồng nhanh chóng thấy một đám người cách đó không xa, bọn họ đồng loạt nhìn chăm chăm về phía cô, ánh mắt kia khiến cô cảm thấy không được tự nhiên, trong lòng biết bọn họ hẳn là mục tiêu của nhiệm vụ lần này.

Đang suy nghĩ, đột nhiên trông thấy một người thanh niên tóc vàng cao lớn đi từ giữa đám người kia về hướng cô, đến khi hần ta lại gần, Nguyên Đồng phát hiện người thanh niên tóc vàng này trông khá giống Lanfros Depeson, nhưng mà đường nét trên gương mặt hần rõ ràng hơn, anh khí bức người, trên người mặc chiến phục màu vàng kim nhạt, trên mặt là nụ cười khéo léo, giống như mặt nạ, quý khí mười phần.

“Xin chào, ta là William Depeson.” Người thanh niên tóc vàng nói với Nguyên Đồng, trong mắt có vẻ tìm tòi nghiên cứu.

Nguyên Đồng lễ phép nở nụ cười đáp lại, cũng không mở miệng nói chuyện hoặc tự giới thiệu bản thân mà quay sang nhìn Klosters.

Klosters nhìn hần một cái, không thêm để ý, tùy ý tiếp đón, nhanh chóng lôi kéo cô đi mất, tuy có chút thất lễ, nhưng vì do cậu làm nên rất có vẻ đương nhiên.

William Depeson đứng nhìn bọn họ từ phía sau, trong mắt có chút nghi hoặc, cho dù nhìn kiểu nào, giống cái kia chỉ là giống cái có gene yếu kém vô cùng, thậm chí thể năng chỉ dừng ở cấp F, thật sự không thể nhìn ra cô có điểm nào đặc biệt. Nhưng Clefs lại vô cùng tôn sùng cô, tuy đã được nghe kể chuyện bọn hần đã gặp trên đường tìm kiếm nhưng William Depeson không suy nghĩ sâu xa gì, chỉ cảm thấy có thể trên người cô có loại thiết bị dò xét lợi hại nào đó.

Nay lại nhìn bọn họ, hiển nhiên là hoa đã có chủ, Cuồng thú không có khả năng rời khỏi Ural gia nhập vào gia tộc Depeson, liền không tiếp tục suy nghĩ.

Klosters nắm tay Nguyên Đồng đi vòng quanh doanh địa một chút, xa xa có một con suối, làn nước mát lạnh, trong nước mơ hồ có cá tôm, nhưng mà màu sắc của đám tôm cá đó vô cùng sặc sỡ quý dị, Nguyên Đồng cảm thấy xem nhìn nhiều thêm chút chắc mắt sẽ mù luôn, chứ đừng nói nhìn chúng mà sinh ra cảm giác thèm ăn.

Từ sau khi đến thế giới tương lai, cô phát hiện con thèm ăn của bản thân rất dễ dàng bị bộ dạng của nguyên liệu nấu ăn đã kích, chẳng trách người ta nói, kẻ tham ăn trăm ngàn lần đừng đi tìm tòi nghiên cứu bộ dạng của nguyên liệu nấu ăn chưa xử lý, điển hình ví dụ đó là tượng bọt trai ngọc.

A Hoàng cũng không có hứng thú với đám sinh vật trong khe suối này, món khoái khẩu của chuột hương Carlow là các loại hương liệu và trái cây có mùi thơm, không có hứng ăn thịt cũng như thức ăn đã nấu chín. Tuy nó không có hứng ăn nhưng lại có hứng đi khi dễ đám sinh vật dưới suối, nó đứng bên dòng suối, chờ đến khi tôm cá bơi lại gần, một vuốt chụp xuống khiến đám cá tôm sợ hãi mà nhảy loạn lên, nó vô cùng cao hứng kêu lên xèo xèo, hoa

tay múa chân với Nguyên Đồng.

Nguyên Đồng cũng không biết nó muốn nói cái gì, chỉ canh không cho nó không ngã vào trong nước, còn lại thì mặc kệ nó.

Ở bên dòng suối lại thấy được một ít dị thực cấp thấp dùng làm thuốc, Nguyên Đồng nhìn không được lại dùng tinh thần lực xem xét, nói với Klosters phát hiện mới của mình cùng khả năng thấu thị dị thực của tinh thần lực. Sau khi nói xong, Nguyên Đồng hỏi thêm: “Klos, anh nghĩ tôi có thể học Được tề học với Fergus không?”

Klosters không nghĩ tinh thần lực của cô lại có tác dụng lớn như thế, nghĩ nghĩ, đáp lời: “Có thể học thử trước, sau này sẽ xem lại.” Nói xong, trong lòng liền suy nghĩ đến khả năng Nguyên Đồng sẽ học đại học.

Ba ngàn năm trước, nữ giới thuần nhân loại mấy tuổi thì trưởng thành? Mười tám? Hai mươi? Hay là ba mươi?

Klosters không rõ tiêu chuẩn trưởng thành của nữ giới thuần nhân loại, dù sao thì hiện tại cũng không có thuần nhân loại, mà... mặc kệ bao nhiêu tuổi, người trước mắt lại có sức hấp dẫn rất lớn với cậu, nếu không phải cậu vẫn còn vị thành niên...

Klosters ánh mắt âm trầm, thấy cô chơi vui vẻ với một gốc dị thực, cũng không phá hủy hứng thú của cô, ngồi ở một bên nhìn cô, trầm mặc chờ đợi.

Đến khi sắc trời hơi tối, đám người Seth không biết trở về từ chỗ nào, mang theo rất nhiều thứ, có một chút dị thực, cũng có đồ ăn hoặc là thu thập được thứ đặc thù nào đó.

Ăn xong bữa tối, William Depeson, đám người Clefs và Klosters ngồi nghỉ sự trên bãi đất trống giữa doanh địa, Nguyên Đồng thực tự nhiên ngồi bên cạnh Klosters, Tasym và bốn anh em Seth ngồi ở phía sau bọn họ, hình thành tư thế bảo vệ xung quanh.

“Hôm nay chúng ta gặp hai kẻ bị ký sinh trong rừng rậm.” Seth hội báo, “Trước mắt, chúng ta đã đánh chết mười người bị ký sinh.”

William Depeson trầm giọng nói: “Lúc ta phát hiện bọn họ bị ký sinh, cũng đã giết mười ba người, còn bảy người không biết đã chạy đi đâu, vẫn chưa tìm thấy.” Nói xong, thần sắc của hắn có vài phần âm trầm, hiển nhiên đối với kết cục của những hộ vệ theo chân mình rất đau lòng.

Làm người thừa kế của gia tộc Depeson, bên người đương nhiên sẽ có đội hộ vệ của gia tộc an bài, là thân tín của hắn. Lần này bọn họ không cẩn thận lưu lạc đến hành tinh vô danh này, vốn chỉ nghĩ là một hành tinh tài nguyên, lại không thể ngờ là có loại ký sinh trùng nguy hiểm đến thế, khiến hắn mất đi rất nhiều người.

Vì phòng ngừa hậu hoạn, trong khoảng thời gian này, bọn họ không thể không tìm kiếm những người bị ký sinh, giết chết bọn họ, để tránh về sau lại phát sinh chuyện kinh khủng nào đó, đây cũng là chuyện thường thấy trong tình thế, một khi phát hiện chủng tộc trí tuệ sau khi bị ký sinh, không thể khôi phục ý thức của bản thân, vậy chỉ có thể giết chết để phòng ngừa hậu hoạn.

Sau khi Tasym nghiên cứu, phát hiện người bị ký sinh và ký sinh trùng đã tiến hành dung hợp, không thể tách rời, không còn cách nào khác ngoài giết chết rồi hỏa táng bọn họ.

“Những người còn lại, chúng ta cũng sẽ phái người tìm kiếm.” William Depeson nhìn Klosters, “Đến lúc đó phiền toái ngài Klosters hỗ trợ.”

Klosters thờ ơ gật đầu.

Nói xong chuyện này, lại thảo luận một chút về kế hoạch tương lai, rốt cuộc tan họp.

Nguyên Đồng và Klosters đứng dậy trở về lều nghỉ ngơi, đột nhiên nhìn thấy ngôi sao kia sáng bừng hơn trong rừng rậm ban đêm, nói: “Klos, anh nhìn ngôi sao kia kìa, hình như nó sáng hơn rồi đúng không?”

Klosters nhìn thoáng qua, nở một nụ cười hiếm có: “Phải! Sáng hơn rồi.”

Nguyên Đồng có chút ngạc nhiên, cô rất ít khi thấy Klosters, thần sắc trên mặt cậu không nhiều lắm, theo như lời Wes vụng trộm nói cho cô thì, Klosters đây là chưa già đã yếu, hình như vì đã dừng lại ở thời kỳ vị thành niên lâu lắm rồi, khi hành tẩu bên ngoài, không thể không buộc bản thân trở nên cứng chạc hơn, như vậy mới có uy tín.

Khi trở lại lều, cô nói với cậu: “Klos, anh hẳn là nên cười nhiều hơn.”

Klosters chân chò, liền nở một nụ cười với cô.

Nguyên Đồng: “...”

Nguyên Đồng che trái tim, yên lặng xoay người.

Klosters xoay người cô lại, nhìn chằm chằm cô, hỏi: “Làm sao vậy?” Mắt hơi híp lại nhìn cô, giống như muốn tìm ra được gì đó.

Nguyên Đồng châm chọc nói: “Vừa rồi anh cười có gì đó sai sai, hình như là kiêu ngạo quá, rất dễ kéo thù hận, sẽ khiến người khác nảy sinh ý nghĩ muốn đánh cho anh một trận...” Chẳng trách Wes nói, người này rất tùy tiện, cũng may là được che giấu dưới vẻ bình tĩnh bề ngoài, nếu cứ để cậu tùy tiện như thế, vô cùng kéo thù hận a.

Nhưng mà... vẫn rất đẹp mắt nha, vóc người đẹp, cười như thế nào cũng vẫn đẹp.

Klosters buông cô ra, mặt không chút thay đổi nhìn cô một hồi lâu, mới nhét vỏ trứng màu đỏ kia vào lòng cô, đưa viên kim màu đỏ vỏ trứng nhét vào trong ngực cô, kéo cô ôm vào lòng, liền lên giường ngủ.

Không biết qua bao lâu, Klosters đột nhiên xoay người cô, lại gần mặt cô, hỏi, “Tôi cười không dễ nhìn sao?” Trong bóng đêm, cậu tự sờ soạng mặt mình, nhớ tới lời nói của địch nhân trước kia, cũng không thấy bọn họ nói cái gì, bởi vì khi đó, cậu đã đánh tới, không cho bọn họ cơ hội nói chuyện.

Nguyên Đồng buồn ngủ, đã không biết cậu đang hỏi cái gì, theo bản năng phụ họa: “Đẹp mà, đẹp mà...”

Klosters vừa lòng.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Chiều Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Chương 38

Bởi vì từ trường và khí thế không rõ trong bầu khí quyển, bọn họ tạm thời không thể rời khỏi hành tinh vô danh này, cho nên mọi người chỉ có một lựa chọn là ở lại trên hành tinh này, và hiện tại thì việc chính yếu là liên hệ được với chiến đội cơ giáp và tinh hạm đang chờ ở bên ngoài.

Để truyền tín hiệu đi được còn phải dựa vào Klosters, dù sao trên phương diện nghiên cứu máy móc, ở đây chẳng có ai so được với cậu.

Klosters bắt đầu tiến vào hình thức nghiên cứu cuồng, những người khác cũng không nhàn rỗi, những người đi tìm kiếm kẻ bị ký sinh nhân tiện cũng thu thập tư liệu về hành tinh này, dò xét sự phân bố tài nguyên trên hành tinh.

Dù sao cũng khó mà phát hiện được một hành tinh tiến hóa không tệ, hơn nữa lại có phong phú chủng loại dị thực, có thể xếp vào loại hành tinh tài nguyên, bọn họ chỉ cần thu thập đầy đủ tư liệu của hành tinh này, sau đó để cho chuyên gia đánh giá giá trị của nó, xếp loại và phân cấp bậc cho nó xong thì có thể đăng ký ở Đế quốc, sẽ nhận được một khoản thù lao cực lớn, thậm chí còn có được quyền ưu tiên sử dụng hành tinh này.

Loại chuyện này từng có tiền lệ, có thể dễ dàng tra được, tuy quá trình thì có chút phức tạp nhưng trong thời đại tinh tế thì cũng không hiếm lạ gì.

Nguyên Đồng nghe được nửa hiểu nửa không, dù sao thì thường thì tinh tế của cô cũng thiếu sót rất nhiều nhưng cũng có thể lý giải nhiệm vụ của những người khác. Mà nhiệm vụ của cô là bắt đầu nghiên cứu dị thực.

Nếu muốn làm Được tề sư, đầu tiên phải hiểu biết dị thực, phải hiểu biết hoàn cảnh sinh trưởng của dị thực, trạng thái, giá trị dùng làm thuốc và cấp bậc, sau đó mới bắt đầu học điều chế được. Tóm lại, mỗi một hành tinh đều có quy củ chuyên môn, đặc biệt là được tề sư này, muốn học giỏi, cũng cần bỏ công lớn.

Mỗi ngày Klosters nghiên cứu ở trong lầu chuyên dụng để nghiên cứu, Nguyên Đồng cũng cầm sách [Ngàn vạn loại dị thực dùng làm thuốc trong tinh tế] do Tasym cố ý đưa tặng, ngồi bên cạnh cố gắng đọc, bốn Sinh mệnh thụ kia vẫn dựa vào bàn bên cạnh, vẫn chỉ cao nửa tác Anh, gân lá sáng như ngọc, không có cao hơn cũng không héo úa.

Quyển sách [Ngàn vạn loại dị thực dùng làm thuốc trong tinh tế] là quyển sách ghi lại những dị thực mà nhân loại đã phát hiện và thường dùng làm thuốc từ xưa đến hiện tại, mỗi người khi muốn trở thành Được tề sư đều phải học nó và hiểu rõ, bên trong ghi chép ngàn vạn loại dị thực dùng làm thuốc, tuy chủng loại rất nhiều, nhưng đối với nhân loại ở thời đại tinh tế này có tinh thần lực phụ trợ thì chỉ cần thực sự bỏ công học cũng có thể ghi nhớ toàn bộ.

Khai phá tinh thần lực cũng xem như một loại khai phá não bộ, kích thích chỉ số thông minh và trí nhớ của sinh vật trí tuệ, tinh thần lực càng cao, trí nhớ càng tốt, có thể nhớ được càng nhiều, năng lực học tập càng tiến triển, điều này đã được ghi lại trong [Sử dụng và mở rộng tinh thần lực].

Nguyên Đồng mới đọc lướt qua, không thể không cảm khái, chỉ số thông minh của người tương lai thật sự đánh bại người Trái Đất không có tinh thần lực, nhưng nếu người Trái Đất cũng có thể khai phá tinh thần lực, đến lúc đó chưa biết ai mới là kẻ bị đánh bại a.

Dù sao cái cách nói “nhân loại là vạn vật chi linh” cho dù trong thời đại tinh tế cũng vẫn dùng được, nếu không các chủng tộc trí tuệ cũng sẽ không chọn tiến hóa thành hình thái nhân loại làm hình thái cơ sở, điều này cũng chứng tỏ hình thái nhân loại có tính vượt trội, người Trái Đất cũng tiến hóa thành người hiện đại cũng là đạo lý này.

A Hoàng lúc đầu còn đi theo ngôi xóm cạnh Nguyên Đồng, sau nó cảm thấy rất nhàm chán, liền từ bỏ chủ nhân nó, mỗi ngày chạy ra ngoài. Nó thích nhất chạy theo Tasym, tuy nguyên hình chủng tộc của Tasym là một loại bá vương hoa ăn thịt, nhưng là một người thực vật, cô luôn có thể tìm được trái cây và hương liệu tốt nhất, nuôi A Hoàng đến mức bộ lông vàng của nó bóng mượt mềm mại.

Trong khi Nguyên Đồng cố gắng đọc [Ngàn vạn loại dị thực dùng làm thuốc trong tinh tế] đến đầu óc quay cuồng, anh em Seth đang thương lượng với Clefs cùng đi hái Sinh mệnh quả.

Một gốc Sinh mệnh thụ hiếm có như thế, lại đang trong kỳ kết quả, không có ai là không động tâm, lúc trước lựa chọn rồi đi, là vì nhiệm vụ chưa xong lại không muốn phá hủy Sinh mệnh thụ, chỉ có thể làm ra lựa chọn như thế, không có nghĩa là sẽ buông tha cho việc hái Sinh mệnh quả.

Hiện tại đã có thời gian, mọi người liền quyết định đi đầu với Sinh mệnh thụ. Đương nhiên, phải có chuẩn bị, bằng không sẽ bị Sinh mệnh thụ trực tiếp treo lên đánh một trận, cũng không phải là chuyện vui vẻ gì.

“Đồng Đồng, nhóc đi không?” Wes ngồi xôm bên cạnh cô, vừa đoạt trái cây của A Hoàng ăn vừa hỏi.

Nguyên Đồng nhớ tới chuyện Sinh mệnh thụ thiếu chút nữa là hấp thụ hết tinh thần lực của mình, lắc lắc đầu, nói: “Mọi người đi đi, tôi không đi đâu.”

Wes còn định nói gì đó thì bị ba người anh của hắn chặn miệng lời đi.

Seth, Euston và Sass đều cảm thấy em út nhà bọn họ quả là một đứa trẻ ngốc nghếch không biết nhìn sắc mặt người khác, không thấy sắc mặt của Klosters rất khó coi sao? Hiển nhiên vào cái lần phát hiện Sinh mệnh thụ, tinh thần lực của Nguyên Đồng bị Sinh mệnh thụ hấp thụ đã khiến cậu ta khó chịu, sau đó tuy không nói gì nữa nhưng lại không muốn Nguyên Đồng tiếp cận Sinh mệnh thụ lần nữa.

Bốn anh em Seth và đám người Clefs ôm theo một đồng dụng cụ, lên đường hướng về tuyết sơn.

Nguyên Đồng không đặt chuyện này vào lòng, cô tiếp tục nghiên cứu [Ngăn vận loại dị thực dùng làm thuốc trong tinh tế], đọc sách một thì chuyển sang nghiên cứu đám dị thực cấp thấp mà anh em Seth đem về cho cô.

Mỗi một loại dị thực có tính chất dùng làm thuốc nằm ở những bộ phận khác nhau, cần có thiết bị đặc thù mới có thể tách dẫn được tính chất ra, hiện tại không có cách nào mua được thiết bị tách dẫn chuyên dụng, Klosters liền làm cho cô một thiết bị tách đơn giản, để cô tự mày mò nghiên cứu.

Nguyên Đồng đặt một trái màu đỏ lớn cỡ trái anh đào bỏ vào thiết bị, dùng tinh thần lực xâm nhập vào thiết bị, quan sát quá trình tách dẫn tính chất.

Loại trái cây màu đỏ này là được hái từ dị thực dùng làm thuốc cấp một có tên là Tang Lạc, là một nguyên liệu để điều chế thuốc giảm đau cấp thấp, tính chất của nó nằm trong trái của nó, thiết bị tách dẫn nhanh chóng lấy ra được một phần chất lỏng có màu vàng nhạt, Nguyên Đồng chứa chất lỏng đó vào một ống nghiệm trong suốt, sau đó đặt vào thiết bị kiểm tra giá trị dùng làm thuốc của tính chất.

Tang Lạc quả, hiệu suất tách dẫn: 80%.

Hiệu suất 80% này là hiệu quả của tính chất được tách dẫn từ Tang Lạc Hồng quả, hao hụt 20% do thủ pháp xử lý. Trong tinh tế, một Dược tề sư vĩ đại có thể lấy ra ra được 100% hiệu quả dùng làm thuốc, không bị hao hụt vì thủ pháp xử lý, như thế thì độ tinh khiết của thuốc làm ra cũng sẽ rất cao.

Tiêu chuẩn dùng để phân cấp thuốc là độ tinh khiết, độ tinh khiết càng cao, hiệu quả càng tốt, cấp bậc dược tề được chia làm ba cấp: thượng - trung - hạ.

Xem xong kết quả, Nguyên Đồng nghĩ nghĩ, lại đặt một Tang Lạc quả đã xử lý vào thiết bị tách dẫn, nhưng lần tách dẫn này, cô dùng tinh thần lực của mình bao lấy Tang Lạc quả kia, bảo đảm quá trình tách dẫn không để lãng phí một giọt nước trái cây nào, sau khi lấy ra lại đặt vào thiết bị kiểm tra.

Tang lạc quả, hiệu suất tách dẫn: 100%.

Nhìn thấy số liệu thiết bị kiểm tra đưa ra, trên mặt Nguyên Đồng rốt cuộc cũng lộ ra nụ cười, cô biết được phương hướng nghiên cứu của bản thân, đó là kết hợp giữa tinh thần lực đặc thù của bản thân và dược tề, có thể sẽ đạt được kết quả không thể ngờ.

Sau đó, Nguyên Đồng thử điều chế thuốc giảm đau đơn giản.

Trong tinh tế có rất nhiều dược tề đơn giản có phối phương phổ biến rộng rãi trong dân chúng, loại phối phương dược tề đơn giản này được rất nhiều người lưu giữ trong quang não, trực tiếp lấy ra một phối phương là được. Bởi vì quá mức đơn giản, rất thích hợp cho người mới bắt đầu học tập luyện, Nguyên Đồng không có trụ cột, hiện tại cũng không có ai dạy cô, chỉ có thể tự mình mày mò, dù là xử lý dược liệu hay là tách dẫn tính chất, điều chế, cách làm đều vô cùng vụng về, bản thân cô cũng chẳng nhận ra, chỉ làm theo thứ tự trong phối phương.

Đầu tiên cô căn cứ theo phối phương thuốc giảm đau, không dùng tinh thần lực, xử lý thuần thủ công, từ xử lý dược liệu đến tách dẫn rồi điều chế, ba bước trụ cột trong quá trình điều chế thuốc, điều chế một liều thuốc giảm đau.

Thuốc giảm đau được điều chế ra có chút đục ngầu, Nguyên Đồng đặt nó vào thiết bị kiểm tra chuyên dụng, nhận lấy kết quả thê thảm không nỡ nhìn.

Thuốc giảm đau sơ cấp: Độ tinh khiết 2%, dược hiệu 3%, hạ đẳng.

Nguyên Đồng: “...”

Độ tinh khiết 5%, quả thực là đã kích có tính hủy diệt, tuy nói là lần đầu tiên điều chế của cô, nhưng ngoại trừ trẻ con chơi thử, không ai điều chế được dược tề có số liệu kém đến thế chứ, độ tinh khiết không thể đạt được 50%, nhưng ít nhất cũng phải hơn 10% chứ? Mà dược hiệu thấp hơn 10%, căn bản là chẳng dùng được.

Nguyên Đồng hít một hơi thật sâu, lại điều chế, mà quá trình này, cô dùng tinh thần lực phụ trợ, cuối cùng điều chế được dược tề có màu trong suốt,

thậm chí còn có màu xanh nhàn nhạt, đặt vào trong thiết bị kiểm tra:

Thuốc giảm đau sơ cấp: Độ tinh khiết 100%, được hiệu 120%, thượng đẳng.

Nguyên Đồng: “...”

Hai số liệu thu được chênh lệch nhau một cách kỳ quái, cô cảm thấy thiết bị kiểm tra này chắc hỏng rồi, bởi vì cô đọc trong tiêu chuẩn được hiệu trong tinh tế, không thể vượt qua 100%.

“Klos.”

Klosters đang bận rộn, nghe thấy thanh âm của cô quay đầu nhìn lại, nghĩ chắc có chuyện gì đó xảy ra, đặt mấy thứ trong tay xuống, đi tới xem xét, thấy được số liệu trên thiết bị kiểm tra cũng sừng sốt.

“Klos, nó không bị hỏng chứ?”

Lời này có chút nghi ngờ với trình độ của Klosters, nếu là những người khác dám nghi ngờ thứ cậu chế tạo ra, Klosters không chút do dự mà trở mặt, kéo tên người ta vào sổ đen, nhưng nhìn thấy bộ dạng chờ mong của cô, nhân tiện nói: “Để tôi kiểm tra lại.”

Bộ chế tác được tề này của Nguyên Đồng đều là Klosters lợi dụng linh kiện có hạn lắp ráp, dụng cụ chế tác này đối với Klosters mà nói, vô cùng đơn giản, tùy tay làm một bộ cũng không thành vấn đề.

Kết quả kiểm tra, dụng cụ đương nhiên là không sao cả, nhưng được hiệu 120%, đừng nói Nguyên Đồng, cho dù là Klosters không quen thuộc với được tề, nhưng bởi vì thường xuyên bị thương cần thuốc cũng có hiểu biết nhất định với được tề, cũng biết trong tinh tế kiểm tra được hiệu chưa từng vượt qua 100%.

“Em nói cho tôi biết quá trình điều chế của em đi.” Klosters nói.

Nguyên Đồng vô cùng tín nhiệm Klosters, dù sao trừ bí mật bản thân mình xuyên qua, tất cả chuyện đã xảy ra trên người cô đối với Klosters mà nói đều là trong suốt, cho nên cũng không giấu diếm, kể lại quá trình điều chế hai lần cho cậu.

“Chắc do tinh thần lực của em rồi.” Klosters nhìn không được nhìn thẳng vào cô gái thuần nhân loại vừa nhỏ bé lại yếu ớt đang đứng trước mặt mình, cảm thấy cô quả nhiên là một cá thể kỳ lạ khiến người ta không thể đánh giá chính xác về cô.

Rõ ràng yếu ớt, thậm chí gene cũng thuộc loại kém, thể năng thấp, lại có tinh thần lực đáng sợ vượt trội hơn bất kỳ sinh vật trí tuệ nào; Liền giống như lần điều chế thuốc giảm đau này, có và không có sử dụng tinh thần lực lại cho ra hai kết quả chênh lệch như trời với đất.

“Tinh thần lực của em có thể bảo đảm trong quá trình xử lý và tách dẫn được liệu có thể giữ được được hiệu ở mức tối đa, không bị hao hụt cho nên mới có thể phát huy toàn bộ được hiệu của chúng. Về phần được hiệu thừa ra 20%, có thể còn có nguyên nhân khác, tôi cũng không chắc lắm, em có thể luyện tập thử nghiệm nhiều hơn.” Klosters phân tích, dù sao thì cậu không học Được tề nên không có cách cho cô được đáp án khẳng định, nhưng có lẽ Fergus có thể.

Nguyên Đồng có chút đắm chiêu gạt đầu.

Klosters nhìn bộ dạng nhu thuận đáng yêu của cô, trong mắt hiện lên ý cười dịu dàng, cúi đầu cọ cọ cái trán của cô, không chút do dự khích lệ nói: “Đồng Đồng giỏi quá!”

Nguyên Đồng đỏ mặt vì hành động vô cùng thân thiện của cậu, lại không có phản cảm, ngược lại cảm thấy bọn họ giống như hai động vật đang trao đổi tình cảm.

“Nhưng mà chuyện này, em cũng đừng để người khác biết.” Klosters nhắc nhở, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, cậu cũng sẽ nghĩ thiết bị kiểm tra bị hỏng rồi.

Nguyên Đồng ngoan ngoãn gật đầu, trong lòng cũng hiểu được nếu loại chuyện này bị truyền đi thì cũng chẳng có chuyện tốt đẹp gì với cô, dù sao thì ngay cả những được tề sư nổi danh trong tinh tế cũng chỉ có thể điều chế ra thuốc có được hiệu tối đa là 100%, thậm chí trong đa số trường hợp, vì quá trình điều chế có chút khác biệt cũng không thể cam đoan lúc nào được hiệu cũng đạt được 100%.

Phát hiện được tác dụng mới của tinh thần lực trong điều chế được tề, Nguyên Đồng vừa cao hứng vừa khổ não, đây quả thực là bàn tay vàng mà, nhưng nếu bị người khác biết sẽ gặp vô số phiền toái. Nếu cô muốn trở thành được tề sư, nhất định phải che giấu tinh thần lực của chính mình.

Nhưng Nguyên Đồng cũng không nản lòng, cô hiện tại mới bắt đầu học được tề, dự định chỉ tập luyện phương pháp thuần thủ công, đề cao cấp bậc được tề thành phẩm trước đã, về sau cũng sẽ trở thành một loại thủ đoạn che giấu.

Ngay khi Nguyên Đồng một lòng với được tề, sau hơn nửa tháng, bọn Seth cũng đã trở lại, hơn nữa mang về ba mươi trái Sinh mệnh quả, bọn họ hái hết trái của gốc Sinh mệnh thụ kia luôn, lần này Sinh mệnh thụ kết quả tổng cộng có ba mươi hai trái, trong đó có hai trái nó đã tặng cho Nguyên Đồng, ba mươi trái này bọn họ đã đầu tư đầu sức với Sinh mệnh thụ, lợi dụng công cụ hái được.

Chia mười trái cho Clefs, bên bọn họ được hai mươi trái, đây cũng là một điều khoản trong hợp đồng đã ký kết trước đó.

Đám người Seth mỗi người một trái, còn lại tất cả đều cho hết Nguyên Đồng, xem như để cô ăn dần.

“Chúng tôi nếm thử hương vị là tốt rồi, dù sao cũng không có tác dụng gì lớn với chúng tôi, nhóc cứ cầm ăn, có thể chậm rãi thay đổi thể chất của nhóc đây.” Seth nói.

Nguyên Đồng đương nhiên cảm ơn bọn họ, nói với họ về sau sẽ học thật tốt để trở thành dược tề sư, thuốc của bọn họ cô sẽ bao hết.

“Tốt tốt!” Wes vô cùng cao hứng, phải biết rằng cho dù có là thú nhân cường hãn đến mức nào nhưng cũng có lúc bị thương bị bệnh, cần dùng đến dược tề, đây là thứ không thể thiếu được, bên người có vị dược tề sư, về sau những chuyến thám hiểm của bọn họ cũng thêm một phần đảm bảo. “Đúng rồi, dược hiệu nhóc điều chế ra hiện giờ là bao nhiêu?”

Nguyên Đồng cúi đầu, yếu yếu nói: “...5%.”

Wes:“A?” Hắn ngẩng ngốc nhìn cô nhóc cúi đầu thấp đến mức sắp chạm ngực, khó khăn mở miệng an ủi, “Không sao, nhóc mới học thôi mà.”

Nguyên Đồng lập tức lên tinh thần, cười nói, “Anh yên tâm, tôi sẽ cố gắng, nếu anh cần, tôi sẽ cho anh dược tề tốt nhất.”

Wes cười gượng, không tin tưởng lắm.

Ngay khi Wes không tin nhiệm lời nói của cô nhóc, vài ngày sau, bọn họ gặp một kẻ bị ký sinh trong rừng rậm, Wes xông đến quá nhanh, không cần thận bị thương, đến khi về được doanh địa, nửa người ướt đầm máu, khiến người ta sinh ra sợ hãi, mặc dù có thiết bị trị liệu, nhưng thiết bị trị liệu không thể trị được ngoại thương nghiêm trọng như thế, mà hiện nay bọn họ không có khoang trị liệu, chỉ có thể dùng dược tề.

Nguyên Đồng mất nửa giờ, điều chế ra mấy liều thuốc cầm máu cho hắn.

Thuốc cầm máu là một loại dược tề sơ cấp, thành phẩm mà Nguyên Đồng điều chế ra không chút tạp chất, thậm chí còn có màu đỏ nhạt, nhìn không rõ lắm nhưng đưa ra trước ánh sáng thì sẽ có thể trông thấy.

“Màu sắc này...” Euston kinh ngạc nhìn Nguyên Đồng.

Seth và Tasym cũng nhìn ra liều thuốc cầm máu này có khác biệt, bởi vì rất nhiều dược tề thành phẩm đều là trong suốt vô sắc, càng trong suốt thì độ tinh khiết càng cao, dược hiệu càng tốt. Mà liều thuốc cầm máu này thoát nhìn rất tinh thuần, không chút tạp chất, nhưng màu sắc lại ẩn chứa sắc màu tự nhiên, rõ ràng khác biệt.

Wes vẫn tin tưởng Nguyên Đồng, không hỏi nhiều, uống xong thì chép chép miệng, nói: “Hương vị không tệ, có vị ngọt trong, nhóc bỏ thêm gì à?”

“Không thêm gì hết.” Nguyên Đồng khẳng định nói, cô chỉ dựa vào phối phương mà điều chế, chỉ là có dùng tinh thần lực phụ trợ thôi.

Đang nói, Wes cảm giác dược miệng vết thương đang khép lại, tròn to hai mắt, khiếp sợ nhìn cô.

“Sao thế?” Đám người Sass có chút khần trương hỏi, tuy nói em út nhà mình da dày thịt béo, nhưng cũng sợ liều thuốc kia có gì không ổn.

Wes nhìn mấy anh mình, nhỏ giọng nói: “Miệng vết thương đang khép lại, tốc độ tăng nhanh hơn so với bình thường.”

Mọi người nghe xong, nhìn không được nhìn về cô em nhỏ bé mềm mại đang đứng bên cạnh, trong nhất thời tâm tư xoay chuyển.

Bạn đang đọc truyện *Hướng Dẫn Cung Chiều Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.